

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MY BEST FRIEND'S

Triplet

BROTHERS

REBEL BLOOM

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

En İyi Arkadaşımdın /Üçüz Kardeşlerimin

Rebel Bloom

Copyright © 2022 by Rebel Bloom

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

[1. Bölüm 1](#)

[2. Bölüm 2](#)

[3. Bölüm 3](#)

[4. Bölüm 4](#)

[5. Bölüm 5](#)

[6. Bölüm 6](#)

[7. Bölüm 7](#)

[8. Bölüm 8](#)

[9. Bölüm 9](#)

[10. Bölüm 10](#)

[11. Bölüm 11](#)

[12. Bölüm 12](#)

[13. Bölüm 13](#)

[14. Bölüm 14](#)

[15. Bölüm 15](#)

[16. Bölüm 16](#)

[17. Bölüm 17](#)

[18. Bölüm 18](#)

[19. Bölüm 19](#)

[20. Bölüm 20](#)

[21. Bölüm 21](#)

[22. Bölüm 22](#)

[23. Bölüm 23](#)

[24. Bölüm 24](#)

[25. Bölüm 25](#)

[26. Bölüm 26](#)

[Boys Next Door'un ÜCRETSİZ Önizlemesi](#)

Chapter 1

İki saatten kısa bir süre içinde Warren Strickland'ın yüzünün kalçalarımın arasında olacağını bilseydim, biraz daha rahatsız olurdum.

Bu sayede en iyi arkadaşım Macy ile kaçıp saklanmak istemeden yüzleşebildim.

Güzel beyaz bir sundress giymiş olan Macy, sikinin kuyruğundan uzun bir nefes çekti ve bana doğru eğildi. "Sonunda gerçekleştiğine inanabiliyor musun?"

Kolunu sıktım ve gülümsedim. "Senin adına çok mutluyum, Mace. Sen de buna hizmet ediyorsun."

Gözlerini devirdi. "Kimsenin bu düğün denen canavarlığı hak ettiğinden emin değilim ama kabul ediyorum."

"Bunu hak ediyorsun. Daha da büyük olabilirdi ve yine de hak ederdin."

"Nevrotik düğün planlayıcımla tarafından planlanan ve nevroitik kardeşim tarafından ödenen iki haftalık bir etkinlikten bile daha mı büyük? Bir dans planlandığının farkındasın, değil mi? Tam bir dans. Ve bir karaoke gecesi. Tüm bunlar için imza atarken sağlıklı düşündüğümünden emin değilim."

Güldüm. "Mace, dans senin fikrindi!"

"Haklısın. Artık her şey biraz fazla gelmeye başladı. İnsanlar bunu yapmaz. İnsanlar böyle düğünler yapmaz. Ben kim olduğumu sanıyorum?"

Ona doğru eğilerek yüzünü ellerimin arasında sevgiyle sıktım. "Sen Macy Strickland'sın. Harikasın ve hizmet ettiğin düğünü yapıyorsun. Hikayenin sonu."

"Haklısın. Zaten hikâyenin sonu da bu." Yüzünü tamamen bana döndü ve elimi avuçlarının içine aldı. "Milo için çok üzgünüm."

Midem kasıldı ve kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tuttum. Onu bırakarak koltuğumda geriye yaslandım. "Milo'nun canı cehenneme."

"Katılıyorum. Milo'nun canı cehenneme. Zaten pisliğin tekiydi." Güldüm. "Milo'yu severdin."

Bardağını boşaltırken beni sinir bozucu bir sivrisinekmişim gibi el sallayarak uzaklaştırdı. "Sevdiğini söyleyemem. Birlikte olduğun son pislikten daha iyi biriydi sadece. En azından ben öyle sanıyordum. Meğer aynı göt deliğinin farklı bir ambalajdaki haliymiş."

"Daha küçük bir paket." Homurdandım.

"Hayır!" diye dramatik bir şekilde soludu ve sonra inledi. "Bu konuda hiçbir şey söylemedin!"

Margaritamdan uzun bir yudum aldım ve omuz silktim. "Ne demem gerekiyordu? Sevdiğimi sandığım adamın en iyi ihtimalle vasat bir penisi olduğunu mu?"

"En azından nasıl kullanılacağını biliyor muydu?"

Ona uzun uzun baktım ve sonra gözlerimi devirdim. "Son iki yıldır neden bu kadar gergin olduğumu sanıyorsun?"

"Ah, Sara. Çok özür dilerim. Sen çok daha iyisini hak ediyorsun. Bunu hak ediyorsun." Oturduğumuz muhteşem tatil köyünü işaret etti. "Hep kaybedenleri kendine çekmen hiç adil değil."

Yüzümü buruşturdum. "Hepimiz melekleri çekemeyiz."

Macy suratını astı ve kollarını omuzlarıma dolayarak sıkıca sarıldı. "Özür dilerim. Kabalık ettim. Bu senin hatan değil. Erkekler berbattır. Jason hariç tüm erkekler."

Karnımdaki aynı sıkışma, onun da benim düşündüğüm aynı şeyi söylediğini duyunca daha da arttı. Nişanlısı harikaydı. Jason nazik, yakışıklı, komikti ve Macy'yi mutlu etmek için kelimenin tam anlamıyla canını verirdi. Benim için başka kadınlardan vazgeçecek bir erkek bulamazdım.

"Ah, Sara! Seni üzdüm! Hadi, seni neşelendireyim. Havuz harika. Hadi yüzmeye gidelim." Bardan uzaklaştı. "Ya da sauna var. Kötü enerjimizi terleyerek atabiliriz."

En iyi arkadaşşıma sıkıca sarıldım ve başımı salladım. "Seni seviyorum. Ben iyiyim. Sanırım bu akşamki barbeküden önce biraz kestireceğim. Uzun bir uçuştı ve çok yorgunum."

"İyi olduğuna söz veriyor musun?"

Gülümsedim ama sessiz kaldım. Ona yalan söylemek istemedim. İyi olacağımı biliyordum ama Milo'ya karşı o kadar öfke ve kırgınlıkla doluydum ki çığlık atmak istiyordum. Milo'nun beni aldatan bir pislik olduğunu öğrendiğimde yaşadığım öfkeli yüzleşmeyi henüz üzerimden atamamıştım. Oradan ayrıldım ve bir daha arkama bakmadım. Ne olursa olsun, Milo beni kıramayacaktı.

"Tamam, tamam. Sadece biraz kestir. Bu gece seni neşelendireceğimden emin olabilirsin. Eminim tüm aileyi görmek yüzünde kocaman bir gülümseme yaratacaktır."

Alaycılığını kaçırmadım. Sinirli bir inilti çıkardım ve başımı arkaya attım. "Uyuyabilirim."

"Hayır, hanımefendi. Benim yanımda olmalısın. Seni büyük, kötü kardeşlerimden korumak için orada olacağım." Güldü. "Artık çocukluğumuzdaki gibi değil Sara. Onlar biraz büyüdüler."

Olduğunu biliyordum. Bir hafta önce bir dergiyi karıştırırken Andrew hakkında bir makale görmüştüm. Milyarder olma yolunda ilerliyordu ve gazeteci bastığı fotoğrafta onun sert bakışlarını yakalamıştı. Üçüzlerin bu kadar güzel olması bir günah olmalıydı. Şeytan olmaları çok kötü.

"Hadi ama Sara. Artık her şey farklı. Onlarla gerçekten vakit geçirmeyeli ne kadar oldu?"

"Yaklaşık on yıl, kendi isteğimle." Anılardan ürperdim ve geri çekildim. "Bu gece orada olacağım elbette. Zilleri takmış, senin adına mutlu olan ben olacağım."

"Sakın geç kalmayın! Kuzenim Maggie'nin burada olduğunu biliyorsun. Eğer orada olmazsan yanıma yapışıp kalacak."

"Yani orada sadece ailene karşı bir engel olarak bulunmamı mı istiyorsun? Nasıl olduğunu anlıyorum." Gülümseyerek ona el salladım ve resepsiyona doğru yürüdüm.

Macy ile barda buluşmadan önce kontrol etme zahmetine girmemiştim. Kişisel sorunlarıma ve tuhaf ruh halime rağmen onun adına çok mutluydum. Önümüzdeki iki haftayı onunla birlikte düğüne hazırlanarak ve sadece en iyi arkadaşım ile birlikte olarak geçirmek için sabırsızlanıyordum. Son zamanlarda kendi hayatlarımızla meşguldük ve onu yeterince görememiştim.

Resepsiyon görevlisi beni sıcak bir şekilde karşıladı ve bir süre bilgisayarını karıştırdı. Tam benimle işi bitmek üzereydi ki telefon çaldı ve cevap vermek zorunda kaldı. Nefes nefese kalıp telefonu düşürdüğünde süper kabarık olacağını bildiğim yatağı hayal ediyordum.

"Gitmek zorundayım. Kedim hasta." Gözleri yaşlarla doldu ve geri çekildi. "Aman Tanrım. Gitmek zorundayım."

Tesisin önünden kaçtı ve beni orada öylece bırakıp şok içinde arkasından bakakaldım. Onun için çok üzölmüşüm ve öylece durup onu izlediğim için de çok üzölmüşüm ama aynı zamanda biraz da şoka girmiştim.

Başka birinin bana yardım etmesi bir dakika sürdü ve yardım ettiklerinde onlar da en az benim kadar telaşlı görünüyorlardı. Yaşlı adam, ona iyi olduğumu söylememe rağmen bolca özür diledi. Hatta başının belaya girmemesi umuduyla kadının kedisinin hasta olduğunu açıklayacak kadar ileri gittim. Hâlâ dehşet içinde olan adam bana hızlıca bir anahtar kartı ve tesiste bulunduğum süre boyunca ücretsiz masaj yaptırmam için bir sertifika verdi.

Kadını savunmak ve adamın endişelerini yatıştırmak için daha fazla zaman harcayabilirdim ama benden kurtulmaya o kadar hevesli görünüyordu ki çantamı kaptığım gibi odama doğru yöneldim. Kadın kaçmadan önce büyük merdivenlerden inip sağ tarafa doğru gitmem gerektiğini söylemişti ama anahtar kartımdaki oda numarasına bakılırsa sola gitmem gerekiyordu.

Tesisini gezmek ve etrafa bakmak için zaman ayırdım. Büyük tavanlar, doğal taştan yüksek duvarlar, geniş ahşap zeminler, hepsi çok çarpıcıydı. Büyük pencerelerden görünen devasa doğa manzarası karşısında tüm tesis sıcak ve rahatlatıcı bir his veriyordu. Tüm etkinlik Andrew tarafından karşılanmasaydı asla karşılayamayacağım modern bir kulübeydi.

Odalara giden kocaman, pencerelerle kaplı koridorda yürürken kendimi küçük hissettim. Her şey çok güzeldi ve dışarıda yerdeki kar bana kendimi bir kış harikalar diyarında hissettirdi. Macy çok şanslı bir gelindi. En güzel tatil köyünde, en güzel düğünü yapacaktı. En ufak bir kıskançlık hissetmemek mümkün değildi ama onun adına gerçekten çok mutluydum. Beyaz atlı prensini bulmak için kendi payına düşen kurbağalardan geçmişti ve sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyordu.

Yine de. Kendiminkini bulmak güzel olurdu. Bunun yerine, daha fazla kurbağaya rastlamaya devam ettim. Siğillerle. Metaforik siğiller.

Odamı bulduğumda şaşkınlıkla çift kapının üzerindeki levhaya baktım. Marigold Süiti yazıyordu. Bir süit tuttuğumu sanmıyordum. Andrew her şeyin parasını ödediği için, herhangi bir şey almış olmama bile şaşırmıştım. Anahtar kartımı okuttuğumda çalışmamasını bekliyordum ama çalıştı.

Göğsümde bir heyecan tomurcuğunun filizlendiğini hissederek, işlerin benim için daha iyiye gittiğini umdum. Umut edebilirdim. Umut etmek güzeldi.

Süite girerken etrafıma hayranlıkla bakındım. Katedral tavanı girişe doğru uzanıyordu ve ayaklarımın altında güzel bir parke vardı. Pelüş halılar süitin içine doğru ilerliyordu. Odanın diğer tarafında, tesisin arkasındaki tundraya bakan bir pencere duvarının yanında gerçek bir ateşle parlayan devasa bir şömine görebiliyordum.

Heyecanla süitin arka kısmına, yatak odasına koştum. Devasa bir yatak beni karşıladı ve elimde olmadan üzerine atladım. Tavana bakarak rahat bir nefes aldım. Her şey yoluna girecekti. Sadece altımdaki yatağın rahatlığına dayanarak, her şeyin yoluna gireceğini biliyordum.

Süitin geri kalanına bakmak için ayağa kalktım ve yakındaki diğer odalardan birinden gelen duş sesini duyabildiğimi fark ettim. Ne kadar garip. Böyle güzel bir tesiste bu sesin bu kadar kolay taşınacağını düşünmezdim. Kaldığım süre boyunca ne kadar sessiz olmam gerektiğini merak ederek sese doğru yürüdüm. İki yanımda kalan kimseyi rahatsız etmek istemiyordum.

Yatağın diğer tarafındaki, benim boyum kadar olan bir kapı, sesin kaynağı gibi görünüyordu. Anında endişelenerek yavaşça ona doğru süründüm ve büyük kolu kavradım. Kulağımı kapıya dayadığımda, alçak bir homurtu duyularımı doldurduğunda kaşlarımı çattım. Başka bir şey düşünmeden kapıyı iterek açtım.

bitişik süitle aynı duvarı paylaşan bir dolap görmeyi bekliyordum. Onun yerine kendimi bir banyoda, Warren Strickland'ın karşısında buldum.

Warren Strickland, buharlı duşta ayakta duruyor, bir kolunu duvara dayamış, büyük bir elini de aynı büyüklükteki sikine sarmıştı. Yumruğuyla pompalayarak, iç çamaşırım anında arzuyla dolduran yavaş bir yoğunlukla mastürbasyon yapıyordu. Çok fazla erkek, çok fazla testosteron-çok fazla horoz.

Nefes nefese kaldım ve arkamı döndüm, bu olması gerekenden daha zor bir şeydi. "Ne yapıyorsun?"

Su kesildi ve alçak bir hırıltı banyoyu doldurdu. "Neyim *ben* Ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun?"

Arkasından baktım ve onu hâlâ çıplak, elinde sikiyle ayakta görünce ciyaktım. "Aman Tanrım. Ne yapıyorsun?"

"Bunu zaten sormuştun." Kelimeleri hırıldayarak söyledi. "Sanırım ne yaptığım gayet açık. Şimdi bana neden banyomda olduğunu söyler misin?"

"*Senin banyon* mu? Burası benim banyom!"

"Üzgünüm, Cupcake, ama burası *benim banyom*. Benim banyom ve benim odam.

İçeri nasıl girdin?"

Yüzümün kıpkırmızı olduğunu hissettim. Onun odasında mıydım? Bu nasıl mümkün olabilirdi? "Bir anahtar. Resepsiyondan bir anahtar aldım. Üzerinde bu oda numarası vardı."

"Birileri sıçıp batırmış."

Kendimi kapıya yasladım ve başımı salladım. "Öyle görünüyor."

"Şoku atlatmaya çalışıyorum." Warren'ın yumuşak sesi tam arkamdan geliyordu. "Ve bu konuda o kadar da kızgın değilim."

Vücudunun sıcaklığını bana bu kadar yakın hissetmek omurgamda bir ürperti yarattı. Odaya geri dönerek aceleyle yatağın ucuna gittim.

ve ona baktı. Hâlâ çıplaktı. "Kedisi olan bir kadın vardı ve sanırım olan buydu. Ben gideyim."

"Bir kedi mi?"

Süitin manzarasına son bir kez daha uzun uzun baktım ve başımı salladım. "Boş ver. Ben gidiyorum. Bu yolculuğa böyle başlamayı planlamamıştım. Böldüğüm için çok özür dilerim."

Az önce otuzbir çekmesini böldüğüm için özür dilediğimi fark ettiğimde kendi kendime homurdandım. Oradan yeterince hızlı çıkamadım. Çantamı kaptım ve Warren'a dönüp bakmadan geri geri gitmeye çalıştım. Kolay olmadı. Çok güzeldi. Gerçi onlar hep güzeldi. Onlarda her zaman kanımı biraz daha fazla ısıtan bir şey vardı.

"Seni görmek güzel, Cupcake. İyi görünüyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Teşekkürler. Seni görmek de güzeldi sanırım." "Gitmek zorunda değilsin."

İkinci kez düşünmeme fırsat kalmadan başımı çevirip onunla yüzleştim. "Ne?"

Çarpık sırtışı çok çekiciydi. Her zaman öyleydi. Kardeşleri değil de Warren olduğunu açıkça ortaya koyan en belirgin özelliği buydu. "Kal."

Yüzüne bakarken vücudumdan bir ürperti geçti. Daha yaşlıydı; yüzü daha geniş ve daha güçlüydü. Yüzünde bir sakal gölgesi vardı ve o parlak mavi gözler kafamda hatırladığım kadar acımasız değildi. Daha yumuşak ve şehvetliydi; kalın siyah kirpiklerinin tenimde gezindiğini hissedebiliyordum. Aynı tek kelimelik soruyu tekrarlardım. "Ne?"

Warren gülümsedi. "Kal, Cupcake."

Chapter 2

I Warren'a göz kırptı, onu doğru mu duyduğumdan yoksa kafamı çarpıp bir seks rüyasına mı daldığımdan emin değildim. Warren'ın beni Strickland benden odasında onunla kalmamı istiyordu. Hiç şansın yok.

"Çok güzelsin. Kızken de güzeldin ama kadın olarak o kadar büyüleyicisin ki sana bakmak neredeyse acı veriyor." Daha da yaklaştı ve gülümsemesi yerini daha aç bir ifadeye bıraktı. "Benimle kal."

Elim boğazıma gitti, sanki incilerimi arıyordum. İnci takmıyordum ama kendimi rezil olmuş hissediyordum. "Neden?"

"Neden olmasın?"

Gözlerimi yüzünden ayırmamak için mücadele ettim ama o kadar çıplak ve güçlüydü ki. Göğsünden aşağı su damlacıkları süzülüyordu ve Tanrım, gözlerimi yüzünden ayırmıyordum. Başımı salladım ve zoraki bir kahkaha attım. "Aferin Warren. Hâlâ insanlarla uğraşmayı sevdiğini görmek güzel."

Warren aramızdaki mesafeyi kapattı ve elini kalçama koydu. "Seninle dalga geçmiyorum."

Çam ve güneş ışığı gibi kokan bir nefes çektim içime. Midem yepyeni bir şekilde gerildi ve kelebeklerin uçuştüğünü hissettim. O seri-

ous. Bunu gözlerinde görebiliyordum. İlgileniyordu. "Azginken her zaman ilk gördüğün kadınla mı yatağa atlarsın?"

Diğer eliyle diğer kalçamı kavradı ve beni göğsüne doğru çekti. Ereksiyonunun sertliği karnıma baskı yapıyordu ve ısısı ıslaklığıyla birlikte kıyafetlerimin arasından sızıyordu. "Gördüğümde ne istediğimi biliyorum, Cupcake."

"Bana hâlâ böyle hitap ettiğine inanamıyorum." Sesim boğuk çıkıyordu. Neden sesim bu kadar boğuk çıkıyordu?

"Bu ismi hiç sevmedin, değil mi?" Warren o zaman gülümsedi, mükemmel dişleri büyük, kötü kurt gibi görünüyordu. "Hiç anlamadın. Seninle dalga geçtiğimizi sanıyordun."

"Öyleydin."

"Cupcake'ler tatlı ve lezzetlidir, Sara. Her zaman tatlıya düşkün olmuşumdur." İnsanların dokunmasından hoşlanmadığım bir bölge olan belimi okşadı. "Görünüşe göre hâlâ öyle."

Nefesim boğazımda düğümlendi ve bir şey söylemek için ağzımı açtım ama ağzımdan hiçbir şey çıkmadı. Söyledikleri mantıklı gelmiyordu. Yaptığım şey de mantıklı değildi.

"Neden kalmıyorsun? Bırak da kendimi şımartayım." "Macy. Kalamam."

"Eğer Macy denkleme dahil olmasaydı yapabileceğini ima ediyorsun." Warren kolunu bana doladı, eli sırtımda alçak bir yere yerleşti. "Ne istiyorsan onu yap."

Ben ne istiyordum? Warren çocukken benim için dev bir kurbağaydı, ama çok iyi görünüyordu ve ben çok yalnızdım. Hiç şüphesiz onun vücudunu istiyordum. Vücudum arzuyla yanıyordu. Ama Macy'nin kardeşiyle yatamazdım; beni öldürürdü. Onu incitmek istemedim. Yine de onu istedim. I

Beni tutuş şeklinin hiç bitmemesini ve sikiinin ağırlığını içimde hissetmek istiyordum.

"Hadi, küçük Cupcake. Bana ne istediğini söyle."

"Peki ya yarın? Bu garip olurdu."

"İkimiz de yetişkiniz. Eğer benden daha fazlasını istemiyorsan, seni zorlamayacağım." Yavaş bir nefes verdi. "Seni şimdi de zorlamayacağım."

ekilip yatağın kenarına oturmak için geriye doğru yürüdüğünde ağlayacak gibi oldum. Ağır siki karın kaslarında sallanıyordu ve onu eline alıp öylece tuttu. Ağzım sulandı ve yemin ettim. "Bu kötü bir fikir."

"Neden?"

Çantamı düşürdüm. "Sen bir pislisin."

"Pisliğin tekiydim." Bana o büyüleyici gülümsemelerinden birini daha verdi, çıplak hali yüzünden etkisi biraz azalmıştı. "Artık küçük bir ocuk değilim, Cupcake."

"Anlıyorum." Gözlerimi ereksiyonundan ayırdım ve dudaklarımı yaladım. "Sen benim en iyi arkadaşımın kardeşisin."

"Bu da demek oluyor ki işleri berbat etmemek benim de çıkarıma."

Ona doğru bir adım attım. "İki yıllık erkek arkadaşımdan yeni ayrıldım çünkü beni aldattığını öğrendim. Duygusal olarak kmş durumdayım."

"Daha iyi yapmamı ister misin?"

Kendime rağmen gülümsedim. "Bu berbat bir fikir. Muhtemelen şimdiye kadarkilerin en kötüsü."

"şimdiye kadar

yediklerimin en

iyisi." "Bir kere."

Warren aramızdaki mesafeyi anında kapatıyordu. Beni göğsüne çekti ve sonra öptü. Bunu yaparken dudakları sıcak ve talepkrdı ve daha önce hiç hissetmediğim bir ihtiyaç dalgası hissettim.

Onu altı yaşımdan beri tanıyordum ama sanki bir yabancıyı öpüyormuşum gibi hissediyordum. O farklıydı. Kolunu belime doladı ve beni sıkıca tutarken diğer eliyle başımı kavradı ve öpücüğü derinleştirdi. Acele etmedi; yavaşça ağzımı keşfetti ve beni çılgına çevirdi.

Çıplak halindeki rahatlığı, beni öpmekteki rahatlığı, sarhoş ediciydi. Sadece birkaç saniye içinde beni daha önce içinde bulunduğumu hatırlayamadığım bir uyarılma durumuna sokmuştu bile. Birdenbire bana verdiği şeye ne kadar çaresizce ihtiyacım olduğunu fark ettim. Beynimin gelecek hakkında endişelenen kısmı kapandı ve arzularıma tamamen teslim oldum.

Ellerimi omuzlarında ve sırtında gezdirdim, kas dalgalanmalarını hissettim. Dilinin ucunu emdim ve çıkardığı iniltiyle titredim. Aletinin aramızda titreştiğini hissettim ve titredim. Onu hissetmek istiyordum. Duşta önümde yayıldığını gördüğümünden beri bunu istiyordum.

Aramıza uzandım ve onu avucumun içine aldım. Ağır ve sıcaktı, o kadar kalındı ki parmaklarımı zorlukla etrafına dolayabiliyordum. Onu okşadım, daha fazlası için açtım, onu hissettiğim aynı çılgın çaresizliğe itmek için açtım.

Warren küfretti ve gömleğimi çekiştirdi. Gömleğimi başımın üzerinden kaldırıp fırlattı ve sonra gözlerini göğsüme dikti. "Kahretsin, çok güzelsin."

Biraz kendime gelerek utangaçça gülümsedim ve kollarımı kavuşturma isteğimle savaştım. Artık küçük bir kız değildim. Gururlu bir kadındım ve vücudumda hiçbir sorun yoktu. Yine de Warren'ın yanında dururken bunu hatırlamak zordu. O mükemmeldi.

Warren elimi sikinden çekti ve ellerimi omuzlarına koydu. Sonra eğilerek gözlerimin içine baktı ve ellerini yanlarımdan belime doğru gezdirdi. Parmak eklemlerini karnıma bastırdı ve

göğüslerimin arasındaki vadiye kadar okşadı. Gözbebekleri büyüdü ve dudaklarını yalayarak bana arzusunun azalmadığını gösterdi.

"Kendini benden saklama, Cupcake." Beni şiddetle öptü, ağzı benimkini yakıyordu. "Yutmak istemediğim hiçbir şeyin yok. Umutsuzca."

Çenemi ve köprücük kemiğimi öptüğünde inledim. Elleri sütyenimi çözerken dişleri omzumu ısırды. Sütyenimi bedenlerimizin arasına sıkıştırıp kıcıımı iki avuçla kavradığında kalbim hevesle çarpmaya başladı.

Sanki hiçbir şey değilmişim gibi beni kaldırarak arkamızı döndü ve beni yatağına götürdü. Beni nazikçe yatırdıktan sonra geri çekildi ve sütyenimi de yanına alarak beni açıkta bıraktı. "Tanrım."

Kendimi örtme dürtüsüne karşı koydum ve bunun yerine vücudumu gererek şık ve pürüzsüz görünmek için elimden geleni yaptım. Warren'ın bana bakışına bakılırsa, zahmet etmeme gerek olmadığını görebiliyordum. Gözleri açtı, vahşi doğada avını gözleyen bir yırtıcınıninkinden farksızdı. Bu bakışlar altında kendimi seksi hissediyordum.

Ellerini karnımın üzerinde gezdirdi ve göğüslerimi avuçlarının içine alana kadar okşadı. Başparmaklarını sert meme uçlarımla üzerinde gezdirirken bir küfür daha savurdu. Etrafımda dolanarak ağzını indirdi ve beni öptü. Bakışlarımı tutarken nefesi benimkine karıştı. "Bunlar mükemmel."

Ağzını göğüslerimin kabarıklığına indirip tenimin tadına bakarken sesli bir şekilde yutkundum. Sonra, daha aşağıda, sıcak diliyle beni okşadı. Ağzı meme ucuma kenetlenip çekiştirdikçe uçup gittiğimi hissettim. Onun altında kıvrandım, daha fazlasını isterken asla durmasını istemiyordum. Ellerimi nemli kıvırcık saçlarının arasına soktum ve ona tutundum.

Warren ben acı içinde inleyene kadar meme uçlarımı emdi ve okşadı. Bana dokunmasına ihtiyacım vardı. Kalçalarımı kaldırdım, ona sürtünmeye ve en ufak bir gerginlik hissetmeye çalıştım, ama kalçalarını benden uzaklaştırdı ve sonra karnımı öptü. Tenimi ısırды ve sağ göğsümün hemen altındaki doğum lekesini yaladı. Diliyle göbeğimin etrafında dolaştı ve oturmadan önce fiske vurdu. Vücudu bacaklarımın üstünde olduğu için hareket edemiyordum.

Kıpırdandım ama faydası olmadı. Warren'ın gözleri beni izlerken adeta yalvarırcasına parlıyordu. O da gergindi, çünkü taytımın paçasından çekiştirip üzerimden çıkarmadan önce sadece bir an tereddüt etti. Yatağın ayak ucunda diz çöktü ve bana bakmadan önce beni tamamen soymayı bitirdi.

"Bacaklarını aç, Cupcake. Bu amcığın ne kadar tatlı olduğunu nihayet öğrenmemin zamanı geldi."

Bu kadar kaba bir şey söylemesi beni bayılttı. Daha önce bu tür konuşmalardan hiç hoşlanmamıştım ama Warren bunu yaptığında işe yarıyordu. O kadar ileri gitmiştim ki tüm utanma duygumu kaybetmiştim. Bacaklarımı onun için açtım ve anında ödüllendirildim.

Warren yüzünü kalçalarımın arasına gömdü ve güçlü diliyle beni arkadan öne doğru okşamadan önce derin bir nefes aldı. Nefesim kesildiğinde attığı karanlık kıkırdama klitorisime çok iyi geldi. Tekrar ağzını indirdi ve beni okşadı. Ellerimi yatağın içine soktum ve onun adına yemin ettim.

"Warren, lütfen!"

Tekrar kıkırdadı ve sonra dilini içime soktu. Kalçalarım kıpırdandı ama o kolunu kalçalarımın üzerine sardı ve ben inleyip adını haykırana kadar diliyle beni becerirken beni sabit tuttu. Onun yalvarma sesleri

Beni yerken çok seksi olduğundan emindim ve bir kadına yalvarmayı seven bir adam bulduğumu biliyordum. Bu gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Başımı bir o yana bir bu yana sallayarak daha yüksek sesle inledim. "Boşalmam lazım.

Gelmemi sağla."

Warren içime doğru homurdandı ve ağzını klitorisimin etrafına kilitledi, diliyle daireler çizmeden önce bir süre sertçe emdi. Beni kırılma noktamın çok ötesine iterek ama asla boşalmama izin vermeyerek bunu bir model haline getirdi. Tam onu öldüreceğimi düşündüğüm anda, iki kalın yüzgecini içime soktu ve dişlerini klitorisimin üzerinde gezdirdi. Duygular çok fazlaydı ve akıl sağlığımın uçurumundan uçup güçlü bir orgazma doğru uçtum.

Kalçalarımı başının etrafında kenetleyerek saçlarını kavradım ve sanki bunu hayatım boyunca yapıyormuşum gibi adını haykırdım. Çok doğal, çok kolay geliyordu. Orgazmım bir şimşek gibi vücuduma çarptı ve ben öleceğimi düşünene kadar devam etti. Titriyor ve neredeyse zevkten titriyordum, zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım. Sonunda gerçekliğe geri döndüğümde, Warren klitorisimi yalıyor ve parmaklarını içime sokup çıkarıyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde daha fazlasını istedim. Kalçalarımı açtım ve onu saçlarından tutarak vücudumdan yukarı çektim. Üzerimde gezinirken bakışlarıyla karşılaştım, çenesindeki ve ağzındaki ıslaklığı gördüm ve sıcaklığın yeniden arttığını hissettim.

"Sana içimde ihtiyacım var." Bacaklarımı beline dolayarak kalçalarımı kaldırdım ve sikişinin başının göbeğime çarptığını hissettim. "Warren, lütfen."

Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve bakışlarını tuttu. "Seni becereceğim Cupcake ve içinde olmanın her saniyesinden zevk alacağım."

Açıklığıma bastırırken başımı geriye doğru eğdim ve hazırlığın arttığını hissettim. Bunu hiç düşünmemiştim, fark ettim. O çok büyüktü. Ne kadar

Milo'nun boyu küçüktü ve onunla ne kadar uzun süredir seks yapıyordum, asla sığmayacaktı.

Warren boğazımı öptü. "Bana bak, Cupcake. Gözlerini benden ayırma."

Dudağımı ısırđım ve onun mavi gözlerine baktım. İçime doğru iterken, gerilmenin verdiğı hisle gözlerim dalgalandı ama bakışlarını üzerimden ayırmadım. Beni tamamen doldururken çenesindeki kaslar çalıştı. Yolun geri kalanını içeri ittiğinde nefes nefese kaldım ve tırnaklarımı omuzlarına geçirdim. Ben de

Çok fazla. Çok büyüktü.

"Rahatla, Cupcake. Sadece benim için nefes al." Kıpırdamadan durdu, içime gömüldü ve gülümsedi. Gülümsemesi o kadar nazik ve tatlıydı ki göğsümde bir çarpıntı hissettim. "Sana zarar vermeyeceğim."

Onu öpmek için uzandım ve öptüğümde o çırpınışın büyüdüğünü hissettim. Yavaş ve sakin, tüm endişelerimi alıp götürdü ve onun etrafında rahatlamamı sağladı. Vücudumdaki gerginlik eridi ve şiddetli arzu içime geri döndü. Ayaklarımı yatağı koyarak kalçalarımı salladım ve Warren'ı hareket etmesi için cesaretlendirdim.

"Hazır mısın?"

Başımı salladım ve inledim, yüzündeki açlık karşısında kalbim hızla çarpıyordu. "Becer beni, Warren."

İnledi ve kalçalarını, vücudu klitorisime sürtünecek ve gözlerimi başımın içinde döndürmeye yetecek kadar kaydıldı. Yine de eliyle çenemi kavradı ve yüzümü tuttu. "Gözlerini benden ayırma. Seni kimin siktiğini görmeni istiyorum."

Sözleri karşısında tüm bedenim arzuyla titreşti. Söylediğı gibi yaptım, onu zevkle izliyordum. O çekildi ve ben de onu içimde tutmak için kalçalarımı kaldırdım. Onun büyüklüğüne alışmıştım ve onu hiç istemediğimden emin değildim.

Gitmek için. Sonra tekrar içeri girdi ve bir daha yürüyebileceğimden emin değildim.

"Benimle başa çıkabilir misin, Cupcake?" Warren'ın sesi hırıltılıydı ve gözleri büyümüş göz bebekleri tarafından yutulmuştu. O da en az benim kadar kaybolmuştu ve bunu bilmek beni daha da tahrik ediyordu. "Beni alabilir misin?"

Başımı salladım ve nefesimi tutarak çekip tekrar soktu. Dünyayı sarsan bir şeydi. Sırtını pençeledim, kendimi uçup gitmekten alıkoymak için çaresizce çarpındım. Başını eğip sırayla meme uçlarımla oynadığında sırtımı dikleştirdim ve haykırdım. Kalçalarının her hamlesi beni daha da unutkanlığa itiyordu. Tekrar boşalacaktım, daha önce hiç yapmadığım bir şeydi bu.

Warren beni daha sert sikerken öptü, yalvaran inlemelerimi yuttu. Birden küfretti ve acı dolu bir ifadeyle bana baktı. "Doğum kontrolü mü?"

Başımı salladım. "Temiz mi?"

Başını salladı ve göğsümün üst kısmını ısırdı. "Nereye gelmemi istiyorsun, Cupcake. Şimdi söyle bana."

"İçimde." Kelimeler ağızımdan o kadar hızlı çıkmıştı ki, zevkten başka bir şey hissedebileceğim bir durumda olsaydım utanç verici olurdu.

Küfretti ve daha sert ve daha hızlı iterken başını omzuma gömdü. "Siktir, Cupcake."

Bacaklarımı onun etrafına sardım ve açısını değiştirip içimde bir şeye çarptığında seğirdim, bu da içimden hem başıma hem de ayak parmaklarıma doğru bir zevk nabzının atmasına neden oldu. Vücudum kasılırken ve ona karşı canlanırken ciğerlerimden vahşi bir çığlık koptu. Her santiminin beni doldurduğunu, her damarını ve nabzını hissedebiliyordum. Şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazm, Warren'ın itişlerinde durakladığını hissettiğim anda içimde sarsıldı. O anda

Orgazminın ilk seli beni doldurdu, ama o itmeye devam etti, beni daha fazla tohumuyla doldurmaya devam etti.

İçimden sızan ve kıcıma kadar inen bu hissin o kadar kirli bir yanı vardı ki, başka bir zevk dalgası beni çarparken ürperdim. Aldığım zevke kendimi kaptırarak onun altında sarsıldım ve sarsıldım, onun için boşalmamı, ona boşalmamı izlediğinden habersizdim.

"Siktir, Cupcake," diye homurdandı Warren ve beni sert ve şiddetli bir şekilde öptü, dudaklarımı morarttı. Üstüme yığıldı, iri vücudu beni eziyordu ama bu hoşuma gidiyordu.

Sonunda titremem durduğunda vücudum gevşedi ve Warren'ın beni sıcak ve sabit tutan vücuduna minnettar oldum. O anlarda tamamen memnun ve çılgınca tatmin olmuşum. Fırtına öncesi sessizlik.

Warren sonunda başını kaldırıp bana baktığında yüzündeki zevki gördüm ve benim hissettiklerimin aynısını fark ettim. Her şeyi tekrar yapma arzusu. Geri dönüşü kolay olmayacak bir çizgiyi aşmıştık. Tohumları hâlâ bedenimden sızarken, bir daha asla onun kadar iyi bir şey hissedemeyeceğimi biliyordum. Bana neler hissettirebileceğini bildiğimde uzak durmak zor olacaktı.

Yine de bir daha olamazdı. Gerçekler yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladığında, paniğin rahatlatıcı tatminin önüne geçtiğini hissettim. Kimseye asla anlatamayacağım bir şey yapmıştım. En iyi arkadaşımı incitebilecek bir şey yapmıştım. Milo'nun evinden taşındıktan günler sonra, hiç tanımadığım bir adamla yatmıştım.

"Kahretsin. Düşünüyorsun, değil mi?" Warren inledi ve üzerimden yuvarlandı. Kolunu karnımın üzerinde tuttu ve elini çatlaklarla işaretlenmiş tenimde boş boş gezdirdi. "Korkma, Cupcake. Bu mahvolmasına izin veremeyeceğim kadar güzeldi."

Ondan uzaklaştım, hissettiğim kadar ürkek gözlerle kıyafetlerimi arıyordum. "Korkmuyorum."

Kolunu yüzüne atarak inledi. "Çıldırıyorsun."

Gömleğimi buldum, başımın üzerine çektim ve pantolonumu almak için yataktan fırladım. Bir dakikadan kısa bir süre içinde, bulamadığım külotum hariç, tamamen giyinmişim. Çantamı kaptığım gibi Warren'a baktım ve bir arzu dalgası daha hissettim. *Kahretsin.*

"Cupcake, gitme. En azından benimle konuş." Doğrulup bana dokunacakmış gibi hareket etti.

Bana tekrar dokunursa gitmeyeceğimi bildiğim için sarsılarak uzaklaştım. Vücuduma neler yapabileceğini bilmenin onu ölümcül kılan sarhoş edici bir yanı vardı. Sadece uzaklaşmam ve uzak durmam gerekiyordu. "Özür dilerim. Ben... Bunu yapmamalıydık."

"Saçmalık." İlk kez sesi ciddi çıkıyordu. "Bu doğrudu."

Başımı salladım ama tartışmaya devam etmedim. Ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Odasından koşarak çıktım, resepsiyona doğru yöneldim, Andrew'un süitinin kapısında durmuş beni izlediğinden habersizdim.

Chapter 3

I telaşlı görünen genç bir adamdan doğru oda anahtarını aldım ve odama koştum, bavullarımı içinde buldum. Hemen anlamalıyım.

Kendi eşyalarımı bulamayınca Warren'ın süitinin benim odam olmadığını anladım. Bir süit için o kadar heyecanlıyım ki iki kere düşünmedim. Hiçbir şey hakkında iki kere düşünmedim. Odamın sessizliğinde her şey değişti. Yaptığım şeyi iki, üç, dört kez düşünecek zamanım oldu.

Yatağa uzandım ve yüksek tavana baktım. Her şeyi berbat etmişim. Macy'nin kardeşiyle yatmak büyük bir hataydı. Beni kıcımdan ısıracağından emin olduğum bir hata.

Warren'ın vücudumdan sızan salıverme hissi beni şok ederek aceleyle banyoya götürdü. Büyük duştaki sıcak suyu açtım ve soyundum. Bundan iğrenmediğim için kendimden nefret ediyordum. Olmalıyım. İçimde bir erkeğin tohumunun olması hiç hoşlandığım ya da alçaldığım bir şey değildi. Birkaç kez olmuştu ama hayranı değildim. Warren'la birlikte, buna ihtiyacım varmış gibi hissettim. Tanrım, ne karmaşa.

Dušta vücudumu keseledim ve yaptığım şeyin izlerini silmek için elimden geleni yaptım. Temizlendikten sonra aynaya baktığımda,

Yine de Warren'ın bıraktığı gizli izlerden kurtulmanın mümkün olmadığını biliyordum. Omzumda ve göğüslerimin üstünde dış izleri vardı. Ağzım öpüşmelerimizden dolayı kızarmış ve şişmişti ve onun kirli sakalı boynumda bir kızarıklık bırakmıştı. İyice sikilmiş bir kadın gibi görünüyordum.

Bardan önce kötü seçimime üzülecek çok fazla zamanım yoktu, bu yüzden zamanımı yaptıklarımı gizleyerek geçirmeye odaklandım. Kolları olan yüksek kesim bir elbise vücudumdaki izleri gizlerken, akıllıca uygulanmış makyaj yüzümdekileri sakladı. Saçlarımı kıvrırmak için zaman harcadım, böylece dikkat çekebilecek diğer şeylerden uzaklaşmış oldum.

Bir yanımda da iyi görüldüğümünden emin olmak istiyordu. Ne kadar kibirli olsa da Warren'ın bana bakıp beni neden istediğini merak etmesini istemiyordum. Aptal, bencil yanımda beni tekrar istemesini istiyordu. Bunun bir önemi yoktu. Bir daha hiçbir şey olamazdı.

Barbekü yaklaştıkça kendimi daha da hasta hissediyordum. Ya Macy bunu yüzümde görebilseydi? Ya bana bir kez bakıp ne yaptığımı anladıysa? Bunu yaptığım için benden nefret ederdi. Arkadaşlar arkadaşlarının kardeşleriyle yatmazdı. Bu bir kuraldı. Berbattım.

Gerçek bir paniğe kapılmadan önce kapım çalındı. Sarsılarak doğruldum ve kaşlarımı çattım. Herhalde Warren beni barbeküye götürmeye çalışmazdı. O kadar deli olamazdı.

Orada değilmişim gibi davranmayı düşündüm ama kapı bir kez daha çalındı ve ben de yüzleşmeye karar verdim. Kapıyı açtığımda Macy'nin üniversiteden en iyi arkadaşı Megan'la karşılaştım.

Benden neredeyse bir karış kısa ve bir o kadar da tuhaf olan Megan bana bakarken sırıttı. "Vay be. Harika görünüyorsun!"

Yüzümün kızardığını hissettim ama görmezden geldim. "Teşekkürler! Sana da. Buraya ne zaman geldin?"

"Biraz önce. Uçağım geç indi." Başıyla koridoru işaret etti. "Gidelim mi? Macy'nin planladığı şeylerden herhangi birine geç kalırsak, bizi öldürmek isteyeceğini biliyorsun."

"İstemek mi? Daha çok bizi gerçekten öldürmek gibi." Titrek bir kahkaha attım ve odama dönüp baktım. "Dur da ayakkabılarımı giyeyim."

Megan benden sonra içeri girdi ve iç çekti. "Yukarıda aklımdan geçenleri bilse beni öldürmek de isterdi. Ben içeri girdiğimde kardeşleri lobideydi. Üç erkeğin bu kadar iyi görünmesi ve bu kadar başarılı olması yasadışı olmalı."

Ürperdim ve eğer kardeşler hakkında konuşacaksa onun yanında yüzümü asmamayı başarabileceğimi umdum. Topuklu ayakkabılarımı giydim ve Megan'a döndüm. "Tamam, hazır."

"Kardeşler konusunda bana katılmayacak mısınız?" Güldü. "Belki de sen benden daha iyi bir arkadaşsındır."

İçimi bir suçluluk duygusu kapladı. En kötü arkadaş bendim. "Yapamam. Onları büyürken tanıyordum. Bu farklı bir şey."

"Saçmalık. Yine de güzelliklerini fark etmemiş gibi davranman çok hoş." Elimi tuttu ve beni kendisiyle birlikte çekti. "Hadi, hadi, hadi. Et ve içki için hazırım."

Güldüm ve beni odamdan çıkarıp üst kattaki restorana götürmesine izin verdim. Andrew orada kalacağımız iki hafta için tüm tesisi kiralamıştı. Macy'nin düğününü kutlamak için bolca mahremiyetimiz olacaktı.

"Vay canına." Megan restoranı süsleyen muhteşem avizenin altında dönmek için elimi bıraktı. Tüm oda sıcak ışık ve lüks mobilyalarla ısıtılmıştı.

Ben de onun hislerine katıldım ve karla kaplı tundraya bakan pencerelere doğru yürüdüm. Uzakta özgürce dolaşan geyikleri görebiliyordum. Bu

o kadar güzeldi ki nefesimi kesti. A Sweet, Shore Thing'in sahibi Malorie Shore'un yanında çalışmaya başladığımdan beri fırından birkaç saatten fazla dışarı çıkmadığımı fark ettim. Geyiklerin doğada ilerleyişi gibi bir şeye kesinlikle daha önce tanık olmamıştım.

"Çok güzel, değil mi?"

Lucas Strickland'ın elinde bir bardak kehribar rengi sıvıyla durmuş beni izlediğini görmek için ona doğru baktım. Beyaz tişörtünün yakasından kollarına kadar uzandığını görebildiğim dövmeler dışında Warren'a benziyordu. Yüzü daha sert görünüyordu; bir yara izi kaşını, bir diğeri de üst dudaklarını kesiyordu. Her nasılsa, biraz tehlikeli olmasa da, bu yüzden daha da yakışıklı görünüyordu.

Pencereden dışarı bakarken sinirlerimi yuttum ve başımı salladım. "Çok güzel. Macy harika bir mekân seçmiş."

"Nasılsın, Cupcake? Seni son gördüğümünden beri uzun zaman oldu."

Bana kardeşinin daha önce inlediği isimle seslendiğini duymak omurgamda yasak bir ürperti yarattı ve kaçmamak için elimden gelen tek şey buydu. Bir kiliseye ya da başka bir şeye ihtiyacım vardı. Beynimdeki pisliği temizleyecek birine ihtiyacım vardı, böylece tekrar düzgün bir insan olabilirdim.

Lucas'ın söylediği diğer şey bir saniye sonra aklıma geldi ve uzun zamandır gömülü olan o anı hızlı bir tren gibi beynimin ön tarafını işgal etti. Beni en son lise mezuniyetimin olduğu gece görmüştü. Aileleri Macy için bir parti vermiş ve üçüzler kutlama için eve gelmişti. Birisi içkiye ilaç katmıştı ve ben farkına varmadan kafayı bulmuştum. Benim yaşımdaki en tatlı çocuk bana yaklaşıp yıldızların altında öpüşmek için beni dışarı çıkardığında, üçüzler ortaya çıkmıştı. Sırf beni aşağılamak için gelmişlerdi. Adını bile hatırlayamadığım çocuğa

Çocuğun ne istediği hakkında tek bir şey bilmeyen aptal, küçük bir bakire olduğumu.

Çok utanmıştım. Sarhoşken utandığım için kardeşlerle kavga etmeye çalışmıştım. Oğlanla onun için yeterince kadın olduğumu tartışmaya çalıştım, bu da onu kaçmaya itti. Sonra Andrew'a yumruk attım. Hepsi Lucas beni herkesin önünde beyaz elbisemle havuza atmadan önce olmuştu. Bu, on yılı aşkın süredir her konuda benimle dalga geçmelerinin son noktasıydı. Bana yıllarca işkence etmişler ve o partiden sonra beni mezun olduğum sınıfın alay konusu olarak bırakmışlardı.

Onları bir daha asla görmek istemediğimi hatırlıyordum. O kadar uzun süre dayanmayı başarmıştım ki bu duyguların bazılarını unutmuştum. Ancak Lucas'ın o gecedan bahsettiğini duymak her şeyi geri getirdi. Utanç üzerime çöktü. Düşmanımınla yatmıştım. Warren daha yaşlı olabilirdi ama mezuniyet sınıfımın neredeyse tamamı beni o havuzdan transparan beyaz bir elbise ve gelmiş geçmiş en büyük nine külotuyla çıkarken gördüğünde gülen adam hâlâ oydu.

"Cupcake?"

Gerçeğe geri döndüm, yüzüm muhtemelen bu anı yüzünden kıpkırmızıydı. Lucas'a, onun çekici yüzüne ve kaslı vücuduna baktım ve içimi bir öfke dalgasının kapladığını hissettim. Çocukluğumda yaşadığım o çabuk öfkelenme duygusundan kurtulmuştum. Artık bir yetişkindim ve üçüzlerin aptal oyunlarına alet olmak zorunda değildim. Belki de çoktan oynamıştım. Bu düşünce aklımdan geçerken pencereden uzaklaştım ve zorla gülümsedim. "Affedersiniz."

Arkamı döndüm ve doğruca Warren'ın göğsüne bastım. Kolları beni sardı ve beynimde yaşanan savaşa rağmen bedenim canlandı.

"Nereye kaçıyorsun, Cupcake?"

Ondan uzaklaştım ve tersledim. "Benim adım Sara."

Arkasından gelen bir gırtlak sesi dikkatimi çekti ve Warren'in omzunun üzerinden bakınca Andrew'u gördüm. Sert, affetmeyen, katı Andrew. Zengin ve güçlü biri haline gelmişti, yukarıya doğru hareketi bana bakışını daha da sertleştirmişti.

"Cupcake'i tercih ederiz." Andrew bir adım daha yaklaşarak takım elbisesinin ceketini düzeltti ve elimi tutarak beni Warren'dan uzaklaştırdı. "Artık büyüdün ama her zaman bizim Cupcake'imiz olacaksın."

Midemde bir çarpıntı oldu ve sıcaklık yüzümü kavurdu. Ona bakarken gözlerinde açlık gördüğüme yemin edebilirim. Bu şok ediciydi ve vücudumun verdiği tepkiye lanet ettim. Yine de utanç beni yiyip bitirdi ve başımı sallayarak geri çekildim. "Hayır."

Geri çekildiğimde Andrew beni bıraktı. Daha güvenli bir yere gitmek için çaresizce üçünden uzaklaştım. Ne yaptıklarını ya da bedenimin ne yaptığını bilmiyordum. Üçü de bana karşı kabalıktan başka bir şey yapmamıştı, bu yüzden flörtöz davranışları garip ve çok beklenmedikti.

Onlara tekrar baktım ve hepsinin hâlâ beni izlediğini gördüm. Warren peşimden gelecekmiş gibi bir adım öne çıktı ama Andrew onu durdurmak için elini uzattı. Kendimi Megan ile Jason'ın kardeşlerinden birinin arasına yerleştirdim ve sıkıca saklandım.

"Ryan'la daha önce tanışmıştın, değil mi Sara?"

Başımı salladım ve gülümsedim, üçüzlerin beni soktuğu korkudan kurtulmaya çalışıyordum. "Evet. Seni tekrar görmek güzel."

Cevap verdi ama ben kaçırdım. Üçüzlerin restoranın içinde yemeklerine yaklaşan bir kurt sürüsü gibi hareket ettiklerini gördüğümde odaklanmak zor oldu. Megan yanımda iç çekti ve Ryan dönüp kargaşanın ne olduğuna baktı. Sırtarak başını salladı ve tekrar ikimize baktı.

"Hanımlar, belayı gördüğümde anlarım. Bu çocuklar devasa uyarı işaretleri veriyor ama bunun hiçbir önemi yok gibi görünüyor, değil mi?"

Chapter 4

A Warren, Lucas ve Andrew'dan kaçarak geçirdiğim uzun bir gecenin ardından, sabahın köründe çalan alarmla bölünen berbat bir uyku çektim.

Şafak. Macy. Onu öldürecektim. Yogayı çok seviyordu ve gelin partisinin ihtiyacı olan şeyin bir sabah yogası seansı olduğuna karar vermişti. Sabah yogasına ihtiyacım olmadığını kanıtlayabilirim. Uykuya ihtiyacım vardı. Yine de taytımı ve tişörtümü giyip spor salonuna doğru yola çıktım.

Okaliptüs kokusu beni karşıladı ve spor salonuna girip Macy'yi aramadan önce onu içime çekmek için durdum. Eğilmiş, odanın ortasında gerinirken, canlı sarı kıyafetiyle göze çarpıyordu. Yanındaki Megan uzaklara bakıyordu, yorgunluğu yüzünden okunuyordu. Macy'nin üniversiteden ve işten birkaç arkadaşı daha oradaydı, bazıları diğerlerinden daha neşeliydi. Çoğunun ağzı açık bir şekilde spor salonunun diğer ucuna baktığını fark ettim.

Bakmamam gerektiğini biliyordum. Neredeyse anında gözlerin üzerimde olduğunu hissettim ve bu, üçüzlerin bana doğru geldiğini bildiğim çocukluğumdaki hissin aynısıydı. Baktım. Ne büyük bir hataydı bu. Üçü de diğer birkaç adamla birlikte bir ağırlık makinesinin etrafında duruyordu. Gömleksiz. Ben

Warren'ı tüm gömleksiz ihtişamıyla gördüm ve hatırladıkça içim titredi. Vücudu beni bütün gece dönüp durmaya zorlamıştı. Omuzlarındaki çizik izlerinin kalıntılarını da görebiliyordum. Ona lanet olası bir gömlek giymesi için bağırmak istedim ama artık çok geçti.

Lucas gömleksiz bir sanat eseriymiş. Siyah dövmele göğsünü ve sırtını kaplayarak beline kadar iniyordu. Sanat eserleri şortunun kemerinin altından geçip diğer taraftan baldırlarına çıkıyordu. Başka neresini gizlediğini, dövmelelerin sikine yaklaşıp yaklaşmadığını ve onları görüp göremeyeceğimi merak ettim. Bu düşünce beni adamlardan uzaklaşmaya zorladı. Aynı anda birden fazla erkek kardeşi arzulayan bir tür hafifmeşrep kadın gibi davranıyordum. Andrew'a bakmak için bile kendime güvenmiyordum. Sırtımı onlara döndüm ve yüzümü ovuşturdum. "Uykun mu geldi?" Macy omzumu sıktı ve güldü. "Daha önce kalkmıştın. fırın için."

"Sanırım iyi uyuyamadım. Yine de iyi olacağım."

Macy sırtıttı. "Daha önce yoga derslerimden birine katılmadın. Neyle karşı karşıya olduğunu bilmiyorsun."

İnleyerek grubun geri kalanıyla esneme hareketleri yapıyormuş gibi yaptım ve bir yandan da arka tarafa doğru ilerlemeye çalıştım. Belki Macy fark etmeden sıvışabilirdim. Yoga bana göre değildi. Ben pişirdim. Pişirdim ve bu da pek çok tatlıyı tattığım anlamına geliyordu. Kilomun çoğunu verecek kadar egzersiz yapıyordum ama bu eğlence için değildi. Fiziksel olmak istemiyordum, özellikle de sabahın erken saatlerinde. Özellikle de Warren'ın beni iyice gerdiği için göbeğim hala ağrırken fiziksel olmak istemiyordum.

İlk birkaç öne eğilmeden sonra kalçalarımı ovmak için durmak zorunda kaldım. Koşmak istedim ama Macy beni izliyordu. Bana sürekli parmakla selam veriyordu ve atletikmişim gibi davranmaktan başka çarem yoktu. Berbattı.

Pozlar çok sertleştğinde, Macy'ye suya ihtiyacım olduğunu işaret ederek uzaklaştım. Bir şişe su alıp yürümeye devam ettim ve lastik gibi olan kalçalarımı daha fazla hırpalanmaktan kurtarmaya karar verdim. Macy'nin beni anlaması gerekiyordu.

Büyük bir el kalçamı okşayıp beni güçlü bir göğsün içine çektiğinde neredeyse odamdaydım. Warren. Kendimi hatırlayıp sarsılmadan önce ona karşı eridim. "Sana söyledim, sadece bir-"

Lucas sırtarak bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Sadece bir neydi, Cupcake?"

Yüzüm kızardı ve ondan büyük bir adım uzaklaştım. "Hiçbir şey. Hiçbir şey. Gitmek zorundayım. Güle güle!"

Ondan hızla uzaklaştım, kollarının belime dolanmış hissi tenimi yakıyordu. Kapımı arkamdan çarparak kapattım ve güvende olmak için kilitledim. Aklımı kaçıırıyordum. Warren olmadığını gördüğümde de daha az tahrik olmamıştım. Bana neler olduğunu anlamıyordum.

Bir gün öncesine kadar, seks öncesi beş randevusu olan bir kadındım. Milo, onunla çıkmadan önce benimle üç ay çıkmak zorunda kalmıştı. Ne büyük bir hayal kırıklığıydı.

Milo. Warren'ın süitine girdiğimden beri onun hakkında pek düşünmemiştim. Sanki eski bir deyiş doğruymuş gibiydi. Birini aşmak için birinin altına girmen gerekir. Ben de birinin altına girmiştim. Onu aşmak, onun yanında olmak, onun yanında olmak istemem çok kötüydü. Daha iyisini bilmeme rağmen onu hala her şekilde istiyordum.

Lucas'ın bana dokunduğu gibi dokunmasını anlamıyordum. Belki de hepsi hâlâ benimle dalga geçiyordu. Belki de çocukluk oyunları çok daha farklı bir şeye dönüşmüştü. Tekrar oyunlarının merkezinde olmak istemiyordum. Sadece kendimi tutma gücümü artırmalı ve bu cehennemden uzak durmalıyım.

onlardan uzakta. Hepimiz Macy'nin düğünü için orada olduğumuzdan bu pek de kolay olmayacaktı ama bunu başaracaktım.

O günün geri kalanı kolay geçti çünkü Macy şehirde alışveriş yapmamız için bizi ayarladı. Erkeklerin hepsi ne yapmak istiyorlarsa onu yapmak için geride kaldılar ve kadınlar kaçtı. Ya da belki de kaçan tek kişi bendim. Diğer kadınlar erkeklerle takılma şansını kaybettikleri için üzgün görünüyorlardı.

Alışveriş yaparak biraz stres attım. İhtiyacım olmayan şeyler aldım ve fırında çalışmaya devam ederken asla giyme fırsatı bulamayacağım utanç verici bir kıyafet koleksiyonuyla otele döndüm. Gerçekten ihtiyacım olan tek şeyi almamıştım. İç çamaşırı. Dolabımda çamaşır günü külotları ve sütyenleri kalmıştı, bunlar seksapelleri için değil rahatlıkları için seçilmiş şeylerdi. Alışveriş yaparken bir yanımın kardeşlerimi düşündüğünü bilmek, alt katıma bu kadar yaklaşacak bir şey almamı engelliyordu.

O gece herkesten uzak durmak için akşam yemeğini odamda sipariş ettim ve baş ağrısıyla yalvararak çıktım. Ertesi gün erkeklerden kaçamayacağımı biliyordum, bu yüzden hala yapabiliyorken dinlenmem ve iyileşmem gerekiyordu. Erkenden sızdım ve ölü gibi uyudum, kapıma vuran birinin sesi beni şehvetli bir rüyadan uyandırana kadar uyanmadım.

Saate baktım ve yemin ettim. Yataktan tökezleyerek kalktım, kapıya koştum ve çekerek açtım. Andrew diğer tarafta duruyordu, kaşları çatıktı. Bir süre orada durduğunu kabul edemeyecek kadar sersemlemiştim.

Ben bir şey söylemeyince yanımdan geçip odama girdi. "Kaplıcalara giden otobüsü kaçırmaya beş dakika kaldı."

Nefesim kesildi ve sonra küfrettim. Macy'nin hiçbir etkinliğini kaçırmak istemiyordum ama özellikle kaplıcaları kaçırmak istemiyordum. Takım elbiseme doğru koştum-

çantayı fırlatıp açtım ve mayomu aldım. Banyoda üstümü değiştirip dişlerimi fırçaladıktan sonra odama döndüm ve Andrew'un hâlâ orada olduğunu fark ettim.

Gözleri vücudumda gezindi ve mümkünse çenesi daha da sertleşti. "Üç dakika."

Bir çift tayt ve sweatshirt giydim, sonra ayaklarımı botların içine soktum. "Seni Sara getirici olarak kim seçti?"

"Bir cekete ihtiyacın var."

Hiç düşünmeden üzerime giyecek bir ceket aramaya başladım. Andrew'un talimatlarını körü körüne takip ettiğimi fark etmeden önce eğilerek birkaç saniye bavulumu karıştırdım. Kendimi toparlayarak ellerimi kalçalarımaya koydum ve ona doğru döndüm. "Cekete ihtiyacım yok. Sadece birkaç dakikalığına dışarıda olacağım."

Kara bir kaşını kaldırdı. "Bir ceket al."

Onun kaş hareketini taklit ettim ve başımı salladım. "Hayır."

Saatini kontrol etti ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, omuzları daha da geniş görünüyordu. "Bir buçuk dakika."

"Artık gitmeye hazırım."

Andrew bana öylece baktı, çenesindeki bir kas çalışıyordu. O kadar kendine güveniyordu ki bu beni deli ediyordu. Siyah saçları mükemmel bir şekilde taranmış ve toplanmıştı, kıyafetleri mükemmel bir şekilde tasarlanmıştı ve kaslarının üzerinde güzelce duruyordu. Görkemli bir yaratıktı ama bu aptal olmadığı anlamına gelmiyordu. Odama gelip bana patronluk taslayamazdı.

Başka bir şeye ihtiyacım olup olmadığını düşünmeye çalışarak odaya göz gezdirdim ama Andrew odamda dikilip sert bir ifadeyle bakarken düşünmek zordu. "Havlu getirmeme gerek var mı?"

"Sadece bir ceket."

Gözlerimi devirip kapıya doğru ilerledim ama Andrew kolumdan tutup beni göğsüne çekti. Yüzünü görmek için başımı arkaya doğru eğdiğimde, hoş bir ürpertinin omurgamdan aşağıya doğru aktığını ve merkezini içimde bulduğunu hissettim.

Bana doğru eğildi, güçlü kalçası benimkinin arasına girdi. Bu bir kaza olmalıydı; gerçekten de kalçasını bana sürtmek istemiş olamazdı. "Dinlemekten hoşlanmıyorsun, değil mi?"

Yutkundum ve başımı salladım. "Senin için değil."

Gözleri parladı ve karardı. "Sana yönergeleri takip etmeyi öğretmekten zevk alırım, Cupcake."

Söyleyebileceğim akıllıca her şey aklımdan uçup gitti ve kendimi sadece ona bakarken buldum. İçimden bir ses onun sesindeki sessiz meydan okumaya karşılık veriyordu ve onu memnun etme fikri kulağa çok hoş geliyordu. Yine de bu fanteziyle bir yere varamadan Andrew beni nazıkçe itti ve kendi ceketini silkti.

"Ya kendi ceketini getirirsin ya da benimkini giyersin."

Onun gibi kokacağını bildiğim pahalı cekete baktım ve kaşlarımı çattım. Onun ceketini giyemezdim. Hırlayarak bavuluma doğru yürüdüm ve elime geçen ilk ceket kaptım. "Peki, tamam. Hadi gidelim."

Kapıya doğru yürüdü ve kolu tuttu. "Çok yazık. Seni benimkinde görmek isterdim."

Onu görmezden gelmeyi ve koridorda acele etmeyi seçtim. Benim hızıma rağmen Andrew'un bana yetişmekte hiçbir sorunu yoktu. Uzun bacakları benimkinden iki kat daha fazla yol kat ediyordu. Kalbim hızla çarpıyordu ama bunu da görmezden geliyordum.

Otobüse varana kadar yürümeyi bırakmadım ve aceleyle arkaya doğru ilerledim, yolda Lucas ve Warren'ın yanından geçtim. Arkada, nedimelerden birinin yanına oturana kadar göz teması kurmadım ve nefes bile almadım.

Karly bana baktı ve gülümsedi. "Hey! İyi misin? Bayılacak gibi görünüyorsun."

Andrew'un otobüse binip kardeşlerinin yanına oturmasını izledim. Onlara bir şeyler mırıldandı ve Lucas yakışıklı yüzünde bir sırıtışla bana baktı. Kendimi Karly'ye bakmaya zorlayarak gülümsedim ve omuz silktim. "Sadece yorgunum. Uyuyakalmışım."

"Dün gece de başın ağrıyordu. Bugün kendini daha iyi hissedeceksin. Bu kaplıcalar görünüşe göre muhteşem. Onlar hakkında bir şeyler okudun mu?"

Andrew'dan biraz uzaklaşmak kafamı sohbet edebilecek kadar boşaltmamı sağladı. Şehvetin son bulanıklığından sıyrıldım ve sııttım. "Şaka mı yapıyorsun? Bu şimdiye kadar yaptığım en havalı şey. Broşürü önden, arkadan ve yandan okudum. Lanet şeyi alıntılatabilirim."

"Aynen! Zengin olmak çok güzel olmalı."

"Paranın mutluluğu satın alamayacağını söylerler, ama sanırım kaplıcalardaki bu gezi bana aksini gösterecek." Birkaç sıra ileride Megan'la konuşan Macy'yi gördüm ve ona göz kırptım.

Eğilip bizimle konuşmak için dizlerinin üzerinde doğruldu. "Neredeyse kaplıcaları kaçıırıyordunuz!"

"Bir sonraki hayatımızda, uyumayı öğrenmelisin."

Kaplıcalara giderken ileri geri şakalaştık, ben kardeşlere bakmamak için elimden gelen her şeyi yaptım. Kaplıcalara ulaşmak için dağa doğru bir saat süren bir yolculuk yaptık. Oraya vardığımızda hayal kırıklığına uğramadım.

Önümüzde, dağın zirvesinde uzun bir kulübe benzeri yapı duruyordu. Kulübenin etrafındaki alan geniş değildi ve broşürden anladığım kadarıyla

Kaplıcalar arkasındaydı, dağın arkasındaki manzara muhteşemdi.

Yer karla kaplıydı ve Andrew'un bana zorla giydirdiği ceket için şükreliyordum. Bu düşünceyle ona baktım ve beni incelediğini gördüm. Yanaklarım kızardı ve ona tekrar bakmamak için başımı öne doğru salladım.

Parlak soluk ahşap bizi kabinde karşıladı, sıcaklık güzel ve ılıktı. Andrew ön bürodaki kadınla konuşmak için kalabalığımızın arasından ilerledi ve kadının onun bakışları altında bayılmasını izledim. Kollarımı kavuşturdum ve yine gözlerimi kaçırđım. Ancak başka tarafa baktığımda Warren'ın sıcak bakışlarıyla karşılaştım. Aramızdaki mesafeyi kapattı ve bana gülümsedi.

"Hey, Cupcake. Bilmesem benden kaçtığını düşünürdüm."

Etrafıma bakındım ve kimsenin bize dikkat etmediğini gördüm. "Senden kaçmıyorum."

"Bundan emin misin?" Öne doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Süit sensiz aynı değil."

Lucas bize doğru yürüdü ve bana doğru sırtıttı. "Bu sabah gelip seni almak istedim ama Andrew onun gelmesi için ısrar etti. Muhtemelen zamanında gelen iyi bir kız olman konusunda sana ders vermiştir."

Karnımda bir çarpıntı hissettim ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Warren'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştım ve ağızındaki sırıtışın daha da genişlediğini gördüm. Sanki vücuduma neler olduğunu biliyor gibiydi.

Grubumuza etrafı gezdirdiklerinde herhangi bir şeyi üstlenmek zorunda kalmaktan kurtuldum. Kabinin her iki yanında, biri kadınlar diğeri erkekler için olmak üzere birer soyunma odası vardı. Soyunma odalarının arka tarafındaki kapılar cam bir avluya açılıyordu ve burada daha küçük bir kaplıca bulunuyordu.

Kalp. Avlunun dışında daha büyük kaplıcalar vardı. Düşük sıcaklık ve karda yürümeye istekli insanlar daha görkemli kaynaklara cesaret edebilirdi, ancak ben içerideki kaynağa yapıştığımından oldukça emindim.

Her şey kesinlikle muhteşemdi ve yorgun bedenimi suya sokmak için sabırsızlanıyordum. Soyunma odasında bikinime kadar soyundum ve dışarı çıkmak için üzerime bir bornoz aldım. Bornozumu yakındaki sandalyelerden birinin üzerine atıp suya girerken Macy ve Jason'ın dış kapı yaylarına doğru gittiklerini gördüm.

Su önce kalçalarımı, sonra da belime kadar gelirken kısık bir inilti çıkardım. Sıcaktı ve tenim karıncalanıyordu ama hoşuma gitmişti. Kenardaki kaya oturaklardan birine yerleştim ve sadece başım suyun dışına çıkana kadar dibe battım. İçimi çektim ve sihrini göstermesine izin verdim.

Birinin bana katılma sesi gözlerimi açmamı sağladı ve Warren'ın yanımda oturduğunu görmek için tam zamanında geldim. Lucas ve Andrew da çok geride değillerdi. Karşımdaki pınara yerleştiler ve bakışları altında kendimi anında çıplak hissettim.

Warren eğildi ve parmaklarını omzuma bastırdı. "Hâlâ benim işaretimi taşıyorsun, Cupcake."

Chapter 5

I Omzumda gerçekten de gün gibi açık bir morluk olduğunu fark ettiğimde nefesim kesildi. Başka hiç kimse bunun Warren'dan kaynaklandığını otomatik olarak bilemezdi,

ama sorular olacaktı. Andrew ve Lucas bunu ve Warren'ın bana nasıl baktığını göreceklerdi. Anlayacaklardı. Herkes bilecekti.

Tam paniklemeye başlamıştım ki Warren elini kalçalarımın üzerinden geçirerek işi daha da kızıştırdı. Kardeşlerine bir bakış attım, her biri bizi ateşli bir şekilde izliyordu.

"Gitmeliyim." Herkesin nasıl bir sürtük olduğumu öğreneceğinden endişelenerek yerimden kıpırdandım.

Andrew benim gergin yüz ifademi kendi sert yüz ifadesiyle karşıladı. "Kal, Cupcake. Burada kimse seni yargılamıyor."

Bu basit kelimeler beni rahatlatmamalıydı. Beni koşarak soyunma odasına geri göndermeliydiler ama göndermediler. Tekrar kayamın üzerine çöktüm ve etrafıma bakındım. Neler oluyordu böyle?

Warren'ın eli tekrar uyluğuma uzandı ve başparmağı etimi okşayarak beni daha da rahatlattı. Belki sıcaklıktandı, belki de Andrew'un kabullenişinden, ama suya girip yüzebilirmişim gibi hissettim

uzakta. Aslında, belki de hiçbir şeyin gerçek gibi gelmemesiydi. Kardeşleri izlerken Warren'ın bana dokunması gerçek olamazdı.

"Görünüşe göre herkes açık havanın tadını çıkarmak istemiş." Lucas bu yorumu umursamaz bir tavırla söylemişti ama gözleri tekrar bana kaydığında bir ağırlık hissetmiştim.

"Siz üçünüz neden oraya gitmek istemediniz?"

Warren'ın eli kalçalarımın masaj yapıyor, kalçalarımın arasında dolaşıyor ve yavaşça açıyordu. "Burası daha iyi görünüyor."

Homurdandım. "Sen delisin."

Lucas sırıttı. "Hiç de değil, Cupcake."

Warren'ın elleri bacaklarımdan aşağı inip baldırlarıma masaj yaparken başımı arkamdaki kayalara yasladım. O bunu yaparken gözlerimi kapadım ve gülümsedim. Onu durdurmam gerektiğini biliyordum ama onun ellerinde bir zevk yumağıydım. Her şey çok iyi hissettiriyordu. Elleri aynı anda her yerdeymiş gibi görünüyordu. Ayaklarımı, baldırlarımı ve kalçalarımı aynı anda ovuyordu.

Bunun anlamsız olduğunu fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Warren yanımdaydı ve kalçalarımın masaj yapıyordu, Lucas ve Andrew ise alt bacaklarımı ovmak için yaklaşmışlardı. İçimi bir uyarılma dalgası kapladı ve dudagımı sertçe ısırdım. Neler oluyordu?

Ya biri gördüyse? Ya Macy gördüyse? Bana sürtünüyorlardı ve bu platonik hissettirmiyordu. Birbirlerinin önünde yaptıkları için masum olması gerektiğini biliyordum ama bu da masum hissettirmiyordu. Cinsel bir histi. İyi hissettiriyordu.

Ne kadar tahrik olduğumu bilmelerinden, benim tam bir ucube olduğumu düşünmelerinden endişe ediyordum ama Warren bana doğru eğildi ve kulağıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Bizi onlardan başka kimse göremez. Sana dokunuşumu izlemek istiyorlar, Cupcake." Bacağımdaki eli kalçalarımın arasından yukarı doğru süzüldü. "Kimsenin gelmeyeceğinden emin olacaklar. Başka kimsenin seni böyle görmesine izin vermeyiz."

Yutkundum, sözlerinin ağırlığı içime çöktü. Platonikten fazlasını istiyorlardı. Sapkın, kirli, okuduğum tüm kitaplardan daha müstehcen şeyler istiyorlardı. Ya da öyle bir şey. Warren'ın bana dokunuşunu izlemek istiyorlardı. Kalbim göğsümde çarpmaya başladı ve uyarılmışlığım beni boğmakla tehdit ederken her tarafım titredi. Bu yanılttı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Warren'ın onların önünde bana dokunmasına izin vermek, varlığından bile haberdar olmadığım çizgileri aşmaktı.

Warren'ın bakışlarıyla karşılaştığımda bacaklarımı daha da açtım. İnledi ve parmak eklemeni göbeğime sürttü. Parmaklarını altıma sokarak ıslaklığında gezdirdi.

"Bizim için ıslanmışsın, Cupcake."

Ürperdim ve dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım. Andrew'a baktığımda gözlerinin karardığını gördüm. Kardeşinin parmaklarının yavaşça içime girip beni doldurduğu yere baktı.

Andrew hırladı ve gözlerimle buluştu. "Parmakları senin içinde mi, Cupcake?"

Warren bir parmağını daha içeri sokarak ve içerideki büyülü bir noktayı ovmak için yeterince kıvrarak karşılık verdi. Durduramadan inledim ve Andrew'a başımı salladım. Ne olduğunu anlamamıştım. Şehvet içinde kaybolmuştum. O anda hepsi sırayla bana dokunabilirdi ve ben de buna izin verirdim.

Lucas küfrederek yaklaştı. "Cupcake, göz kamaştırıcısın." "Siktir et onu, War." Andrew bileğimi kavradı ve iri gözlerime baktı. "Sadece Parmakları, bebeğim. Seni başka kimsenin görmesine izin vermeyeceğiz. Güvendesin."

Ona neden güvendim? Neden ellerinde oyuncak oldum? Warren kardeşinin talimatlarını takip ederken nefesim keşildi. Parmaklarını çekti ve sonra

onları geri çarptı. Tekrar tekrar içime girdi, beni gerdi ve mükemmel bir şekilde doldurdu. Su etrafımızda çalkalanıyor ve benim inlemelerim acınası küçük zevk miyavlamalarına dönüşüyordu. Göğüslerim bikini üstümün içinde zıplıyordu ve Lucas bunu fark etti.

"Görebilir miyiz, Cupcake?"

Kendimi tamamen kaybetmiş bir halde sarsaka başımı salladım. Lucas öne doğru eğildi ve üstümü yana çekerek göğüslerimi onlara gösterdi. Warren başını eğip meme uçlarımı emerken Lucas küfretti ve Andrew'un bileğimdeki tutuşu sıkılaştı.

Andrew öne doğru eğilip çenemi kavradığında boşalmaya çok yaklaşmıştım. "Gelmek istiyor musun?"

Başımı salladım. "Lütfen."

"Warren seni banyoya götürecektir, Cupcake. Seni duvara yaslayacak ve boşalana kadar sikecek. Boşaldığında o tatlı amcığınadır bir sik sokacak."

İtaatkâr bir ocuk gibi başımı salladım, umutsuzca gelmek ve onu memnun etmek istiyordum. Warren takım elbisemi düzelitti ve ayağadır kalktı, beni pınardan çıkarıp erkekler tuvaletine götürürken arkamızdaki pencerelere sırtını dönmüştü. Kimsenin görüp görmediğinden emin değildim ama düşünemiyordum, umursamıyordum.

Banyonun içinde, duş kabininin içinde, Warren Andrew'un dediğini yaptı ve beni duvara bastırdı. Şortunu indirirken beni sertçe öptü ve bikinimi kenara itti. Bacaklarımı beline kilitledim ve beni tek bir hamleyle doldururken ona tutundum. İnlemelerimi yuttu ve ikimiz de serbest kalmaya doğru koşarken içime girdi.

İkimizin de birlikte boşalması hiç zaman almadı, salıverilmem beni her zamankinden daha sert vurdu. Dünyayı sarsan başka bir orgazmdı, sadece Warren'ın eli ağzımın üzerindeyken sakinleşti.

Aşağı indiğimizde, Warren sıcak suyu açtı ve beni temizledi, tohumunu içimden durulamak için zaman ayırdı. Sonra eğildi ve gözlerimle buluştu. "Çok güzelsin ve mükemmelsin. Seni boşaltan kişi olduğum için çok şanslıyım."

Ağlama isteğimle savaştım, yumuşak sözleri yaptıklarımızdan sonra çok tatlıydı. Pişmanlığın, utancın yüzüme vurmasını bekledim. Olmayınca ona baktım ve kaşlarımı çattım. "Ne yapıyoruz biz?"

Parmağıyla yanağımı okşadı ve gülümsedi. "Bu sefer buralarda ol ve öğren."

Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildim ama günün geri kalanını herkesle birlikte kaplıcalarda geçireceğimiz için fazla bir seçeneğim yoktu. Aynada kendime bakmadan ön tarafa, kadınların soyunma odasına geri döndüm ve sonra kapalı pınara geri döndüm. Warren zaten oradaydı, yerinde oturuyordu. Derin bir nefes aldım ve tekrar suya daldım, sıcak su yorgun kaslarımı yatıştırırken bir iniltiyi bastırdım.

Andrew boğazını temizleyene kadar gözlerimi bir süre aşağıya diktim. Başımı kaldırıp ona baktığımda bana sırtıttığını gördüm. O kadar çarpıcı bir gülümsemeydi ki kendimi garip hissetmem gerektiğini unutmuştum.

"Madem dikkatinizi çektik, neden bize hayatınızda neler olup bittiğinden bahsetmiyorsunuz?"

Gülümsedim, orgazmdan sonra o kadar gevşemiştım ki konuşmalarına eşlik etmek kolay oldu. "Hukuk diploması aldım ve sonra onun yerine yemek pişirmek istediğime karar verdim. A Sweet, Shore Thing'de çalışıyorum."

Warren elimi tuttu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Her zaman çok zekiydin."

"Bizden daha zeki." Lucas sırtıttı. "Seni yemek yaparken görebiliyorum. Eskiden bizim mutfağımızda yaşıydın."

"Çünkü ben tombul bir çocuktum." Omuz silktim ve suyun derinliklerine daldım.

Andrew homurdandı. "Çok güzeldin."

"Çok güzelsin." Warren inledi. "Şu anda burada bizimle olan herkesten nefret ediyorum. Seni ne kadar güzel olduğuna ikna etmek için daha fazla zaman harcamak istiyorum."

Başımı salladım. "Buna bir son vermeliyiz. Macy..."

Andrew bana yaklaştı ve ellerini dizlerimin üzerine koydu. "*Eğer* durmasını istersen durur. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Dudağımı ısırdım ve kalçalarımı ellerinin altından kaydırma dürtüsüyle savaştım. "Tam olarak nedir?"

"Ne olmasını istiyorsun?" Lucas'ın gözleri bakışlarımla buluştuğunda sıcaktı.

Ben bir cevap düşünmeden Warren elini enseme götürdü ve ovmaya başladı. "Bu büyük bir soru. Şu anda sadece konuşuyoruz. Harika bir fırıncıya dönüşen güzel bir çocuk olduğun hakkında."

"Harika olduğumu bilmiyorsun."

Andrew alay etti. "Senin pişirdiğin kurabiyeleri çalmak için gecenin bir yarısı gizlice aşağı inerdik. Senin iyi olduğunu biliyoruz."

İnanamayarak güldüm. "Hayır, inanmadın."

"Evet, öyle yaptık." Lucas düz karnını sıvazladı. "Güreşirken sıkletimi bir üst sınıfa çıkarmamın en büyük sebebi sendin."

"Ve üniversiteye gitmeden önce on beş birinci sınıf öğrencisini kazanmamızın nedeni." Warren inledi ve elinin boynumda duraklamasına izin verdi. "Koçum beni Weightwatchers'a üye yapmaya çalıştı."

"Hayır! Hiçbiriniz bir gram bile kilo almadınız. Hatırlıyorum çünkü bunun için sizden nefret ediyordum."

Andrew kaşlarını kaldırdı. "İncirlerimize çok dikkat ediyordun, değil mi?"

"Hayır. Hiç de değil." Omuz silktim. "Birazcık bile değil."

Lucas bana göz kırptı. "Artık vücuduma çok dikkat etmekten çekinmeyin."

Warren inledi. "Aptal gibi konuşuyorsun."

"Katılıyorum."

Lucas bana yaralı bir bakış attı ve kardeşine su sıçrattı. "Aptal gibi konuşuyorsun."

Andrew inledi ve arkasına yaslandı. "Bu benim hayatım."

Kıkırdamadan edemedim. Vücutlarına ve arzularına rağmen hâlâ küçük çocuklardı. "Kendimi bebek bakıcılığı yapıyormuş gibi hissetmeye başladım."

Warren kolunu boynuma doladı ve beni göğsüne çekti. "Bunu oynayabiliriz."

"Ew." Ondan uzaklaştım, yüzümdeki gülümseme kalıcı oldu ve gözlerimi devirdim. "Hayır, teşekkürler."

Andrew baldırımı yakaladı ve beni k e n d i n e doğru çekti. "Büyük, kötü kurdu içeren bir şeyi tercih ederim."

Koltuğuma geri döndüm ve omuz silktim. "Bilmiyorum. Bugün üç küçük kırmızı başlıklı kızın peşinden koşacak havamda değilim."

Andrew gülererek aramızdaki mesafeyi kapattı ve sesini alçalttı. "Sen kurt değilsin, Cupcake."

Warren parmaklarıyla kolumu okşadı. "Yine de bir kurt için mükemmel bir ikram gibi görünüyorsun."

Lucas yaklaştı, gözleri yüzümü ve göğsümü süzüyordu. "Bu şeftali ve kremalı tenle."

"Ve bu çilek rengi dudaklar." Andrew inledi. "Mükemmel bir ikram."

An ilerledi ve sanki benim için çok büyük, çok fazla olmaya başladığını hissettim. Gerginliğe teslim olmak yerine garip bir şaka yaptım. "Kimse olgun kavunlarımdan bahsetmek istemedi mi?"

Lucas inledi ve uzaklaştı. "Oh, bu kötüydü."

Andrew başını salladı. "Evet, bu oldukça korkunçtu."

Warren sadece sırttı. "Yani, evet, istedim ama çok ileri gittiğim için tokat yemek de istemedim."

Onunla alay ettim. "Çok mu ileri gidiyorsun? Bunu bana elinde sikiyle kendini yeniden tanıtan adam söylüyor."

"Hey, *benim* banyoma girdin."

"Anahtar bendeyken benimdi." Arkamdan bir kapının açılma sesi geldi ve her şeyin normale döndüğünü anladığımda iç çektim.

Andrew yerine geri döndü ve Warren kahkahalar odaya yayılırken benden uzaklaştı. Megan ve nedimelerden biri daha içeri girdi, gözleri kardeşlerin üzerindeydi.

"Orada bizim için yer var mı?" Megan bana göz kırptı ve ince vücudu minik bikiniyle vurgulanarak yaya girdi.

"Arkadaşlara her zaman yer vardır." Lucas kıkırdadı ve yer açmak için yana kaydı.

"Dışarıda bir süre sorun yok ama yüzüm uyuşmaya başlamıştı." Ginger titredi ve Andrew'un yanına yerleşti. "Ayrıca, buradaki arkadaşlık daha iyi."

Kendimi garip ve olabilecek herhangi bir konuşmanın dışında hissediyordum. Kaçmak istiyordum ama gidecek hiçbir yerim yoktu. Dağın tepesinde kapana kısılmıştım. Konuşacak birine ihtiyacım varmış gibi hissediyordum ama

kimse yoktu. Macy'ye üçüz kardeşlerinin üzerime geldiğini ve bundan hoşlandığımı söyleyemezdim. Kimseye söyleyemedim.

"Sanırım gidip dışarıdaki pınarların nasıl olduğuna bakacağım." Zorla gülümsedim ve ayağa kalktım. "Gelini kontrol etme vaktim geldi."

Megan bileğime baktı ve kaşlarını çattı. "Oh, Sara, ne oldu?"

Ayak bileğimin etrafındaki kırmızı halkaya baktım ve bunun Andrew'un beni kavrayışının bir izi olduğunu hemen anladım. Bu onun arzusunun fiziksel bir kanıtıydı, eğer zaten sahip olduğumdan daha fazlasına ihtiyacım olsaydı. Megan'a söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışırken kekeledim. Sonunda beceriksizce kıkırdadım ve omuz silktilim. "Tam bir sakarım. Bu sabah giyinirken pantolonum ayağıma dolandı ve takılıp düştüm. İz bıraktığını fark etmedim bile."

Kaşlarını kaldırdı ama neyse ki başka bir şey söylemedi. Aceleyle dışarı çıkıp pınarlardan birine gömüldüm ve az önce yaptığım şeyin yarattığı kaybolan sükûnetle nefes almaya odaklandım. Aşağıdaki vadiye bakarken, üç kardeşin bana dokunmasına ve beni teşhir etmesine izin verdiğimi fark ettiğimde nefesim kesildi. Daha fazlasını istemiştim. Diğerleri izlerken içlerinden birinin beni unutulmaya terk etmesine izin vermiştim.

Andrew bir şeyler olduğunu ima etmişti. Eğer istemezsem durdurmak zorunda kalacağım bir şey. Başka ne istiyorlardı ki? Aklıma Andrew ve Lucas'ın bana dokunduğu görüntüler geldi. Üçü de bana dokunuyor ve benimle birlikte oluyorlardı. Bunun beni öldüreceğinden emindim. Böyle bir şey istiyor muydum ki?

İçimdeki karıncalanma evet dedi.

Chapter 6

IO gece bir şekilde ölü gibi uyumayı başardım. Ahlakım ya da ahlaksızlığım hakkında endişelenmeme rağmen, başımı yastığa koyar koymaz

Dışarı. Çarşamba sabahı uyudum ve yemek bulmak için dışarı çıkmadan önce yavaşça bir banyo yaptım. Bara gidip Macy'nin orada oturmuş telefonla konuştuğunu görene kadar bir gün önce yaptıklarımı görmezden gelme konusunda iyi bir iş çıkarıyordum.

Midem bulandı. Onun hoşlanmayacağı bir şey yapıyordum. Sadece hoşuna gitmeyecek değil, nefret edecekti. Ve benden de. Kardeşleri sınırların dışındaydı. Her zaman öyleydiler. Eğer ne yaptığımı bilseydi, bana o kadar kızardı ki, arkadaşlığımızın buna dayanabileceğinden emin değildim. Arkadaşlığımızı iki farklı kez aktif olarak riske attığımı bilmek beni hasta ediyordu. Korkunç bir arkadaş oluyordum.

Macy tam ben yaklaşırken telefon konuşmasını bitirdi ve bana gülümsedi. "Hey! Ben de ne zaman dışarı çıkacağını merak ediyordum. Bu sabah yogayı atladin."

Kendimi onun yanındaki tabureye park ettim. "Muhtemelen yogaya geri dönmeyeceğim. Bana göre olmadığını biliyorsun. Ayrıca, bu benim uyumak için bir şansım."

Omuz silkti. "Bütün erkeklerin tişörtlerini çıkardığını görmeyi özlüyorsun. Yogaya bile katılmaya başladılar. Jason'ın çocukluk arkadaşı Mark da bu sabah geldi. Sanırım onu gömleksiz görmek hoşuna gidecek."

Yüzüm kızardı. Daha fazla gömleksiz erkek görmeme gerek yoktu. "Sadece gömleksiz erkekleri hayal edeceğim. Bu benim için yeterli."

"Mark konusunda ciddiym. O iyi biri. Bence ondan hoşlanacaksın."

Barmen yaklaştı ve gülümsedi. "Size ne ikram edebilirim?"

"Dolu dolu bir kahvaltı yapacak." Macy yüzümü görünce kaşlarını çattı. "Hayır, tartışma. Son zamanlarda diyet yapmaya çalıştığını biliyorum. Geçen hafta buzdolabındaki lahanayı gördüm. Düğünüm için kendini aç bırakmayacaksın."

Dudaklarımı büzdüm ve bir şey söylememek için kendimi tuttum çünkü o haklıydı. Ayrıca erkeklerle yaptığım şeyi yaptıktan sonra onunla tartışmaya hakkım olduğunu düşünmüyordum.

Güldü. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Her neyse. Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Bu akşamki şarap tadımından önce bazı işleri halletmem gerekiyordu. Güzel bir şarapla sarhoş olmadan önce endişelenecek bir şey olsun istemedim." Gerindi ve arkama baktı. "Bakın kedi ne getirmiş."

Omzumun üzerinden baktığımda Lucas'ın bize doğru yürüdüğünü gördüm. Her ikimizin de omzuna birer elini koydu ve Macy'nin başının yan tarafına bir öpücük kondurdu. O da bana doğru ilerleyip aynısını yaptığında kalbim küt küt atmaya başladı.

"Kardeşim. Cupcake." Bar tabureme yaslanırken eli enseme duruyordu. "Bu sabah yogayı kaçırdığım için üzgünüm ama gözlerimi oymayı tercih ederim."

Macy gözlerini devirdi. "Sen ve *Cupcake* çok kötüsünüz. İkiniz de biraz yoga yapsanız iyi olur."

"Sen de mi atladın? Yaramaz, yaramaz."

Yanaklarımın yandığını hissettim ve sandalyemden düşüp bir deli gibi tesisin içinde koşturmamak için elimden gelen her şeyi yaptım. Lucas flört ediyordu. Kız kardeşinin önünde benimle flört ediyordu ve ben onu öldürecektim. "İş için her gün güneşten önce uyanıyorum. Uyuma sırası bende."

Macy'nin telefonu bipledi ve ekrana baktıktan sonra küfretti. "Hemen döneceğim. Günlerdir ulaşmaya çalıştığım bir müşteri var."

Lucas bar taburesini bana yaklaştırıp üzerine oturdu. "Selam, Cupcake."

"Sen aklını mı kaçırdın? Neden kız kardeşinin önünde benimle flört ediyorsun?"

Sırıttı. "Yapmasaydım biraz garip olurdu. Çok seksisin, Cup- cake. Sadece kör bir adam seninle flört etmez."

Gözlerimi o kadar sert yuvarladım ki neredeyse başımın arkasından düşeceklerdi. "Ben zaten söndürüyorum. Bana yağ çekip durmana gerek yok."

Lucas aramızdaki mesafeyi kapatıp çenemi kavradığında yüzü ciddileşti. "Henüz benim için bir şey yapmıyorsun Cupcake. Ve sana seksi olduğunu söylememin seni yağlamamla hiçbir ilgisi yok. Bu sadece gerçek. Eğer sana yağ çekmek isteseydim, yüzümü kalçalarının arasına gömmek ve seni yedi çeşit yemek gibi yemek için sabırsızlandığımı söylerdim. Şanslı orospu çocuğu kardeşimin senin içinde olduğunu duyduğumdan beri aklıma gelen tek şeyin bu olduğunu söylerdim. Boşaldığında duvarlarının sikimin etrafında nasıl kenetlendiğini bilmek istiyorum. O güzel tırnaklarının sırtıma battığını hissetmek ve seni tekrar tekrar boşalttığımda sesinin çatladığını duymak istiyorum."

Barın diğerk tarafından gelen bir gırtlak sesi beni gerçekliğı geri döndürdü. Barmen uzattığı elinde yemek tabağıını tutuyordu, şok olmuş yüzünde geniş gözlü bir bakış vardı. Yemeğı yavaşça yere bıraktı ve başını salladı. "Başka bir şeye ihtiyacınız olursa haber verin."

Barmen uzaklaşır uzaklaşmaz Lucas'ın koluna bir yumruk attım. "Aman Tanrım, Lucas! Herkesin bilmesini mi istiyorsun?"

"Dürüst olacağım. Kendimi biraz kaptırdım." Sırıttı ve tabağıından bir sosıs alıp bana uzatmadan önce omuz silkti. "Isırır mısın?"

Ona ters ters baktım ve başımı salladım. "Hayır, teşekkürler."

Suratını astı. "Ah, hadi ama, Cupcake. Bana kızma."

Suratını astığında midemdeki kelebekler çılgına döndü. Çok yakışıklı ve çekiciydi. Yüzündeki sakal ve boynuna kadar uzanan dövmeler çekiciliğı imkânsız kılmalıydı ama her zaman sahip olduğı çocuksu çekiciliğı sahipti. Bahse girerim doğduğı günden beri herkesle tatlı dille konuşabiliyordu. Ben çocukken sinir bozucuydu. Bir kadın olarak, etkiliydi. Kirli ağzı acıtmıyordu.

"Bu akşamki şarap tadımı için benimle çıkmak ister misin?" Sırıttı. "Macy geliyor. Çabuk cevap versen iyi olur."

"Hayır."

"Seçim senin, ama bu gece seni tedavi etmekten başka hiçbir şey beni daha mutlu edemez."

Onun maskaralıklarına gülümsememek için elimden geleni yaparak kaşlarımı çattım. "Hiç şansın yok."

"Kız kardeşimin önünde yalvarmamı mı istiyorsun?" Alay ederek başımı salladım.

"Yapmazsın."

Yanımda dizlerinin üzerine çökerek başını kaldırdı ve göz kırptı. "Bu pozisyon benim için sorun değil."

Panikleyerek, aceleyle bir anlaşma yaparken kekeledim. "İyi! Sadece ayağa kalk!"

Peçete alıyormuş gibi yaptı ve Macy tekrar bize katılırken ayağa kalktı. "Benimle vakit geçirmeyi özlediğin için üzgünüm, küçük kardeşim. Yine de gitmem gerek. Andrew ve Warren beni spor salonunda bekliyor."

Macy el sallayarak onu uzaklaştırdı ve o gittikten sonra iç çekti. "Şarap tadımı için sabırsızlanıyorum. Bu görüşmeden sonra erken bile başlayabilirim."

"O kadar kötü mü?" Lucas'la ilgilenme dürtüsüne karşı koydum ve sabahın geri kalanında tüm dikkatimi Macy'ye verdim. O söylenirken yemek yedim ve sonra yaşadığı bazı sorunları konuşmasına yardım ettim.

Jason daha sonra bizi bulduğunda ikimiz de iki mimoza içmiş ve pek çok şeyi halletmiştik. Kardeşleriyle oynadığım şey hariç. Kendimle bile halledemediğim şey.

Macy'yi Jason'a bıraktım ve şarap tadımı için giyinmeden önce yanımda getirdiğim kitabı okuyarak biraz vakit geçirmek için odama gittim. Basit romantizm kitabımı okumak yaptığım şeylere kıyasla çok uysal görünüyordu ama bana Warren, Lucas ve Andrew'u düşündürdü. Kitaptaki aşk sahneleri kalçalarımın arasını acıtıyordu ki bu normalde uzun sürmezdi. O gün makyajımı yapıp saçımı düzeltirken bile en ufak bir rahatlama hissetmek için kalçalarımı birbirine bastırmak zorunda kalmıştım.

Neyim olduğunu bilmiyordum. Kendimi kızışmış gibi hissediyordum ki bu hem gülünç hem de rahatsız ediciydi. Sadece neler olduğunu bilmiyordum. Hiç bu kadar kontrolden çıkmış hissetmemiştim. Ayrıca aynı anda üç adam tarafından kovalanmamıştım. Amaçları neydi? Hepsi benimle yatmak mı istiyordu? Ben üçüyle de yatmak istiyor muydum?

Bu cevap utanç vericiydi. Bir kadının kiminle ya da kaç kişiyle yatmak istediği konusunda sınırlandırılması gerektiğine inanacak kadar çağdışı değildim. Sadece kendimi hiç o duruma sokmamıştım. Hayatım boyunca yattığım erkeklerin listesi, tatil köyünde katıldığım aktiviteler düşünüldüğünde utanç verici derecede azdı. Kaygısız, her önüne gelenle yatan bir kadın değildim. Yine de öyle olmak istiyordum. Andrew, Lucas ve Warren için. Onları tecrübe etmek istiyordum.

Bu çılgıncaydı. Bunu yapamazdım. Bunu Macy'ye yapamazdım ve yapamazdım çünkü ben böyle biri değildim. Ne yazık ki vücudum bunu kabul etmedi. Vücudum üçünü de istiyordu.

Tesisin arka tarafındaki daha büyük bara doğru ilerlerken hâlâ kendimle tartışıyordum. Akşam yemeği bazı şaraplarla birlikte servis ediliyordu ve ben açlıktan ölüyordum. Biftek ve taze ekmek kokan odaya girdiğimde kendimi hiç bu kadar aç hissetmemiştim. Diyetim beni delirtiyordu. Ya o, ya da seks. Her iki durumda da açlıktan ölüyordum.

Macy'nin gelin partisi son derece kalabalıktı. Ben on iki nedimeden biriydim. Jason'ın da bir o kadar sağdıçı vardı, erken gelmek isteyen ailesini saymıyorum bile. Şarap tadımı, herkesin bara yayıldığı, Macy ve Jason'ın aralarında ortalandığı büyük bir etkinlikti.

Tam nereye oturmam gerektiğine bakarken iri bir el belime dayandı ve Lucas kulağıma alçak sesle konuştu. "Büyüleyici görünüyorsun."

Ona baktım ve kendime rağmen gülümsedim. Normalde dağınık olan saçlarını taramıştı ve güzel bir düğmeli gömlek giymişti. O kadar yakışıklıydı ki göğsüm ağrıyordu. "Merhaba."

Lucas iç çekti ve buklelerimden birinin ucunu çekiştirdi. "Merhaba."

Daha da geniş sırttım ve sonra ikimize bakarak gözlerimi devirdim. "Bu çok aptalca."

"Belki, ama eğlenceli. Sen gerçekten çok güzelsin, Cupcake. Bu elbise... çok fazla."

Üzerime oturan mor elbiseye baktım ve kaşlarımı çattım. "Çok mu fazla?"

"Dünyanın başka bir yerinde olsaydık, sana ne kadar fazla olduğunu gösterirdim."

çok fazla değil. Bu mükemmel. Yenilebilir görünüyorsun."

Sıcak bakışları altında titreyerek, etrafımızdaki odayla ilgileniyormuş gibi davrandım. "Oturalım mı?"

Lucas homurdandı ve etrafına bakındı. "Sanırım seni omuzlarımdan atıp buradan götürmek kötü olurdu, değil mi?"

Her ihtimale karşı ondan bir adım uzaklaştım. "Biraz, evet."

Beni odanın arka tarafındaki küçük bir masaya götürdü ve sandalyemi çekti. "Fikrini değiştirirsen bana haber ver."

Bir çift gibi görüneceğimizden endişe ederek etrafıma bakındım ama Lucas masayı iyi seçmişti. Herkesin arkasında ve yan taraftaydık, barın arka tarafında kayboluyorduk. Bulunduğumuz köşe daha karanlıktı ve masamızın üzerinde yanan mum, ışığı kesmeye yetmiyordu. Son derece romantik ve tatlıydı.

Lucas yanıma oturdu ve kolunu sandalyemin arkasına dayadı. "Şarapla kafayı bulmadan önce bilmem gereken bir şey var mı?"

"Çok sarhoş olursam bir şeyler pişirmek için mutfağa girmeye çalışacağım." Yüzümü buruşturdum. "İzin verme."

"İçeri mi giriyorsun? Küçük iyi kızımız Cupcake'e ne oldu?" Omuz silktim. "Hiçbir zaman o kadar iyi olmadım."

"Sen çok iyiydin. Küçük tatlı tulumların ve yüksek topuklu ayakkabılarınla. On altı yaşına kadar saçlarını atkuyruğu yapardın." Lucas uzandı ve parmak eklemine yanağımda gezdirdi. "O zamanlar çok genç ve çok masumdun."

Yutkundum. Ne giydiğimi hatırlıyor muydu? "Artık çok genç ya da masum değilim."

Yüzünde hınzır bir gülümseme belirdi. "Öylesiniz. Artık uzak kalamayız."

Benden uzak d u r m a k t a zorlandıklarına inanamayarak başımı salladım.

Çok dirençli olduğumun kanıtı olarak birkaç erkek arkadaşım vardı. "Fazla abartıyorsun."

Lucas elini bacağıma koydu ve boşluğuma doğru eğildi. "Ne kadar mükemmel olduğunu görmüyormuş gibi kendinden bahsedip duruyorsun."

Bakışlarına karşılık verirken bir omzumu silktim. Ciddi olduğuna dair bir kanıt ararken, beklenmedik bir duygu dalgasını geri yuttum. "Eski sevgilim. Birkaç hafta önce beni aldatırken yakaladım. Ben onun için yeterli değildim. Diğer kadın... O mükemmeldi. Ben... ben. Tık naz ve sıkıcıyım. Ben vanilyayım. İyi vanilya bile değilim. Ben taklit vanilyayım."

Lucas kaşlarını çatarak ayağa kalktı ve arkasını işaret etti. Bakmak için döndüğümde çenemi yakaladı ve yüzümü tekrar ona çevirdi. "Benimle odama geliyorsun. Bu tavır üzerinde çalışacağız."

Chapter 7

IO anda kendimi çaresiz ve üzgün hissettim. Aktif olarak üzgün değil, sadece bütün olarak üzgün. Güzel bir adama çirkin olduğum için ağlıyordum. Acaba

Daha mı klişe? Utanç vericiydi ve kaçmak istiyordum. Etrafımda bir çıkış aradım ama Lucas'ın dirseğindeki eli kayıyormuş gibi hissettirmiyordu.

Beni barın arkasından çıkardı ve büyük merdivenlerden yukarı çıkardı. Warren'la tatil köyündeki ilk günüm olan suç mahalline yakın olan süitine. Kapıyı açtı ve içeri girmemi işaret ederek seçimi bana bıraktı. Ona hayır diyemezdim. İçeri girerken Warren ve Andrew Lucas'ın arkasında belirince sıçradım.

"Bu çok ürkütücüydü." Burnumu çektim, hâlâ duygusal hissediyordum.

"Konuşacağız. Sadece dördümüz. Bölmek yok." Warren başımın arkasını kavradı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Kulağa hoş geliyor mu?"

Başımı salladım ve beni yatağa doğru çekmesine izin verdim. Yerimi seçmeme izin verdi ve ben de kendimi yatağın başına, mis gibi kokan yastıkların arasına yerleştirdim.

Lucas gibi. Birini göğsüme çektim ve üç kardeşi izlerken derin bir nefes aldım.

Lucas yanıma, Andrew ve Warren da yatağın diğer ucuna yerleştiler. Kendimi içinde bulmak garip bir durumdu. Bir yanım üzerime atlamalarını beklerken diğer yanım duygusal bir an yaşadığım için bana sarılmalarını ve beni rahatlatmalarını umuyordu.

"Cupcake kendini vanilya sanıyor. Taklit vanilya." Lucas sözlerime sertçe karşılık verdi ve başını salladı. "Şu bahsettiğin eski sevgilin. Onun bir adı var mı?"

Yastığa daha da sıkı sarıldım. "Milo. Gerçi o önemli değil."

"Eğer seni her yönden mükemmel olmadığına ikna etmeyi başardıysa, o zaman evet, önemli biri." Andrew boynunu kıvırdı ve kravatını çekti. "Ne yaptı ki?"

"Ben...hayır. Bu utanç verici. Siz üçünüze kirli sırlarımı anlatmak tuhaf. Gençken bunu bana işkence etmek için kullanırdın." Warren iç çekti. "Biz o çocuklar değiliz, Cupcake."

Lucas saçlarımı kulağımın arkasına itti ve boynumu okşadı. "Sana zarar vermeyiz. Bize ne söylersen güvende oluruz."

Onlara baktım, görünüşe göre söyleyeceklerimle ilgilenen üç güzel adam. Neden üzgün olduğumu bilmek istiyorlardı. Umursuyor gibiydiler. "Milo'yla iki yıl çıktım. Birkaç hafta önce beni aldattığını öğrendim. Çok aptalca bir klişe. Ona akşam yemeği sürprizi yapmak için Macy's'den eve erken geldim ve o başka bir kadınla oradaydı."

"Ne salak ama." Andrew kravatını çekip çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı. "Bana bir soyadı ver, ben de onunla ilgileneyim."

Başımı salladım. "Bunun olması en iyisi. İki yıldır birlikteydik ve ben hâlâ onun yanına taşınmak istemiyordum. Bunu kavga etmeyi kesmek için yapmıştım ama onun evine gitmek beni korkutuyordu."

"Ve sen de burada bizimle olacaksın." Lucas omuz silkti. "Belki benim açımdan bencilce ama o pisliğin her şeyi berbat etmesine sevindim. Bu bize sana ne kadar güzel olduğunu gösterme şansı veriyor."

Yüzüm kızardı. "Sanırım hepiniz aklınızı kaçırdınız."

Andrew'un eli hayal edebileceğimden daha hızlı bir şekilde dışarı fırladı ve bileğimi yakaladı. Bir çekişle beni kolayca yataktan aşağıya, göğsüne doğru çekti. Beni kucağında tutarak bana baktı ve başını salladı. "Eski sevgilin tam bir aptaldı. Seninle ilgili her şey çok güzel Cupcake. Yüzün, vücudun, ruhun. Sen mükemmelsin. Her zaman öyleydin ve eğer izin verirsen buradan ayrılmadan önce sana bunu göstereceğiz."

Ona baktım, yüzünde bana karşı dürüst olmadığına dair işaretler arıyordum. Orada sadece açıklık vardı, beni şok eden bir şey. Ciddi biriydi. Mükemmel olduğumu düşünüyordu. Belli ki beni tanııyordu. "Üçünüzün de yaşla birlikte görme kaybı geliştirmenizden endişe ediyorum."

Kollarını bana doladığında yüz ifadesi sertti. "Bu gece konuşmaktan başka bir şeyle ilgili değil, ama seni ne kadar seksi bulduğumuzu sana kanıtlamak istemememi zorlaştırıyorsun."

Warren boğazını temizledi. "Oraya gitmeden önce konuşmamız gereken çok şey var."

Üçüne de baktım. "Nereye gideceksin?"

Andrew saçlarımı yüzümden geriye doğru itti ve yumruğuyla başımın arkasında tuttu. Yaklaşıp gözlerimle buluşmadan önce gözleri boynumda ve boğazımda gezindi. "İşte."

Dilini boğazımda gezdirdikten sonra ağzını benimkinden bir nefes uzakta tuttuğunda kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu. Nefesimi tuttum ve beni öpmesi için sabırsızlanarak bekledim. Bu hiç mantıklı değildi. Üç kişiydiler, ikisi kardeşleri için ahlaksızca davranmamı izliyordu ama bu onlara doğal geliyordu.

Andrew dilini dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve sonra alt dudaklarımı ısırdı. Ben ona yaklaşmaya çalışırken gözleri beni yutuyordu. Ona daha fazla kendimi vermek için kucağında kıpırdandığımda kalçalarımı kavradı ve beni sabit tuttu. Göğsüm hızla yükselip alçaldı ve onu öpmek için öne doğru gerildim, ama o uzaklaştı. Suratımı astığımda hınzırca sırıttı ve aç bir öpücükle ağzımı aldı.

Andrew'u öpmek farklıydı. Talepkârdı ve istediğini alıyordu. Onun arzusu karşısında neredeyse çaresiz hissediyordum ve bu sarhoş edici bir histi. Eli saçlarıma gitti ve tekrar tutarak başımı istediği yöne doğru eğdi. Saçlarımin hafifçe çekilmesi hoşlanabileceğimi hiç bilmediğim bir şeydi ama kendimle ilgili birçok yeni şey öğreniyordum.

Andrew bir eli kıcımda beni taşıırken kaldırıldığımı hissettim ve nefes nefese kaldım. Bacaklarımı beline doladım ve ona sıkıca tutundum. Beni banyoya götürüp aynanın önüne bırakırken Warren ve Lucas da onu takip etti.

İçgüdüsel olarak, ondan uzaklaştım. Kendimi üçünün yanında görmek istemiyordum. Onlar mükemmel örneklerdi, neredeyse uzaylılara benziyorlardı. Ve beni daha seksi hissettiriyorlardı.

Andrew beni çevirdi ve ön tarafına doğru tuttu, sırtım ona sıkıca bastırılmıştı. Büyük kolları beni çelik gibi sarmıştı ve ben orada kilitli kalmıştım, önümüzde duran boy aynasından kaçamıyordum. Gözlerimi sıkıca kapattığımda kulağıma doğru hırladı ve boynumu ısırdı.

"Gözlerini aç."

Başımı salladım. "Hayır."

Warren yanımdan konuştu. "Sadece biz varız, Cupcake. Neden endişeleniyorsun?"

Lucas diğer tarafımdaydı ve eli benimkine doğru uzanıyordu. "Ne kadar güzel olduğuna bir bak."

Andrew'un iri eli karnımın üzerinde sahiplenici bir şekilde duruyordu ve nihayet gözlerimi açtığımda beni cesaretlendirmek için mırıldandı. "Şu haline bak. Kızarmışsın. Tenin böyle kızardığında çok güzel oluyor. Boşalmaya yaklaştığında da aynı tonda oluyor. Dudakların öpücüğümünden dolayı kırmızı ve şişmiş. Onları üzerlerinde benim izimle görmenin bana ne yaptığını hissediyor musun?"

Başımı salladım. Kalın ereksiyonunun dev bir çubuk gibi sırtıma bastırdığını hissedebiliyordum.

"Bizim için heyecanlandığında dolgun göğüslerinin kabarması beni en çok tahrik eden şey. Onları ellerime alıp ağırlıklarını hissetmek istemediğim bir zaman hatırlamıyorum. Hayatım boyunca meme uçlarının neye benzediğini merak ederek çok zaman geçirdim. Artık biliyorum. Küçük, pembe ve güzel bir şekilde duyarlı."

Midem arzudan ağırlaşmıştı ve tam olarak nefes alamıyordum. O kadar tahrik olmuşum ki ağlamak ve ellerinden ya da ağızlarından ilgi görmek için yalvarmak istiyordum.

"Karnın nefis kıvrımlı ve yumuşak. İpek gibi. Üzerinden dondurma yalamak ve göbeğinden viski içmek istiyorum. Kalçaların cennet gibi. Ellerimi mükemmel bir şekilde dolduruyorlar ve seni becerdiğimde, parmak izlerimi bir dekorasyon olarak bırakacağım. Ve bu tatlı, tatlı kış. Gidiyorum."

tadına bakmak için. Her bir parçanızı yiyip bitireceğim. Hepimiz öyleyiz. Neden biliyor musun?"

Aynadan ona baktım ve başımı salladım.

"Çünkü sen bizim Cupcake'imizsin. Lezzetli, tatlı ve tamamen bizim." Ağzını kulağıma yaklaştırdı ve aynadan bana hınzır bir gülümseme gönderdi. "Bizi istiyor musun, Cupcake?"

Ben istedim. Onları hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istedim. Ama sırf istediğim için onlara sahip olamazdım. İşler böyle yürümüyordu. "Ben... Bilmiyorum."

Andrew'un gülümsemesi daha nazik bir şeye dönüştü ve başımın yan tarafına bir öpücük kondurdu. "Çok fazla, değil mi?"

Başımı salladım.

"Aceleye gerek yok. Hazır olduğunda bize gel, Cupcake. O zamana kadar istediğini alabilirsin." Göz kırptı. "Her seferinde birimizi ya da hepimizi alabilirsin. Emrinizdeyiz."

Aklımdan geçen olasılıklar yüzünden baygınlık geçirdim. Kalbim bu olasılıklar karşısında sevinçle çarpıyordu. Midem tahrikten kasıldı. Başım frene o kadar sert basıyordu ki bayılacağımı sandım. "Bu da ne? Neden?"

Lucas yüzümü ona doğru çevirdi ve beni nazıkçe öptü. "Bu bizim niyetimizi açıkça ortaya koymamız ve kendimizi sana sunmamız."

Warren da aynısını yaptı, beni daha uzun süre öptü ve ben utanç verici bir inilti çıkarana kadar beni içine çekti. "Seni istiyoruz, Cupcake. Sana çoğu insanın yapmayı hayal bile edemeyeceği şeyler yapmak istiyoruz. Ayrıca seni şımartmak, el üstünde tutmak ve ne kadar çok şeyi hak ettiğini göstermek istiyoruz."

Andrew çenemi yukarı kaldırdı ve beni öptü, bunu yaparken eliyle boğazımı kavradı. "Sana asla zarar vermeyiz, Cupcake."

Üçüne baktım ve oradan nereye gideceğimden emin olamayarak iç geçirdim. "Bu çılgınlık."

Lucas sırtıttı. "Belki de. Yine de çok eğlenceli olacak."

Andrew ellerini kollarımda gezdirdi ve benden uzaklaşmadan önce nazıkçe sıktı. "Mesafe. Aramıza biraz mesafe koymalıyız ki yanlışlıkla yapmanı istediğimiz seçimi yapmana yol açmayalım. Lucas'la şarap tadımına geri dönmek ister misin?"

Aynaya sırtımı döndüm ve onların gerçek halleriyle yüzleşirken içimi çektim. Bu şekilde daha da yıkıcı bir güzelliğe sahiplerdi. "Gerginim. Macy'yi incitmek istemiyorum."

Warren elimi tuttu ve başımı salladı. "Macy'den sır saklamayı sevmiyoruz ama bu sır saklamaya değer, eğer bunu yapmak ve ondan saklamak istediğine karar verirsen. Ya da, eğer ona söylemek istersen-"

Hemen başımı salladım. "Hayır. Bunu yapmak istemiyorum. Onun bunu pek iyi karşılayacağını sanmıyorum. Ben de pek iyi idare ettiğimi sanmıyorum."

Lucas diğer elimi tuttu ve beni yatak odasına geri çekti. Yatağa gitmek yerine beni kanepeye çekti ve kucağına oturttu. "O zaman burada kalıp konuşalım."

Kıpırdandım ve üzerinden kaymaya çalıştım. "Seni ezeceğim. Yanına oturmama izin ver."

Homurdandı. "Eğer üzerimde kıpırdanmayı bırakmazsan, sorunlarımız olacak, Cupcake."

Söndüm. "Özür dilerim. Bırak da geçeyim. Seni ezeceğimi biliyordum."

Andrew önümde durdu ve çenemi avuçladı. "Bebeğim, onun sikinin üzerinde kıvranıyorsun. Yaşayacağın sorunun onu ezmekle bir ilgisi yok. Hepimiz büyük adamlarız, Cupcake. Bize zarar veremezsin."

denedin. Ancak Lucas'a gecenin geri kalanında oturmak zorunda kalacağı öfkeli bir ereksiyon yaşatabilirsin."

Her yerim ateşlendi ve gözlerimi sıkarak kapattım. "Özür dilerim."

Lucas kollarını belime doladı ve bana sıkıca sarıldı. "Aletimin üstünde kıvrandığın için asla özür dilemene gerek yok. Bunu aramızda daha az kıyafet varken yapmamızı tercih ederdim ama bu başka bir günün konusu."

Andrew gözlerini kardeşine dikti ve başını salladı. "Onu zorlamıyoruz."

Warren karşımızda oturdu ve bacaklarını önüne doğru uzattı. "Otur Andrew. Lucas bu konuda huysuzlanmadan önce sadece bir süre patronluk taslayabilirsin."

Kızıp kızmayacağını anlamak için Andrew'a baktım ama o sadece gülümseyip omuz silkti. "Kafama yiyeceğim bir bowling topunun Lucas'ı şu anda huysuzlaştırabileceğini sanmıyorum."

"Bu ifadeye katılıyorum." Lucas dudaklarını shoul- der'ime bastırdı ve mutlu bir şekilde iç çekti. "Konuş bizimle Cupcake. Konuşmamız gereken çok şey var."

"Ne pişiriyorsun? Uzmanlık alanın ne?" "Bu son pislikten önce kiminle çıktın?"

"Bizim hakkımızda karar vermek için ne kadar zamana ihtiyacın olacağını düşünüyorsun?"

Andrew Lucas'a ters ters baktı, bu da beni kıkırdattı. "Onun inatçılığının komik olduğunu düşünmene sevindim. Birileri bundan zevk almalı."

Ne olduğunu bilmiyordum ama iyi vakit geçiriyordum. Yine de Lucas'ın geçerli bir sorusu vardı. Erkeklerden oluşan bir hareme sahip olmanın iyi bir fikir olduğuna karar vermesinin ne kadar süreceğinden emin değildim.

Chapter 8

A O gece çocuklarla biraz konuştuktan sonra Lucas benimle odama kadar yürüdü. Sadece birkaç dakikalığına beni öpmek için kalmıştı. geri çekilip gitmeden önce kapı. Bu beni ne halt ettiğimi düşünmeye itti. Aynı anda üç farklı erkekle yatmanın artılarını ve eksilerini tartışarak yatağa gittim. Hayatımın ne hale geldiğinden ya da aynı anda üç erkekle seks yapmanın nasıl bir şey olduğundan tam olarak emin değildim. Cinsel açıdan eğitilmiş bir kadın değildim. Olabilirdim de.

Soyunup yatağa girdikten sonra erotik romanlara baktım ve sonuçları ters haremleri gösterecek şekilde filtreledim. Bir erkeğe birden fazla kadının düştüğü romanları ayıkladıktan sonra nihayet üç erkek ve bir kadınla ilgili bir roman buldum. Mevcut romanlarımı arkadaşlarımın ne okuduğunu görebileceği bir sosyal platforma bağlayan özelliği kapattıktan sonra indirdim ve başladım.

Onuncu sayfada skandala uğradım. Oyunda birden fazla delik olacaktı, hepsi de bana aitti. Bu beni çok korkutmuştu. Önceki erkek arkadaşlarıma göre oral seks konusunda iyi değildim, hatta oral seks yapmaktan bile hoşlanmıyordum. Daha önce hiç kimse kıcıma kitapta anlatıldığı şekilde dokunmamıştı,

ve kesinlikle aynı anda diğerk iki şeyden daha fazlasını yapmamıştım. Ben amatördüm ve erkekler iki farklı penis tarafından kazığa oturtulurken kafa verebilecek bir kadın arıyorlardı. O kadın olduğumdan emin değildim.

Yine de onları düşününce, olmak istediğimi biliyordum. En azından beynim olmasa bile bedenim tamamen içindeydi. Kendimi hiç onların yanında hissettiğim kadar seksi ve arzulu hissetmemiştim. Ne kadar tahrik olduğumdan bahsetmiyorum bile. Onları düşünmek bile tüm kanımın çekirdeğıme hücum etmesine neden oluyordu.

Omzumdaki şeytanın Lucas'ın odasına gitmemi söylemesine rağmen kendimi gözlerimi kapatıp uyumaya zorladım. İçinde bulunduğum durumda bir karar veremezdim, bu yüzden sadece uyumalı ve bir süreliğine bu konuda çıldırmayı bırakmalıyđım.

Pek işe yaramadı. Sonunda uyuyana kadar saatlerce dönüp durdum ve sonra öğlene kadar uyudum. Sadece kapım çalındığı için uyandım. Üzerime bir bornoz geçirerek kapıya gittim ve esnemeye devam ederken kapıyı açtım.

"Oda servisi, Bayan Mayfield." Parlak gözlü bir adam bana gülümsedi ve aramızdaki tepsiyi işaret etti.

Tartışamayacak kadar sersemlemiştim, bu yüzden kenara çekildim ve tepsiyi odaya itmesini ve bir gülümseme ve el sallayarak vedalaştıktan sonra beni açık kapının önünde bırakmasını izledim. Beni görmesi için elimi çok geç kaldırdım ama omuz silktim. Kapıyı kapatıp arabaya gitmeden önce kafamı sallayarak sisi biraz dağıttım. Taze pişmiş ekmeğın harika kokusu odayı doldurdu ve tabakların zarif kapaklarını çektim.

Ekmek, etler, peynirler ve çeşitli sürülebilir yiyecekler bir tabağı doldururken, meyve ve sebzeler bir diğerkini dolduruyordu. Bir tepsi çörek, bir kase

tereyağı ve büyük bir sürahi çay. Her şey çok güzel kokuyordu ve daha da güzel görünüyordu. Kendime engel olamadım. Diyetimi bir kenara bırakarak yatağımın kenarına çöktüm ve yemekleri mideye indirmeye başladım.

Çok uzun zamandır diyet yapıyordum ve hamur işlerinin kokusu beni kırmıştı. Bir danish ve ardından cennet gibi tadı olan bir sandviç yedim. Meyveyi dışarıda bırakmak istemedim, ayrıca onun için lezzetli bir krema sosu vardı, bu yüzden bir bardak tatlı çay içmeden ve yatağa geri dönmeden önce yaklaşık bir buçuk kilo meyve yedim.

Bir süre daha uyudum ve uyandığımda yiyecekleri biraz daha karıştırdım ve sonunda tepsinin altındaki notu buldum. Andrew'dan gelen notu okurken sııttım, bana öğün atlamayı bırakmamı söylüyordu. Çok otoriterdi. Bundan neden bu kadar hoşlandığımı bilmiyordum.

Notun arkasında bir numara vardı. Onu kendi haline bırakmaya çok istekliydim, telefonumu aldım ve aradım.

"Senden haber almayı umuyordum." Andrew'un derin sesi normalden daha sıcaktı, sanki aradığıma gerçekten sevinmiş gibiydi.

"Öğle yemeği için teşekkürler. Çok lezzetliydi." Bir çilek daha aldım ve ağzıma attım.

"Nasıl hissediyorsun, Cupcake?"

Bir an düşündüm ve iç çektim. "Kafam karıştı. Dört kişi arasındaki... seks... eylemini çözersem endişelerim azalır diye düşündüm ama bu beni daha da endişelendirdi. Ben seks tanrıçası falan değilim. Ayrıca, bu beynim için hiçbir şey yapmıyor. Bunu yaparsam Macy ile arkadaşlığımı mahvedeceğim diye çok endişeleniyorum."

İnledi. "Tanrım, Cupcake. Bu sorunun bu kadar yüklü olacağını tahmin etmemiştim. Dün gece haremlere baktığını mı söylüyorsun?"

Yatağa doğru süründüm ve yastıklarına yerleştim. "Kitap okumuş olabilirim."

"Beğendin mi?"

İçimi çektim. "Bazı kısımlarını sevdim."

Kapının kapanma sesi onun tarafından geldi. "Hangi kısımlar?"

Aklımı kaçıırıyordum çünkü o anda Andrew'a seks eylemlerini anlatmakla ilgili hiçbir şey çılgınca gelmiyordu. "Bana seni, Lucas'ı ve Warren'ı düşündüren kısımları sevdim. Seni orada hayal etmek kolaydı."

Andrew küfrederek yüksek sesle bir nefes verdi. "Hangi kısmı seni korkuttu?"

Tereddüt ettim. "Oral seks konusunda iyi değilim. Bu çok önemli bir kısım gibi görünüyor."

"Sana garanti ederim bebeğim, eğer ağzını siklerimize yaklaştırırsan, mutlu bir şekilde öleceğiz."

Sırıttım ve bacaklarımı uzattım. "Sen bir dalkavuksun."

"Söylesene Cupcake, eğer kız kardeşimiz bu denklemin bir parçası olmasaydı, bunu yapar mıydın?"

"Evet." Cevabım utanç verici derecede hızlıydı. Yine de doğrudu. Macy işin içine girmese, her ikisiyle de bir ilişkiye balıklama atlamak isterdim. İnkâr edemeyeceğim kadar iyi hissettiriyorlardı.

"Ve kız kardeşimi öldürmek kötü bir fikir..."

Güldüm ve sonra bir iç çektim. "Ben sadece... Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum. O çizgiyi aşmaktan yani. Asla üç erkek kardeşi olan bir haremi olmayan kız olmaya geri dönmeyeceğim."

"Hayır, yapmayacaksın."

"Bunu daha önce yaptın mı?"

Andrew o kadar uzun süre sessiz kaldı ki bir an için telefonu yüzüme kapatıp kapatmadığını merak ettim. Konuştuğunda sesi tereddütlüydü. "Evet. Birkaç kez."

Kalbim bir sebepten dolayı sıkıştı ve başımı salladım. "Oh."

"Bu telefonda yapmak istediğim bir konuşma değil, Cupcake."

Hüzünlü, kıskanç ve biraz da sinirli bir şekilde oturduğum yerden kalkıp saate baktım. Saatlerce kalabileceğim bir yer yoktu ama Andrew'dan ve onun her şeyi başka kadınlarla yaptığı düşüncesinden kaçmam gerekiyordu. Ben özel değildim. "Hazırlanmalıyım."

"Cupcake..."

"Eminim bu gece görüşürüz." Başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattım ve hemen geri aradığında irkildim. Telefonumu kapattım ve duşuma girmeden önce el arabasını kapımın önündeki koridora ittim.

Aptalcaydı ama bunun her birimiz için bir ilk olduğunu düşünmüştüm. Büyük resme bakınca bunun pek de önemli olmadığını biliyordum ama bu bana kendimi özel değilmişim gibi hissettirdi. Şımarıklık yapıyordum ama elimde değildi. Bu işte bu kadar iyi olmalarına şaşmamalı.

Uzun bir duş aldıktan sonra kapımın çalınmasını duymazdan geldim. Sonra saçımı ve makyajımı yaparak büyük bir olay yarattım. Şımarık tarafım, onlar için özel olmasam bile, erkeklere özel olduğumu göstermek istiyordu.

O geceki etkinlik akşam yemeğinden önce bir yemek kursuydu ve giyinmenin aptalca olduğunu biliyordum ama bu beni dar bir kot pantolon ve göğüs dekoltesini açıkta bırakan dekolte bir üst giymekten alıkoymadı. Botlarımı giyip oturdum ve mutfığa gitme vakti gelmeden önce birkaç saat daha kitap okumaya çalıştım.

Aşağı inerken yapışkan kuzen Maggie'ye rastladım ve onunla ayaküstü sohbet ettim. Lise son sınıftaydı ve her yönden Macy'yi örnek alıyordu. Macy havalı olmanın özüydü. Maggie'nin hayallerindeki dev Cin- derella düğününü bile yapıyordu. Mutfığa gittiğimizde her şeyi duymuştum.

İçeride, kendimi anında rahat bir alana kaymış hissettim. Mutfakta olmak beni mutlu ediyordu. Orası benim güvenli alanımdı. Hayatta başka hiçbir şey anlamlı gelmediğinde, mutfaktaki şeyler anlamlıydı. Yemek tarifleri belliydi. Her şey tartılır ve her seferinde aynı hassas miktarlarda ölçülürdü. Bazı şeylerin hiç değişmediğini bilmek rahatlatıcıydı.

Mutfak, içinde yemek pişirmeyi hayal ettiğim bir yerdi. İki sıra ayrı pişirme istasyonuna sahip olacak kadar büyük, pırıl pırıl paslanmaz çelik bir cennetti. Ve bu hayal, erkeklerin bir arada durmuş konuşmalarıyla hemen kesintiye uğradı. Beynim anında paslanmaz çeliğin üzerinde çıplak duran adamların fantezisini canlandırdı.

Beni ilk Andrew fark etti ve yüzündeki ifade hazırlanmak için harcadığım tüm çabaya değdi. Bana doğru yürüdü, elleri cebinde bir rahatlık resmiydi, ama gözlerini bir şekilde okuyabiliyordum. Saldırmaya hazır, sarmal bir yıldı.

"Cupcake, harika görünüyorsun."

Botlarımı inceledim ve zorla gülümsedim. "Teşekkürler."

"Tavırların üzerinde çalışmamız gerekecek, Cupcake." Ona ters ters bakmak için yüzümü kaldırdığımda gülümsedi. "Bunun dikkatini çekeceğini düşünmüştüm."

Kollarımı göğsümün altında kavuşturdum ve gözlerinin göğüs dekolteme inmesiyle ödüllendirildim. "Tavrım gayet iyi."

"İşte hatırladığım küstahlık bu. Son on yılda tamamen sakinleşip sakinleşmediğini merak ediyordum." Andrew bana yaklaşıırken kolumu okşadı ve sesini alçalttı. "Eğer bu tatlı kıcına şaplak atmak için bir nedenim olmasaydı büyük bir hayal kırıklığına uğrardım."

Gerçekten nefesim kesildi. Neyse ki bize yakın duran tek kişi Warren'dı ve o da yüzümdeki ifadeye gülmeye başladı. Andrew'a bakarak, gerçekten bana şaplak atmak isteyip istemediğini ya da bunun sadece söylediği bir şey olup olmadığını merak ettim. Yüzündeki sert ifade şaka yapmadığını gösteriyordu. Onlardan uzaklaştım, kendimi gerçekten rezil olmuş hissediyordum. Daha önce seks sırasında şaplak atmak gibi bir şeyle ilgilenen kimsem olmamıştı. Kapatıcı olmamasından nefret ediyordum. Bana ne yaptıklarını bilmiyordum ama bir ucubeye dönüştüğümünden oldukça emindim.

Macy'yi buldum ve kirli düşüncelerimi kafamdan uzaklaştırdım. "Bu mutfak hayallerimi süslüyor. Bu şimdiye kadarki en iyi etkinlik."

Macy güldü. "Henüz bir şey olmadı, aptal."

Etrafımızdaki muhteşem mutfağı işaret ettim ve iç çektim. "Bir gün ben de böyle bir şeye sahip olacağım."

Kolunu bana doladı. "Bu kadar büyük mü?"

Sırıtarak başımı salladım. "Tanrım, hayır. Çeliğin maliyetini karşılamaya çalışırken kendimi öldürürüm."

Arkama baktı ve gülümsemesi genişledi. "Oh! Seni Mark'la tanıştırmak istiyordum ve işte burada! Mark!"

İkili bir hayat yaşıyormuşum gibi hissediyordum. Macy'nin arkasından iş çevirirken onunla her şey yolundaymış gibi davranmak ve Mark'a birazcık bile ilgi duyuyormuş gibi yapmak tam bir yalandı. Yalan söylemek istemiyordum ama kendimi kapana kısılmış hissediyordum.

Mark uzun boylu, yakışıklı ve tam bir Amerikalı havasındaydı. Muhtemelen lisede oyun kurucuydu ve muhtemelen hiçbir sorunu yoktu. İyi biriydi, emindim.

Güzeldi. Ben şaplakları düşünürken ve hayatımda ilk kez birden fazla erkeğe oral seks yapmanın tadını çıkarırken. Yüzümün kızardığını biliyordum ve Mark'ın yüzündeki hafif sırıtışa bakılırsa, bunun ondan kaynaklandığını düşünmüştü.

"Sara, merhaba. Macy ve Jason bana senin hakkında çok şey anlattı." Uzandı ve beni kucakladı. "Sonunda seninle tanışmak güzel."

Zorla gülümsedim ve başımı salladım. "Ben de sizinle tanıştığım memnun oldum. Umarım Macy masallarını iyi şeylere saklamıştır."

Macy beni Mark'a daha da yaklaştırdı ve omzunun üzerinden baktı. "Jason'ın bana ihtiyacı var! Siz ikiniz yetişin!"

Tırnaklarımı avuçlarıma geçirdim ve kendime Macy'nin bana tuzak kurmasını ve çok daha fazlasını hak ettiğimi söyledim. Mark'a döndüm ve kendimi tekrar gülümsemeye zorladım. O bir arkadaş olabilir, dedim kendime. Potansiyel olarak harika bir insana karşı duvarlar örmenin bir anlamı yoktu.

"Son birkaç haftadır durmadan senin hakkında konuşuyorlar. Ben de yeni ayrıldım ve senin de ayrıldığını duydum. Sanırım sonunda şanslarını denediler."

Kaşlarımı çattım. "Ah, çok özür dilerim. Umarım çok sert olmamıştır."

"Hayır, hayır, uzun bir ilişki değildi." Omuz silkti. "Ve bir düğünde bekar olmama izin verdi. Bu her zaman bir artıdır."

Kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tuttum. "Sanırım, evet."

Bir el sırtımı sıyırdı ve sonra dirseğimi tuttu. "Hey, yemek pişirmek için seninle takım kuruyorum. Alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var."

Lucas. Ona baktım ve yüzümü ele geçirmekle tehdit eden gülümsemeyle savaştım. Beni tuzağa düşürülmekten ve Mark'la bırakılmaktan kurtarıyordu. I

kolayca güldü ve omuz silkti. "Profesyonel olmanın getirdiği bir sorun sanırım?"

Mark Lucas'ı görmezden geldi ve omzumu sıkmak için uzandı. "Ben 18 numaralı odadayım. Eğer bir araya gelip ayrılıklar ve diğer şeyler hakkında konuşmak istersen."

Lucas cevap vermeme fırsat bile vermedi. Beni döndürerek uzaklaştırdı ve Andrew'un arkasında, Macy'nin birkaç masa aşağısındaki yerimizde durana kadar iri vücudunu Mark'la benim aramda tuttu. Benimle sessizce konuşurken bile gözlerini etrafımızdaki odadan ayırmıyordu.

"18 numaralı odaya lanet olası bir piknik göndereceğim, böylece o pislik yürüyüşe çıkabilir."

İçimden fışkıran kahkahayı kontrol edemiyordum. O gün çok çeşitli duygular yaşamıştım ve Lucas'ın birinin benimle flört etmesinden dolayı huysuzlandığını görmek kırılma noktam olmuştu. Acı verici derecede şirindi ve o kadar beklenmedikti ki tek yapabildiğim gülmekti. Gözlerimden yaşlar süzüldü ve düşmemek için çalışma masasına yaslanmak zorunda kaldım.

Masa, taşa çarpan metalin çıkardığı gürültülü bir çığlıkla öne doğru kayd ve zaten bize bakmayan herkesin dikkatini çekti. Doğrudum ve masadan özür dilemeye çalışır gibi elimle işaret ettim. Utandım ama kıkırdamamı da engelleyemeyerek ağzımı kapattım ve herkesten uzaklaştım.

"Kardeşimin söylediği hiçbir şeyin o kadar komik olmadığını biliyorum!" Macy diğerlerini güldürerek seslendi. "Bugün Sara'nın meyve suyuna kim ilaç kattı?"

Omuzlarım titriyor, gözlerimden yaşlar akıyor, kıkır kıkır gülüyordum. Andrew beni tokatlamak istiyordu. Lucas beni kıskanıyordu. Ve Macy bana ayrılıklarımızın iyi bir bağlanma malzemesi olduğunu düşünen birini ayarlamaya çalışıyordu. Bu çok saçmaydı.

Lucas'ın yanımdan gelen derin kahkahası her şeyi daha da kötüleştirdi. O da gülerken kendimi nasıl kontrol edebilirdim ki? Kafamı kaldırıp Macy'nin yüzünü gördüğümde ancak kendimi toparlayabildim.

Kızgın ve öfkeli bir şekilde, üniversiteden arkadaşlarından biri olan Hannah'ın Andrew'un göğsüne dokunmasını izliyordu. Bu bakış, öfke ve hayal kırıklığı, bana da kolayca yöneltilebileceğini bildiğim bir bakıştı. Bu ayıltıcı düşünceyle kendimi çalışma masasına dayadım ve derin bir nefes aldım. Macy öğrenirse beni öldürecekti.

Chapter 9

Taşçılık dersi Lucas'la benim aramda sessiz geçti ama sıkıcı bir partneri olduğu için üzgün görünmüyordu. Ayrıca yardımına ihtiyacı varmış gibi de görünmüyordu.

Öte yandan Andrew ve Warren'ın ikisi de görev yerlerinde hiçbir şey bilmiyor gibiydi. Lucas bıçak kullanmakta ve mükemmel bir sosu çırpmakta çok rahattı. Etkilendim ama çok fazla şey göstermekten korktum. Elimdeki kartları göğsüme dayamıştım ve onları devirmekten korkuyordum.

Akşam yemeği daha da garipti. Bir şekilde kendimi Mark ve Megan'ın arasında, büyük yuvarlak bir masada otururken buldum. Macy ve Jason karşımızdaydı, Jason'ın birkaç arkadaşı da Macy'ninkilerin arasına sıkışmıştı. Ortam gürültülüydü, Mark şakalarını gittikçe daha yüksek sesle yapıyordu. Yemeğiyle birlikte ne kadar çok viski içerse, şakaları da o kadar müstehcenleşiyordu.

Kaçmayı çok istedim, özellikle de Mark'ın şakaları, kolunu omzuma rahatça dolayarak ve kulağıma dramatik bir şekilde fısıldayarak geldiğinde. Korkunçtu. Sarhoştı ve birden fazla kez elini kalçamdan çekmek zorunda kalmıştım. Özlemle yanıımızdaki masaya baktım, üçüzler görünüşe göre büyük kuzenlerinden bazılarıyla sohbeta dalmışlardı.

Kendimden zevk alamıyordum. Macy'nin arkasından yaptığım şey için kendimi çok suçlu hissediyordum ama aynı zamanda bunu yapmaya devam etmek istiyordum. Çok kararsızdım. İçki içmek için kendime güvenmiyordum, bu yüzden sadece suyumu yudumladım ve Mark'ın şakalarına gülmek için elimden geleni yaptım.

Gece ilerledikçe üçüzler de mümkün olduğunca masamıza katıldılar. Andrew, Macy'nin yanına yerleşirken Warren ve Lucas da Jason'ın birkaç arkadaşının arasına sıkıştılar. Mark'ın kafası iyiydi ve sırf kendini dik tutmak için bana asıldığını tahmin ediyordum. Yine de konuşmak için ısrar ediyordu. Diğer herkes de içiyordu, bu yüzden onun gevelediği kelimeler kimsede fazla bir heyecan yaratmıyor gibiydi.

Sohbet en çılgın cinsel buluşmalarımıza döndüğünde, yüzüm kızardı ve koltuğuma büzülmeye çalıştım. Hatta Macy de katıldı ve Jason'la asansörde yakalandıkları bir anla ilgili bir hikâye anlattı. Andrew eliyle kız kardeşinin ağzını kapattı ve Macy'nin susması için başka birinin gitmesini işaret etti. Diğer herkes gülüyor, harika vakit geçiriyordu. Bu arada ben o kadar çok gülüyordum ki canım acıyordu.

Mark başımın yan tarafına ıslak bir öpücük kondurdu ve sonunda beni bıraktı. "Bu bir şey değil. Bir keresinde bu iki kız kardeşle bir ilişkim olmuştu. Kız kardeş değil, kız kardeş gibi. Sorority kız kardeşleri."

Jason'ın arkadaşı Byer viski bardağını kaldırdı. "İyi gidiyorsun, dostum."

"O piliçler ucubeydi." Mark korkunç bir şey hatırlıyormuş gibi ürperdi. "Bu benim son emnage'ım. Asla. Bir kadını tahrik edip sonra da ellerini boş bırakmanın iyi bir şey olduğunu sanmıyorum..."

Mark'a ne olduğu fikrine neredeyse gülecektim, boşta gezen eller sözüne bakılırsa, ama konu evime çok yakındı. Koltuğuma daha da gömüldüm ve birinin konuyu değiştirmesi için dua ettim.

Megan içini çekti. "Bu tür alışılmadık ilişkiler yürümez. Bir arkadaşım vardı, kocası onun için yatak odasına başka bir erkeği davet etmekte ısrar ediyordu. Evlilikleri iki ay sonra sona erdi çünkü kadın yeni adamla seks yapmayı daha çok seviyordu."

"Ve dürüst olmak gerekirse, ne tür bir kadın aynı anda birden fazla erkekle uğraşmak ister?" Macy homurdandı. "Bir tanesi yeter de artar bile."

Mark yüksek sesle güldü. "Ekstra sapıkça olanlar. Tek bir kadınla hiç denemedim. Huh."

Jason başını salladı. "Sapıkça hayallerin için burada teklif vermeye kalkma dostum."

Mark bana baktı ve kaşlarını salladı. "Bilemiyorum. Bence Sara'nın sakladığı baharatlı bir şeyler olabilir."

Midem doğruca yere düştü ve irkildim. Kendimi geri çekerek başımı salladım. "Hayır, teşekkürler."

"Oh, hadi ama." Bana doğru eğildi. "Senin için başka bir kadınla bile tekrar deneyebilirim."

Megan beni kurtarmaya geldi. Uzandı ve Mark'ı itti. "İğrençleşme, Mark. Sara senin sapık kız kardeşlerinden biri değil."

Kendimi zor tutuyordum. Gözyaşlarına boğulmak istiyordum. Takıldığım erkek kardeşlerden oluşan bir haremim olduğunu öğrenirlerse benim hakkımda çok az şey düşünürlerdi. Bunu istemedim. Masadan uzaklaşmam gerekiyordu. Başımı sallayarak ayağa kalktım ve zorla gülümsedim. "Bu arada, sanırım bu gecelik emekli olacağım."

Macy gelip bana kocaman sarıldı. "Çok üzgünüm tatlım. Söz veriyorum normalde böyle değildir."

Omuz silktim. "Sorun değil. Sadece yorgunum. Erken yatmaya alışkınım." Yanağımı öptü ve iç çekti. "Seni seviyorum Sara. Sen en iyisisin."

Kalbim göğsümde öfkeli bir ritimle atarken, neredeyse koşarak odama geri döndüm. Kapıyı kilitledim ve sonunda gözyaşlarıma teslim olmadan önce banyoya zar zor ulaştım. Soyundum ve duşa girdim, Mark'ın dokunuşunu tenimden temizlemek istiyordum. Bir parçam da çocuklarla yaptıklarımı temizlemeye çalışıyordu. Bunun faydasız olduğunu biliyordum, olan olmuştu ama yine de denedim.

Kendimi ham hissedene kadar ovaladım ve sonra kalın flanel pijamalarımı giyip yatağa girdim. Gecenin geri kalanını yatakta somurtarak geçirmeye hazırlanıyordum ki kapım çalındı.

Adamlardan biri olacağını biliyordum ama yine de yanına gittim ve kapıyı açtım.

Lucas kaşlarını çatmış bir halde orada duruyordu. Uzandı ve yanağıma dokundu. Ağır bir iç çekişle başını salladı. "Ağlıyordun."

İçeri girebilmesi için kenara çekildim ve kapıyı kapattıktan sonra yatağıma geri döndüm. "Bu korkunçtu."

Boynunun arkasını ovuşturdu ve başını salladı. "Sana bunun tuhaf ya da sapıkça bir şey olmadığını göstermeye çalıştığımız bir anda ortaya çıkmak için iyi bir an değil. Hepimiz sana tapıyoruz ve sana mümkün olduğunca çok zevk verirken bunu kendi yöntemlerimizle ifade etmek istiyoruz."

Yorganın altına girdim ve çeneme kadar çektim. "Benden bu kadar. Sadece üçünüzden uzak duracağım. Bu kadarı çok fazla. Üçünüzle de takılamam."

Lucas başını salladı ve yaklaştı. "Bir avuç sarhoş insanın harika olabilecek bir şeyi mahvetmesine izin verme, Cupcake."

"Bunu daha önce başka kadınlarla da yaptın." Bunu ona söylemek istememiştim ama işte oradaydı. Ondan uzaklaştım ve bir sütuna sarıldım. "Ben de bu konuda konuşmak istemiyorum."

Küfretti ve kumaşın hışırtısını duydum. Arkama baktığımda gömleksizdi ve ayakkabılarını tekmeliyordu. Battaniyemin kenarından tutarak geri çekti ve yanıma gelmemi işaret etti. "Burada tek başına takılıp ağlamana izin vermeyeceğim."

Beni itip arkama geçerken ciyakladım. "Benimle ağlamaya mı gidiyorsun?"

"Belki. Duruma göre değişir." Kolunu belime doladı ve beni göğsüne doğru çekti. "Bana gitmemi söyleyecek misin?"

Kendime ne kadar evet demem gerektiğini söylesem de, vücudunun içine gömüldüm ve başımı salladım. Bunun yerine elini tuttum ve sıkıca kavradım. Konu onları istemek olduğunda çaresizdim. İşin en korkutucu yanı da bunun sadece cinsel bir şey gibi görünmemesiydi.

"Bu konuda konuşmak istediğinde bana söyle, tamam mı?"

Birkaç saniye sessiz kaldım ve sonra iç çektim. "Sadece özel olduğumu düşünüyordum. Böyle hissetmenin aptalca olduğunu biliyorum ama elimde değil."

Lucas hafifçe doğruldu ve uzanıp çenemi kavradı. Yüzümü ona çevirerek nazikçe gülümsedi. "Başkaları da oldu elbette ama sen çok özelsin Cupcake. Seni uzun zamandır istiyorduk. Seni almak, üzerinde düşünmediğimiz bir şey değil. Bu konuda çok düşündük ve yüzümüz mosmor olana kadar konuştuk."

Surat astım. "Bunların hepsi çok çılgınca. Masadakileri duydun. Kendi haremim olduğu için benim bir sürtük olduğumu düşüneceklerdi."

"Bu saçmalık Sara. Bir kadının nasıl olması ya da olmaması gerektiğine dair fikirleri kendilerine ait. Standartları onlar belirleyemez. Sen kendi standartlarını belirlersin. Eğer üçümüzün birlikte olmasının sana uygun olmadığına karar verirsen, o zaman bunu hallederiz. Buna karşı olduğunu sanmıyorum. Bence sadece korkuyorsun."

Kaba davranmadığını bilsem de, üzgün olmak yerine kızgın olma fırsatını kaçırmadım. Oturduğum yerden kalkıp ona ters ters baktım. "Ben korkmuyorum."

Elini yüzünde gezdirdi ve uzanıp beni yakalamadan önce gözle görülür bir şekilde ona kadar saydı. Beni tekrar yanına sürükledi ve tatlı tatlı gülümsedi. "Mark seni öptüğünde ona karşı bir şey hissettin mi? Her yerini okşadığında?"

Sorular beni şaşırttı. Kaşlarımı çattım ve başımı salladım. "Güçlü iticiliği saymazsanız tabii."

"Seni öptüğümde bir şeyler hissediyor musun?" Dudaklarını oraya bastırmadan önce başparmağıyla şakağını okşadı. "Sana sürtündüğümde bir şeyler hissediyor musun?"

Ellerini karnımda ve kalçalarımnda gezdirirken dudağımı ısırdım. Aniden başımı sallayarak teslim oldum. Gücsüzdüm. "Evet, hem de çok."

"Warren sana dokunduğunda bir şeyler hissettin mi?" Başımı salladım.

"Andrew sana sarıldığında ve dokunduğunda bir şeyler hissettin mi?" Tekrar başımı salladım.

"Ama Mark sana dokunduğunda değil." Başımı sallamamı izledi ve dudaklarını kulağımın hemen altına bastırdı. "Görünüşe göre herhangi birinin sana dokunmasından hoşlanmıyorsun, Cupcake. Sadece biz."

Dudaklarımı yaladım ve bedenimi onunkine çevirdim. "Ama üç farklı adam..." "Hepsi seni umutsuzca istiyor. Seninle ilgilenmek ve seni mutlu etmek isteyenler." Ürperdi. "O masada oturmak ve seni incittiğini bildiğim şeyleri söylemelerini dinlemek beni öldürdü. Senin hiçbir sorunun yok, Cupcake. Sen mükemmelsin."

"Pantolonuma girmeye mi çalışıyorsun?"

Güldü ve omuz silkti. "Yani. O pazen pijamaların içine girmek istediğim aklımdan geçti ama sana sadece sarılmak bile beni mutlu eder. Bir şey istediğim yok."

Ona doğru kıvrıldım ve kolumu karnına dolayarak elimi yanına koydum. Teni avuçlarımın altında sıcacıktı ve iç çektim. Kişisel cennetime bu kadar yakinken neden bir şeylerin yanlış olduğunu hatırlamak çok zordu. Başımı göğsüne yaslayarak tüm dövmelerini inceledim ve daha fazlasına aç gözlerle izlerini sürdüm.

"O zamanlar olduğundan daha farklısın."

Lucas parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve kıkırdadı. "Sen de öylesin. Aynı güzellikte ama artık tamamen kadınsın."

Gülümsedim. "Pişirme işi. Her şeyin tadına bakmak zorundayım. Hem de defalarca." "Andrew'un bu sabah sana bazı ikramlar gönderdiğini duydum. İyi mi?"

Yüzüne bakmak için uzandım. "Çok iyilerdi. Siz... Siz üçünüz birbirinizi kıskanıyor musunuz?"

Yanağımı okşadı ve başını salladı. "Öyle değil. Biz tuhafız. Tuhaf olduğumuzu biliyorum ve bu bana hâlâ tuhaf geliyor."

Güldüm. "Anlat bana."

"Bazı günler tek bir kişi gibiyiz. Tüm eski hayatımız boyunca birlikteydik ve birlikte olmayı seviyoruz. Çoğu zaman aynı düşünceyle hareket ediyoruz. Bu yüzden birbirimizi pek kıskanmıyoruz." Omuz silkti. "Nadir durumlar dışında."

Üst tarafımı ona yasladığımda, göğüslerimin onu ittiğinin aşırı derecede farkındaydım ama bunu görmezden gelmeye çalıştım. "Nadir olan durum nedir?"

Gülümsedi. "Warren senin içindeydi, seni tattı."

Nefesim göğsümde sıkıştı. Ona bakarken, gözlerinin ağzıma doğru kayışını izledim. Farkındalık, hareket etmek imkansız olana kadar çiçek açtı

içinden. O anın içinde hapsolmuş bir halde yutkunurken boğazının sallanışını izledim, boynu koyu mürekkeple boydan boya uzanan bir sanat eseriymi.

"Bana öyle bakmayı kes, Cupcake." Gözleri yoğun ve sert bir şekilde yüzümde gezinirken Lucas'ın sesi hırıltılıydı.

"Ne gibi?" Ondan ne istediğimi, ne istediğimi bilmesini umduğumu düşünürken nefesim kesilmişti.

"Sanki seni yere atıp anlamsızca becermemi istiyorsun. Bir centilmen olmaya çalışıyorum. Buraya senden faydalanmaya gelmedim."

Sesindeki çakıl taşları ve tam da söylediği şeyin vaadi karşısında dudaklarımı yaladım. "Beni teselli etme nezaketinde bulundun."

"Ve?"

Doğrudum ve üstümü başımın üzerine çektim. "Artık bir beyefendiye ihtiyacım yok Lucas."

Chapter 10

Lucas bana patlayan bir bomba gibi tepki verdi. Beni kollarının arasına aldı ve öpmeden önce altına aldı. Sert, tutkulu ve zorlayıcı öpücükleriyle daha önce de benimle alay ettiğini gösterdi. Bu öpücük iş demektir. Başımı kavradı ve ağzımı okşayarak nefesindeki naneyi tatmama izin verdi. Ağırlığını üzerime kaydırıp kalçasını benimkinin arasına yerleştirirken inledim. Her şey çok hızlı geliyordu.

İhtiyaçtan neredeyse başım dönüyordu.

Boğazımdan aşağıya ve omzuma doğru öptü, giderken tenimin tadına baktı. Kalçası üzerimde hareket etti, göğsümü eliyle kavrayıp beni ağzına alırken bile göbeğime karşı en lezzetli sürtünmeyi yarattı.

Dişleri meme ucumu sıkıca kavrayıp kalçalarımın arasına bir haz heyecanı gönderdiğinde sırtımı dikleştirdim. Adını inleyerek saçlarını çektim ve daha fazlasını almak için kalçalarımı kaldırdım. Yakında bana dokunmazsa patlayacakmışım gibi hissediyordum.

Beni tekrar öperek karnımı okşadı ve pantolonumun paçalarına doğru ilerledi. Beni çıplak bulunca öpüşürken hırladı ve beni izlemek için ayrıldı.

Parmaklarını seksimin üzerinde gezdirirken yüzümü okşadı. Ben inlerken ve o üzerimdeyken bacaklarımı olabildiğince açarken çenesindeki kaslar çalıştı.

"Çok ıslak." Parmaklarını ıslaklığında gezdirdi ve beni kavradı. "Çok sıcak. Baharda Warren'ın seni sikmesini izlediğimde, nasıl hissettiğini öğrenmek için yanıp tutuşuyordum. Tatlı amının parmaklarımı sıkıldığını hissetmek istedim."

Nefes nefese kaldım, parmaklarımı omuzlarına gömdüm. İhtiyacım olan yerler dışında her yerime dokunuyordu ve yakında kendimi kaybedecekmişim gibi hissediyordum. Kalçalarımı çevirip kaldırarak ona yalvarmaya başladım.

"O gün seni kucağıma almak ve sikimi içine sokmak istedim." Üç parmağını içime sokarken aynı anda başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi. "Kahretsin. Çok sıkısin, Cupcake."

Parmaklarını kıvrıp içindeki o sihirli noktaya doğru titreştirirken nefesim kesildi.

"Hayal et bebeğim. Warren bu güzel küçük ağzı alırken ve Andrew sana bunun ne kadar iyi hissettirebileceğini gösterirken ben seni iyice ve sertçe beceriyorum." Parmağının ucu daha aşağılara dokundu. "Bir gün sana vücudunun neler yapabileceğini göstereceğiz. Üçümüzü de alacak ve daha fazlası için yalvaracaksın."

Bir anda güçlü bir orgazmla sarsıldım, titredim ve parmaklarından daha fazla almak için kalçalarımı çalıştırdım. Kalbim hızla atıyor, içim titriyordu. Yine de durmadı. Parmaklarıyla beni becerdi ve serçe parmağıyla alt noktayı okşarken başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi. İnledim ve ara vermek için kollarını tuttum ama o ısrarcıydı.

"Tekrar, Cupcake. Bir kez daha ve sonra seni bu yatağa yatırıp sertçe becereceğim."

Adını haykırdım ve kolu daha sert ve daha hızlı çalışarak beni başka bir orgazma sürüklerken omuzlarında pençe izleri bıraktım. İkinci orgazm beni paramparça etmeden önce ilk orgazmdan asla kurtulamadım. Ayak parmaklarım acıyla kıvrılıyor, parmaklarım ağrıyor ama içimden bembeyaz bir zevk akıyordu.

Lucas sözüne sadıktı. Beni yataktan çekip yana yatırdığında hâlâ sersemlemiştim, pantolonumu dizlerime kadar indirdi ve sırtımı aşağı itip içime girdi. Kalın siki beni şok edip gererken adını haykırdım. Hırladı ve kalçalarımı kavradı, beni sertçe becermek için kavramayı kullanırken bile beni yukarıda tuttu. Yoğun, sıcak, güçlü, beni başımın tepesinden ayak parmaklarımın ucuna kadar hissettiğim bir güçle aldı.

Önümdeki kollarım yatak takımını çekiştiriyor, yüzümü yatağa bastırarak sessiz kalmaya çalışıyordum. İçime girerken kalın sikindeki her damarı hissediyordum. Beynim kısa devre yaptı ama Lucas'ın ismini hırıldayarak söylediğini duyacak kadar farkındaydım.

Seksimizin kaba sesi kulaklarıma ulaşıyordu ama umursamayacak kadar ileri gitmiştim. İçime her sokuşunda taşaklarının klitorisime vuruşunu hissedebiliyordum ve bir orgazm daha büyüyor, beni tamamen ele geçirmekle tehdit ediyordu. Eli kaydı ve parmağının tekrar kırımın etrafındaki deriyi okşadığını hissettim. Nefesim kesildi, kendimi pis hissettim ve bundan çok hoşlandım, bu daha sonra işlemem gereken bir şeydi.

Lucas parmağının ucunu içime soktu ve her şey çok fazlaydı. Kör edici bir orgazm yıpranmış bedenime çarptı. Binanın salınımıyla sarsılırken her şey sıkıca kenetlendi. İçim onun etrafında sıkışırken siki iki kat daha büyük geliyordu. Serbest elini bıraktı ve parmakları klitorisime hafifçe vurarak başımı döndüren bir hareket yaptı. Zevk

Ciğerlerimdeki havayı alıp götüren ve görüşümü karartan bir tsunami vücudumu sular altında bıraktı. Sessiz bir çığlıkla ağzım açık, oksijen için soluk soluğa kaldığımda boğazımdaki damarların öne çıktığını hissettim.

Tohumunun ilk seli beni doldurdu, ikincisi dışarı itti ve uyluklarımdan aşağı sızdı. İçime boşaldığını hissetmek ve adımı bir hayvan gibi hırıldayarak söylediğini duymak beni dövmeleleri kadar kalıcı bir şekilde işaretledi.

Orgazmım sonunda hayatım boyunca umduğum bir şeye dönüştü ve çaresizce nefes alıp onun adını haykırabildim. Hiçbir şeyim kalmayana kadar zevk nabız atışları devam etti.

Lucas büküldü ve ikimiz de yere düştük. Beni göğsüne çekip tutmadan önce içimden çekildi, göbeğimi acımuş ve kullanılmış hissettirdi. Yerde ikimiz de nefes nefese kalmıştık ve nefesimizi toplamaya çalışıyorduk. O vahşi orgazmın etkisiyle titremem durduğunda o kadar bitkin ve yorgundum ki bir daha hareket edebileceğimi sanmıyordum.

"Çok mu sert, bebeğim?"

Yüzümü yanağına sürttüm ve iç çektim. "Sanırım böyle olmasını seviyorum." Başımı sallarken ondan derin bir kıkırdama geldi. "Seni incittim mi?"

"Beynimi patlattın. Bu sayılır mı?"

Lucas homurdanarak bizi yerden kaldırdı ve beni soymayı bitirirken yatağın kenarına yerleştirdi. Kıyafetlerinin geri kalanını da çıkarıp önümde diz çöktü, gözlerini hâlâ sıcaklık kaplıyordu. Bacaklarımı aralayarak göbeğime, içimden sızan karışık sıvılarımıza baktı. "Bu bir sanat. Evimin her duvarında bunun bir baskısı için neler yapardım bilemezsin."

Uykulu bir halde, gevşek elimi yüzünde gezdirdim. "Benim de hoşuma gitti."

"Yatmadan önce seni temizlemek için bir bez getireyim, Cupcake. Hâlâ zar zor uyanıksın."

Elini tuttum ve başımı salladım. "Bırakmak istiyorum. Sabah sen gittiğinde, sen hala içimde olacaksın."

Lucas bir an için acımasızca küfretti ve sonra ağzımı bir öpücükle kapadı. "Sen mükemmelsin, Cupcake. Sen bizim olacaksın. Sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğiz."

Çoktan uykuya dalmıştım, sadece beni tuttuğu için oturuyordum. "Lucas..."

"Uyu bebeğim. Ben buradayım."

O gece uyumakta hiç zorlanmadım. Ölü gibi uyudum ve ancak ertesi sabah telefonumun çaldığını duyduğumda uyandım. Uzanıp almaya çalıştım ama onun yerine çıplak bir göğse çarptım.

Gözlerimi açtığımda tamamen çıplak Lucas'ı yanımda baygın halde buldum. Gece boyunca yorganı üzerinden atmıştı ve mükemmelliğin resmiydi.

Vücudu sert kaslardan oluşuyordu ve bacakları ile göğsünün üzerinde yumuşak, siyah tüyler vardı. Bir iz, düzgünce kesilmiş büyük sikine kadar uzanıyordu. Dövmeler karnını ve kalçalarını kaplıyor, bacaklarına kadar iniyordu. Yüzünde en tatlı ifadeyle yatağında çırılçıplak yatan bir sanat eseriymiş. Bir önceki gecenin ateşli hikâyesini anlatan kalçalarımın arasındaki tatlı sızıyı hissederek mutlu bir şekilde iç çektim. Ve o hala oradaydı. Kalbim çırpınıyordu, sadece telefonumun çalmasıyla kesildi.

Komodinin üzerindeki telefonuma ulaşmak için Lucas'a doğru uzandım. Tam telefonu elime almıştım ki Lucas inledi ve beni üzerine çekti. Hâlâ çıplaktım ve anında sertleşen ereksiyonu bedenlerimizin arasına sıkıştığında nefesim kesildi.

"O her kimse gitmesini söyle."

Huysuz yüz ifadesine sııttım, henüz gözlerini bile açmamıştı ve kimin aradığını görmek için telefonuma baktım. Patronumun adının çıktığını görünce cevap vermek için doğrulmaya çalıştım ama Lucas yerinden kıpırdamıyordu. Başka seçeneğim olmadığı için cevap verdim.

"Sara! Hey! Merak ediyordum da... Limonlu kekle ilgili bir sorum vardı." Melanie'nin sesi paniklemiş gibiydi, bu hiç de şaşırtıcı değildi. "Düz olması mı gerekiyor?"

Lucas boynumu kemirmeye başlamıştı ama ben elimden geldiğince bu zevki konuşarak bastırmaya çalıştım. "Düz mü? Hayır. Yumurta aklarını katlamayı unutmadın değil mi?"

"Yumurta akı mı?"

"Evet, o tarif için yumurtaları ayır ve yumurta aklarını çırpıp en son katla." Lucas'a daha fazla erişim sağlamak için kendimi boynumu uzatırken buldum. "Başka bir şey var mı?"

"Döndüğünde çok mutlu olacağım." Vedalaşmayı hiç sevmeyen biri olarak telefonu kapattı ve beni uyanık bir şekilde bana bakan Lucas'la baş başa bıraktı.

Ona gülümsedim ve çenesinden öptüm.

"Merhaba." Sııttı ve boğazımı ısırdı.

"Merhaba."

Cesur ve kendimden çok farklı hissederek doğruldum ve sikini ellerime aldım. "Sence emebilir miyim-"

"Evet." Yarım kalan sorunun cevabını ağzından kaçırdığı sırada kapı çalındı.

Donakaldım ve bakışlarını korkuyla karşıladım. "Ne yapmalıyım?" "Beni emmekle ilgili bir şeyler söyledin."

Göğsüne bir şaplak atıp üzerinden kalktım ve odanın içinde üzerime atacak bir şeyler aradım. Bir kapı sesi daha duyuldu ve yerimden sıçradım. Lucas'ın hâlâ yatakta uzanmış olduğunu görünce iç geçirdim.

panik moduna geri döndüm. Pijamalarımı bulup üzerime geçirdim ve bir yandan da dışarıda kimin olduğunu görmek için kapıya doğru ilerledim.

Macy. Macy kapının diğer tarafında duruyordu, elleri kalçalarındaydı.
"Orada olduğunu biliyorum!"

O biliyordu. Ne yaptığımı biliyordu. Üç kere. Oh, kahretsın.

Chapter 11

L Kapıdan uzaklaşıp Lucas'a baktım. Yatağın yanında durmuş, ereksiyonu bana dönük, kasları, sakalı ve yatak odası gözleriyle seks delisi bir süpermene benziyordu. Hemen ona doğru koştum.

bir yandan da kollarımı kapıya doğru sallıyordum. "Kız kardeşin kapıda!"

Yanlarımı okşadı ve beni göğsüne çekti. "O gidecek."

Kapı daha fazla çalındı. Ondan uzaklaştım ve ellerimi yüzümde gezdirdim. "Bekle! Hemen geliyorum! Giyiniyorum!"

Lucas inledi ve sikine baktı. "Bu berbat."

Eğildim ve ağzına bir öpücük kondurdum. "Saklanmalısın."

Homurdanarak etrafta dolaştı, kıyafetlerini aldı. "Evet, evet. Biliyorum. Bu konuda hiç mutlu değilim. Andrew ve Warren bu konuda benimle dalga geçmeye bayılacaklar."

Çıplak kıcının banyoya girmesini izledim ve inledim. Seks delisi olan bendim. Hiç şüphesiz.

Saklanmıştı, saklanabileceği kadar saklanmıştı, bu yüzden iyi olduğundan emin olmak için odayı taradım ve sonra şifonyerin üzerindeki aynada kendime baktım. Berbat görünüyordum.

Saçlarımı düzelterip pijamalarımı boğazıma kadar ilikledikten sonra başımı salladım ve kapıya yöneldim. Kapıyı çekerek açtım ve yataktan yeni kalkmış gibi görünmeye çalıştım. "Saat kaç?"

Macy gözlerini devirdi ve beni iterek geçti. "Saat sabahın onu, seni serseri. Benimle brunch yapmanı istiyorum. Seni özledim."

Yatağıma çöküşünü izledim ve yüzümü buruşturdum. "Tamam. Uyanmak ve hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacım var. Yine de kulağa hoş geliyor. Ben de seni özledim."

"Ve dün gece için çaresizce özür dilemeye geldim."

İçimi bir utanç dalgası kapladı. Ben kardeşini banyomda saklarken o benden özür diliyordu. "Gerek yok. Sen bir şey yapmadın, Mace."

"Hayır, uygunsuz bir aptal olduğunu bilmeden seni Mark'a ben ayarladım. Dün gece onunla kavga ederdim ama ben de biraz sarhoştum. Bu sabah uyanıp Jason'la konuştuktan sonra hatırlayabildim. Çok üzgünüm. Çok, çok üzgünüm. Milo'dan sonra bir pislikle daha uğraşmana gerek yok."

Yanına oturdum ve omuz silktim. "Öfkeli bir pislikti ama ben iyiyim, gerçekten. Onun için özür dilemene gerek yok."

"Sadece bunun senin için diğer herkes için olduğu kadar eğlenceli olmadığını biliyorum. Milo'yla ayrılığın ve kardeşlerimin arasında, kendin gibi görünmüyorsun."

"Kardeşlerin mi?" Ciyaklamış mıydım? Ciyaklamıştım. Oh, Tanrım.

"Evet, kardeşlerim. Seni rahatsız ettiklerini fark ettim. Sanki hiçbir şey değişmemiş gibi." Başını salladı. "Biz küçükken sana çok kötü davranıyorlardı ve ben gerçekten iyileştiklerini sanıyordum."

Kızardığım gerçeğini gizlemeye çalışarak yüzümü ovaladım. "Şimdiye kadar bana çok iyi davrandılar. Ve ben iyiyim, Macy. Benim için endişelenmene gerek yok. Bu senin düğünün! Endişelenmen gereken daha önemli şeyler var."

Kaşlarını çatarak başını salladı. "Onların yanında ne kadar gergin olduğunu gördüm. Neden on yılın o zamanlar sana yaptıkları her şeyi unutturacağını düşündüm bilmiyorum. Tabii ki hala bu konuda üzgünsün. İyi davranıyor olsalar bile, sana yaşattıkları onca cehennemi unutacak değilsin."

Bu konuşmadan çok rahatsız olduğum için yer değiştirdim. "Gerçekten sorun yok, Macy.

Gerçekten."

"Her şey yolunda mı? Öyle mi? Lisedeki her erkeğe senin çürümüş balık gibi koktuğunu ve kasıklarının sürekli gan- grene olmasına neden olan bir hastalığın olduğunu söylediler." Ayağa kalktı ve volta attı. "Sekiz yaşındayken saçlarını kestiler ve sen farkına varmadan yıllar boyunca her hafta sonu iç çamaşırına kaşıntı tozu koydular. Gerçekten kangren olabileceğine ikna olmuştun."

Ona ters ters baktım. "Hatırlamak için yardıma ihtiyacım yok, Mace. Yine de teşekkür ederim."

"Sen... Şimdi onları seviyor musun?"

İnledim. "Macy! Bilmiyorum. Hepsi çok iyi davranıyor ve yaptıkları tüm o pislikleri düşünmek zorunda olmamak harika."

"Seni kazanıyorlar, değil mi? Endişelendiğim kadar mutsuz olmamana sevinsem de, seni etkilemeleri hoşuma gitmiyor." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Onları benden daha çok sevmiyorsun, değil mi? Herkes onlara aşık oluyor. Onlar harika, bunu biliyorum ama bir kez olsun onların gölgesinde kalmamak istiyorum."

Kalbim en iyi arkadaşım için acıyordu. Onu kucakladım ve yanaklarını sıktım. "Macy, sen kimsenin gölgesinde değilsin. Sen muhteşem ve harikasın ve herkes *senin* için burada. Sen gelinsin. Sen gelinsin.

Prenses ve senin hiçbir şey için endişelenmene gerek yok. Özellikle de ben ve özellikle de benim birinden senden daha çok hoşlanmam. Sen benim en iyi arkadaşımısın."

Tekrar yatağa uzandı ve iç çekti. "Özür dilerim. Çılgınca davrandığının farkındayım. Akşamdan kalmayım ve yorgunum ve ailenin geri kalanı bu gece ya da yarın geliyor ve onları düşünmek bile başımı ağrıtıyor. Ve biliyor musun, üçüzler tarafından kazanıldığın için biraz üzgün hissediyorum. Güneşin onların kışından doğduğunu düşünmeyen tek insanım sendin."

Sırıttım. "Sizi temin ederim, kışlarından bir şey çıktığını sanmıyorum."

"Tanrıya şükür."

"Ve ailene bir şey olmayacak. Ailen çoğunu halledecektir. Ara vermek istersen Jason'ın seni aceleyle götürmesini sağla. Bu senin düğünün, Mace. Kendini şımart."

Beni kendine çekti ve sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum. Beni geri getirdiğin için teşekkürler."

Onu bir süre daha bırakmadım, suçluluk duygusu beni tüketiyordu. "Ben de seni seviyorum."

Sonunda geri çekildi ve ayağa kalktı. "Tamam. Giyinip hazırlanmana izin vereceğim. Belki bir duş alırsın. Erkek gibi kokuyorsun. Yine de gidip bizim için yemek sipariş edeceğim. Yarım saat sonra buluşalım mı?"

"Bu bana uyar. Senin için üzerimdeki pis kokuyu temizleyeceğimden emin olabilirsin." Gözlerini devirdi ve gitmeden önce bana el salladı.

Yatağa uzandım ve başımı ellerimin arasına aldım. Ben bir canavardım. Pisliğin tekiydim. Tüm dünyadaki en kötü arkadaşım. O anda kendimden nefret ettim.

Kapı kapandıktan birkaç saniye sonra Lucas önümde diz çökmüş, yüzümü ellerinin arasına almıştı. "Bu harika değildi."

Ona, bir gece önce beni rahatlatan ve sonra da çılgınca zevk veren seksi adama baktım ve kendimi öyle şaşkın hissettim ki canım acıdı.

"Önce neyi ele almam gerektiğinden bile emin değilim." Sözünü yarıda kesti. "Sen büyürken sana yaptığımız işkenceleri düşünmemiştim. Bazı yaralar bıraktı, değil mi?"

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. "Sanırım... Sanırım biraz zamana ihtiyacım var. Macy'ye yaptığım şeyle yeniden mücadele ediyorum."

"Macy'ye hiçbir şey yapmıyorsun. Kendini mutlu etmek, kız kardeşime olan duygularına bir şey katmaz. Onu sevdiğini biliyor. O da seni seviyor." İçini çekti. "Yine de geçmişimiz hakkında konuşmamız gerekiyor. Konuşabilmemiz için bu akşam bizimle buluşur musun?"

Başımı salladım. Cevaplara ihtiyacım vardı. Geçmişteki her şeyi görmezden gelmek işe yaramıyordu. Macy konuyu açtığında, çocukluğumdan kalma o acıyı hâlâ hissediyordum. Hiçbir yere gitmemişti.

"Güzel." Ayağa kalkarak beni göğsüne çekti ve başımın üstünü öptü. "Seni böyle üzgün bırakmak istemiyorum."

"Ben iyiyim. Ayrıca, kız kardeşini duydun. Erkek gibi kokuyorum. Duş alıp onunla buluşmaya hazırlanmalıyım."

"İzlememe izin verir misin?"

Ona ters bir bakış gönderdim.

"Haklısın. Berbat bir fikir." Gözetleme deliğinden baktı ve elini kapıya dayayarak durakladı. "Bu gece görüşürüz, Cupcake."

Lucas gittikten sonra bir süre hazırlandım ve sonra Macy ile brunch yapmaya gittim. Jason bize katıldı, böylece rahatladık ve artık kardeşleri hakkında konuşmak zorunda kalmadık. Duygularımı yedim, bu da hizmetçimin içinde doldurulmuş sosis gibi görüneceğimi garanti ediyordu.

onur elbisesi, ama yardım edemedim. Tesisin en iyi yemekleri vardı. Ayrıca, stres atıyordum.

Macy beni tekrar onunla şehre inmeye ikna etmeden önce restoranda birlikte birkaç saat geçirdik. Maggie ona yapışmıştı ve bırakmıyordu ama Macy reşit olmayan kuzeninden kurtulmak için iç çamaşırı almak üzere bir gezi planladı. Jason için özel bir şeyler almak istiyordu, bu yüzden tatil köyünden bir şoförle kasabadaki özel iç çamaşırı mağazasına gittik. Sadece onunla baş başa kalmak güzeldi ve herkesten uzaktayken onun arkasından yaptıklarımı neredeyse bir kenara bırakabiliyordum.

"Şuna bir bakın." Macy iç çamaşırından çok ipe benzeyen küçük bir iç çamaşırı parçasını havaya kaldırdı. "Jason ölüdü."

Güldüm. "Bunun için mi gidiyorsun? Ölü koca mı?"

Onu yerine koyduktan sonra en az onun kadar minimal bir sutyen takımı aldı. "Bu sana çok yakışır."

Ona gözlerimi devirdim ve yoluma devam ettim. "Beyaz bir şeyler giymeyi mi planlıyorsun?"

"Neden? İkimiz de bakir olmadığımızı biliyoruz."

Gülerek etrafımda dolaştım ve o güne kadar gördüğüm en güzel giysiyi gördüğümde durdum. Nefesimi kesen beyaz dantel takımı elime aldım ve farkına bile varmadan iç geçirdim. İpek ve dantel vardı ve hepsi narin bir kurdeleyle birbirine bağlanmıştı. Hafif bir çekişte tüm takım kayıp gidecekti. Çok seksi ve çarpıcıydı.

"Oh, Sara. Bu çok güzel. Sana çok yakışacak." Zıpladım ve bıraktım. "Evet, doğru."

"Ben ciddiym. Al bunu. Muhteşem ve içinde seksi bir melek gibi görüneceksin." Macy askıyı kaptı ve kollarıma doğru itti. "Almalısın."

Ona doğru geri ittim. "Ona ihtiyacım yok."

"Sara, biliyorsun. En son ne zaman böyle seksi bir şey aldın?"

Bunu yaptığım bir zamanı bile hatırlayamamaktan nefret ediyordum. Her zaman sadece indirimde olan külot ve sütyenleri almıştım. Sete bakarak yavaşça başımı salladım, sete gerçekten ihtiyacım olmadığını ve hatta içinde o kadar da iyi görünmeyeceğimi hatırlamaya çalıştım.

"Kendin için al, yoksa ben senin için alırım."

Ses tonundaki inatçılığı fark ettim ve homurdandım. O çocuk değildi. Kardeşleri için kullanabileceğim bir şeyi benim için almasına izin veremezdim. İç çekerek ondan aldım ve koluma hafifçe yasladım. "Peki."

"Ve hazır buradayken kendine güzel bir külot al. Seksi bir şeyleri hak ediyorsun."

Külotumun durumu hakkında onunla daha fazla tartışmak istemedim, bu yüzden homurdandım ve uzaklaştım. Yine de bir kez başladıktan sonra durmak zordu. Ne olduğunu anlamadan önce, mükemmel sütyen için uygun hale getiriliyordum ve şimdiye kadar sahip olduğumdan daha fazla eşleşen külot ve sütyen setiyle ayrılıyordum. Ayrıca, küçük beyaz numara çantanın dibinde saklıydı, düşünmeden edemediğim gizli bir ağırlık.

"Bu güzeldi. Maggie'den uzaklaşmaya gerçekten ihtiyacım vardı. Bana sürekli erkek arkadaşından ve yakında evlenme teklif edeceğinden bahsediyor. Hâlâ okulda! Gençliğinin tadını çıkarması için ona bağırmmamak için tüm enerjimi kullanmak zorunda kalıyorum."

Sırıttım. "Bizim yaptığımız gibi. Uzun bir kaybedenler silsilesiyle."

Tereddüt etti. "Biliyor musunuz? Sanırım ona mümkün olan en kısa sürede onunla evlenmesini söyleyeceğim."

Tesise geri döndüğümüzde ikimiz de hâlâ kıkırdıyor ve çıktığımız farklı ezikleri anımsıyorduk. Macy, Jason'ı bulmaya ve film gecesinden önce güzelliklerini göstermeye gitti ve ben de eşyalarımı boşaltmak ve belki bir şeyler denemek için odama doğru yöneldim. İlk kez seksi bir iç çamaşırım vardı ve onu giyip nasıl hissettirdiğini görmek istiyordum. Kim bilir? Belki de yeni bir sütyen ve külot takımına adım atar ve birdenbire yeni, kendine güvenen bir kadın olurum?

Çantamı savurarak büyük merdivenlerden aşağı inerken neredeyse mırıldanacak gibi oldum ve büyük bir çift kolun arasına girip karanlık bir köşeye çekildim. Büyük bir el ağzımı kapatıp beni susturmadan hemen önce nefesim kesildi.

"Sessiz ol, Cupcake."

Chapter 12

I Andrew'un kollarında kıpırdandım, az önce ödümü kopardığı için çılgına dönmüştüm. Yine de kolları sağlamdı ve ben hareket etmiyordum.

Beni köşede daha da geriye çekti ve merdivenlerin altında küçük bir odada olduğumuzu fark ettim. Hiç fark etmediğim bir tür dolap alanıydı. Karanlıktı ve sedir ağacı gibi kokuyordu, ya da belki de sadece Andrew kokuyordu.

Beni duvara yasladı ve elini ağzımdan çekerek ayak parmaklarımla kıvrılmasına neden olan bir öpücük çaldı. Ellerini başımın iki yanına koyarak beni derinden öptü. Ağzının tadı çikolata gibiydi ve bu o kadar tatlı bir sürprizdi ki onu daha da yakınımaya çekmek için gömleğini tuttuğumda inledim.

Andrew küfretti ve boğazımdan aşağı öptü. "Çantada ne var, Cupcake?"

Dili kulağımın kabuğunu okşarken iç çektim. Andrew'un ağzının tek odağı olmak cennet gibiydi. "Bir şeyler."

Bir eliyle saçlarımı sıktı ve ona bakmam için başımı geriye doğru çekti. "Çantaya bakılırsa özel bir şey. İstedığım bir şey

seni görmek için."

Kalın kalçası bacaklarımın arasına girdiğinde bir iniltiyi güçlükle bastırdım. "Andrew..."

Diğer eliyle kalçamı kavradı ve kalçasını hareket ettirirken beni sabit tuttu. Vücudum sert ve hızlı tepki verdi, kalçalarım onu daha fazla almak için yuvarlandı. Bedenlerimiz birbirine karşı sallanırken bile bana bakmak için arkasına yaslanmadan önce bir başka şiddetli öpücükle ağzımı aldı. "Seni özledim."

Zevk artarken ve saçlarımdaki eli kafa derime batarken bile ona gülümsedim. "Beni özledin mi?"

Homurdandı ve kalçalarını bana karşı daha hızlı hareket ettirdi. Aslında rastgele bir duvara karşı kuru kuru sevişiyorduk ama çok sıcaktı ve ben de onu özlemiştim. Ki bu çılgıncaydı. "Seni özlediğimi söyleyemez misin? Sahip olduğum tüm kontrolümü kırıyorsun."

Beni öptüğünde dudağını ısırdım, çözülmeye çok yakındım. "Senin kontrolün mü? Peki ya benim kontrolüm?"

Andrew başımı daha da geriye çekti ve dişlerini eski boğazıma geçirdi. "Benimleyken hiçbir şeyi kontrol edemezsin bebeğim."

Muhtemelen üzerimde izler bırakırken onun sert sesinin arzuyla kırıldığını duymak beni uçurumun kenarına itti. İçimden şok olmuş bir kasılma geçerken haykırdım. Andrew'un yoğun kontrolünü kıldığımı bildiğim için çalınmış ve daha tatlı hissettim.

"Sessiz ol Cupcake, yoksa seni sessiz tutmak için bir şey vermek zorunda kalacağım."

Kalbim hâlâ çarpıyordu, kendimi bambaşka bir kadın gibi hissediyordum. Yanımda yerde seksi kıyafetlerle dolu bir çanta duruyordu, kalbim hala çarpıyordu, onun kontrolünü tamamen kırmak istiyordum. Onunla duvar arasında dizlerimin üzerine çöktüm ve kemerini kavradım.

"Kahretsin, Cupcake, bunu yapmak zorunda değilsin."

Kemerini açarken ona baktım ve kötü hissettiren bir gülümseme gönderdim. "Boş tehditler savurma Andrew."

Gözlerinde karanlık ve umut verici bir şey parladı ve pantolonunu çıkarmayı bitirdi. Aletini pantolonundan çıkarırken yüzümü avuçlarının arasına aldı ve homurdandı. "Em beni, bebeğim."

Başımı yana eğdim ve öne doğru eğilip başparmağının ucunu okşamadan önce dilimi başparmağının üzerinde gezdirdim.

"Tanrım." İhtiyacım olan tek cesaret onun koyu küfrüydü.

Daha önce hiç oral seks yapmamıştım, ama anında içimde bir şeylerin değiştiğini hissettim. Andrew'un kalçalarını kavradım ve daha da yaklaştım. Yakından bakınca siki çok güzeldi. Şişmiş ve koyu kırmızı, acı verici derecede sert görünüyordu. Onun uzunluğunu okşadım ve eli tekrar saçıma gittiğinde inledim. Diğer eliyle sikinin tabanını kavradı ve bana doğru uzattı.

Derisinin hafif tuzlu tadını tattığımda, hoşuma gittiğini fark ettim. Hem de çok hoşuma gitti. Onu tekrar tekrar yaladım, parmakları kafa derimi sıkarken bile onunla alay ettim.

"Lanet olsun, Cupcake." Başımı geriye çekti ve sikini dudaklarımın hizasına getirip bana baktı. "Böyle güzel bir resim yapardın. Gerçi ben yaşayan sanatı seviyorum. Gerçek bir şeye her gün bakmak daha iyi olurdu."

Dilimi ucunda gezdirdim ve alnındaki damarın belirginleşmesini izledim. Kontrolünü kaybediyordu ve ben bu duyguyu seviyordum. Onu daha fazla zorlamak isteyerek ağzımı açtım ve başını içine aldım. Onu emerken içimde bir enerji atışı oldu. Dilimi ucunda yuvarlayarak yanaklarımı çukurlaştırdım ve şimdiye kadar izlediğim tüm oral seks sahnelerine kanalize oldum. Onun dünyasını sarsmak istiyordum. Onu aptalca şok etmek istiyordum.

Andrew sikini ağızıma daha fazla soktu ve kontrolü elinde tutmak için açıkça mücadele ederken parmakları saçlarımda serbest kaldı ve sıkıldı. Onun boğuk zevk hırıltısı ateşime benzin oldu ve daha sert emdim.

Üstümüzdeki merdivenlerden gelen ayak sesleri benim için bir durma noktası olmalıydı ama ben çok ileri gitmiştim. Birinin bu kadar yakınımda olduğunu bilmek beni daha da yükseğe çıkardı. Boğazımın arkasına değene kadar ağızıma daha fazla girip çıkmaya devam ettim.

Sessizce küfretti ve ağızımı ondan çekmeye çalıştı. Yüzüne bir kez baktığımda bunun boşalmaya yakın olduğu için olduğunu anladım.

Kalçalarını sıkıca kavradım ve ağızımı onun üzerinde daha hızlı gezdirdim. Kafa derimdeki acı bu kadar tahrik edici olmamalıydı ama bu hoşuma gitmişti. Onun kontrolünü kırdığımı bilmek hoşuma gidiyordu. Kaydım ve dişlerim hafifçe alt tarafını tırmıkladı ve hepsi bu kadar sürdü. Vücudu gerildi ve nefesi kesilirken üzerimde taş kesildi. O sırada yanımdan geçen her kimse daha da yaklaşmıştı ama ben durmadım. Serbest bıraktığı ilk sprey dilime çarptı ve düşünmeden yuttum.

Boşalırken ağızımda bıraktığı tat hatırladığımdan daha iyiydi ve hatta hoşuma giden bir şey bile vardı. Başka bir noktada bu konuda ruhumu yoklamam gerekecekti ama o anda, onu şaklatmış olduğumu bilmek beni heyecanlandırıyordu.

Kişi, içinde bulunduğumuz karanlık odanın hemen diğer tarafından geçti ve geçer geçmez Andrew alçak bir zevk hırıltısı çıkardı. Eliyle başıma masaj yaparken ve bana sessizce ne kadar iyi ve tatlı olduğumu söylerken sahip olduğu her şeyi salladım ve onu temizledim. Övgü karşısında neredeyse mırıldandım, yaptığım şeyden gurur duyuyordum. Daha sonra kendimle ilgili araştırmam gereken başka bir şey daha.

Sonunda çekildi ve beni ayağa kaldırdı. Kendini bir kenara bıraktığında dudak büktüm ve başka bir tahliye için umutsuzca muhtaç hissederek yer değiştirdim.

Andrew kollarını bana doladı ve beni kendine çekti. "Başın çok büyük belada."

Alay ettim. "Ne dedin? Hayır, değilim. Neden başım belada olsun ki?"

Parmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve başını salladı. "Kardeşlerimin yanında yetki sende ve onlar için sorun yok. Benim yanımda yetkili değilsin."

Bu meydan okumaya karşı koymak istediğimi hissettim. "Sikin ağzımdayken kontrol bendeydi."

Gözleri parlayan Andrew çenemi kavradı ve yüzümü kendisine doğru kaldırdı. "Tatlı kışına şaplak atmak konusunda şaka yapmıyordum, Cupcake. Bunu sen istedin."

Omuz silktilim, umutsuzca onu harekete geçirmek istiyordum. Onu istiyordum ve o an istiyordum. "Ne olmuş yani?"

Aşağı uzanarak pantolonumun üzerinden cinsel organımı avuçladı ve kulağıma doğru kıkırdadı. "Şimdi cesursun, Cupcake. Seni o güzel küçük kışın havada domaltdığımda o kadar cesur olmayacaksın. Lucas'ın parmağını içine sokmasına izin verdiğini duydum. Oraya parmağımdan çok daha fazlasını sokacağım. Ama bunu yapmadan önce kışının kızardığını görmek istiyorum. Ellerimden parlak kırmızı."

Beni serbest bıraktığında ona karşı ürperdim. "Bunu neden isteyeyim ki?"

Birden sıırttı, yüzü o kadar parlak ve mutlu bir şeye dönüştü ki sanki güneşe bakıyor gibiydi. Yüzündeki tüm gölgeleri ve kenarları yok etti ve beni nefessiz bıraktı. "Çünkü sen bizim için mükemmelsin."

Kalbim çırpındı. Düşündüğüm şeyi kastetmiş olamazdı ama kastetmiş olabileceğini hissetmek güzeldi. Yine de bayıldım.

"Bizimle ilgili bir karar verdin mi?"

Kollarımı beline doladım ve onun gücünden beslendim. "Sadece evet dersem bunun ne anlama geleceğinden korkuyorum."

Başımın üstünü öptü ve beni kendine yakın tuttu. "Seni zorlamayacağım."

İçimi çektim. "Keşke yapsaydın. Eğer bu kararı ben vermeseydim, bu konuda kendimi daha az boktan hissederdim."

"Başka bir not olarak, bu akşam çocukken ne kadar pislik olduğumuzla ilgili bir toplantı yapacağımızı duydum?" Geri çekildi ve beni öptü. "Çok gecikmiş bir konuşma."

Başımı salladım. "Üçünüz hep yaşlı kadınlar gibi dedikodu mu yaparsınız?"

Bu da kıcıma sert bir tokat yememi sağladı. Küçük bir çığlık attığımda bana vahşi bir gülümseme verdi. "Senin hakkında mı? Evet."

"Sinemaya gidiyor musun?"

"Hayır. Dördümüz benim süitimde akşam yemeği yiyeceğiz. Yemek ve konuşma."

"Oh, öyle mi?"

Başını salladı. "Sen de geç kalma."

Ondan uzaklaştım ve çantamı aldım. "Çok patronluk taslıyorsun."

Çantamın kenarını yakaladı ve içine baktı. "Buradan da bir şeyler giy."

Hayal kırıklığı içinde ona homurdandım ve uzaklaştım. Adımlarımda fazladan bir şeyler vardı, biliyordum. Kısmen karşılıksız bir arzu, kısmen de mutluluk. "Ne istersem onu giyerim."

Andrew kolumdan tutup beni tekrar göğsüne çekti, beni öyle bir öptü ki nerede bittiğinden ve nerede başladığından emin olamadım.

Bitti. Dudaklarıma son bir öpücük kondurduktan sonra beni nazikçe itti. "Hadi git, Cupcake."

Sersemlemiş bir halde tökezleyerek uzaklaştım. Odama vardığımda kendime gelmişim. Kendimi inatçı hissederek iç çamaşırı torbasını dolaba fırlattım ve kapıyı kapattım. Bana karşı neden pislik oldukları hakkında konuşacakken onlar için giyinemezdim.

İç çektim. Konuşurken onu pantolonumun içinde tutabilmeyi umuyordum. Bu konuda gerçekten sorun yaşıyor gibiydim.

Kendime onlar için temizlik yapmadığımı, sadece banyoya ihtiyacım olduğunu söyledim. Büyük küvette ıslanmak harika hissettirdi ve rahatlamama ve neyin yanlış gidebileceğini düşünmememe yardımcı oldu. Yaptığım her küçük şeyi ve yapmak istediğim her büyük şeyi takıntı haline getirmemi engelledi. Ayrıca Macy'yi ve ne yaptığımı bilse ne hissedeceğini düşünmemi de engelledi.

Akşam yemeği yaklaştığında ve Andrew geç kaldığımı söylemek için bana mesaj attığında oldukça büyük bir inkar duvarı inşa etmişim. Ona gözlerimi devirerek eski külotumu ve sütyenimi giymeye özen gösterdim. Ne olur ne olmaz diye tayt ve büyük boy bir tişört de giydim. Makyaj yapmadım ve saçlarımı başımın tepesinde bir düğüm haline getirdim, her ikisi de kendimi olabildiğince çekici hale getirme çabasıydı.

Ancak acele etmeyip bir on beş dakika daha harcadıktan sonra Andrew'un kapısına kadar gittim. Kapıyı çalar çalmaz açıldı ve Warren beni içeri çekti. Beni kollarıyla sardı ve sonra neden iyi bir iç çamaşırı giymediğimi merak etmeme neden olan ateşli bir öpücük çaldı.

"Savaş." Andrew'un sesi odanın diğer tarafından geliyordu, yüzünde eğlenmiş bir ifade vardı. "Önce konuş, unuttun mu?"

Lucas Andrew'un yanına oturdu, beni incelerken yüzünde sıcak bir ifade vardı. "Emin miyiz?"

Andrew bakışlarımı tuttu ve başını salladı. "Cupcake konuşmak için burada. Ellerimizi, ağızlarımızı ve siklerimizi kendimize saklayacağız."

"Bunu söyleyen adam-" Andrew'un ona vurmasıyla Lucas homurdandı. "Özür dilerim. Kıskançlık yapmadığımı söylemişim ama şu anda kıskanıyorum."

Gözlerimi devirdim ve karşılarındaki masaya oturdum. Bir yığın yiyecek vardı ve onlara baktığımda midem guruldadı. "Şu anda her şeyi kendinize saklayabilirsiniz. Açlıktan öldüğümü yeni fark ettim."

Warren bir tabak aldı ve bana doğru itmeden önce üzerine bir şeyler yığmaya başladı. "Ye."

Homurdandım ama yine de tabağı aldım. Patates püresi ve peynirli makarna ile kızarmış tavuk tabağını doldurdu, ayrıca bir de ekmek. Cennetteydim. Başımı kaldırıp hepsinin beni izlediğini görmeden önce birkaç büyük lokma yedim. Anında utandım, peçeteyle dudaklarımı sildim ve tabağı ittim.

Andrew homurdandı ve onu bana geri itti. "Yemeye devam et. Belli ki kendine pek iyi bakmıyorsun. En son ne zaman yemek yedin?"

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Koridorda olanları bir yemek olarak mı görüyorsun?"

Lucas inledi. "Çok kıskançsın."

Andrew başını salladı. "Bu konuşmayı yapana kadar ellerimi senden uzak tutacağıma söz verdim, ama bir velet gibi davranmaya devam edersen bu odadan çıkmakta zorlanacaksın."

Güldüm, tehdidinin hiçbir ağırlığı yoktu çünkü bunu söylerken sırtımdan kendini alamıyordu. Masanın etrafından üçüne baktım ve iç çektim. Hepsi çok yakışıklıydı ve benimle ilgilenmek konusunda ısrarcıydılar. Çocukluğumdan bu yana büyük bir değişiklik olmuştu.

"Lucas, Macy'nin seninle ne kadar kötü olduğumuz hakkında konuştuğunu duyduğunu söyledi. Bu seni hâlâ rahatsız ediyor mu?" Warren yüzüme doğru kaydı ve saçımın ucunu hafifçe çekiştirdi.

Ekmeğimi ısırđım ve ne söyleyeceğimi düşünmeye çalıştım. Sonunda gerçeğı söylemeye karar verdim. "Büyürken bu konuşmayı prova ederdim. Üçünüze de ne söyleyeceğimi biliyordum. Hatta bu haftaya kadar hala bir versiyonu aklımda olabiliirdi. Şimdi ise ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Değişimi tam olarak anlayamıyorum ama bu kesinlikle üçünüzün beni havuza itip herkese hastalıklı olduğumu söylemenizden daha iyi."

Andrew içini çekti ve dirseklerini masaya dayadı. "Özür dilerim, Cupcake. En hafif tabiriyle yanıldık."

Warren başını salladı. "Duyması ne kadar imkansız olsa da, bunların bir kısmı kötü niyetle yapılmadı."

Gözlerimi devirdim. "Tüm okuluma kasık kangrenim olduğunu söylemenin nasıl kötü niyetli olmadığını anlat bana."

Lucas iç çekti. "Özür dilerim. Benim yüzümden oldu. Senin incineceğini düşündüm. O yaştaki çocukları tanırdık. Biz de o yaşlardaydık. Çok masum ve tatlıydın. Senden faydalanma fikri bizi öldürdü."

Chapter 13

I Başımı salladım, ne dediklerini duyduğumdan emin değildim. "Ne?"

Andrew başını salladı, gözleri kısılmıştı. "Kulağa ne kadar aptalca gelse de bu doğru. Söylentiler erkekleri sizden uzak tutmak içindi. Yine astronomik olarak yanıldık. İstedğini yapmana izin vermeliydik. Yine de sen her zaman etrafındaki en büyük pisiği sevdin ve biz de bunun dışında kalmakta zorlandık."

"Seni güvende tutmak istedik." Warren koltuğunda arkasına yaslandı. "O zamanlar sana dokunamıyorduk, Cupcake. Çok gençtin ve biz de ne istediğimizden emin değildik ama sana dokunmamıza izin verilmediğini biliyorduk. Ne kadar istersek isteyelim."

"Ve istedik de. Seni havuza attığımız o gece mi? En kötüsüydü. Seni o pislikle öpüşürken tesadüfen bulduk. Sen kafayı bulmuştun ve o da elini elbisene sokmuştu." Lucas kaşlarını çattı. "Bunun olmasına asla izin veremezdik."

Ayağa kalktım ve masadan uzaklaştım, sadece dönüp üçüne bakmak için. "Beni aptal mı sanıyorsunuz?"

Andrew kaşlarını çatarak başını salladı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Üçünüzün ergenliğimin büyük bölümünde bana işkence ettiğinize inanmamı bekliyorsunuz çünkü gizliden gizliye beni istiyordunuz? Bu şimdiye kadar duyduğum en aptalca şey."

Lucas homurdandı. "Evet, oldukça aptalcaydı."

"Açıklığa kavuşturayım. Aylarca iç çamaşırlarıma kaşıntı tozu koydun. Ben sekiz yaşındayken saçımı kestin. Arkadaşlarının önünde benimle dalga geçtin ve herkesin hakkımda en kötü şeylere inanmasını sağladın. Lise hayatım boyunca benimle takılmak isteyen tek kişinin Macy olduğundan emin oldun. Beni her gördüğünde bana karşı çok acımasızdın. Ve evet, bunu atlatamadım. Hayatıma devam edeli on yıl oldu ve hâlâ buraya gelip üçünüzü tekrar görmekten korkuyorum.

"Peki bu dördümüz arasında her neyse? Bu çok daha zor çünkü hâlâ her an kandırılmayı ya da devrilmeyi bekliyorum. Üçünüzün beni istediği fikrine inanmak çok zor çünkü hepiniz yıllarca beni kimseye layık olmadığıma ikna ettiniz." Gerçekten de öfkemi kreşendoya doğru yükseltiyordum. "Ve beni ne kadar seksi bulduğunuzla ilgili bana ders vermeniz falan. Bu saçmalık. Tabii ki sizin yanınızda kendimi seksi hissetmiyorum. Her biriniz kusurlarıma işaret etmek için çok zaman harcadınız. Bunu yanımda taşıdım. Olanları unutamadım çünkü birdenbire tamamen farklı bir insan oldum.

"Gerçekten o zamanlar beni istediğine ve bu yüzden bu kadar kötü olduğuna inanmamı bekliyorsun. Benim dünyadaki en aptal insan olduğumu düşünüyor olmalısın."

Andrew ayağa kalkıp masanın etrafında yürümeden önce bir süre sessiz kaldılar. Bana doğru uzandı ama son anda durdu ve ellerini yanına indirdi. "Özür dilerim. Sana bunu yaptığımız için üzgünüm. Biz

O zaman yanıştı. Arzularımızla ve onların algılanan sınırlamalarıyla savaş halinde olan aptal çocuklardık."

"Bu bir bahane değil." Lucas araya girdi.

"Hiç de değil. Aptalca şeyler yaptık ve pişmanlık duyuyoruz. Sana davranış şeklimiz için özür dilerim. Seni o zaman da şimdi istediğimiz gibi el üstünde tutmalıydık."

Warren başını salladı. "Birbirimize karşı dürüst olmamız, olduğumuz gibi kalabilmemizin tek yolu Cupcake. Bunu çok ciddiye alıyoruz ve sana asla yalan söylemeyiz. O zamanlar yaptığımız şey elbette yanıştı. Yine de bir art niyet vardı."

Andrew nazikçe elimi tuttu ve beni kanepeye çekti. Warren ve Lucas da onu takip ederek Andrew ve benim karşıma oturdular. Andrew'un yanına düşmek için direnmek ve çekime karşı mücadele etmek istedim ama yapamadım. Rahatlamaya ihtiyacım vardı.

"Sen çok tatlı bir çocuktun, Cupcake. Başlarda seninle uğraşmak hoşumuza gidiyordu çünkü sen de karşılık veriyordun. Yüzün kızarırdı, yumruklarını sıkardın ve bizimle gerçekten dövüşmeye çalışacağını düşündüğümüz çok zaman oldu. Sonunda, her zaman annemle birlikte mutfağa giderdin. Nedeni ne olursa olsun bizi asla ispiyonlamazdın."

Lucas öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Bir kadına dönüşmeye başladığını ilk fark ettiğimizde elli yaşındaydın. Hâlâ atkuyruğu takıyordun ve on beş yaşında atkuyruklu birini bu kadar sevimli bulmak saçmaydı ama bulduk. Yine de senin için çok yaşlıydık. Çok yaşlıydık ve çoğu zaman üniversiteye gitmiyorduk."

"Ama kasabadayken diğer çocukların sana nasıl baktığını gördük. Sen görmedin ama onlar seni köpek yavrusu gibi takip ettiler. Sonra da çıkmaya başladınız." Warren inledi. "İzlemesi korkunçtu. Biliyorduk ki

Sana sahip değildik ya da senden bir şey hak etmiyorduk. Sen bir çocuktun ve biz erkek olmaya çalışıyorduk. Yine de bu seni istememize engel olmadı."

Andrew saçlarımı bıraktı ve parmaklarıyla taradı. "O zamanlar nelerden hoşlandığımızı deniyorduk ve aynı anda sadece bir kadınla birlikte olmuştuk. Bu gerçek bir olasılıktan çok bir sapkınlık gibi görünüyordu. Sadece birimizin sana sahip olması mümkün değildi ve hiçbir parçamız bunun, üçümüzün, senin istediğin bir şey olacağına inanmıyordu. Biz de pislik gibi davrandık.

Diğer erkekleri senden uzak tuttuk ve uzakta."

"Sonra, banyoma girdin ve beni yakaladın ve belki de bir şans olduğunu hissettim. Bana çok güzel karşılık verdin, Cupcake. Sonra Lucas ve Andrew'a da karşılık verdin. Sen mükemmelsin. Sen her zaman mükemmeldin. Sadece doğru zaman değildi."

Lucas saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve yere baktı. "Sana yaptıklarımız için çok üzgünüm. *Benim* sana yaptıklarım için. Seni başka erkeklerle paylaşma fikri beni o kadar etkiledi ki sana ne kadar zarar verdiğimi düşünemedim. Eğer her şeyi geri alabilseydim, alırdım."

"Hepimiz üzgünüz. Bunun gerçek olup olmadığından emin olamayacak kadar canını yaktığımız için biz de üzgünüz. Bizden duyduğun hisler yüzde bin gerçek ve doğru. Seni o zaman da istiyorduk, şimdi daha da çok istiyoruz."

Andrew beni nazikçe kucağına çekti ve yanağımı okşadı. "Oraya bir daha asla gitmeyeceğiz. Seni mutlu ve güvende tutmak için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Bana sarılmasına izin verdim ve onun gücünden ve sıcaklığından faydalandım. "Bu benim için siz üçünüz için görüldüğü kadar kolay değil. Yaptıklarınız bir gecede unutulacak şeyler değil."

Lucas yanımıza gelip oturdu. Elini baldırıma koydu ve iç geçirdi. "Sana ne kadar güzel olduğunu göstereceğiz. Kendini nasıl gördüğüne zarar verdiğimizi bilmekten nefret ediyorum."

"Her şeyin üçünüzün sorumluluğunda olduğunu ima etmemeliydim. Bu benim hatamdı. Son on yılda sahip olduğum erkek arkadaşlarım zararın çoğunu verdi." Bunu düşünürken iç çektim. "Bütün bunlar çok çılgınca. Beynim bunların ne kadar mantıklı olduğunu çözemiyor. Buraya üçünüzden uzak durmak için elimden geleni yapmak zorunda kalacağımı düşünerek geldim. Aynı şeylerin tekrarlanacağını düşündüm. İki haftayı bir başka başarısız ilişki için üzülerək geçireceğimi ve sonra da aşk hayatım bok gibi olduğu için düğün sırasında ağlayacağımı düşünmüştüm. Bunun yerine, bu oluyor."

"Bize daha fazlasını anlat. Normal bir çift gibi konuşalım, biz sizi tanıyalım, siz de bizi tanıyın. Belki bu yardımcı olur." Warren ayağımı kucağına çekip hafifçe ovabilmek için sehpanın üzerine oturdu.

Sıkıca gerilmiş kaslarımı çözdüğünü hissedince iç çektim. "Normal bir çift mi? Bunun böyle mi olması gerekiyor?"

Andrew beni kucağında kaydıldı, böylece Warren iki ayağıma da sahip olabildi. "Sana ne istediğimizi söylemeye korkuyorum, çünkü çığlık atarak odadan kaçarsın diye korkuyorum."

"Beni domaltmak ve arkamı... almak istediğini zaten söylemiştin..." Kızardım, kelimeleri tam olarak söyleyemedim. "Açık olmak gerekirse, bana şaplak attıktan sonra. Ondan sonra kaçmadıysam, bence rahatça konuşabilirsin."

Parmakları belimde gerildi ama bir süre sonra gevşedi ve kıkırdadı. "Böyle şeyler söylediğinde sadece konuştuğumuzu hatırlamak zor oluyor. Özellikle de ben bunları söyledikten sonra kaçmadığını bildiğim zaman. Daha fazlasını istedin."

Lucas elimi tuttu ve kolumu ovuşturdu. "Bu şu anda yapmamız gereken bir konuşma değil."

"Seks demek istemedim, Cupcake."

Andrew'a bakmak için başımı geriye doğru eğdim. Seks demek istememiş miydi? Peki, ne istiyorlardı? Daha fazlasını mı? Yer değiştirdim. "Haklısın. Sanırım şu anda bu konuda bir korkağım."

Warren başparmağını kemerimdeki ağrıyan bir noktaya soktu ve gözlerimle buluştu. "Bize şu eski sevgililerinden bahset."

Warren ve Lucas beni çaresiz bir kütleye dönüştürürken Andrew'un içinde rahatlamama engel olamıyordum. Gözlerimi kapattım ve konuşmaya odaklanmaya çalıştım. Yine de kolay değildi ve sonunda omuz silktim. "Berbatlardı. Hikâyenin sonu."

Andrew dilini kulağımın yanında tıkırdattı. "Detaylar, Cupcake. Belki adresler bile."

Gülümsedim. "Sadece dört tane oldu. Cody ilkiydi. Bekaretimi ona verdim ve üç gün sonra beni terk etti. Bu bir buçuk yıl çıktıktan sonraydı. Sonraki Sam adında bir adamdı. İki yıl çıktık. Beni ailesiyle tanıştırmadan önce birkaç kilo daha vermemi beklediği iki yıldır. Bu hiç gerçekleşmedi. Sam ve Milo'dan sonra bir sürü boşluk vardı ve sonra James geldi. James iş için seyahat ediyordu ve Florida'da bir ailesi vardı. Üçüncü yıldönümümüzde çocuklarının bir fotoğrafını buldum. Ve sonra Milo. İki yıl boyunca asla yeterince iyi olamadım, asla yeterince evde olamadım, asla ihtiyacı olan şey olamadım. Sonra onu sıfır beden olması gereken bir kadınla bastım. Şımarıktı. En nefret ettiğim şey bu olabilir."

Lucas kolumu ovmayı bırakmıştı. "Adresler ve soyadlar."

Andrew homurdandı. "Belki doğru kişiyi aradığımızı anlamamız için küçük açıklamalar yapabiliriz."

Warren ayaklarımı ovmayı hiç bırakmadı. Sakince boğazını temizledi ve iki kardeşine de baktı. "Pislikleri öldürmek ikinizin de işi değil."

Andrew alay etti. "İşlerimiz bunu kolay bir seçenek haline getiriyor." Kaşlarımı kaldırdım.

Warren sadece başını salladı. "Andrew tanrıdan daha fazla paraya sahip olmak için çalıştığı için çoğunlukla istediği her şeyi yapabileceğini varsayıyor. Lucas da motosiklete binen dövmele bir serseri olduğu için otomatik olarak Cehennem Melekleri'nin bir üyesi olduğunu sanıyor."

Lucas kaşlarını çatı. "Ben sadece motosiklet kullanmıyorum."

"Ve bunun üzerinde çalışmıyorum. Tanrı'dan daha fazla param var. Ve bu yüzden senin de öyle." Andrew beni Lucas'ın kucağına kaydırarak masaya doğru yürüdü ve yemek tabaklarımızı aldı. Onları sehpanın üzerine bırakıp benimkini aldı ve sonra beni tekrar kucağına çekti. "Lanet olası pislikler. Sen mükemmelsin."

Lucas suratını asarken kıkırdadım. "Ben oyuncak bebek değilim Andrew. Kendi başıma hareket edebilirim."

Bana bir parça tavuk uzattı ve elimi ağızma doğru itti. "Yemek yemen gerek. Daha önce hiçbir şeye dokunmadın bile."

"Neler oluyor?" Lucas ve Warren'a baktım ve onların şaşkın ifadelerine kendi şaşkın ifademle karşılık verdim.

"Andrew'un kontrolden çıktığını hissediyorsun. Bırak seninle uğraşsın. Yakında normal patronluk seviyesine geri dönecektir." Lucas tamamen normal bir şeymiş gibi omuz silkti. "Hepimiz kendi yöntemlerimizle değiştik. Andrew kontrol manyağı oldu ve Warren o kadar sakinleşti ki bazı günler nabzının atıp atmadığını bile merak ediyorum."

Warren hâlâ elimde tuttuğum tavuğu başıyla işaret etti ve gülümsedi. "Andy bir damar patlatmadan önce yesen iyi olur."

Başımı kaldırıp ona baktığımda kaşlarını çatmış kardeşlerine baktığını gördüm. Çenesine bir öpücük kondurabilmek için başımı arkaya yatırdım ve tavuğumdan büyük bir ısırık aldım. "Gördün mü? Ben iyiyim."

Yüzü gevşedi ve saçlarımı tekrar okşamadan önce sert bir nefes verdi. "Lucas gerçekten değişmedi. Hayatta hâlâ porselen dükkânındaki bir boğa gibi." Bir ısırık daha aldım ve Lucas'ın kardeşini küçümseyen bakışlarına yüksek sesle gülmeden önce zar zor bitirdim. An-'a daha sıkı sarıldım. çekti ve mutlu bir şekilde iç çekti. "Bu çok güzel."

Warren öne doğru eğildi ve başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Bizim için de güzel. Şimdi, şu isim ve adreslere gelelim."

Chapter 14

BO gece çocuklarla birlikte olmak suçluluk duygumla diğer her şeyi birbirinden ayırmamı kolaylaştırdı. Nazik, sevecen ve komiktiler. Hepsi de

öptüler ve bana sarıldılar ama beni itmediler. Hatta Warren beni odama götürdükten sonra tam bir centilmen gibi davrandı. Tatlı bir öpücük ve ertesi gün beni göreceğine dair söz vererek ayrıldı.

Bu suçluluk duygusunu kendimden uzak tutmayı başardım çünkü bir mutluluk bulutu içinde uykuya dalabildim. Sonunda onlarla geçmişimizdeki her şey hakkında yüzleşmek bile kendimi daha hafif hissetmemi sağladı. Bana neden kötü davrandıkları konusunda onlara tam olarak inanıp inanmadığımdan hala emin olmasam da, aynı insanlar olmadıklarından emindim. Onlarla birlikte olmak da çok kolaydı. Tabu ya da tuhaf hissettirmiyordu. Sadece güzel hissettiriyordu.

O gece çok iyi uyudum ve erken uyandım, kendimi uzun zamandır olmadığım kadar iyi hissediyordum. Macy ve nedimelerle birlikte menü deneme ve pasta test etme günüydü, bu yüzden dolu dolu bir gün planlamıştım ama kendimi kaygısız hissediyordum. Alışveriş günümüzde aldığım güzel bir elbiseyi giydim ve saçlarımı kıvrırırken şarkı söyledim. Pamuk Prenses olmaktan bir kuş kadar uzaktaydım.

Üçüzlerin bana yaşattıklarıyla ilgili taşıdığım yükün farkında bile değilmışım gibi görünüyordu. Yine de bunun geçtiğini hissetmek katartik olmuştu. Ve öğleden sonra yemek odasında Macy'nin yanına oturduğumda suçluluk duygusunun sadece bir kısmının geri gelmesinin beni berbat bir insan yaptığını biliyordum, ama gerçek buydu.

Onda da şaşkın ve mutlu bir ifade vardı ve ben de sııttım. Görünüşe bakılırsa lin- gerie düğün gecesine kadar gelmemişti. Bana baktı, oturduğumu fark etmemiş gibi gözlerini kırıştırdı ve sonra güldü. "Gitmeden önce o dükkâna geri döneceğiz. Oradaki kumaşa Jason'ı deliye çeviren bir şey koymuşlar. Dün geceki filmi kaçırdık."

Güldüm. "İyice zevk almış gibi görünüyorsun. Bu bir filmde çok daha iyi."

Tavana baktı ve tekrar güldü. "Sanırım beni kırdı. Hayatımda hiç bu kadar çok orgazm olmamıştım."

Megan Macy'nin yanındaki koltuğa kaydı ve ikimize de baktı. "Ne yiyorsanız ben de istiyorum."

Onu duymamış gibi davrandım ve Macy'nin düğün planlayıcısı odaya girdiğinde nefes nefese kaldım. Başında kocaman, tüylü bir şapka vardı ve elinde büyük bir deri dosya taşıyordu.

Macy bir kıkırdamayı gizledi. "Vahşi değil mi?"

Ben de kabul ettim. Hızlıca kokteyl saati seçeneklerine ve ardından akşam yemeği seçeneklerine geçtik. Her şey çok lezzetliydi ama Macy ne istediğini biliyor gibiydi. Sonra pasta testi geldi. En iyi arkadaşımın düğün pastasını yapmadığım için biraz üzgündüm ama bunu benim için yapmıştı. Tatildeyken pasta konusunda endişelenmemi istemiyordu. Ancak tatil köyünün pastacısı bir tepsi dolusu tadımlık pasta getirdiğinde içimde bir kıskançlık hissettim.

Pasta tadımı benim için lekelenmişti çünkü neyi farklı yapardım diye düşünmeden edemiyordum. Macy'nin düğün pastası için milyonlarca fikrim vardı ama onlarla hiçbir şey yapamadım.

Bittiğinde saatlerce yemek ve tatlıları tatmıştık. Macy'nin ailesinin sayısı giderek artmış ve tatil köyünde geçen hafta yaşanan sessiz uğultu daha yüksek sesli, daha telaşlı bir vızıltıya dönüşmüştü. Macy'nin orgazm sonrası mutluluğu, ailesinin soğuktan tökezleyerek içeri girmesini ve birbirlerine paltolarını atarken çıkardıkları sesler arasında bağırımlarını izlerken gözlerimin önünde kayboldu.

Macy'nin ailesini severdim, ama onlar kaotikti. Bu yüzden elimden geldiğince çabuk kaçtım. O gece gerçek bir karşılama dansı vardı ve çocuklar için en iyi şekilde görünmek istiyordum. Onlar için ya da onlar pahasına, çarpıcı görünmek istiyordum.

Megan benimle geldi, odalarımıza doğru yürüdük. "Dans için çok heyecanlıyım. Üniversiteden beri hiç gitmedim."

"Biliyorum. İlk başta planlamacının kendini kaybetmesinden korktum ama şimdi çok heyecanlıyım. O haklıydı."

"Ama o şapka hakkında değil."

Komplocu bir tavırla kıkırdadım ve kapımın önünde durdum. "Ergen gibi görünme riskini göze alarak, elbiseni seçtin mi?"

Megan ellerimi tuttu ve başını salladı. "Biraz dramatik davrandım. Çok sık giyinemiyorum, o yüzden bu şansı kendi Cin- derella anımı yaşamak için kullanıyorum."

"Bu gece için bir elbiseye 300 dolar harcadım. Neden? Hiçbir fikrim yok. Faturaları olan bir yetişkinim ama dans ve resmi kıyafet deyince gözümde yıldızlar canlandı."

Birkaç dakika daha elbiselerimiz hakkında konuştuktan sonra Megan kendi odasına giderken ben de kendi odama geçtim. Kapıyı kapattım ve arkamı döndüğümde Andrew'un yüzünde bir gülümsemeyle yatağında oturduğunu gördüm. Bir metre kadar havaya sıçradım ve nefes nefese kaldım.

"Aman Tanrım! Ne yapıyorsun sen? Ödümü kopardın!" Göğsümü tutarak ona doğru yürüdüm ve hiç düşünmeden kollarına atıldım. Başını göğsüme yasladım, kollarımı boynuna doladım ve inledim. "Sanırım az önce hayatımdan beş yılı silip attın."

Andrew kalçalarımı kavradı ve beni kolayca kucağına aldı. Ona sarıldığımda bana sıırttı, yine güneş ışığı ve mutlulukla. "Şu haline bak."

Ellerimi saçlarında gezdirdim ve bunu daha önce hiç yapmadığımı fark ettim. Tekrar yaparak eğildim ve burnunun ucuna bir öpücük kondurdum. Çok iyi bir ruh hali içindeydim. "Neden bana bakıyorsun?"

Başını geriye eğdi, dudağı dişlerinin arasına sıkıştı. "Bu iyi hissettiriyor."

Onu öptüm ve dudaklarına karşı gülümsedim. "Beklenmedik bir şekilde odamdasın."

Bu ziyareti neye borçluyum?"

"Oraya geleceğiz. Beni sarılıp öperek karşıladığın kısma geri dönelim." Ellerini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Buna alışabilirim."

Kalbim pır pır etti ama görmezden geldim. "Kırdığın ve içeri girdiğin kısma gelmek istiyorum."

"Anahtarım var."

Alay ettim. "Nasıl?"

Sırıtişı hınzırcaydı. "Kibarca bir tane istedim. İşte böyle." "Neden sana inanmıyorum?"

"Güzel. Birkaç kişiye rüşvet verdim ve biraz para harcadım ama buna değdi." Gülerek saçını çekiştirdim. "Gidip oda anahtarımı değiştirmeliyim, sırf seninle uğraşmak için."

"İnatçı olduğumu bilmelisin. İnsanlara rüşvet vermeye devam ederim." Boğazımı öptü ve inledi. "Üzgünüm, buraya dikkatini dağıtmak için gelmedim. Sana bir hediye getirdim. Onu aldığında burada olmak istedim."

"Bana hediye mi aldın?"

"Hediyeleri sevdiğini hatırladım." Ayağa kalktı ve beni yatağa yatırdı. "Dolapta."

Aceleyle dolaba gittim ve kapağını açtım. İçinde en güzel kırmızı elbise asılıydı. Uzun, ipek ve dantel işlemleriyle narin bir görünüme sahipti, göz alıcıydı. Ona dokundum ve pahalı kokusunu içime çekerek yüzüme doğru çektim. Elbisem hemen unutuldu. "Bana bir elbise mi aldın?"

Andrew kollarını arkamdan bana doladı ve onaylar gibi bir ses çıkardı. "Zaten bir şeyin olup olmadığını bilmiyordum. Eğer yaparsan, bu gece bunu giymek zorunda değilsin. Giyebilirsin."

"şaka mı yapıyorsun? Eğer buna sığarsam, asla çıkarmayacağım. Bu çok güzel, Andrew. Teşekkür ederim." Aşağı baktığımda elbisenin altında bir çift pahalı topuklu ayakkabı gördüm. "Ayakkabı da mı aldın?"

Elleri boş boş karnımı okşuyor, beni yavaş yavaş çıldırtıyordu. "Sana almam gereken eski bir şey var. Hepsini kendim seçtim."

Kalçalarımı tekrar onunkilere bastırdım ve mutlu bir nefes verdim. "Bunu yapmana hiç gerek yoktu, ama açęözlü görünmemek için istemiyormuş gibi yapıp sana geri ittiğim o şeyi yapmıyorum. Ben açęözlüyüm. Ayaklarımı bunların içine sokmak için sabırsızlanıyorum."

"Devam et."

Güldüm ve ayakkabıları aldım. Sandaletlerimi çıkardım ve topuklulara adım attım. Ayak bileğinde seksi küçük bir kayışı olan siyah, altı inçlik stiletto lar. Tokayı takmak için eğildim ve sonra doğruldum. Aynaya doğru yürüdüm, ileri geri döndüm ve onlara hayranlıkla baktım. "Bunlar harika. Çok teşekkür ederim."

Tekrar arkamdan yaklaştı ve saçlarımı boynumdan kaldırdı. Dudaklarını oraya bastırarak, bileğimin üzerinde kayan soğuk bir şeyin hissinden neredeyse beni uzaklaştırdı.

Aynaya baktım ve koluma göz alıcı bir elmas bilezik taktığını gördüm. Sıra sıra dizilmiş elmaslara ve gerçekten ne kadar güzel olduğuna bakakaldım. "Andrew..."

Yüzümü ona çevirdi ve beni nazikçe öptü. "Açgözlü ol. Sana bir özür borçluyduk ve bunun her şeyi daha iyi hale getirmediğini biliyorum ama umarım sana gösterir-"

Resmen onu yakaladım. Dengesini bozacak kadar sert bir şekilde kollarına atıldım ve ikimiz de yere düştük. En ağır darbeyi Andrew aldı ama gülüşüne bakılırsa iyiydi. Dudaklarını, çenesini, boğazını ve tekrar dudaklarını öptüm. "Bayıldım. Çok seviyorum."

Bizi döndürdü ve derin bir öpücükle beni sabitledi. "Bu gece giyecek misin?" Başımı salladım. "Hepsini giyeceğim."

"Seni şımartmayı seviyorum. Bunu hak ediyorsun." Beni tekrar öptü ve sonra ikimizi de kaldırdı. "Hazırlan. Ne yazık ki gitmek zorundayım. Aile için hoş geldin arabası saçmalığını yapmam gerekiyor. Warren ve Lucas zaten oradalar ve eminim benim orada olmamama çok kızmışlardır."

Onu kapıya doğru yürüttüm ve tekrar sarıldım. "Teşekkür ederim."

"Yakında görüşürüz. Bana bir dans ayır."

Gülümsemem hafifçe kaydı. "Sence-"

"Bir sağdıcın bir nedime ile dans etmesinin garip olacağını mı?
Hiç de değil." Beni bir kez daha öpmek için kendine çekti ve sonra gitti.

Dolaba geri döndüm ve elbiseyi çıkardım. Giymek için sabırsızlanıyordum. Yatağın üzerine serdikten sonra bir duş daha almak için aceleyle banyoya girdim. Elbiseyi giydiğimde mükemmel olmak istiyordum. Tıraş, şampuan, peeling ve ardından losyon, saç ve makyajdan önce geliyordu. Sonunda elbisenin içine girdim ve aynada kendime bakmadan önce nefesimi tuttum.

Kalbim durabilirdi. Önümdeki kadın seksi ve kendine güvenen biriydi. Güçlü ve kontrollüydü. Onun gibi olmak istedim. Ayakkabıları hızla giydim ve tokalarını taktım. Sonra aynaya dönüp yansımama tekrar baktım ve mutlu bir ses çıkardım.

Elbise göğüslerime yapışıyor, tehlikeli olabilecek kadar aşağıya iniyor ve sonra yere kadar uzanıyordu. Yan tarafında, hareket ettiğimde kalçamı gösteren bir yırtmaç vardı, bu da kendimi her şey ve daha fazlasıymışım gibi hissettiren ekstra bir detaydı. Önünde aynı kırmızı tonunda narin dantellerle dolu bir kesik vardı. Her şey o kadar mükemmeldi ki. Sanki benim için yapılmış gibi vücuduma oturuyordu.

Aynada birkaç kez dönmekten kendimi alamadım. Hayranlık içindeydim. Makyajım dumanlıydı ve buklelerimi tutturmuştum ama elbiseye baktıktan sonra birkaç parçayı aşağı çektim. Seks gibi görünüyordum. Dansa gitme ve herkesin önünde olma fikri kalbimi sıkıştırıyordu ama bunu yapmamazlık edemezdim. Hiç bu kadar iyi görünmemiştim ve Andrew, Warren ve Lucas'a bunu göstermek istiyordum.

Gerçekten hissettiğim tek tereddüt, ipeksi malzeme ile herhangi bir iç çamaşırı giyemeyeceğim gerçeğiydi. Denediğim her şey görünüyordu. Macy's'le dolu bir odada sütyensiz ve külotsuz olacaktım.

Aile. Aynaya bir süre daha baktıktan sonra, bundan kurtulabileceğime karar verdim. Kumaşın vücudumda hareket etme şekli, küçük ayrıntıların görünmesine izin vermeyen bir bulanıklık vardı.

Çocuklardan gelen bir beslenme çılgınlığının içine girecekmişim gibi hissederek kapımı açtım ve doğruca Mark'a doğru yürüdüm.

Chapter 15

S Geri çekilerek boğazımı temizledim ve ona baktım. "Um. Selam."
Bana geniş gözlerle baktı ve dudaklarını yaladı. "Vay be. Gerçekten çok iyi görünüyorsun Sara."

Yer değiştirdim. "Teşekkürler."

"Seninle dansa kadar yürüyebilirim diye düşündüm. Geçen gece için telafi etmem gereken çok şey olduğunu ve bunun hiçbir şey olmadığını biliyorum ama bu da bir başlangıç." Gülümsedi ve kolunu uzattı.

Bir iniltiyi bastırdım. Ona hayır dememin hiçbir yolu yoktu. Bu garip olurdu. Aynı yere, aynı zamanda, ayrı ayrı yürüyor olacaktık. Gülümsemeye zorlayarak başımı salladım. "Elbette."

Kolunu tuttuğumda gözleri bileziğime kaydı. "Vay canına. Çok etkileyici."

Parmaklarımı dört sıra elmasın üzerinde gezdirdim, kendimi eski Hollywood'dan fırlamış gibi hissettim. Bilezik bileğimde alçakta duruyordu, ışığı farklı noktalardan yakalayıp parlayacak kadar sallanıyordu. Çok güzeldi ve kalbime tuhaf şeyler yapıyordu. "Evet."

"Eski sevgiliden bir hediye mi?"

Merdivenleri çıkarken onu duymamış gibi davrandım. Dans balo salonundaydı ama müzik çoktan bize doğru yayılmaya başlamıştı. "Vay canına. Gerçekten dans etmem bekleniyorsa liköre ihtiyacım olacak."

"Bunu ayarlayabilirim."

Balo salonuna giden köşeyi döndüğümüzde Lucas'ın kapının dışında durduğunu gördüğümde kaşlarımı çatmakla savaşıyordum. Gözleri benimkilerle buluştu ve sonra vücudumun üzerinde yavaşça gezindi. O mavi gözlerdeki ateşi yirmi metre öteden bile görebiliyordum. Sonra gözleri Mark'a kaydı ve kaşlarını çattı. Bir an paniğe kapıldım, Mark'la gitmeyi seçtiğimi düşünür mü diye endişelendim ama bunu bilmem gerekirdi.

Lucas bize doğru yürürken normal tişörtünün yerine siyah, kolları kıvrılmış bir gömlek giymişti. Saçları geriye taranmıştı ve günah gibi görünüyordu. Saçlarını dağıtmak ve ona kötü şeyler yapmak istiyordum. Yürüyüşü kendinden emindi ve ceplerindeki elleri, çenesindeki sertlikle birleştiğinde sadece biraz tehditkârdı.

"Lucas." Mark başını salladı ve kolumu tutmak için hareket etti. "Hadi Sara."

Lucas tam önümüzde durdu ve başını salladı. "Bir dakikalığına Cupcake'e ihtiyacım var."

Mark homurdandı. "Cupcake mi?"

Dudağımı ısırdım, kendime olan mahcubiyetimin biraz daha yaklaştığını hissettim. "İçeri gir Mark. İçeride görüşürüz."

Lucas, Mark'ın elini üzerimde tutmasına ters ters baktı ve arkasındaki açık kapılara doğru başını salladı. "Güle güle."

Mark başını salladı ama kolumu bırakıp geri çekildi. "Elbette."

Lucas bana yaklaştı ama bana dönüp hırlamadan önce Mark'ın bizi tamamen terk etmesini bekledi. "Bizi öldürmeye mi çalışıyorsun? Tanrım,

Cupcake. Ŗu anda yŖrŖyen bir orgazm gibi gŖrŖnŖyorsun."

Onun için bir dŖnŖŖ yaptım, elbisenin arkasının nasıl alçaldığını ve sırtımın çoğunu çıplak bıraktığını gŖsterdim. "Beğendin mi?"

Daha yakına eğildi. "Seni bu elbisenin içinde becereceğim. Sen o topukluları giyerken."

YŖzŖme ve kalçalarımın arasına kan hŖcum etti. Dengede durmak için kolunu tuttum ve elimin altında kasılmış kaslarını hissedince i çektim. "Sen de gerçekten iyi gŖrŖnŖyorsun."

Elini yŖzŖnde gezdirdi ve benden bir adım uzaklaŖıp yŖzŖnŖ sakın bir gŖlŖmsemeye zorlamadan Ŗnce sert bir nefes verdi. "Bir centilmen olabilirim. Bir centilmen olacağım. Seni içeri gŖtŖreyim, Cupcake. Aık bŖfe yemek ve bir sŖrŖ içki var. Ayrıca, seni gŖrmek için can atan endişeli bir Andrew var."

Kıkırdadım. "Endişeli bir Warren değıl misin?"

"Sana sŖylemişim. Warren sakın ve huzurludur." Lucas yaklaŖıp fısıldarken eli bir sŖreliğine kıçımın Ŗzerinde kaydı. "Ama seni beklemenin onu bile tedirgin ettiğine eminim."

Kapıya varmadan hemen Ŗnce durakladım. "Bu çok fazla değıl, değıl mi?"

Lucas parlak bir gŖlŖmsemeyeyle baŖını salladı ve beni balo odasına gŖtŖrdŖ. IŖıklar kısılmıştı ama yine de odanın sağı tarafında oturan Warren ve Andrew'u hemen gŖrebiliyordum. İkisinin de Ŗne doğıru oturuŖunu izledim, hatta Andrew ayağı bile kalkmıştı ki Warren kolundan tutup onu geri çekti.

Lucas kıkırdadı. "Sanırım onaylıyorlar."

Megan'ın bana el salladığını gŖrdŖm ve Lucas'a baktım. "Ben kadınlarla tur atmaya gidiyorum."

Ellerini ceplerine sokup kardeşlerine doğru yürümeden önce yanağıma iffetli bir öpücük kondurdu ve gizlice fısıldadığı bir arzusunu dile getirdi.

Megan'a doğru yürürken bayılmamış gibi görünmeye çalıştım. İnce belini ve kıvrımlı vücudunu gösteren yere kadar uzanan siyah elbisesi içinde çok güzel görünüyordu. "Kendine bir bak Megan! Çok güzelsin!"

Alay etti. "Bu elbisenin içinde senin yanında sucuk doğruyorum. Je- sus, kadın, Macy'nin büyük amcası Ed burada. Bu elbisenin böyle yaşlı bir adam için yürüyen bir sağlık tehdidi olduğunun farkındasın, değil mi?"

Güldüm. "Senden daha büyük bir tehdit değil. Macy'yi gördün mü?"

"Evet, iki dakikalığına geldi, tüm ailesini gördü ve sonra ayrıldı. Eminim tesis şu anda insanları odalarından uzaklaştırmak zorunda kalıyordur. Birbirlerine doyamıyorlar."

Dışarı baktım ve üçüzlerimi gördüm. Ne hissettiğinizi anlamıştım. Üçünün de beni izlediğini görünce Megan'a döndüm ve buf- fet'e başımı salladım. "Yemek yedin mi?"

"Bu elbiseyle mi? Hayır."

Onu yemeğin olduğu yöne doğru çektim. "Oturmayacağız. Ve ne yersek yiyelim dans edeceğiz. Açlıktan ölüyorum."

Megan sonunda kabul etti ve yiyecek bir şeyler bulmaya gittik. Bir şeyler atıştırdıktan sonra içtik ve etrafta dikilip birinin bizi dansa kaldırmasını bekledik. Okul danslarından bir farkı yoktu. İki kadehten sonra beklemekten sıkılmıştım. Üzerimde hareket etmek için yapılmış bir elbise vardı ve belki de düşündüğümünden biraz daha tipsizdim.

Megan'ı dans pistine çektim ve birlikte dans ettik. Diğer nedimelerden bazıları da bize katıldı ve çok geçmeden dans pisti, dinleyerek büyüdüğümüz klasik hip hop müziği eşliğinde hareket eden insanlarla doldu.

Çakırkeyif olduğumu anlamalıydım çünkü çekingenliğimi kaybetmişim. Farkına bile varmadan, yıllardır denemediğim dansları yapıyordum. Çok eğleniyordum. Gece ilerledikçe zamanın nasıl geçtiğini anlamadım ve bildiğim her şarkıda dans ettim.

"Vay anasını! Lucas sana doğru geliyor ve seni yutacakmış gibi görünüyor." Megan benden birkaç kadeh daha fazla içmişti.

Arkama baktım ve Lucas'ın bana doğru geldiğini gördüm. Megan'a döndüm ama kardeşlerin yasak olduğunu bilmesine rağmen iyi bir kanat-kadın olmaya çalışıyordu. Lucas'ın bana çorak bir adada uzun süre kalmış bir biftekmişim gibi bakmadığını bile iddia edemezdim. O bakışı saklamak mümkün değildi.

Eli kalçama indi ve beni kendine çekti. "Cupcake, bizi öldürüyorsun."

Sırıttım ve önünde dönerek sırtımı ona verdim. Omzumun üzerinden ona bakarak göz kırptım. Daha önce kesinlikle bu pozisyonda bulunmuştuk ve Lucas'ın kafasından geçen düşünceyi görebiliyordum. Kalçalarımı kavradı ve beni içine çekerek ereksiyonunu hissetmemi sağladı.

"Şu anda dans eden arkadaşlar gibi görünmüyoruz, Cupcake. Kıçını sikime sürtüyorsun ve külot giymediğini hissedebiliyorum."

Arkamı döndüm ve ellerimi göğsüne dayadım. "Biz arkadaş değiliz, değil mi?"

Karanlık sırtışı anlaktı. "Hayır, değiliz Cupcake. Bundan çok daha fazlasıyız."

Ona daha da yaklaştım, beni durduran duvar yıkılmıştı. "Onu istiyorum."

Belimden tuttu. "Ne? Ne istiyorsun?"

"Üçünüzü de istiyorum. Bu gece. Hemen şimdi." Bunu söylerken ürperdim ve odanın öbür ucunda, saldırmaya hazır iki vahşi ayı gibi kıvrılmış duran Andrew ve Warren'a baktım.

Lucas dikkat kesildi. Beni dans pistinden çıkarıp çıkışa doğru çekti. Kimin görebileceğini düşünmeden elimi tuttu ve beni odadan dışarı çıkardı. Andrew ve Warren'ın arkamızdan geldiğini hissettim ve sonra üçümüz merdivenlerden çıkıp süitlerine doğru döndük. Andrew önümüze geçti ve bizi kendi odasına götürdü.

Kapının kilidini açıp iterek açtı, Lucas beni içeri çekti ve Warren tam arkamdaydı, elleri belimdeydi. Lucas arkasını döndü ve içeri girer girmez beni bir öpücüğün içine çekti. Warren hemen arkamdaydı, elleri kıçıma gidiyordu.

Warren'ın siki kıçıma yapıştığında ve elleri göğüslerime doğru ilerlediğinde nefesim kesildi. Lucas boğazımı öptü ve kalçalarını benimkilere doğru itti. Bu ifade edemeyeceğim bir duyguydu. Etrafım umutsuzca istediğim adamlarla çevriliydi ve onlar da bana aynı umutsuzlukla dokunuyorlardı. Elleri her yerdeydi, vücutları güçlü ve sertti. Bu hoş bir şeydi ve şimdiden o kadar iyiydi ki asla durmak istemiyordum.

Andrew boğazını temizledi ve iki kardeş de yaptıkları işi bırakıp inlediler. İhtiyaçla inledim ve Andrew yanımda belirip çenemi kavradı. "İstedığinin bu olduğunu duymaya ihtiyacım var."

"Bana o söyledi." Lucas o kadar hızlı cevap vermişti ki bu neredeyse komikti.

Andrew gözlerini benden ayırmadı. "Bunu istiyor musun? Olmak üzere olan şeyin farkında mısın?"

Başımı salladım. "Bunu istiyorum. Lütfen."

Warren yemin etti. "Onu yalvartmayın. Şu anda bununla başa çıkamam."

"Ne olacağını biliyor musun? Söyle bana, bebeğim." Andrew'un sesi o anda çakıl taşına dönmüştü. "Söyle ki anladığını bileyim. Bana söyler söylemez sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğiz."

Kalçalarımı Warren'a doğru yuvarladım ve inledim. "Hepiniz beni becereceksiniz."

Birlikte. Bunu istiyorum. Buna ihtiyacım var."

Andrew yüzümü yaklaştırdı ve beni sertçe öptü. "Seni becereceğiz, Cupcake. Hazır olduğuna emin misin? Bizimle başa çıkabileceğinden emin misin?"

Dudağını ısırdım ve ellerimi Lucas'ın göğsüne gömdüm. "Evet."

Evet!" Andrew geri çekildi ve başını salladı. "Sonunda."

Lucas beni kucağına alarak şaşırttı. Elleriyle kıcımlı kavrayıp sıkarken beni Andrew'un süitinde girmedığım tek odaya, yatak odasına götürdü. Beni yatağın ucuna yatırdı ve yüzüm yatağa dönük, ondan uzakta olacak şekilde çevirdi. Sonra elini sırtıma koydu ve bastırdı. "O kıcı dışarıda tut."

Utangaçlığımı bastırdım ve dediğini yaptım. Kollarımı yatağa dayayıp öylece durdum ve elbisem kalçalarımın yukarı doğru sıyrılıp çıplak kıcımlı ortaya çıkarırken nefesimi tuttum. Eller kıcımlı okşadı ve ardından ılık nefes göbeğime doğru üflendi. İhtiyaçtan dolayı utanç verici bir ses çıkardım ve bir dilin ilk darbesi bana dokunduğunda battaniyeyi kavradım.

Sıçradım ve sonra daha fazlasına ihtiyaç duyarak kalçalarımı geri ittim. Lucas olduğunu biliyordum ama onu göremiyordum, hiçbirini göremiyordum. Bir vuruş daha göbeğimden klitorisime doğru indi. İnledim ve daha da uzun bir vuruşla ödüllendirildim. Lucas'ın dili ilk dokunduğu noktanın üzerinde hareket etti ve bu his hiç hoşlanmayı ya da istemeyi beklemediğim bir şeydi. Dili ıslak ve sıcaktı, kık deliğimin etrafındaki kıvrımlı deriyi gıdıklıyordu ve uyguladığı her güç vücudumun bükülmesine neden oluyordu. Kolları beni kavradı

Lucas göbeğime doğru ilerleyip diliyle beni becerirken beni dik tuttu.

Eller göğüslerimi tuttu ve elbisemin ipeği arasından meme uçlarımı okşadı. Başka bir el seksimin üst kısmını kavradı ve parmaklar klitorisime dokundu. Orgazm üzerime yıkandığında çığlık attım.

Lucas durmadı. Orgazmım boyunca beni yedi ve sadece Andrew'un derin komutu beni becermesini söylediğinde geri çekildi. Başımı kaldırdım ve Andrew'un önümdeki yatağa çöküp yüzümü yakalamasını izledim. Lucas kalçalarımı kavrayıp yavaşça hâlâ titreyen göbeğime doğru iterken beni öptü.

Chapter 16

C Üç erkeğim tarafından tamamen tüketildiğimde, Andrew'un öpücüğüyle inledim ve Lucas sonuna kadar iterken sırtımı kamburlaştırdım ve sonra Duraklatılmış.

Küfretti ve ellerini sırtımda gezdirdi. "Tanrım, Cupcake. İkinci seferde daha da iyisin. Bu nasıl mümkün olabilir?"

Benden uzaklaşan Andrew yatağın dışında, tam önümde durdu. Kravatını çözdü ve gömleğinin düğmelerini çözüp açmadan önce bir kenara fırlattı. "Warren'ı ağzına almak ister misin, tatlı Cupcake?"

Lucas vücudumdaki her iyi noktaya vurarak itmeye başladığında inledim. Warren'ı ağzımda istiyordum. Hepsini içimde istiyordum. Sinirlerim tamamen kayboldu ve arzuyla dolup taşım. Başımı sallayarak dudaklarımı yaladım ve onu aradım.

"Siktir." Zaten çıplak olan Warren önümdeki yatağa diz çöktü ve beni öpmek için eğildi. "Bu halinle çok güzelsin. Sen bunun için yaratılmışsın, bizimle birlikte."

Lucas tamamen çekilip klitorisimi emmek için aşağı indiğinde nefesim kesildi. Warren bana sikini uzattı ve aynı anda Lucas geri çekildi.

kalktı ve tekrar içime girdi. Warren'ı ağzıma alabildiğim kadar derin aldım.

Warren ellerini saçlarıma gömüp başımı okşarken bir dizi küfür savurdu. Kalçalarını oynatarak hafifçe çekildi ve sonra tekrar derinlere kayarak ağzımla kendi hızını ayarladı. "Lanet olsun, burası cennet. Lucas'ın sikinin içine kaydığını görebiliyorum, Cupcake. Seni sertçe içine alıyor. Hoşuna gidiyor mu?"

Tamamen çekilip çenemi avuçladığında inledim. Daha fazlasını istiyordum. "Lütfen, Warren."

Tekrar ağzıma girmeden önce beni sertçe öptü. Yüzümü tuttu ve yavaşça içime doğru ileri geri itti. Lucas'ın her hamlesi ağzımı kardeşinin aletinin daha da yukarısına çıkardı. "Çok güzel."

İkisinin de içimde olmasının verdiği his çok güçlüydü, şimdiden başka bir orgazma doğru ilerliyordum. İşin iyi kısmına gelmeden hemen önce Andrew kardeşlerine hareket etmelerini söyledi. Protesto edercesine inledim, boşalmak istiyordum ama elbisem bedenimden söküldükten sonra yatağın üzerine kaldırıldım. Lucas yatağın üstüne uzandı ve Warren ile Andrew beni sanki hiçbir şey değilmişim gibi kaldırıp onun üstüne yerleştirdiler.

"Sür beni, Cupcake." Lucas vücutlarımızı hizaladı ve aletinden aşağı kaymama izin verdi.

Sonunda tamamen içime yerleştiğinde gözlerim kocaman olmuştu. Bu şekilde daha büyük hissediyordu ve ben de kendimi en iyi şekilde gergin ve dolu hissediyordum. Ellerimi göğsünde gezdirdim ve inledim. "Çok iyi."

Andrew yatakta arkamda duracak şekilde hareket etti, sıcak elleri omuzlarımı ve sırtımı ovuyor, Lucas'ın siki içime girerken bile beni rahatlatıyordu. Warren yatağın yanında durdu, elleri göğüslerime gitti. Ağzını her seferinde bir tanesinin üzerine kapatıp emmeden önce parmaklarıyla göğüslerimi okşadı.

ve ısıırıyordu. Hepsi çok fazlaydı ve Andrew beni hafifçe öne doğru itip parmağını bakire arka deliğimin üzerinde gezdirdiğinde o kaçırılmış orgazma doğru hızla ilerliyordum.

Sinirden gerildim ama o oradaydı, omzuma bir öpücük kondurdu. "Rahatla bebeğim. Orgazmı kovala. Seni incitecek hiçbir şey yapmayacağım." Başımı salladım ve parmağı sıkı kasları geçip vücuduma girerken boynumu daha fazla ağzına açtım. Parmağının hissi her şeyi arttırdı ve yüksek sesle inledim.

Warren beni öptü, elleri göğüslerimi kavrayıp okşarken bile ağzımı aldı. Lucas kalçalarımı aşağıdan kavradı ve içime doğru itti, kendi küfürleri ve pantolonları kulaklarımı dolduruyordu.

Andrew'un ağzı kulağıma dayandı, bir parmağını daha popoma sokarken boğuk bir sesle benimle konuştu. "Çok sıkıydın bebeğim. Seni gevşetmem lazım. Beni burada istiyor musun? Hepimizin aynı anda içinde olmasını ister misin? Güzel vücuduna sahip olmamızı ve onu bizim olarak işaretlememizi ister misin?"

Yüksek sesle inledim ve başımı salladım. "Lütfen."

Lucas küfretti ve kıpırdamadan durdu. "Tanrım, bebeğim, beni öldüreceksin."

Andrew bir parmak daha ekleyip vücudumu onun için hazırlarken Warren kalçaları yüzüme yakın olacak şekilde hareket etti. Orgazmım kabarırken ağzım sessiz bir çığlıkla açıldı. Vücudum beni dolduran parmaklarına karşılık verdi, sanki ağzı doğrudan klitorisimin üzerindeymiş gibi içeri ve dışarı itti. Bu his çok yoğundu ve orgazm, parmaklarını içimden çıkarıp onun yerine sikinin başını oraya bastırana kadar devam etti. Kalın ve sert, içeri girdi, beni daha da gerdi, beni horozla doldurdu.

Warren başımı ona doğru çevirdi ve yüzgeçleri saçlarımı sıkıca kavrarken sikini yavaşça bana yedirdi. Lucas altımda acımasızca küfretti ve beni kavradı.

bel. Andrew sikini tamamen kıcıma soktu ve Andrew kıcıımı iki eliyle tutup yanaklarımı ayırmadan önce hepsi bana uyum sağlamam için bir saniye verdi. Horozunun biraz daha içeri kaymasına izin verdi ve sonra hepsi birlikte hareket etti.

Üçünün de koca sikleri içimi tamamen doldururken hareket edemiyor, hiçbir şey yapamıyordum. Tırnaklarımı Lucas'ın göğsüne geçirdim ve Warren'ın etrafında yutkundum, hâlâ inşa edilmekte olan orgazmı yaşayıp yaşayamayacağımdan emin değildim. Hiç azalmadı, sadece büyüdü ve büyüdü.

Üçü birden içime girip çıktıkça, anında mükemmel bir ritim buldular. Hiç boş kalmadım. Zevk hırıltıları odayı dolduruyor, benim Warren'ın etrafında çıkardığım zevk seslerini bastırıyordu. Warren ağzımı sertçe sikti, gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor, ben onu tatmin ederken beni izliyordu. Daha hızlı ve daha sert hareket ederek bedenimi zorladılar.

Andrew adımı haykırırken elleri kıcıımı sıkıyordu. Bunu duymak beni daha uzağa, eterin içine gönderdi ve yıldırım gibi bir zevk beni çarpmadan önce Warren'ın şaftının etrafında bir kez daha sert bir nefes aldım. Vücudum Lucas ve Andrew'un etrafında kasılırken kaskatı kesildi. Boşalmanın sıcak hissi çekirdeğimden çıkıp her bir uzvuma yayılırken ve başımın tepesinden bir gayzer gibi çıkarken yıldızları gördüm.

Lucas ilk giden oldu. İçime boşalırken yüksek sesle homurdandı ve beni döleriyle doldurdu. Warren adımı haykırarak boşaldı ve ağzımı döleriyle doldurdu. Kendi orgazmımla sarsılırken bile onu yuttum. Warren en son kıcıma, klitorisime kadar hissettiğim acı bir tokatla boşaldı. Omuzlarımdan tuttu ve son dört sert hamleyle içimde işini bitirdi.

Hissettiğim zevk çok fazla, çok büyüktü ve gözlerimden yaşlar süzülerek Lucas'ın üzerine yığıldım. Titriyor ve yavaşça aşağı iniyordum.

bilincim gidip geliyordu. Bedenimden çıktıklarını hissettim ve sonra sıcak bir bezin beni temizlediğini hissettiğimde inledim. Lucas'ın güçlü kolları etrafımda kilitli kaldı ve ben gittiğim yerden aşağı inerken elleri sırtımı ovuşturdu.

Warren yanımıza oturup sırtımı ve bacaklarımı ovarken, Andrew odanın içinde dolaşıp ışıkları söndürdükten sonra diğer tarafımızda bize katıldı ve elini hafifçe başımın arkasına koydu. Kendimi hiç o anki kadar güvende ve sevilmiş hissetmemiştim. Yaptığımız şeyden sonra farklı olmalıydı. Bir yanlışlık ya da tabu hissi olmalıydı ama hissettiğim tek şey mutluluktu.

"Bu gece bizimle kalır mısın?" Andrew saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve yanağımı okşadı. "Sana sarılmak istiyorum."

Hâlâ kafam iyiyken kaşlarımı çattım. "Hepiniz beni nasıl tutacaksınız? Birileri dışarıda kalacak."

Lucas kıkırdadı ve çenemi öptü. "Bu gece Andrew ve benim aramda uyuyacaksın. Warren'ın aile fotoğrafları için erken kalkması gerekiyor, o yüzden bu gece dışarıda kalacak."

Warren omzuma bir öpücük kondurdu. "Merak etme, Cupcake. Sırası geldiğinde ben de sıramı alacağım."

Mutlu bir şekilde iç çektim ve gözlerimi kapattım. "Dişlerimi fırçalamalıyım."

Sonrasında bildiğim tek şey, Andrew ve Lucas'ın arasına sıkışmış bir şekilde uyandığımdı. Duvardan duvara pencerelerin üzerindeki perdelerden içeri ışık sızıyordu. İri bedenlerinin arasında çok sıcaktım ama işemem gerekiyordu ve ağzımda hâlâ Warren'ın gece uykusuyla karışık tadı vardı.

Aralarından çıkmak için yatağın ucundan sürünerek çıkmak zorunda kaldım ve kaçtıktan sonra izlerken, Andrew'un yüzünün, kollarını ararken yuvarlanmadan önce imza kaşlarına dö n ü ş t ü ğ ü n ü izledim. I

Acaba bana mı uzanıyor diye düşünerek gülümsedim ve aceleyle banyo odasına girdim. İşimi hallettikten sonra tezgahın üzerinde bırakılmış ve hala sarılı olan fazladan bir diş fırçasıyla dişlerimi fırçaladım.

Sadece bu jest bile kalbimi ısıttı. Her şeyi düşünmüşlerdi. İhtiyacım olan şeylere sahip olduğumdan emin olmaya özen gösterdiler ve daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Özellikle de bir erkek arkadaştan. Erkek arkadaşım olduklarından değil. En azından öyle olduklarından emin değildim. Bunun nasıl işlediğini bilmiyordum. Ya da olması gerekip gerekmediğini. Ya da olabilir miydi? Bu başka bir gün içindi. Bir önceki gecenin etkisiyle hâlâ o kadar dalgalıydım ki, aşağı indirilmek istemiyordum.

Andrew'un devasa duşuna baktım ve kendimi şımartmaya karar verdim. Üç duş başlığı vardı, duvarın kenarındaki fiskiyelelerden bahsetmiyorum bile. Suyu açtım ve içine girdim, sıcak su hayatımda daha önce hiç ağrımamış kaslarımla birleşince anında inledim. Vücudumu pahalı kokulu sabunla yıkarken, kalçalarımın arasındaki ağrının rahatsız edici olmadığını fark ettim. Ağızlarından ve ellerinden kalan izlerle kaplı olduğumu biliyordum, bir tutku hikayesini anlatan çürükler. Göğsümün üstündeki bir ize dokundum ve mutlu bir iç çektim.

"İşaretimle iyi görünüyorsun."

Sıçradım ve başımı kaldırıp baktığımda Warren'ın duşun kapısında durduğunu gördüm, yakışıklı yüzünde bir gülümseme vardı. Ona baktım, omzuna attığı fotoğraf makinesi çantası gömleğinin darlığını gizlemeye yetmiyordu. "Kalktığında seni görmedim."

Çantayı yere bıraktı ve ellerini gösteri salonunun kapısının cam duvarlarına dayadı. "Çoktan çıkmıştım. Telefonumu bulmak için geri geldim. Ama çok daha iyi bir şey buldum."

Başının üzerinden uzanıp gömleğini yakalamasını ve bir hamlede çıkarmasını izledim. "Peki ya fotoğrafların?"

Ağır ereksiyonuyla bana doğru ilerlemeden önce pantolonunu indirip çıkardı. "Bekleyecekler."

Dudaklarım dişlerimin arasına sıkıştı, ona doğru uzandım. "Hızlı olacağız."

"Senin için sorun olmaz, Cupcake."

Chapter 17

A Warren fotoğraf çekimi için çok geç ayrıldıktan sonra gösterimi bitirdim ve Andrew'u evin oturma odasında tökezlerken buldum. süit, gözleri kısılmış. Saçları her yere dağılmıştı ve çırlıçıplaktı. Kıkırdadığımı duyunca arkasını dönüp bana baktı, uykudan kırıışmış yüzünde rahatlamış bir ifade vardı.

"Gittiğini sanıyordum." Aramızdaki mesafeyi kapattı ve beni sıkı bir sarılma için kendine çekti. "Seni incittiğimizden ya da korkutup kaçırdığımızdan endişelendim."

Sesinin bu kadar tatlı ve masum olması kalbimi bir kez daha yerinden oynattı. Uzanıp saçlarını karıştırdım, değişiklik olsun diye bu kadar dağınık görünmesi hoşuma gitmişti. "Duş aldım. Uyandığımda pek iyi durumda değildim."

Kanepeye çökerek beni üstüne çekti ve yüzünü ıslak saçlarıma gömdü. "Benim gibi kokuyorsun. Hoşuma gitti."

Yüzünü okşadım ve ona sııttım. "Sabahları yumuşacık oluyorsun. Çok şirin."

Homurdandı. "Sevimli mi?"

Başımı salladım. "Çok tatlısın. Küçük bir çocuğa benziyorsun."

"Kadın, beni öldürüyorsun. Bunların hiçbiri bir erkeğin bir kadınla ilk kez birlikte olduğu günün ertesi sabahı duymak isteyeceği şeyler değil."

Yanaklarım ısındı. "Umarım bunu takviminde işaretlersin. İlk kez kek yediğinizde geriye dönüp baktığınızda neden daha önce yediğiniz tüm kekleri görmezden gelmeyi seçtiğinizi anlamaya çalışmak için harika bir çizgi olacaktır."

Yanaklarımdan öptü. "Hayatının geri kalanında her yıl bugün birkaç düzine çiçek demetiyle uyanmazsan şanslısın."

"Evet, doğru." Ona gözlerimi devirdim. "Bugün bir planın var mı?"

Her iki kolumda da saat olup olmadığına baktı, sonra benimkileri de kontrol etti, sadece gecedan ve sabahki duşumdan sağ çıkan elmas bileziği buldu. Ayrıca giydiğim şey de dikkatini dağıtmış gibiydi. Tam olarak önceki gecedan kalma beyaz elbise gömleği. Gözleri bana odaklandı ve gömleğin açık yakasına dokunmadan önce elini saçlarında gezdirdi. "Bunu görmekten asla bıkmayacağım."

Kalbim daha önce yaptığı saçma sapan şeyleri yapmaya devam etti. "Planların mı?"

İnledi. "Bu akşam karaokeye gitmeden önce yapmam gereken bazı telefon görüşmeleri ve ailevi meseleler var."

"Oh, evet. Karaoke." Tırnaklarımı sakalına geçirdim, kirli sakalının verdiği hissi seviyordum. "Belki kalkıp herkes için şarkı söylersin, ha?"

"Ya da belki felç geçirir ve ölürüm. İkisi de kulağa çok eğlenceli geliyor."

Başımı kaldırıp Lucas'ın tökezleyerek odaya girdiğini görene kadar güldüm ve bu gülüşüm bir nefese dönüştü. Bir kaplanla üç raunt dövüşmüş ve kaybetmiş gibi görünüyordu. Göğsünün her tarafı çizik içindeydi ve bazıları kızgın görünüyordu. Gözlerimden anında yaşlar süzülürken elimle ağzımı kapattım. Andrew kardeşine baktı ve kıkırdadı. "Merak etme bebeğim. Görüldüğü kadar kötü değil."

Lucas ellerini üzerlerinde gezdirdi ve yanımızdaki kanepeye uzanıp bana uzandı. Beni kucağına çektikten sonra sıkıca sarıldı. "Altta olmak istememin bir nedeni var, Cupcake. Tırnakların çok güzel ve ben onları seviyorum. Bu izleri en az senin üzerindeki izlerime bakmayı sevdiğim kadar seviyorum."

Elimi üzerlerinde gezdirdim ve yanaklarıma süzülen gözyaşlarını görmezden geldim. "Seni incittim. Çok özür dilerim. Bunu yaptığımı hatırlamıyorum bile."

Andrew küfretti ve yüzümdeki yaşları silmek için uzandı. "Kahretsin, seni ağlarken görmekten hoşlanmıyorum."

"Cupcake. Sana ne kadar iyi hissettirdiğimizi gösteren rozetler takıyorum. Zaten diğer ikisinden biraz daha sert seviyorum." Elleri bir çürüğün görüldüğü kalçamda gezdirdi. "Bunun için kendimizi bok gibi mi hissetmeliyiz?"

Çürüğe baktım ve başımı salladım. "Bana sarılma şeklini seviyorum." "O zaman bu izler için kendini kötü hissetme. Çok iz bırakmanı planlıyorum, çok daha fazlası." Lucas aniden sırtı ve kardeşine baktı. "Bil bakalım bu sabah bir dakikalığına uyandığımda ne duydum?"

"Warren'ın duşta bizim Cupcake'i becerme sesi miydi? Çünkü bu güzel ses yalıtımlı duvarlar olmasa Kanada'daki ölülerin bile duyacağından eminim."

Nefes nefese kaldım. "Hayır!"

Lucas güldü. "Evet, ciğerlerin çok sağlammış. Eğer çok iyi korunmayan bir yerde olursak, bu seksi ağzın için bir tıkaç bulmamız gerekecek."

Andrew sırtı. "Buralarda bir sürü şaka var. İki tanesi dokunma mesafesinde."

Kaşlarımı çattım. "Bu sabah için kızgın değil misin?"

"Tabii ki hayır. Boşaldığını duymak, Warren'ın seni memnun ettiğini bilmek hoşuma gitti." Lucas omuz silkti. "Sana dokunmak anlamına geliyorsa her zaman işin içinde olmak ister miydim? Evet. Her seferinde dahil olmak zorunda mıyım? Yine evet. Her seferinde dahil olmak *zorunda mıyım*? Hayır. Burada yetki sende. Kimi istersen onu alırsın."

Yer değiştirdim. "Yetkili ben miyim?"

Andrew başını salladı. "Bize yeşil ışık yaktığında otoriter olduğumuzu biliyorum ama eğer tereddüt edersen sana dokunmayız. Tüm güç sende Cupcake. Kontrol sende."

"Kontrolün sende olmasını sevdiğini sanıyordum."

"Kontrolün sizde olmasının kolay olduğunu söylemedim. Sadece durum böyle. Ben bencil bir pislğim ve keşke seni tam olarak istediğim şeyi yapmaya zorlayabilsem ama yapmayacağım. Bizi sen seçmelisin."

Ön kolumu dramatik bir şekilde gözlerimin üzerine attım ve iç çektim. "Bunu kabul etmek çok zor."

Andrew güldü ve ayağa kalkmadan önce alnıma bir öpücük kondurdu. "Gün için hazırlanmalıyım. Seni de benimle duş almaya ikna edebilir miyim?"

Çıplak vücuduna baktım ve keskin bir nefes çektim. Evet, benimle fazla konuşmasına gerek kalmayacaktı. Lucas'ın kucağından kalktım ve Andrew'un elini tuttum. Sonra Lucas'ın elini de tutmak için uzandım. "Geliyor musun?"

İkisi de beni banyoya kadar takip etti, gülümsemeleri her ikisinin de ağzını büküyordu. Onları mutlu etmişim ve bu duygu her şeydi.

Andrew'un ortak duşumuzdan sonra işe gitmesi gerekiyordu ama pek de gitmek istiyormuş gibi görünmüyordu. Lucas odama gidip bana giymem için kıyafetler aldı ve sonra Andrew'un kanepesine uzanıp onun hakkında konuştuk.

oda servisini yerken işimizi ve hayatlarımızı konuştuk. Günü onun yanına kıvrılmış olarak geçirmekten mutluydum. Ellerimiz zaman zaman dolaştı ve karaoke için hazırlanmak üzere odama dönme vaktim gelmeden önce Andrew'un kanepesini bir iki kez vaftiz ettik.

Üçüzlerle ya da en azından onlardan biriyle çevrili olmak o kadar normal hale gelmişti ki, odamda yalnız olmak garip hissettiriyordu. Yatakta hareket ettiğimde kimse elimi ya da kıcımlı tutmuyordu ve bunun için orgazm olmadan üstümü değiştiriyordum. Üzerimde o kadar hızlı büyümüşlerdi ki bu biraz bunaltıcıydı. Bunun hakkında çok fazla düşünmek beni sarmal haline getirecekti, bu yüzden yüzeyin hemen altında akan panik hissini görmezden geldim.

Akşam yemeği için restorana gitmeden önce yeni iç çamaşırlarımı ve yeni elbisemi giydim. Andrew'dan, birkaç saat boyunca kötü şarkı söyleyen insanları dinlemek zorunda kalmadan önce onunla orada buluşmamı söyleyen bir mesaj almıştım. Onu göreceğim için o kadar heyecanlıydım ki, uzanıp koluma girene kadar Mark'ı fark etmeden yanından geçip gittim.

"Hey, sen. Bu kadar çabuk nereye gidiyorsun?" Gülümsemesi dostçaydı ama gözlerine ulaşmıyordu. "Dün gece seninle dans etmeyi kaçırdım."

Restoranın girişine doğru bir bakış attım ve sinirli bir oflamayı bastırdım. "Evet, fazla kalmadım. Bunun için üzgünüm. Eminim Macy'nin bu kadar nedimesi varken dans edecek güzel bir kadın bulmayı başarmışsındır."

Başını iki yana salladı. "Senin için bekliyordum."

Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve omuz silktim. "Kusura bakma. Aslında akşam yemeği için içeri giriyorum. Sonra görüşürüz."

"Hey, ben de tam o tarafa gidiyordum. Size katılacağım."

Bir küfür savurdum ve fikrini değiştireceğini umarak uzaklaşmaya başladım. "Bana eşlik etmek zorundaymışsın gibi hissetme."

"Arkadaş sıkıntısı çekmediğinizi biliyorum. Görünüşe göre Strickland kardeşlerin üçü de bugünlerde dans kartınızı dolduruyor."

Tam restorana girmiştim ki bu yorum beni olduğum yerde dondurdu. Yüzümü ona dönerek kaşlarımı çattım. "Bu da ne demek şimdi?"

Ellerini kaldırdı ve güldü. "Sakin ol tatlım, sadece bir şakaydı. Yine de, belki de bazı süper sapıkça şeylerle ilgileniyorsun? Üç erkek kardeşin bir kızı becermesine ne diyorsun? Harem mi? Hayır, o bir erkeğin birden fazla kadınla birlikte olması demek, değil mi? Geriye dönük harem mi?"

Kendime sakın olmamı söyledim; gerçekten söyledim. Yine de üçüzlerle ilgili bir şey bana tavrımın bir kısmını geri vermişti. Mark'a başımı salladım ve gözlerimi kısıtım. "Biliyor musun *tatlım*, sanırım seninle yemek yiyeceğime yalnız yemeyi tercih ederim."

Gülümseme kayboldu, Mark kaşlarını çatarak bana baktı. "Senin derdin ne?"

"Bir, ben senin tatlın değilim. İki, beni çok az tanıdıktan sonra arkadaşlarımdan önünde bana üçlü seks teklif ettin. Üç, kabaşın."

"Dört, sen onun tipi değilsin, pislik." Andrew'un sesi arkamdan gelen saf çelik gibiydi. Elini belime dayadı ve ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyordum.

Mark göğsünü kabarttı ve kaşlarını çattı, öfkesini gerçekten çıkarabileceği birini görmüştü. "Senin ve ucube kardeşlerinin derdi ne? Kızıışmış bir fahişeyi koklayan köpek sürüsü gibi onun etrafında dolanıyorsunuz."

Andrew Mark'ın yüzüne dönmeden önce beni nazikçe ve sakince arkasına götürdü. "Seni buradaki arkadaşlarının önünde utandırmadan önce ortadan kaybolman için saniyelerin var."

Ne olacağını bilmeden geri çekildim.

"Oh, siktir git." Mark Andrew'a doğru savurdu, yumruğu havada hızlı ve sert bir şekilde uçuyordu.

Andrew kımıldadı, Mark'ın yüzünü ıskalayan kolunu yakaladı ve aynı anda dizini kaldırırken aşağı çekti. Mark'ın çenesi Andrew'un dizine sert bir şekilde temas etti ve Andrew onu geriye doğru itip yanına çömeldi. Mark yüzünü tutup inlerken, Andrew hiçbir şey olmamış gibi gömleğini düzeltti. "Şimdi gidiyorsun. Davetini iptal edilmiş say. Seni bulup Lucas'ın seninle uğraşmasına izin vermeden önce defolup gitmek için bir saatin var. Benim ucube kardeşim eklemlerini kanatmayı sever. Karar senin."

Mark küfredip ellerinin ve dizlerinin üzerine yuvarlandı, sonra kendini toparlayıp bana ters ters baktı. Bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu ama sonra Andrew'a baktı ve daha iyi düşündü. Geri çekilmesi Mark'ın aklımda kalan son güzel resmiydi.

Her şey o kadar sessiz ve hızlı bitmişti ki kimse fark etmemişti. Orada öylece durup Andrew'a bakarken o bana döndü ve zorla gülümsedi. Kırılğandı ve kafasından her ne geçiyorsa çenesinin çalıştığını görebiliyordum. Sonunda benim alanıma girdi ve sözlerini sadece benim duyabileceğim şekilde eğildi. "Biz ucube değiliz. Ve sen de kızışmış bir sürtük değilsin. Sen lanet olası bir güneşsin ve o bok parçası sana asla dokunamayacak çünkü bunu anlamıyor. Dünyalar senin etrafında dönüyor. *Biz* bunu anlıyoruz. O asla anlamayacak."

Gözlerimi kırıştırdım ve başımı salladım. Söyleyecek bir şeyim yoktu. Onların ucube olmadıklarını biliyordum. İyi huylu ve çok nazik adamlardı. Peki ya ben? Onların yanındayken kendimi güneş gibi hissediyordum.

"Neler oluyor?" Macy'nin öfkeli sesi özel görüşmemizde çınladı ve bana bir otobüs çarpmış gibi gerçekliğe geri dönmemi sağladı.

Chapter 18

Andrew doğruldu ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle Macy'nin yanında duran Jason'a öfkeli bir bakış fırlattı. "Arkadaşın gitmek zorunda."

Jason, Andrew'un değişken ruh halini sezerek ellerini bize doğru uzattı. "Vay canına, dostum."

Kim?"

"Mark." Andrew omuzlarını yuvarlayarak arkaya uzandı ve ensemden kavrayarak beni öne ve yanına çekti. "Az önce Cupcake'e kışını gösterdi ve bu işe yaramayacak. Ya gider ya da Lucas'ı onun üzerine salarım."

Macy kaşlarını daha da çatı. "Ne oldu Sara? Sen iyi misin?"

Başımı salladım ve sonra başımı salladım. "Evet, evet. Ben iyiyim. Mark sadece... Bana kaba davrandı."

Jason öne doğru uzandı ve Andrew'un omzuna vurdu. "O gitti. Gittiğinden emin olacağım. Bunun için üzgünüm Sara."

Macy yanağımı avuçladı ve bana baktı. "Çok üzgünüm bebeğim. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Başımı salladım. "Hayır, ben iyiyim. Çoğunlukla beni kızdırdı."

Andrew homurdandı. "Ben devreye girmeden önce kendi başına hallediyordu.

Gitmeyi berbat etmesi için uzun bir sebep listesi vardı."

"İşte benim kankam!" Macy güldü ve sonra kardeşinin hâlâ bana sarılmış olan koluna baktı. "Demek *Cupcake*'i kurtardın, ha? Söyle bana ağabey, neden hâlâ en iyi arkadaşşıma dokunuyorsun?"

"Cupcake benimle akşam yemeği yiyecek. Çöpü atmasına yardım ettiğim için teşekkür olarak. Benden kaçmayacağından emin olmaya çalışıyorum." Andrew beni daha da içine çekti. "Ona arkadaşlık etmek için yeterince zaman harcarsam, beni çocukken olduğum gibi bir pislik olarak görmeyi bırakacağını düşünüyorum."

Gözlerini deviren Macy başını salladı. "Hiç şansın yok."

"Akşam yemeği için Cupcake çalmamla ilgili bir sorunun mu var?"

Macy bana bakarken nefesimi tuttum. "Onunla takılmak senin için sorun olur mu? Kazanıyormuş gibi görüldüğün bir kavgada araya girip seni kurtarıyormuş gibi yaptı diye bunu yapmak zorunda değilsin."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Sanırım onunla başa çıkabilirim."

Macy yine kaşlarını çatarak kardeşini işaret etti. "Garip davranma. Ve ona patronluk taslama. Seni benden daha çok seveceğini de düşünme. Bu konuşmayı zaten yapmıştık. En iyi arkadaş benim."

Hâlâ duygusal hissederek uzandım ve Macy'yi sıkı bir sarılmanın içine çektim. "Seni seviyorum."

Bana aynı sıklıkla sarılmadan önce birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Ben de seni seviyorum, *Cupcake*."

Jason boğazını temizledi ve telefonunu cebine soktu. "Yemekten önce bunu halletmem gerek."

Macy onun koluna girdi. "Ben de seninle geleceğim."

Vedalaştılar ve bizi orada öylece bıraktılar, ben az kalsın yakalanıyormuşuz gibi hissediyordum. Andrew iç geçirdi ve elimi tuttu. "Gel hadi."

Restoranın arka tarafında bizim için bir masa ayarlamıştı. Taze çiçekler sarılmıştı ve sandalyemde beni bekliyorlardı. "Bunların hiçbiri olmasaydı çok daha iyi hissedirdim."

Çiçekleri aldım ve gülümsedim. En son ne zaman bir randevuda çiçek aldığımı hatırlamıyordum. Çiçekleri koklayarak Mark'ın üzerime yüklemeye çalıştığı tüm gerginliği üzerimden attım. "Bu mükemmel. Bunlar çok güzel."

Andrew sandalyeme oturmama yardım etti ve yanıma oturdu. "Çok güzelsin."

Ona kızgınken cennete benzediğini düşündüğümü söylemeyi tartışıyordum ki Macy'nin sesi duyuldu.

"Sara! Bunu görmek isteyeceksin." Andrew iç çekti. "Devam et, Cupcake."

Kimsenin görmemesini umarak elimi nazikçe onun elinin üzerinde gezdirdim. "Geliyor musun?" Güldü. "Nereden biliyorsun? Gel hadi."

Birlikte restorandan çıkıp küçük bir kalabalığın toplandığı lobiye doğru yürüdük. Macy beni görür görmez elimi tuttu ve beni Andrew'dan uzaklaştırdı.

"Popüler bir kadınsın."

Tam ona ne demek istediğini soracaktım ki kalabalığı yararak Milo'nun en sevdiği gitarıyla bir sandalyede oturduğunu gördüm. Etrafında bir sürü çiçek vardı ve beni görür görmez gülümsedi ve hemen tanıdığım bir melodiyi tıngırdatmaya başladı. Öpüştüğümüz ilk şarkı, romantik ve yavaştı; en sevdiklerimden biriydi.

Etrafımdaki kadınlardan birkaçının göğüslerini sıktıklarını ve bu numaraya kandıklarını görebiliyordum. Öte yandan ben, kusacak gibi hissediyordum. Hayatımda hiçbir zaman erkekler arasında popüler olmamıştım ve durup dururken benimle bir şans yakalamak için sıraya giriyorlardı. Hiç mantıklı değildi.

Milo bana şarkı söylemeye başladı, bunu yaparken de elinden geleni yapıyordu. Tüm bakışlarını, şarkının duygularını yansıttığı tüm noktalarını ve hatta ne zaman gözlerini kırptırdığını biliyordum. Onu aynı şarkıyı barlarda milyonlarca kez söylerken görmüştüm. Birden fazla kez izlediğinizde rolünün bu kadar açık olduğunu fark etmemişti. Diğer kadınlar baygınlık geçirirken ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup yüze kadar saydım.

Neden Macy'nin düğününde olduğunu, bir cam levha kadar şeffaf olan acınası bir gösteri yaptığını bilmek istiyordum. O şarkısını mırıldanmayı bitirirken aklım başka yerlerdeydi. Andrew'un nereye gittiğini ve Milo'nun da yüzüne diz çöküp çökmeyeceğini merak ettim. Şiddet için umutlanmamam gerektiğini biliyordum ama Milo özel bir durumdu.

Şarkı bittiğinde insanlar alkışladı ve tezahürat yaptı, sanki gözyaşlarına boğulmamı bekliyorlarmış gibi bana baktılar. Hayal kırıklığına uğrayacaklardı.

Macy arkamdaydı. "Aman Tanrım, bu çok garip."

Ona dirsek attım. "Kapıları falan kilitleyemez miydin?" "İyi şanslar!" Beni Milo'ya doğru itti, yüzünde şeytani bir sırıtiş vardı.

yüz.

Daha önceki destekleyici en iyi arkadaş buraya kadarmış. Nefesimin altında inleyerek Milo'yla yüzleştım ve aradaki mesafeyi kapattım. "Milo. Burada ne işin var?"

Bana gülümsedi. "Sana sürpriz yapmaya geldim. Buraya gel."

Bana doğru uzanıp beni kucakladığında irkildim. "Milo, ne oluyor?"

Bunun mutlu bir kavuşma olmadığını anlamaya başladıklarında kalabalığın üzerine garip bir sessizlik çöktü. Milo etrafına bakındı, yüzündeki gülümseme donup kalmıştı.

yer. "Öyle davranma bebeğim. Uzak kalamazdım. Seni sevdiğimi biliyorsun."

Kollarını üzerimden ittim ve başımı salladım. "Milo, burada olmamalısın. Bu hiç iyi değil."

Sonunda oyuna gelmeyeceğimi anlayınca boğazını temizledi ve bana doğru eğildi. "Bir yerde konuşabilir miyiz?"

Çiçekleri işaret ettim. "Elbette. Önce bunları temizlemen gerekiyor mu?"

"Tanrım." Mırıldandı ve sonra omuz silkti. "Onları seveceğini düşünmüştüm."

Onlar senin favorin."

Kaşlarımı çattım ve başımı salladım. "Hayır, değiller."

Ellerini havaya kaldırarak etrafına bakındı. "İyi. Onlara ne olduğu umurunda değil. Bu insanlar onları alabilir."

Ona bağırma isteğimi zorlukla bastırarak, ondan uzaklaşıp bara doğru yürüdüm. Arka köşede durarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve bana katılmasını bekledim. Gelir gelmez de ona saldırdım. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? Neden buradasın? Biz birlikte değiliz Milo. Bu da senin düğün davetiyeni öldürür."

"Ayrılmak istemiyorum bebeğim. Seni özlüyorum. Bu ev sensiz aynı değil."

Homurdandım. "Eminim öyle değildir. İki yıl boyunca bir hizmetçiye sahip olmak güzeldi, değil mi? Burada boşuna nefes tüketiyorsun Milo. Fikrimi değiştirecek hiçbir şey yok. Bunu duymak için bunca yolu gelmek zorunda kaldığın için üzgünüm ama sağ ol."

"Sara. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama gerçekten üzgünüm. Kendimi bir şeye kaptırdım ama artık hepsi geçti." Elimi tutmaya çalıştı ama ben geri çektim. "Lütfen seninle konuşmam için bana bir şans ver."

"Bunu yapmayacağım. Özellikle de Macy'nin düğününde. Gitmen gerekiyor." Hayal kırıklığı ve utanç yüzeyin hemen altında kaynıyordu ve ondan milyonlarca kilometre uzakta olmak istiyordum. Uzaklaşırken arkama bakmadım. Aceleyle tesise girdim, odama indim ve doğruca yatağıma girdim.

Battaniyenin altına girip kendimi tamamen saklamadan önce ayakkabılarımı zar zor çıkardım. Milo'ya karşı içimde biriktirdiğim karşılıksız öfke geri dönmüştü ve çığlık atmak istiyordum. Macy'nin düğününe gelmenin iyi bir fikir olduğunu nasıl düşünmüştü, bilmiyordum. Bu delilikti. Bu bir düğündü, kendini göstermesi için bir fırsat değil.

Onu hiç düşünmediğimi fark ettim. Kendimi erkeklere kaptırmıştım. Zaman zaman stresli ve üzgün olsam da çoğunlukla aşık ve mutluydum. Aklımı her şeyden uzaklaştırmışlardı, ama Milo vardı, her şeyi utanç verici bir şekilde geri getiriyordu.

Bu görüntü bile benim hakkımda ne kadar az şey bildiğini gösteriyordu. Bu tür şeylerden nefret ederdim. Bir insan kalabalığının önünde belli bir şekilde tepki vermek için baskı hissetmek istemiyordum. Kişisel anları severdim. Romantizmi ve dürüstlüğü seviyordum, Milo'nun yapmaya çalıştığı şeyi değil.

Beni yatağıımızda aldattıktan sonra ortaya çıkması ne cüret! Geri dönüp ona kendini becermesini söylemek istedim. Tam bunu yapmaya hazırlanıyordum ki kapımdan bir bip sesi geldi ve Andrew içeri girdi.

Yatakta bana baktı ve omuzları çöktü. Gözleri Milo'yu arıyormuş gibi odanın içinde dolaştı ve Milo'yu odama getirip onunla yatağına girdiğim için gerçekten endişelendiğini fark ettim. Milo ortalıkta yoktu ama Andrew vardı. Görünüşe göre öfkemden o da nasibini alacaktı.

"Cidden onu mu arıyorsun? Benim odamda mı?" Battaniyeyi geriye attım ve hâlâ kıyafetlerimin içinde olduğumu gördüm. "Ben bir sürtük değilim Andrew. Öyle görünse bile herkesle yatmıyorum. Ona gitmesini söyledim. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Bunu bilmen gerekir."

Başını salladı ve yaklaştı. "Macy ile birlikte olmadığından emin olmaya çalışıyordum, Cupcake. O pislikle bunu yapmayacağını biliyorum."

Öfkem söndü ve battaniyeyi başımın üzerine çektim. "Çok kızgınım Andrew. Onu dağdan aşağı itmek istiyorum. Buraya geldiğine ve bunu yaptığına inanamıyorum. Mahcup oldum. Herkesin önünde bir pislik gibi görünmek zorunda kaldım çünkü o kadar bencil biri."

Kıyafetlerin hışırtısını duydum ve Andrew'un soyunduğunu görmek için başımı kaldırdım. Gömleğini çıkardıktan sonra telefonunu eline aldı ve şifonyerimin üstüne koymadan önce bir mesaja dokundu. Kemerini gevşedi ve sonra pantolonunu çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" Vücudum onu gömleksiz gördüğüm için tepki vermeye başlamıştı bile. Aramızdaki çekimi görmezden gelmek zordu.

Sadece külotla bana yaklaştı ve yatağıma tırmandı. Uzanarak kollarını bana doladı ve beni göğsüne çekti. "Konuşacağız ama sana sarılmaya ihtiyacım var. Warren daha sonra akşam yemeği getirecek."

Kollarında rahatladım ve iç çektim. "Sadece çok kızgınım. Buraya geldiğimden beri onu iki kere bile düşünmedim. Onu umursamıyorum. Onu görmek istemiyorum. Sadece uzak bir anı olarak kaybolup gitmesini istiyorum."

"Yapacak. Burada hoş karşılanmıyor. Bu gece bir pislikten kurtulduk. Bir diğerinden de kurtulabiliriz."

"Seninle, Warren ve Lucas'la birlikteyken her şey çok daha kolay. Çok doğal geliyor. Bu nasıl mümkün olabilir?"

Dudaklarını boynuma bastırđı ve karnımı okşadı. "Bazen doğrusu budur."

Sözleri beni tam göğsümden vurdu ve kendimi onlara karşı sertleştirmeye zahmet etmedim. Bunun yerine döndüm ve onu öptüm. Tüm duygularımı onunla birlikte olmak ve kendimi ona vermek için harcadım. İnsanların birlikte olmam gerektiğini düşündüğü pisliklerle uğraştığım bir geceden sonra, onunla birlikte olmamam gerekse bile üç mükemmel adamdan biriyle birlikte olmak istedim.

Andrew şefkatliydi, içime girmeden önce beni öpücöklere boğdu ve beni öperken ve bana ne kadar güzel olduğunu söylerken benimle sevişti. Birlikte boşaldık ve o anda başımın belada olduğunu anladım.

Milo ile geçirdiğim iki yıl boyunca bir kez bile kalbimin onun için acıdığını hissetmemiştim. Her şeyin mükemmel olduğunu düşündüğüm bir an bile olmadı. Diğer ayakkabının ne zaman düşeceğini hiç merak etmedim, çünkü ikisi de her zaman yerdeydi.

Andrew beni tutarken ve Warren yukarı çıkarken, Lucas da muhtemelen hemen arkasındayken göğsümde bir sızı ve içimde her şeyin dağılacığına dair bir endişe vardı. Umutsuzca dağılmalarını istemiyordum.

Chapter 19

I Ertesi sabah erken saatlerde Macy ve diğer nedimelerle buluştuk ve şımartma seansı için spaya gitmeden önce elbiselerimizin son provalarını yaptık. Yüz bakımı ve masajlar sırasında ortalık sakindi ama sıra oturup manikür ve pedikürlerimizi yaptırmaya geldiğinde sohbet bana döndü. Daha çok Milo'ya döndü.

Karly mimozasından bir yudum aldı ve bana sıırttı. "O adama ne oldu? O yakışıklı, Sara!"

Spa gününe kurt gibi giren Maggie kıkırdadı. "Keşke bir erkek gelse ve bana böyle şarkı söylese."

Megan başını salladı. "Onun ortaya çıkmasına pek sevindiğin hissine kapılmadım."

Tırnaklarımda kuruyan soluk krem rengine baktım. "Bakmıyordum. Hepinizin orada olup beni izlediğinizi de fark etmemiştim."

"Olay nedir? Megan haklı. Tüm işaretler gitmeyi göstermesine rağmen, sen frene bastın." Karly yüzünü buruşturdu. "Hem de herkesin önünde."

Macy oturdu ve sohbete katıldı. "Erkekler asla değişmez. O bir hilekar. Bir kere hilekârsa, her zaman hilekârdır."

"Jason lisedeki kız arkadaşını aldattı, biliyor musun? İlişkiyi bitirmek için çok genç ve aptaldı çünkü korkutucuydu, bu yüzden başka bir kızla görüşmeye başladı." Jason'ın lise arkadaşı Tiffany güldü. "Aslında hâlâ birlikte olabilirler. Diğer kadın sen olabilirsin, Macy."

Macy'nin çenesi gerildi ama sadece omuz silkti. "Jason sayılmaz."

"Neden? Jason mükemmel olduğu ve bunu herkes bildiği için mi? Herkes buna sahip olamaz. Bazılarımız sizi aldatan ama sonra özür dileyerek ortaya çıkan bir adamla baş başa kalıyoruz." Karly iç çekti. "En azından çaba gösterdi. Beni aldatan eski sevgililerimden hiçbiri özür bile dilemedi."

"Bence ona bir şans vermelisin. O şarkı çok romantikti." Maggie kendi dünyasında kaybolmuş gibiydi. "Bu sabah onu gördüğümde bir kopyasını istedim ve o da-"

Kaşlarını çattım. "Bu sabah burada mıydı?"

Maggie kaşlarını çatarak bana baktı. "Evet. Seni arıyordu. Ona bir şans vermemen hiç hoş değil."

"Maggie. Bu onun hayatı. Eğer o aldatan sürüngen bir şans vermek istemiyorsa, buna gerek yok." Macy tekrar Tiffany'ye baktı. "Ayrılmadığı kız arkadaşı hangisiydi?"

"Neden buradaydı? Dün gece gitmesi gerekiyordu." Tatil köyünde dolaşp insanları rahatsız ettiğini ve beni aradığını düşündüm. Bu beni o kadar kızdırmıştı ki Lucas'ı onun peşinden göndermeyi hayal etmiştim. Bunu asla yapmazdım. Şiddete inanmazdım. Hem de çok.

"Adı Candace'di. Çok güzeldi." Tiffany sırıttı. "Ona Candy derdi."

"Yani striptizci miydi?" Macy ona karşılık verdi.

"Seni sevdiği için gitmedi. Ona karşı nasıl bu kadar acımasız olabiliyorsun? Bana senin onun tüm dünyası olduğunu ve seni geri istediğini söyledi." Maggie

bana ters ters baktı. "Onunla konuşmadığına bile inanamıyorum."

"O yalancı bir yılan. Onun için üzülmemelisin." Ellerimi yelpazeleyerek daha hızlı kurumalarını sağlamaya çalıştım. Onu bulmalı ve anlamasını sağlamalıyım.

"Tamam, millet. Biraz sakinleşelim." Megan uzandı ve Macy'nin koluna sakinleştirici bir el koydu. "Jason birkaç gün içinde seninle evleniyor. Candy adında birini hatırladığından bile şüpheliyim."

"Hayır, biz de dün gece onun hakkında konuşuyorduk. Onu hala şehirde sürekli görüyorum."

Macy ayağa kalktı ve parmak ayırıcıları rüzgârda uçuşarak spa'dan dışarı çıktı. Megan küfrederek arkasından koştu, eğer müdahale etmezse Jason'ın kanının stresli bir Macy tarafından dökülmek üzere olduğunu anlamıştı.

"Bu kadar büyütecek ne var?" Tiffany omuz silkti ve dergisine geri döndü.

"Annem bazı kadınların seçici olmayı göze alamadığını söyler." Maggie, Tiffany'ye

Bana keskin bir bakış attı, o masum genç kız gitmişti. "Yerinde olsam Milo'yu göndermeyi tekrar düşünürdüm."

Karly alay etti. "Çocuk olabilirsin ama kimse seni yere sermeme engel olamaz. Biz bunu diğer kadınlara yapmayız. Kendilerini bok gibi hissetmelerini sağlamaya çalışmayız. Siktir et."

Bir çocuk tarafından bu kadar aşağılandığım için şok olmuştum ama bu şok uzun sürmedi. Şok yerini hızla öfkeye bıraktı ve Maggie'ye başımı salladım. "Bir gün, bir erkek ne kadar sevimli olursa olsun, bazı şeylerin kırılma noktasını çoktan aştığını anlayacaksın. Söylediği o şarkı? Aynı şarkıyı ve dansı en az yüz başka kadın için yaptıktan sonra hiçbir anlamı yok."

"Her neyse."

Karly'ye baktım ve gözlerimi devirdim. "Gidip gittiğinden emin olmalıyım."

Başını salladı ve Maggie'ye sert bir bakış daha gönderdi. "Sanırım Maggie'yi yaptıklarını düşünmesi için burada bırakacağız."

Spa'dan birlikte çıkana kadar kahkahalarımı tutmayı başardım, kendi ayak parmak ayırıcılarımız yere çarpıyordu. "Bunu gerçekten söyledin." "Evet, bir ebeveynin çocuğuna söyleyeceği bir şey gibi geldi. Doğru geldi, dürüstçe." Homurdandı. "Küçük pislik. Bunu söylediğine inanamıyorum."

"Macy'nin söylediğine göre annesi tam bir baş belasıymış. Onunla sadece bir ya da iki kez görüştüm ama ben de aynı hissi alıyorum."

"İkisini de sikeyim o zaman." Sanki bunu bir çocuk hakkında söylememiş gibi rahat davranan Karly omuz silkti ve barı işaret etti. "Gece için krallığıma çekilmeden önce bir şeyler alacağım. Sağdıçlardan birinin daha sonra uğrayacağını biliyorum ve hazır olmak istiyorum."

Ona el sallayarak veda ettim, düğünde takılan tek kişinin ben olmadığımı bilmek beni mutlu etmişti. Kiminle yattığını merak ediyordum ama bu beni ilgilendirmiyordu. Ben daha çok Milo'yu bulup öldürmeye odaklanmıştım.

Tüm tesisi dolaşmıştım ama onu hâlâ görememiştim, bu yüzden odama gittim ve telefonumu bulup onu aramadan önce gerçek kıyafetlerimi giydim. Bir görevim vardı. Bu işi ilk ve son kez halletmek istiyordum. Tekrar ortaya çıkmasını istemiyordum.

"Sara? Merhaba bebeğim. Odana gönderdiğim çiçekleri aldıktan sonra ararsın diye umuyordum."

Odanın etrafına baktım ve hiç çiçek göremedim. Yine de bu önemli değildi. "Konuşmamız gerek Milo."

"Katılıyorum."

"Neredesin? Oraya geleceğim." Çantamı kaptığım gibi kapıya doğru yönelmiştim bile.

"Hemen alt kattaki bardayım." Sesini alçalttı. "Ya da odana gelebilirim."

Çantamı yatağın üzerine fırlattım ve tepinerek odamdan çıktım. Milo'nun telefonunu kapattım ve telefonumu cebime soktum. Bir dakika sonra kulaklarımdan çizgi film gibi buharlar fışkırarak lobiye daldım. O kadar kızgındım ki Lucas'ın üstüne çıkana kadar neredeyse onu görmüyordum bile.

Beni kollarının arasına aldı ve gülümsedi. "Vay canına. Nereye gidiyorsun, Cupcake?"

Yüzümdeki çatık kaşları temizlemeye çalışarak gözlerimi kırptım. Olumsuzluğumu ona yansıtmak istemiyordum. Bir gece önce yüzüme bir gülümseme yerleştirmek için yeterince şey yapmıştı. "Sadece bara gidiyorum."

Yanağımı okşadı ve yüzümü inceledi. "Üzgünsün."

İnledim. "Milo gitmedi. Onunla buluşacağım ve buna bir son vereceğim."

Lucas'ın yüzü sertleşti. "Yardım edeceğim."

Elimi göğsüne koydum ve başımı salladım. "Yapamayacağını biliyorsun."

"Yapabilirim. Sonra da o sıska kışını karın içine atıp kapıyı arkasından kilitleyebilirim."

"Bunu ne kadar istesem de, yalnız yapmak zorundayım." Hâlâ göğsüne dokunduğumu fark ettim ve iç çekerek elimi bıraktım. "Uzun sürmez. Bu öğleden sonra ne yapıyorsun?"

"O pisliğin bir şey yapmadığından emin olmak için sana göz kulak olacağım. Ondan sonra seni süitime götüreceğim ve daha fazla oda servisi sipariş edeceğim." Göz kırptı. "İşimin gerçek bir binada olmasının faydası, tatile giderken yanımda götürmek zorunda kalmamam. Bu da en sevdiğin kardeşin olmamın nedenlerinden sadece biri."

Güldüm ve sonra koluna bir tokat attım. "Beni mutlu etme. Bunu doğru yapmak için deli kalmalıyım."

"Keşke yardım etmeme izin verseydin. Sanırım ona artık ilgilenmediğini anlatmak konusunda gerçekten faydalı olabilirim. Özellikle de neden hayatına devam ettiğine dair eski bir bilgiye ihtiyacı varsa."

Gözlerimi devirdim ve iç çektim. "Tamam. Bunun için etrafta dolaşma. Eğer izlediğini hissedersen, kendimden utanacağım."

"Söz vermiyorum."

"Oda servisinde çikolata kaplı çilek istiyorum. Ve çikolatalı pastanın en büyük dilimini." Yanından geçerken elimi düz karnının üzerinde gezdirdim ve ürperdim. "Ve bir kase dondurma. Aslında, sıcak şekerlemeli dondurma. Fındıklı ve krem şantili."

Lucas elimi tuttu ve eğilip başıma bir öpücük kondurdu. "Etrafta bolca fındık ve krema var."

Gülerek öğürüyormuş gibi yaptım ve geri çekildim. "Bu iğrençti." "Hoşuna gitti."

Sırıttım ve kendimi ondan uzaklaşmaya zorladım. Bara girdim ve Milo'yu kapının yanında otururken buldum. Gözleri kısılmıştı ve yaklaştığımda kaşlarını çatı.

"Bu da neydi şimdi? O adamla mı yatıyorsun?" Sesi sertti ve benim hoşuma gitmeyecek kadar yüksekti.

Karşısına oturdum ve kaşlarımı çatı. Az önce Lucas'la flört ettiğim için ne kadar mutlu olduğumu unutmamı kolaylaştırmıştı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Her şeyden önce Milo, biz birlikte değiliz. Biriyle seks yapıyor olsam bile bu seni ilgilendirmez. İkincisi, dün gece senden gitmeni istedim. Üçüncüsü, gerçekten oturup bu konuşmayı yapmak istedin, o yüzden bunu bir kenara bırakalım."

Başını iki yana salladı. "Seni tanıyormuş gibi sana dokundu."

Midem bulandı. Lucas beni tanıyordu. Hepimiz birbirimize çok çabuk aşına olmuştuk. "Milo, odaklan."

"Başka birini becermenin iyi olduğuna karar vermen ne kadar sürdü?"

"Beni aldattığın için ayrıldığımızı unuttun mu? Tek kelime etmeden eşyalarımı toplayıp gitmemi izledin Milo. Neden şimdi deniyorsun?" Başka kimse duymasın diye eğildim. "Başka birini beceriyor olsaydım bile üzülmek için bir neden olmazdı. Biz birlikte değiliz. Birlikte olmayacağız. Asla."

"Bunca yolu doğru olanı yapmak için geldim."

"Çok az, çok geç." Gözlerinin içine baktım ve olabildiğince içtenlikle konuştum. "Bu ilişki için iki yıl yeterliydi. Şimdi fark ediyorum ki ikimiz de yerleşmişiz. Artık bunu istemiyorum."

"Bu saçmalık. Birlikte eğlendik."

"Öyle mi yaptık? Belki de beni altı ay boyunca aldattığın kızı düşünüyorsundur." Omuz silktim. "Önemli değil Milo. Bu iş bitti. Uzlaşmakla ilgilenmiyorum."

"Çünkü zaten başka biri var?"

Evet. Tam olarak üç kişi. Benim olup olmadıklarını bilmiyordum ama bana tamamen mutlu olabileceğimi göstermişlerdi. Yerleşmek zorunda değildim. Bana ilgi göstereni kabul etmezsem yalnız öleceğim diye endişelenmeme gerek yoktu. Seçici olabilirdim. "Çünkü seni istemiyorum. Bu benim için taşındığım gün sona erdi. Üzgün olmalıydım Milo. Üzülmedim. Seni kaybettiği için üzülmeyen birini gerçekten istiyor musun?"

Başını salladı ve sandalyesinde geriye yaslandı. "Sen tam bir sürtüksün Sara."

Ayağa kalktım ve ona baktım. "Ve sen de sadık kelimesini anlayamayacak kadar zavallısın. Buradan çıkış yolunu bulacağın konusunda sana güvenebilir miyim?"

Uzaklara baktı ve beni görmezden geldi.

Rahatlamış hissederek oradan ayrıldım. O sayfa sonsuza dek kapanmıştı, hayatıma devam edebilirdim. Bir sonraki bölümümün, muhtemelen Milo'nun beni üzdüğü için endişelenerek etrafta beklediğini bildiğim üç kardeş olmasını o kadar çok istiyordum ki bu beni dehşete düşürüyordu. Beni çok derinden etkilemişlerdi. Bu güce her zaman sahiptiler; sadece sonunda güçlerini kötülük yerine iyilik için kullanmaya karar vermişlerdi.

Tahmin ettiğim gibi, üçü de lobide durmuş, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, üç kızgın Yunan tanrısı gibi görünüyorlardı. Elimde olmadan gülümsedim. Merdivenlere doğru yürürken arkamdan geldiler. Bir el kıcıma yerleşti ve diğeri enseme kavradı. Sırtarak ellerin yanından geçtim ve onlardan sinirli homurtular duydum. Sahiplenici ve muhtaç bir şekilde beni Lucas'ın süitine geri götürdüler, odaya zar zor girdikten sonra beni soymaya başladılar.

Chapter 20

Lucas'ın elleri göğüslerimi kavrarken o da arkadan boynumu öptü. Warren beni öptü, eli çoktan kalçalarımın arasındaydı ve benim seksim. Ben de Andrew'a uzandım, hepsine muhtaçtım. Kot pantolonum çoktan açılmış ve aşağı itilmişti, Warren parmaklarını külotumun içine soktu ve ıslaklığımı bulduğunda hırladı.

"Bizim için her zaman çok ıslaksın, Cupcake." İki parmağını içime soktu ve onları kıvırdı. "Çok ıslak ve gelmek için çok heveslisin."

"Onun orgazmları için açgözlü." Andrew yüzümü kendisine çevirdi ve gözlerimin içine baktı. "Öyle değil mi?"

Onları ne kadar istediğimi ve onlara ne kadar ihtiyaç duyduğumu itiraf etmekten utanarak başımı salladım. "Benim ve senin için açgözlü."

Lucas inledi. "Tanrım."

Warren'ın parmakları beni becerirken Andrew yüzümü tuttu. "Parmaklarının içinde olmasını seviyor musun, bebeğim?"

Kapıdaki yüksek sesli bir patlama beni sıçrattı ve pantolonumun içine soktu. Warren parmaklarını kurtardı ve pantolonumu tekrar yukarı çekmeden önce yalayarak temizledi. Ona geniş gözlerle baktım.

Omuz silkti. "Boşa harcamayacaktım."

Yüzüm yandı ve kendimi onlardan uzaklaştırırken başımı salladım. Kapının vurulma sesi hâlâ devam ediyordu ve gelen kişinin kim olacağından korkarak geri çekildim.

Andrew, Warren'a başıyla onay verirken yüzü sertleşmişti. "Onu yatak odasına götür."

Lucas çoktan kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı, iri vücudu o anda bir insandan çok yırtıcı bir hayvanı andırıyordu. Sadece kapıya ulaştığında durup bana baktı. "Git."

Warren beni ön odadan çıkardı ve titrediğimi hissedince kollarını bana doladı. "Sorun ne Cupcake? Muhtemelen bir şey yoktur."

Ona baktım ve konuşmadan önce bir süre dudağımı çiğnedim. "Şu anda biri gelip kapıyı çaldığında kendimi rahat hissetmemi sağlayacak bir hayat yaşamıyorum."

"Bizi mi kastediyorsun?" Yüzündeki acı çok açıktı.

Kollarımı ona doladım. "Yani bunu nasıl sakladığımı ve Macy'ye nasıl yalan söylediğimi kastediyorum."

Diğer odadan bir patlama sesi geldi ve Milo'nun Lucas ile Andrew'a bağırın sesini kolayca seçtim. "Hangi cehennemde o?"

"Seni yere sermeden önce yaklaşık üç saniyen var, pislik herif." Lucas hırlayarak tehdit etti, sesi hiç duymadığım kadar korkutucuydu.

"Burada olduğunu biliyorum. Siz sapık piçlerin onu içeri getirdiğini gördüm."

Kalbim sıkıştı ve bunu saklamanın gerçekten mümkün olmadığını fark ettim. Onunla yüzleşmeli ve olay çıkarmadan gitmesini sağlamaya çalışmalıydım. Warren'ın yanından geçerek odaya girdim ve Milo'yu Lucas tarafından duvara yaslanmış halde buldum. Ayakları yere zar zor değiyordu ama Lucas zorlanıyormuş gibi bile görünmüyordu.

"Kahretsin, Cupcake." Warren hızla arkamdaydı ve kollarını belime dolayarak beni yatak odasına geri çekti.

"Biliyordum. Başka biriyle yattığını biliyordum!" Milo'nun bu kadar açık bir şekilde yenilmiş birine göre çok fazla cesareti vardı.

"Bekle, Warren. Sorun yok." Beni bırakana kadar ellerini okşadım. "Milo, gitmen gerek. Bu çok saçma. Gerçek ilişkimiz için şu anda yaptığından daha az çaba sarf ediyorsun."

"Hepsi sana dokunuyordu. Sen de onlara izin veriyordun. Senin derdin ne lan?"

Andrew'un vücudu öne doğru fırladı, Milo'ya çarpmasını ancak Lucas'ın diğer kolu engelledi. "Onun hiçbir şeyi yok, sikik."

"Gitmen gerek Milo." Sesim titriyordu, birinin sırrımızı öğrenmesinden duyduğum korku neredeyse beni eziyordu.

"Kahrolası sürtük. Bu iğrenç. İğrençsin!"

Lucas Milo'yu duvara doğru kaydırды ve yüzünde bir hırıltıyla onu yerden kaldırdı. "Bir daha söylersen akşam yemeğinde dişlerini yersin."

Kelimeler karşısında kalbim sıkışmıştı. Kafamın içinde duyduğum, birinin beni görmesinden ve bunları yüksek sesle söylemesinden çok korktuğum sözlerin aynısıydı. Milo onları öne çıkarıyor ve korkularımın canlanmasına yardımcı oluyordu. Ağzım açık kaldı, beynim çalışmadığı için ağzım söyleyecek bir şey arıyordu.

"Üçünü de beceriyorsun. Tanrım, düşündüğümde de kötüsün. Sen sadece iğrenç bir sürtüksün. Bundan sonra kimse seninle birlikte olamayacak." Lucas'ın eli göğsünde sıkılaşıırken bile kelimeleri boğarcasına çıkaran Milo bana hırladı. "Seninle işleri bittiğinde gevşek bir kadın kabuğuna dönüşeceksin. Senin nasıl bir fahişe olduğunu öğrendiklerinde kimse sana dokunmak istemeyecek. Şimdi seni kim sevecek, sürtük?"

Lucas geri çekilip yumruğunu Milo'nun yüzüne indirmek için Milo'yu yere düşürdü. Burnundan anında kan aktı ama Milo bayılmıştı. Lucas onu yere bıraktı ve bana döndü. "Ona daha önce vurmalıydım. Özür dilerim."

Andrew yumruğunu duvara vurarak büyük bir delik açtı ve bana doğru yürüyüp beni kabaca göğsüne çekti. "O yanılıyor. Söylediği hiçbir şey doğru değil, bebeğim."

Warren onaylarcasına homurdandı. "Sen bir meleksin, Cupcake. Seninle ilgili her şey mükemmel. Onu dinleyemezsin."

Kalbim küt küt atıyor, gözlerim ben farkına bile varmadan yaşlar akıtiyordu. Milo'nun sözlerini duymadan duramıyordum. Neden beni incitmeye çalışan birinin sözleri o anda beni önemseyen üç adamın sözlerinden daha anlamlıydı, bilmiyordum. Fahişe. Sürtük. İğrenç.

"Cupcake. Bana bak." Andrew çenemi avucunun içine alıp yüzümü kendisine doğru kaldırırken sesi sertti. "Kes şunu. Sen bunların hiçbiri değilsin. Onun küçük aklı bunu anlamıyor. Bu yanlış olduğu anlamına gelmez."

Başımı salladım. "O zaman neden saklamak zorundayız? Macy olmasa bile yani. Bunu yayınlamazdık. Yine de bir sır olurdu, değil mi?"

Warren iç çekti. "O kadar kolay değil."

Onlardan uzaklaştım, bunu yaparken kalbim kırılıyordu. "Gitmek zorundayım."

Lucas bana doğru ilerledi. "Cupcake, hayır. Lütfen. Sadece bizimle konuş. Ondan kurtulacağız ve bunu konuşacağız."

Başımı salladım ve etraflarımdan dolandım. "Yalnız kalmalıyım."

"Bebeğim, bizi dışarıda bırakma." Andrew bana doğru uzandı ama ben aceleyle kapıyı açtım. "Siktir."

"Özür dilerim," diye mırıldandım onlara dönüp bakmadan ve hızla odadan çıkıp koridora daldım. Odama koştum ve daha içeri girmeden hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladım. Kapıyı açamayacaklarından emin olmak için kilitledim,

Anahtar kartım olsa bile doğruca banyoya gittim ve duğu olabildiğince sıcak açtım.

Milo'yu başka biriyle sevişirken gördüğümde o kadar da zlmediğimi fark ettim. Ona aşık olduğumu düşünmüştüm ama bu beni incitmemişti. zlerden ayrıldıktan sonra hissettiklerim ise yıkıcıydı. İnsanların öğrendiklerinde bana ne diyecekleri bile önemli değildi. Sadece onlardan uzaklaşmaktı. Beni hiç olmadığım kadar mutlu etmişlerdi. Onlarla vakit geçirmek, yanmadan güneşe biraz daha yakın uçmak gibiydi.

Onlara çok fena aşık olmuştum. Aptalca ve dağınıktı ve başından beri lanetlenmişti ama doğruydı. Aptal kalbime ve onlarla aramı iyi tutamadığıma lanet ederek soyundum ve duğa girdim. Kimsenin duymasından korkmadan ağlamak istiyordum. Canım çok acımayana kadar ağlamak istedim.

Derim kıpkırmızı olana ve suyla dolana kadar sıcak suyun altında durdum. Yine de canım yanıyordu. Fayans bankın üzerine çökerek yüzümü ellerimin arasına aldım ve odanın soğuk havası beni iliklerime kadar rpertirken titredim. Ne yapacağımı bilmiyordum. Bu konuda konuşacak kimsem yoktu. Tek başıma acı çekmek zorundaydım.

Macy'ye yaptıklarımdan dolayı bunu hak ettiğimi biliyordum. Muhtemelen hissettiğim her şeyi hak etmiştim. Ne düşünüyordum ki?  erkekle ilişkim olamazdı. Özellikle de Macy'nin kardeşleriyle. Ne kadar bencildim?

Kollarımı vücuduma sararak kendimi duştan çıkmaya ve kurulanmaya zorladım. Giyinmek istedim ama enerjim yoktu. Bunun yerine, ağrısını çektiğim  adam gibi kokan bir yatağa kıvrıldım. Tamamen uyanıktım, hissettiğim acı yüzünden uyuyamıyordum. Tek yapabildiğim tavana bakmak ve hayal ettiğim binlerce senaryoyu gözden geçirmekti.

Başka bir hayatta, belki onların dördüncüsü olabilirdim. Hayatlarımızı birlikte yaşayabilir ve mutlu olabilirdik. Kocaman bir yatağı ve belki daha da fazlası olan mutlu bir evimiz olabilirdi. O yatakta geçirilen geceler, ama kanepede birlikte gülüp konuşarak geçirilen daha da fazla gece. Onlar hakkında daha da çok şey öğrenebilirdim. Asla bu kadar çok şey bilemezdim.

Yatağımda dönüp dururken avuçlarımı gözlerime bastırdım ve düşünmeyi bırakmaya çalıştım. Beynimi kapatabilirim belki iyi olabilirdim. Ama öyle hissetmiyordum. Asla iyi olamayacakmışım gibi hissediyordum.

Küfrederek doğruldum ve battaniyeyi parmaklarımla kavradım. Bu adil değildi. Olanlarla savaşmak için o kadar çok zaman harcamıştım ki yeterince tecrübe edinememiştim. Çılgılık atmak istedim. Daha çok ağlamak istedim. Macy'yi bulmak ve daha önce şu ya da bu konuda üzgün bir şekilde ona gittiğim zamanlarda olduğu gibi ağlarken bana sarılmasını istedim. Uyanmak ve tamamen yasak olan üç adama karşı bir şeyler hissetmemek istiyordum.

Fahişe. Sürtük. Milo'nun sözleri beynime yerleşti ve sinirli bir şekilde saçlarımı tuttum. Beynimin içinde dönüp duran bu kelimeler, aynı anda üç erkekle birlikte olmanın güzelliğini tehdit ediyordu. Kirli, yanlış bir şey varmış gibi görünmeye başladı. Orada otururken bile, vücudumun birçok yeri kullanılmaktan ve zevk almaktan ağrıyordu, resmin kenarları silikleşmeye başladı.

O gece odamda saklandım, onlardan uzaklaştıktan sonra üçüzlerle karşılaşmaktan çok korkuyordum. Bir de Milo'nun herkese söylediği korku vardı. Macy benden nefret ederdi. Herkes benden nefret ederdi. Bu Macy'nin düğününü mahvederdi. Beni asla affetmezdi. En iyi arkadaşımı kaybetmek istemiyordum. Anaokulundan beri yanımdaydı. O benim platonik ruh eşimdi.

Macy benimle bir daha konuşmazsa, bunun benim hatam olduğunu bilmenin acısıyla oturdum. Kendi bencil arzularım için onun duygularını bir kenara bırakmıştım. İsteyerek ve bilerek kardeşlerinin odalarına girmiş ve bazı porno yıldızlarını bile utandıracak şeyler yapmıştım. Bu durumla yüzleşmek eğlenceli değildi ama erkeklerden başka bir şey düşünemiyordum ve bu da daha iyi hissettirmiyordu.

Ertesi gün odamdan çıkmadım. Mesajları ve aramaları görmezden geldim. Mini buzdolabımda kalan yemekleri yedim ve günün çoğunu yatağıma kıvrılıp ağlayarak geçirdim. Kapım çalındı ama kimsenin yüzüne bakamadım.

Ertesi gün, devam edemedim. Öğleden sonra prova vardı, ardından herkesle birlikte büyük bir akşam yemeği yedik. Ondan sonra da ortak bir bekârlığa veda partisi vardı. Macy benden nefret etmiyorsa, onun için orada olmalıydım. Ertesi gün düğünü vardı ve en iyi arkadaşının onun için gelmesini hak ediyordu. *Eğer* benden nefret etmezse.

Provaya hazırlandım, başım ağrıyordu ve kendimi nasıl hissedersen hissedeyim simsiyah giyinmemeye zorladım. Balo salonuna girerken çok suçluluk duyuyordum. Herkesin gözünden kaybolduğum için suçluluk duyuyordum. Kötü bir arkadaş olduğum için suçluluk duyuyordum. Düğünü sırasında Macy'nin üç erkek kardeşiyle de yattığım için suçluluk duyuyordum. Andrew, Lucas ve Warren'ın duygularını incittiğim için de suçluluk duyuyordum. Aradıklarını biliyordum. Mesaj atmışlardı. Kapımı çalıp bana seslendiler. Bana ulaşmaya çalıştılar ama ben onları görmezden geldim.

Birinin "sürtük geldi" diye bağırmasını ve insanların üzerime domates yağdırmaya başlamasını bekliyordum. Macy'nin gözlerimin içine bakıp benden nefret ettiğini söylemesini bekliyordum. Derin bir nefes aldım ve düğün partisine katılmaya çalışarak odanın içine doğru yürüdüm.

Uyum sağlama umutlarım, devasa balo salonunu dolduran bir soluk sesi ve herkesin dikkatini bana çeken yüksek bir sesle hızlı bir şekilde öldü.

Chapter 21

!! Yüce İsa, yaşıyor!" Macy koşarak yanıma geldi ve beni kucakladı. "İyi misin? Ortadan kayboldun."

Üçüzlerin beni izlediklerini, beni içlerine aldıklarını görebiliyordum ve eksik olduğumu biliyordum. Kendimi berbat hissediyordum ve öyle göründüğümü biliyordum. Yine de Macy bana sarıldığı için çok minnettardım. Ona sıkıca sarıldım ve gözyaşlarıma karşı koydum.

Geri çekilip bana bakarken bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. "Ah, bebeğim. Neyin var?"

Gözyaşları anında oluştu ve yanaklarımdan aşağı süzüldü. Onları fırçaladım ve inledim. "Ağlamamaya çalışırken sorulabilecek en kötü soru bu, biliyorsun. Hiçbir sorunum yok. Ben sadece... Senin için çok heyecanlıyım."

"Aynı zamanda dünyanın en kötü yalancısısın." Kolunu omuzlarıma doladı ve beni kalabalıktan uzaklaştırdı. "Milo mu? Bir şey mi yaptı?"

Başımı salladım ve yüzümü yelpazeledim. "Hayır, hayır. Gerçekten. Bu sadece hor- mones ya da onun gibi bir şey. Sanırım bir hastalığa yakalandım ve görünüşe göre bu yüzden dağılıyorum. Yine de endişelenmeni gerektirecek bir şey yok,

Tamam mı? Bütün geceyi bana ve neden enkaz olduğuma kafayı takarak geçirmeyeceğine söz ver."

Başını iki yana salladı. "Bir sorun var. Seni tanıyorum Sara."

"Lütfen. Sadece... düğününüzün tadını çıkaralım. Bunun tamamen seninle ve evliliğinle ilgili olmasını istiyorum. Bunu hak ediyorsun."

Kaşları çatılmıştı ama sonunda yüzü yumuşadı ve içini çekti. "Peki. Şu anda seni zorlamayacağım ama tüm bunlar bittiğinde benimle konuşacaksın."

O zamana kadar hâlâ benimle konuşmak isteyeceğini umarak başımı salladım. "Devam et. Baban orada tek başına dururken kaybolmuş gibi görünüyor."

İnledi. "Başlatma şimdi. Tek bir işi var, o da yürümek ve sanki bir bombanın şifrelerine ihtiyacı varmış gibi davranıyor."

Aceleyle babasının yanına giderken gülümsemeye zorladım. Sadece provayı, ardından partiyi ve sonra da düğünü atlatmam gerekiyordu. Bunu başarabilirdim. Bunu düşünürken bile sönükleşiyordum.

"Konuşmamız gerek." Andrew'un sert sesi geri döndü, kolumu amansızca kavradı.

Gözlerimi yere indirdim. Bunlar Milo'ya söylediğim sözlerin aynısıydı. Belki de benimle ilişkilerini bitirmek istiyorlardı. Belki de Milo'nun bu sözleri söylediğini duyduktan sonra onunla aynı fikirdeydiler. "Şu an iyi bir zaman değil."

"Hiç de değil. Neredeyse iki gündür odandan çıkmıyorsun ve ağlıyor gibi görünüyorsun. Şimdi en iyi zaman."

Macy'nin düğün organizatörü elinde megafonla balo salonunda dolaşırken beni kurtardı. Megafonla bağırırken yüzüm buruştu ama Andrew'la konuşmamı engellediği için onu öpebilirdim. Ondaki uzaklaştım ve megafonun öfkesi altında hızla oluşan nedime sırasına doğru ilerledim.

Gözden geçirme işlemi hızlı ve neredeyse acısızdı. Herkes planlamacıya ve onun havlayan talimatlarına dikkat ediyordu, bu yüzden ben de arka planda kalabildim. Bana söylendiği zaman yürüdüm ve söylendiği yerde durdum. Düşünmeden kendimi teslim ettiğim bir görevdi.

Prova yemeği farklı bir hikayeydi. Macy ailesiyle birlikte baş masaya oturmam için ısrar etti. Bu, yattığım üç erkek, onların aileleri, en iyi arkadaşım ve onun neredeyse kocası ve onun ailesiyle aynı masada oturacağım anlamına geliyordu. Yediğimiz beş çeşit yemek, büyük bir zen yaşıyor gibi görünen bir garson tarafından servis ediliyordu. Acele etmiyorlar ve salata tabağımızı bile bırakmadan önce her şeyi mükemmel bir şekilde yapıyorlardı.

Macy ile Jason'ın annesi Sophia'nın arasında kalmış, oturduğum yerde büzülmüştüm. İki aile konuşup hasret giderdi ama nispeten yakındılar, bu yüzden sonunda entrika tek yabancı olan bana döndü.

Sophia ve Jason'ın babası Dane önce benimle ilgilendiler. Dane viskisinin kenarından konuşurken gözlerinin kenarları tıpkı Jason'ınki gibi kırışıyordu. "Ee Sara, ne iş yapıyorsun?"

Yerimde kıpırdandım ve peçetemle dudaklarımı sildim. "Ben bir fırıncıyım." Sophia gülümsedi. "Kendi işiniz mi var?"

Oof. "Hayır. Ben A Sweet, Shore Thing için çalışıyorum."

"Kendi evinin sahibi olma yolunda ilerliyor. Yaptığı işte çok başarılı." Macy şakacı bir şekilde bana dirsek attı. "Daha fazla egzersiz yapmaya başlamamın nedeni o. Pastalarına bayılıyorum."

"Vay canına. Düğün pastasını sen mi yapacaksın?"

Kelimeler boğazımda düğümlendi ve cevap veremedim. Eğer masadan kaçmak aşırı dramatik olmasaydı, bunu yapardım. Elimi göğsüme bastırdım, oradaki ağrı büyüyordu.

"Asla olmaz. Bu Sara için bir tatil. Onu çalıştıramam."

Jason bana parlak bir şekilde gülümsedi. "Ayrıca, ona paramızın yeteceğinden emin değilim. Çok aranan biri."

Garsonlar beni kurtarmak ve bir sonraki yemeği getirmeden önce salataları götürmek için geldiler. Şaraplarımız değiştirildi ve sohbet bir süreliğine benden uzaklaştı. Ancak Macy'nin annesi Terri, Milo'nun o büyük ve utanç verici gösterisini hatırlar gibi olunca konu tekrar bana geldi.

"Erkek arkadaşın nerede, tatlım? Böyle bir gösteriden sonra barışmış olmalısınız diye düşündüm."

Gözlerimi Andrew, Lucas ve Warren'dan kesinlikle uzak tuttum. "O benim erkek arkadaşım değil."

"Bir domuz olduğu ortaya çıktı anne." Macy başını salladı. "Sara zaten onun için fazla iyiydi."

Terri kaşlarını çatı. "Özür dilerim, tatlım. Sen iyi misin?"

Oh, Tanrım. Yine ağlayacaktım, tam orada, masanın üzerinde. Duygularımı kontrol altına almak için dudağımı sıktım ve masanın altındaki kalçamı çimdikledim ama işe yaramadı. Boğazımda bir yumru oluşurken yüzümün kızardığını ve gözyaşlarımın biriktiğini hissedebiliyordum.

Bir mucize eseri, odanın öbür ucundaki Maggie çığlık attı ve masadan geriye doğru itildi. "Bu iğrenç!"

Macy küfretti. "Şimdi ne olacak?"

Kalabalığı izlerken nabzım düştü. İğrençti. O bendim. Muhtemelen hepsi benim hakkımda bir şeyler öğreniyordu. Milo muhtemelen odadaydı ve insanlara anlatıyordu. Masamıza geri dönecek ve ne yaptığımı öğrenirken Macy ve ailesiyle yüzleşmek zorunda kalacaktım.

"Onu yemeyeceğim!" Maggie kollarını göğsünde kavuşturdu ve kaşlarını çatarak anne babasına baktı. "Size söyledim, ben artık bir vejetaryenim."

Koltuğuma gömüldüm, içimi bir rahatlama kapladı. Kalbim yeniden atmaya başladı ve uzun bir su içimi arasında derin nefesler aldım. Rahatlamam gerekiyordu. Kopmadan önce olabileceğim kadar gerilmiştim.

"O kız." Macy masamıza geri dönerken mırıldandı. "Umarım bu tavrından vazgeçer."

Maggie, farkında olmadan beni herkesin önünde ağlamaktan kurtarmıştı. Ondan sonra sohbet önce ona, sonra da genel olarak gençlere yöneldi. Unutulmuştum ve derslerin geri kalanını kimse bana kendimle ilgili sorular sormadan atlattım.

Bar, gecenin şenlikleri için dönüştürülüyordu, bu yüzden partiye katılan herkes beklerken etrafta takıldı ve içti. Macy'ye yakın durdum, kız kardeşiyle birlikte olursam Andrew'un konuşmasına dahil olamayacağımı biliyordum. Kaçınmak işin anahtarıydı.

Macy barı kontrol etmek için kalktıktan hemen sonra, Megan bara geçmeden önce yanıma oturdu, gülümsemesi nazikti. "İyi misin?"

Gülümsememin kırılğan olduğunu biliyordum ama artık sınıırma gelmiştim. "Elbette. Nasılsın?"

Elimi sıktı. "Bir şey olursa benimle konuşabilirsin. Hepimiz senin için endişeleniyoruz."

Gözlerimden daha fazla yaş aktı ama onlara karşı koydum. "Ben iyiyim. Kimse benim için endişelenmemeli. Herkes Macy ve Jason'a odaklanmalı."

"Eğer kaçırdıysanız, Macy ve Jason ilgiden bıktı. Macy'nin en az dört kez iki hafta sürecek bir düğün etkinliğinin aptalca bir fikir olduğunu mırıldandığını duydum."

Başımı salladım. "Yine de."

"Hâlâ bir şey yok. Sana bir şeyler olduğunu anlayabiliyoruz ve endişeleniyoruz." Maggie'nin bize doğru geldiğini görünce iç çekti. "Bu gece Maggie'nin görevindeyim. Onu buradan çıkarıp ailesinin yanına götürmem gerekiyor. Geri döneceğim."

Ayağa kalkar kalkmaz Warren onun yerine geçti. Kolunu rahatça sandalyemin arkasına doladı ve bana doğru eğildi. "Cupcake, bizi öldürüyorsun."

Sertleştım, kendimi toparlamaya çalışıyordum. Kendimi güçsüz hissediyordum ve kollarına atılıp ağlamak istiyordum ama yapamıyordum. Onlar benim değildi ve asla benim olamayacaklardı. Bunu kafama sokmam gerekiyordu.

"Kahretsin. Ben bile sabrımı kaybediyorum, Cupcake." Çenemi kavradı ve yüzümü ona çevirdi, ben uzaklaşmadan önce yüz ifademi inceledi. "Bunu kendine neden yapıyorsun? O bok beyinlinin söyledikleri yüzünden mi?"

"Bar hazır!" Macy seslendi ve herkes tarafından alkışlandı.

Warren'dan neredeyse uçarak uzaklaştım. O sabah uyandığımdan beri partideki varlığımlı stratejik olarak planlıyordum. Başlangıçta bir şekilde kendimi belli edecek, sonra Macy'yi bulmadan önce bir süre saklanacak ve gece için ayrılmadan önce onunla biraz daha konuşacaktım. Mutlu yüzümü sadece iki kez gösterdikten sonra odama çekilebilirdim.

Bara yerleştım, odanın etrafına asılmış süslemeleri bile tam olarak göremedim. Yediğim azıcık akşam yemeğı midemde garip bir şekilde oturuyordu ve içki içme fikri kusma isteğı uyandırıyordu ama bir zencefilli gazoz sipariş ettim ve yudumladım. Grup zaten iyi vakit geçiriyordu. Mu-

Sic yüksek sesle çalıyordu ve düğün organizatörü barın köşesinde bir tür oyun düzenliyordu.

Orada oturmuş, bar koltuğuna yapışmış, Macy'nin onun için orada olduğumu fark etmesi için ne yapmam ya da söylemem gerektiğini çözmeye çalışıyordum. Yine de donup kalmıştım. Ne yapmam gerektiğini düşünürsem düşüneyim, kendimi bunu yapmaya zorlayamıyordum. Endiše ve kederden midem bulanıyordu ve tek yapmak istediğim o odada var olmaktan vazgemekti.

Macy yanımda belirdiğinde ne kadar zamandır orada oturduğumdan bile emin değıldim, yüzü gergindi. Ona, sert duruşuna, elinde tuttuğ telefona baktım ve bildiğini anladım. Belki de öğrenmesini istiyordum çünkü neredeyse rahatlamış hissediyordum. Yine de hiçbir şey gözlerindeki öfke ve güvensizliğin neden olduğı acıyı hafifletemezdi.

"Seninle dışarıda konuşmam gerek." Sesi titriyordu ve bana o kadar yakın olmaya dayanamıyormuş gibi bir adım geri çekildi. "şimdi."

Başımı sallayarak kendimi koltuktan ittim ve kurşun gibi ayaklarımla bardan dışarı açılan kapılara doğru ilerledim. Her şey bitmişti, biliyordum. Sır ortaya çıkmıştı, o nasıl öğrenmişse öğrenmişti ve ben her şeyi kaybetmek üzereydim. Sonunda diğerk ayakkabı da düşmüştü.

Bardan çıkıp sağı dönerken Macy'nin yürüyüşü sıkı ve hızlıydı. Balo salonuna doğru yürüdü, etrafta dolaşan herkesten uzaklaştı ve sonra dönüp bana baktı. "Nasıl yapabildin?"

Midem düğümlendi ve kendimi desteklemek için elimi duvara koydum. "Macy..."

"Bu doğru, değıl mi? Milo'dan o lanet mesajı aldığım anda anlamıştım. Çok kötü durumdaydın ve bir şeyler olduğunu biliyordum ama ne olduğunu bilmiyordum. Nasıl tahmin edebilirdim ki?"

"ok zgnm, Macy. I..."

"Ne yaptın? Onların benim kardeşlerim olduğunu unuttun mu? Tanrım, Sara! Ne tür bir sapkınlığın içindesin? Üçünü de mi?" Yüzünü ovaladı, bu fikrin ona açıkça verdiği görüntüleri uzaklaştırmak istercesine gözlerini ovuşturdu. "Dördünüzün odalardan birine girerken fotoğraflarını çekmiş. Her tarafını sarmışlar ve belli ki sen de bundan hoşlanıyorsun. Anlamıyorum. Mantıklı hale getir."

Resimler mi? Duvara yaslandım ve bir mide bulantısı dalgasıyla savaştım.

"Kardeşlerimden *biriyle* yatmaya çalıştıkları için arkadaşlarımı kaybettim, Sara. Bunu sen de biliyorsun. Biliyorsun ama yine de yaptın! Ne oluyor lan? En iyi arkadaşım olman gerekiyordu. Bunca zaman yalan söyledin ve arkamdan iş çevirdin." Omzumu tuttu. "Bir şey söyle. Lütfen! Nasıl olduğunu anlat. Bana bunun doğru olmadığını söyle."

İlk gözyaşının sızdığını hissettim ve ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. Her şeyi mahvetmiştim ve ne diyeceğimi bilemiyordum.

Macy ellerini havaya kaldırdı ve geri çekildi, kendi gözyaşları da gözlerini dolduruyordu. "Şu anda biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Bence yarınki düğünde olmamalısın. Bence orada hiç olmamalısın."

Chapter 22

I Başımı salladım ve sonunda sesimi buldum. "Hayır, Macy. Çok özür dilerim. Sadece... Ne diyeceğimi bilemiyorum. Çok ama çok üzgünüm."

"Üzgün müsün? Üç kardeşimi de sikerken üzgün müydün?"

O anda balo salonundan bir tatil köyü çalışanı çıktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Utanç dolu bir hıçkırığa karşı koydum ve onları görmezden geldim. "Macy, bütün o süre boyunca kendimi bok gibi hissettim. Bir anda oldu ve kendimi kaptırdım. Seni asla incitmek istemedim."

"Hayır, eminim yapmamışsındır. Tatlı *Cupcake* değil." Macy yavaş hareket eden işçilere ters ters baktı ve onlara tısladı. "Devam edin!"

"Çok üzgünüm, Mace. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Benim için her şey demek ve her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Bundan sonra arkadaşlığını hak etmediğimi biliyorum ama seni kaybetmek istemiyorum."

"Neden kardeşlerim?" Sesi kırıldı ve gözyaşlarını görmeme izin verdi. "Neden onlar? Bunun bir çizgi olduğunu biliyorsun."

Anlamasına yardımcı olacak kelimeleri bulmaya çalıştım. "Ben sadece... Bu oldu ve sonra onlarla daha fazla zaman geçirdim. Bir anda oldu. Bilmiyorum... Bilmiyorum."

Her şeyi daha da kötüleştirmeden bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Ben sadece... Sanırım onlara kandım. Ne yapacağımı bilmiyorum, Mace. Seni incittiğim için çok özür dilerim."

"Ne demek onlara aşık oldum?"

Gözyaşlarımı faydasızca sildim. "Onlara değer veriyorum. Milo'ya verdiğimden daha fazla. Ya da birlikte olduğum diğer erkeklerden. Bunun yanlış olduğunu biliyorum. Bunun için berbat durumda olduğumu biliyorum. Sadece bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum."

Dinlerken yüzü dehşete kapılmıştı. "Onları *önemsiyor* musun? Yani... onlarla birlikte olmak mı istiyorsun? Sadece yaptığın o boktan seks olayı için değil mi?"

Yüzümü buruşturdum ve kendi içime kıvrıldım. "Özür dilerim."

"Hiç anlamıyorum. Sen aynı anda üç erkekle yatan bir sürtük değilsin." Başını salladı. "Ya da belki öylesindir. Bilmiyorum. Şu anda seni hiç tanımıyorum."

Darbeyi fizikselmiş gibi hissettim. Kalbim her zamankinden daha fazla acıyordu, son bir kez daha denedim. "Lütfen seni incitmek istemediğimi bil. Seni seviyorum, Mace."

"Ama kardeşlerimi becermeyi de seviyorsun, o yüzden... sadece... git. Bunu seninle çözmeye hazır değilim. Yapabilir miyim onu bile bilmiyorum. Yarınki düğünüme gelemezsin. Bu çok fazla. Sabah gidersen çok daha kolay olur."

Duvardan doğruldum ve yüzümü silmeye çalıştım. "Tamam. Anlıyorum."

"Anladığınızı sanmıyorum." Yanımdan geçip bara doğru yürüdü ve arkasına bakmadı.

Gözlerimden yaşlar akarak ve utancım omuzlarıma çökmüş bir şekilde tatil köyünde yürümek zorunda kaldım. Sanki beni gören herkes

Milo ve hatta Macy ile aynı şeyi biliyor ve düşünüyordu. İsimlerinde daha kibardı ama benim için de aynı şeyi düşündüğü açıktı. Onu iğrendiren bir fahişeydim.

Kafamı kaldırmadan odama doğru yürüdüm. Sadece içeri girip bavullarımı toplamak istiyordum. Bir taksi çağırıp havaalanına yakın bir motelde kalabilirdim. Macy'nin benden nefret ettiğini ve herkesin beni er ya da geç öğreneceğini bildiğim için tesiste kalmak istemiyordum. Eğer daha erken bir uçağa binebilirsem, kimseyi görmeyebilirdim.

"Görünüşe göre sonunda kaybettin, ha?"

Kafamı kaldırdığımda Milo'yu kapıma yaslanmış buldum. Gözleri hem kararmış hem de şişmişti ama yine de kendini beğenmiş görünmeyi başarıyordu. Gözyaşlarımı ondan saklamaya çalışma zahmetine girmedim. "Evet, yaptım."

"Herkes ne kadar sürtük olduğunu söylemediğim için şanslısın." Bana doğru ilerleyerek kapıya ulaşmamı engelledi. "Bu senin işine gelirdi. Böyle biri olduğuna inanamıyorum. Ama evde senin gibi bir kadınla birlikte olmak isteyecek birkaç arkadaşım var."

Öfkeyle saldırdım ve zaten şişmiş olan burnunun tam ortasına vurdum. Boğuk bir çığlıkla burnunu tuttuğunda onu iterek yolumdan çektim ve kendimi odama attım. Kapıyı kilitledim ve Milo kapıyı tekmeleyip bana aklına gelen tüm korkunç şeyleri haykırırken ellerimi kulaklarıma götürdüm. Çoktan yıkılmışım ama kelimeler hâlâ canımı yakıyordu.

Televizyonun kumandasını elime alıp açtım ve sesi acı verecek kadar açtım. Sonra banyoya girdim ve küveti, duşu ve lavaboyu açtım. Tek bir şey bile duymak istemiyordum.

Bavullarımı kaptığım gibi, eşyalarımı sebepsiz yere içeri tıktırmaya başladım. Milo'nun kapıyı tekmelemesinden dolayı kapının sık sık sallandığını görebiliyordum ama görmemiş gibi davrandım. O sahneyi düşünmek istemiyordum.

neden olduğunu ve neye bağırıldığını. Herkes bilirdi. Herkes hakkımda en kötüsünü düşünecekti.

Kalabileceğim bir motel aramak için telefonuma uzun süre bakmam gerekti ama baktığımda tüm cevapsız mesajları ve aramaları gördüm. Üçüzlerin benim için harcadıkları çabayı gördüm. Bu beni daha da çok incitti. Yine de ben onların ilki değildim. Sonuncuları da olmayacaktım. Kendilerini mutlu edecek, ailelerinde çatlağa neden olmayacak birini bulacaklardı. Daha iyi birini bulacaklardı.

Yatağımın ucuna oturmuş, ikisinin de bana gönderdiği mesajlara göz gezdiriyordum. Andrew sürekli talepkâr ve otoriterdi, Lucas'ın mesajları ise daha mizahi bir dille başlayıp sonunda hüsrana uğramış ve otoriter bir hal almıştı. Warren'inki sabırlı ve nazikti, benim için duyduğu endişe neredeyse palpa- ble gibiydi. Hepsi benim için endişeleniyordu. Hepsi beni özliyordu. Benim onları çaresizce özlediğim gibi.

Odamda koşuşturan her şeyin sesinden daha yüksek bir sesle, sanki bir bomba çarpmış gibi patlayan odun sesi odayı doldurdu ve benden bir çığlık kopardı. Menteşelerinden sarkan oda kapısından içeri kimin girdiğini bilmeden tökezleyerek uzaklaştım. Ya da ne olduğunu.

Beklemediğim şey, Lucas'ın omzunu ovuşturarak içeri girdiğini ve iki kardeşinin de arkasında olduğunu görmektir. Neye baktığımı anlamaya çalışarak üçüne de bakakaldım.

"Şimdi mutlu musun? Senin için resmen Hulk'a dönüştüm." Lucas doğruca bana doğru yürüdü ve beni göğsüne doğru sürükledi. "Buraya gel, Cupcake."

Andrew ve Warren odamda dolaşp eşyaları kapatıp çantalarımı alırken ben onun kollarında sıkışp kaldım. "Beni kovuyor musun? Ben de gidiyordum. Sadece bir motel bulmam gerekiyor..."

Andrew hırladı. "Macy'yi öldüreceğim."

Warren saçlarımı okşadı ve bakışlarımı karşıladı. "Hayır, Cupcake. Seni Andrew'un süitine taşıyoruz, böylece bizden saklanamazsın. Hiçbir yere gitmiyorsun."

Lucas beni kolayca kollarının arasına aldı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Biz olmadan olmaz."

"Jason'ı kovacağım ve onunla ilişkiyi kesip onu öldüreceğim." Andrew çantalarımı alıp hışım ile odadan çıktı ama hâlâ küfrettiğini duyabiliyordum.

Warren inledi. "Sakinleşmesi sonsuza dek sürecek."

"Hayır, yapmayacak. İzle." Lucas sesini yükseltti. "Andrew, sana ihtiyacı var." Bir saniye sonra Andrew geri dönmüştü, bana bakarken gözleri endişeliydi. Beni kolayca kollarının arasına alarak saçlarımı okşadı ve bana o kadar büyük bir ilgiyle baktı ki ağlamama neden oldu. "Hayır bebeğim, ağlama.

Her şey yoluna girecek. Bundan emin olacağız."

"Sana söylemişim." Lucas odaya girip geride bıraktığım her şeyi alırken Warren da Andrew'un bıraktığı diğer çantalarımı almak için dışarı çıktı. Sonra sanki buranın sahibiymişler gibi tesisin içinde ilerlediler, Andrew kollarında benle önden gidiyordu.

Hâlâ pek bir şey söylemediğimi fark ettim ama patlayan kapı beni şaşkına çevirmişti. Hâlâ ağlamakta olan Andrew'a baktım ve içimdeki her şeyin kendimi tamamen ona vermek için yalvardığını hissettim. Üçüne de. Beni tüketmekle tehdit eden karanlıktan kurtarıyorlardı ve ben de karşılığında elimde kalan her şeyi onlara vermek istiyordum.

Andrew açık süit kapısından içeri girdi ve beni doğruca yatağa taşıdı, orada arkama geçip bana sıkıca sarıldı. "Bir daha sakın bizi görmezden gelme."

Lucas ve Warren bizimle birlikte yatağa yerleştiler ve sırayla onları terk ettiğim için beni azarladılar. Sonra sırayla bana sarıldılar ve

ben ağlarken. Kendime gelmem biraz zaman aldı ve sonunda kendime geldiğimde daha sakin ve konuşmaya hazırdılar.

"Neden bizden saklandın, Cupcake?" Warren saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırdı ve iç çekti. "Senin için çok endişelendik."

Doğrudum ve sırtım yatak başlığına dayanana ve her birini görebilene kadar yatakta ilerledim. "Milo'nun insanlara anlatacağını biliyordum. Ne diyeceklerinden korkuyordum. Macy'nin ne diyeceğinden korkuyordum. Ben sadece... Nefret edilmek istemiyorum. İnsanların benim bir ucube olduğumu düşünmelerini istemiyorum."

Andrew bana bakarken sertti. "Sen bir ucube değilsin. O zavallı pisliğin sana söylediği şeylerin hiçbirisi değilsin."

"O kadar endişelendiğim her şeyi söyledi." Dördümüzün arasında elimle işaret ettim. "Bu normal değil. Ben normal değilim."

Lucas homurdandı. "Normal çok sıkıcı. Artı. Hayatımız kimseyi ilgilendirmez. Seninle ve istediğin şeyle ilgili yanlış bir şey yok, Cupcake. Geleneksel anlamda tek eşlilik değil ama bu tek eşlilik. Bizim için başka kimse yok."

"O haklı. Birlikte olmak istediğimiz tek kişi sensin." Warren gülümseyerek göğsümde o tanıdık sıcaklığı yarattı. "Sizin de aynı şeyi istediğinizi varsaymakla yanılıyor muyuz?"

"Hayır. Sadece... Sana sahip olamam. Hayat bu şekilde işlemiyor. Üçünüzü birden istiyor olmam, size sahip olabileceğim anlamına gelmiyor. Macy var. Bunun için benden nefret ediyor."

Andrew gözlerini kıstı ve başını salladı. "Kız kardeşimiz düğünü bittiğinde gerçeklerle yüzleşecek."

"Hayır, o haklı. Arkasından iş çevirdim ve bunu ondan sakladım. Orada olduğunu bildiğim sınırları aştım. Haklı olarak kızgın." İçimi çektim. "Bundan nefret ediyorum,

Gerçi. O benim en iyi arkadaşım. Benim için her zaman bir kardeş gibiydi. Ama bu gece yüzünde benimle işinin bittiğini görebiliyordum."

"Saçmalık. Bir an yaşıyor, ama düğünü bittiğinde, o moment de bitmiş olacak. Bize istediği kadar kızabilir ama siz yanlış bir şey yapmadınız." Andrew tartışacağımı anladı ve başını salladı. "Sen hiçbir şey yapmadın. Sen mükemmelsin."

Güldüm, günlerce korkunç hissettikten sonra bu his beni şok etti. "Sen delisin."

"Evet, biliyorum. Sana kötü davrandığı için kız kardeşimize kızgıyım. Proaktif olmadığım için kendime kızgıyım. Acı çektiğini bildiğim halde senden uzakta bu kadar çok zaman geçirdiğim için kızgıyım."

"Hepimiz seni özledik, Cupcake. Yanımızda olmana alışmıştık." Warren öne doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Dinlemiyorsan diye söylüyorum, biz seni istiyoruz. Bunun ötesinde."

Dudağımı ısırđım ve etrafımdaki üç kişiye baktım. "Bu nasıl işe yarayabilir? Macy benden nefret ediyor. Yakında normal hayatlarımıza dönmek için ayrılıyor. Bu nasıl yürüeyebilir ki?"

Andrew beni göğsüne çekti. "Senin için dağları yerinden oynatırız." "İşe yarıyor çünkü işe yaramasını sağlayacağız." Lucas omuz silkti. En kolay şey. "İşe yarıyor çünkü seni hayatımızda istiyoruz ve senin için savaşmaya hazırız."

"Neden ben?"

Andrew başımı arkaya yatırdı ve beni öptü. "Hiçbirimiz bunun her zaman sen olmadığından emin değiliz."

Sözleri içime işlerken nefesimi tuttum. Bu kadar kolay olabilir miydi? Ben onları istiyordum, onlar da beni istiyordu ve bu yeterli miydi?

"Oh, ve Milo gitti. Buradan uçağa binmeden önce bir şekilde telefonunu ve bilgisayarını küçük parçalara ayırmayı başardı." Lucas kaşlarını bana doğru salladı. "Etrafta bir kadının peşine düştüğünü öğrenmek isteyecek birkaç motorcu çetesi tanıdığımı onu ikna etmek zor olmadı."

Daha da rahatlayarak sarktım. "Teşekkür ederim."

"Oh, benim için zevkti. Yeni kırılmış bir burnu olduğunu da gördüm. Bu senin eserin miydi, bebeğim?"

"Bana arkadaşlarıyla biraz eğlenmek isteyip istemediğimi sordu." Ürperdim. "İnsanlar benim hakkımda böyle şeyler düşünecek."

"Senin hakkında böyle düşünmüyoruz." Warren elimi tuttu ve sıktı. "Özel bir durum olduğumuzu biliyoruz."

"O küçük pisliği de öldüreceğim," diye hırladı Andrew. "Farkında olmadığı şey, parmağımı bile kıpırdatmadan onun işini bitirebileceğim."

Warren boğazını temizledi. "Andrew'un söylemeye çalıştığı şey, Milo'nun artık bir sorun olmayacağı. Kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırarak geri çekildi. Macy de kendine gelecektir. Sadece boktan bir gece geçiriyor. Pasta iptal oldu. Fırıncı hastalandı ve bu geceye kadar kimseye söylemedi."

Ayağa kalktım. "Pasta yok mu?"

Andrew başını salladı. "Hayır. Sana kötü şeyler söyleyen nankör kız kardeşimiz için pasta yapmayacaksın. Bize ne söylediğini anlattı. Pasta almadan önce özür dilemesi gerekecek."

"Onurumu korumana bayılıyorum ama Macy'nin düğün pastasını yapmak benim hayalimdi. Benden nefret etse bile, hayallerindeki pastayı hak ediyor. Anlamadığını biliyorum ama onu incittim. Her şeyi berbat ettim. Beni affetmese bile, yardım edebilecekken acı çekmesine izin veremem."

"Ne yani? D    n pastası mı yapacaksın? D    ne 16 saat var. Bu süre yeterli mi?"

Lucas'ın yüzünü avuçladım, onlarla en son birlikte oldu    mdan beri ilk kez vücudumda enerji u    lduyordu. "Oh, bundan çok daha az zamanım var. Mutfak kahvaltı için çalışıyor olacak, yani eğer bana erişim sa  layabilirsen o mutfakta yaklaşık altı saatim var."

Andrew homurdandı. "Sana her yerden erişim sağlayabilirim." "Tamam. Gitmem gerek."

"Sanırım bizimle ilgili bu konuşmayı daha sonra bitireceğiz?"

Andrew'un çenesine bir öpücük kondurdum ve sonra yüzünü kendime doğru çektim, böylece onu somurtan ağzından   pebildim. "Söz veriyorum."

"Tamam."

Warren sırtıttı. "Sanırım biraz kek pişirmenin zamanı geldi."

"Dün gece bu kadar çok uyumayı başarmış olmam harika..." Lucas esnedi ve gerindi. "Bu odada kadınlarını geri almak için umutsuzca çabalayan      adamdan hiçbiri bunu söylemedi."

  ne doğru uzandım ve onu öptüm. "  imdi uyu. Bir süre mutfakta olacağım."

"Seni yalnız bırakmayacağız." Ayağa kalktı ve tekrar gerindi. "Yardım edeceğiz."

Warren yüksek sesle güldü. "Yüzünü gördün m  ? Kesinlikle yardımımızı istemiyor."

Andrew beni kucağından kaldırdı ve ayağa kalktı. "  ok kötü. Dördümüz bir takımız."

Birlikte mutfağa doğru yürürken, Macy'nin d    n pastası olabilecek kadar güzel bir pastayı bitirmek için k    mızı yırtarak çalışmaya hazırlanıyorduk.

Chapter 23

T Üçü de mutfakta biraz yardımcı oldular. İhtiyacım olan şeyleri aldılar ve telaşlanmadan benden sipariş aldılar. Onlar her şeyden daha iyi birer tat testçisiydiler ama benim fazla yardıma ihtiyacım yoktu. Kendimi işime verdim, beş farklı kat için hamur hazırlarken dünyamda neler olup bittiğini unuttum.

Pasta.

Tavalar fırına giriyor, tavalar fırından çıkıyordu. Zamanlayıcılar dört farklı telefona ayarlandı, ancak her fırın için mutfakta çok sayıda zamanlayıcı vardı. Dolgular pişirildi ve soğutuldu, krema yapıldı ve bir kenara bırakıldı.

Warren, sonsuz sabrıyla, büyük fondan levhalarını açmakla görevlendirildi. Lucas, kaygısız tavırlarıyla benim yaptığım hassas şeker işinden uzak tutuldu. Andrew, her şeyi kontrol etme ihtiyacıyla, herkese patronluk taslayarak mutfağı kontrol ediyor ve her bir pastanın ilgili zamanlayıcı çaldığında ortaya çıktığından emin oluyordu.

Kekler soğutuldu, dolduruldu ve üst üste konuldu, kırıntılarla kaplandı ve ben daha fazla süslemeyi bitirirken soğuması için buzdolabına konuldu. Vücudum ağrıyordu ve

Yorulduğum ama ne kadar sıkı çalıştığımızdan ve bir ekip olarak ne kadar iyi çalıştığımızdan gurur duydum.

Gece ilerledikçe çocuklar daha da sessizleşti. Lucas'ın bir çalışma masasında otururken birden fazla kez uyukladığını gördüm. Warren ve Andrew hiç oturmadılar ve içimden bir ses bunun onların da Lucas gibi solmasını engellemek için olduğunu söylüyordu. Bir ara o kadar yorulmuştum ki şeker çiçeklerim için kullandığım meşaleyle kendimi yaktım. Andrew'dan zorla ilk yardım aldıktan sonra işe geri döndüm.

Katmanları gevrek, mükemmel fondanla kaplamanın zamanı gelene kadar Andrew ikinci bir rüzgar aldı ve daha fazla konuşmaya başladı. Ben çalışırken o da yanımda durup yardım teklif etti.

Onları ayakta tuttuğum için kendimi kötü hissediyordum, bu yüzden ilk defa yatağa gitmelerini teklif ettim. "Bu kısmı ben hallederim. İstifleme konusunda yardıma ihtiyacım olacak ama en azından ben dönene kadar uyuyabilirsiniz."

Bana baktı, gecenin büyük bölümünde olduğu gibi beni dikkatle izliyordu. "Dün geceyi her şeyi mahvedip mahvetmediğimizi düşünerek geçirdim. Milo'nun gittiğinden emin olmak da dahil olmak üzere daha iyi yapabileceğimiz şeylerin listesini gözden geçirdim. Duygularımız konusunda sana karşı olabileceğim kadar açık olmadığım için pişmanlık duydum. Bizim için ne ifade ettiğini bilmeyebileceğini, kendin hakkında böyle şeylere inanabileceğini düşünmekten nefret ediyordum. Sana şimdi söyleyecek zamanım varken bu gece kestirmek için kaçmayacağım."

Fondan yumuşatıcım havada, nefesim endişeli ciğerlerimde durakladım.

"Senin için deli oluyoruz. Seninle bir hayat istiyoruz. Muhtemelen size erken geliyordur, ama yetişkin hayatımızı önemseyemediğimiz birini arayarak geçirdik.

seni önemseydiğimiz kadar önemsiyoruz. Sen bizim için osun. Seninle bir hayat istiyoruz."

Lucas başını sallarken bitkin görünüyordu. "Sen bizim Cupcake'imizsin. Bizim için başka kimse yok."

"Hepsini seninle istiyoruz." Warren tatlı tatlı gülümsedi. "Bize vereceğin her şeyi."

Kalbim yine ağrıyordu ama acı değişmişti. Kırılmak yerine sanki büyüyor gibiydi. Üç erkeğim için yeterince büyüktü. "Ayrıldıktan sonra her birinize aşık olduğumu fark ettim. Ve bu beni çok korkuttu. Hâlâ da korkutuyor. Bir hafta önce bunun mümkün olduğunu bile bilmiyordum. Şimdi mümkün olduğunu biliyorum."

"Detaylar üzerinde çalışacağız. Önemli olan sana sahip olmamız." Andrew yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni öptü. "Ve sen bu pastayı yaptıktan sonra biraz dinleneceğiz."

Sırıttım ve başımı salladım. "Oraya varıyoruz."

Pastaları fondanla kaplamayı bitirdiğimde yüzümdeki sırtışı engelleyemedim. Süslemeden önce çocukların ve birkaç dübel çubuğunun yardımıyla onları istifledim. Mutfak personelinden bazıları güne hazırlanmak için gelmeye başladığında pastaya son birkaç dokunuşu yapıyordum. Çok yorgundum ve kendimi bir maratondan çıkmış gibi hissediyordum ama pastamla gurur duyuyordum. Şimdiye kadar yaptığım en iyi pastaydı ve Macy benimle bir daha hiç konuşmasa bile pastayı çok seveceğini biliyordum.

Andrew pasta için talimatlar bıraktı ve sonra beni kollarına aldı. Beni bir gelin gibi taşıyarak süitine götürdü ve alarmı kurduktan sonra hepimiz yatağa girip yığıldık. Benim onları istediğim gibi onların da beni istediğini bilmenin huzuru vardı. Lucas ve Warren'ın arasına kıvrıldığımda kendimi güvende hissediyordum, Andrew da istemeye istemeye Lucas'ın diğer tarafındaydı. I

her şeyin yoluna gireceğini hissettim çünkü kalbimdeki o şişme hissi memnuniyetle karşılandı.

Macy'nin sesini duyduğumda gözlerimi daha yeni kapatmış gibiydim. Gözlerimi ovuşturdum ve halüsinasyon gördüğümünden emin olarak doğruldum. Günün hangi saati olduğunu söyleyemiyordum ve yatak boştu. Kaşlarımı çatarak kalktım ve yatak odasını süit'in geri kalanından ayıran kapıya gittim. Macy'nin sesini kesinlikle duyabiliyordum, yüksek ve öfkeliydi.

İçim burkularak kendimi daha yakına yürümeye zorladım. O benim en iyi arkadaşım'dı ve ben onun öfkesini hak ediyordum. Ondan saklanamazdım.

"Üçünüz başka birini bulamadınız mı? Gelin partimdeki onca kadın arasından en iyi arkadaşımı seçmek *zorunda mıydınız?*"

Sesini yükselten Andrew'un öfkesi hissediliyordu. "Buraya arkadaşlarından birini sikmek için gelmedik. İnan bize, Macy, senin arkadaşlarından birkaçı bu işe talip olduklarını açıkça belirttiler. Bizden uzak durmaya çalışan tek arkadaşın Cupcake'ti. Seni üzmemekten o kadar endişeliydi ki kalbini ve bizim kalbimizi görmezden gelmeye hazır'dı."

"*Cupcake*'in kalbi senin değildi! O benim en iyi arkadaşım. Onu siz pisliklerle paylaşmak istemiyorum."

"Ona dün gece davrandığın gibi davranmaya devam edersen bu konuda endişelenmene gerek kalmayacak." Lucas'ın sesi de en az Andrew kadar sinirlenmişti. "O yetişkin bir kadın, kendi kararlarını veriyor ve sen onunla bir çöpmüş gibi konuştun."

"Bu kadar kaba olmamalıydım ama incindim ve dehşete düştüm. O fotoğrafta üçünüzün iğrenç elleri onun üzerindeydi. Aşk gibi görünmüyordu. Bir pornonun başlangıcına benziyordu."

"Macy, artık büyüme vaktin geldi." Andrew'un hâlâ kızgın olduğu belliydi. "Cupcake senin değil. Belki onun için en geleneksel seçenek biz değiliz ama ona bizden daha fazla değer verecek kimse de yok. Ona zarar vermeyeceğiz. Onu önemsiyoruz. Sonunda ona hak ettiği gibi davranılacağını bilmek sizi mutlu edecektir."

Warren iç çekti. "Biraz ağırdan al, Drew. Macy'nin kafasını toparlaması için zamana ihtiyacı var. Bunu onun üzerine yıkıp hemen lütuf bekleyemeyiz."

Odaya girdim, üzerimde bir gece önceki yemekte giydiğim kıyafetler vardı ve muhtemelen berbat görünüyordum. Kollarımı kendime doladım ve kendimi tanıttım. "Warren haklı. Ona kızmamalısın. Bana kızmakta sonuna kadar haklıydı."

Macy de önceki gece pek uyumamış gibi görünüyordu. Önce bana, sonra da ayaklarına baktı. "Beni korumana gerek yok Sara."

Andrew homurdandı. "Kesinlikle haklısın, öyle değil. Ama o senin en iyi arkadaşın, sana çok sert davranmadığımızdan emin olmak için buraya geliyor."

Kaşlarımı çattım. "Kes şunu. O yanlış bir şey yapmadı."

"Hayır, onun yanlış bir şey yaptığını düşünmüyorsunuz çünkü onu seviyorsunuz ve suçluluk duyuyorsunuz. Ama yaptığı şey yanlıştı. Söylediği şey yanlıştı. Sen lanet bir sürtük değilsin. O da bunu biliyor. Bunu biliyor ve yine de sırf seni incitmek için söyledi."

"Onu incittiğim gibi. Seninle yatarsam onu inciteceğimi biliyordum ama yine de bunun olmasına izin verdim." Macy'ye baktım ve onu gözlerinde yaşlarla bana bakarken buldum. "Onlar kızgın ama ben değilim. Bunu hak ettim."

Başını iki yana salladı. "Hayır, yapmadın. Bütün gece kendimi bok gibi hissettim çünkü hatalı olduğumu biliyordum. Söylediğim bazı şeyleri söylememeliydim."

Kızdığım sen değilsin. Bu aptallar. Öfkelenmeden önce onlarla konuşmalı ve tüm hikayeyi öğrenmeliydim."

"Bu da bir başlangıç." Andrew başını salladı ve kanepeye çöktü, sanki onunla tartışmam için bana meydan okuyormuş gibi bakıyordu. O sabah ruh halinde olduğu belliydi.

Ne yazık ki onun için kötü ruh hali umurumda değildi. "Bu bir başlangıçtan daha fazlası. Bu bir bitiş."

"Konuşabilir miyiz?" Macy kardeşlerine ters ters baktı. "Onlar olmadan mı?"

Warren ayağa kalktı ve ellerini birbirine vurdu. "Tamam, siz ikiniz konuşun ve üçümüz biraz dışarı çıkalım."

"Neden taşınmak zorundayız? Çok yorgunum." Lucas esnedi ama yine de ayağa kalktı. Yanıma geldi ve başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "İyi şanslar, Cupcake."

Warren bana sıkıca sarıldı ve sonra Macy'yi kucaklamak için yanıma geldi. "Onun senin için kim olduğunu unutma."

Andrew başını salladı. "Eğer ona yine eşeklik edersen gitmeyeceğim."

Macy ve ben hep birlikte iç geçirdik. Gözleri bana kaydı ve yüzünde kısa bir gülümseme belirdi, ardından kardeşine bir bakış daha fırlattı. "Git."

Andrew'a yaklaştım ve elini tuttum. "Lütfen, git."

Sert bir nefes alıp beni göğsüne çekmeden önce bir süre bana baktı. Saçlarımı okşadı ve yüz yüze gelecek şekilde eğildi. "Ne yapmış olursan ol, kötü muameleyi hak etmiyorsun."

Gözlerim doldu ve beni bırakıp kapıya doğru yürürken başımı salladım. Son saniyede arkalarından baktım, onları gönderme konusunda tereddütlerim vardı. Onlar benim güvenlik ağımdı. Geriye dönüp baktığımda

Macy'de, gitmeleri gerektiğini biliyordum. Konuşmamız gerekiyordu ve söylemek istediği her şeyi söyleyebilmek için özgürlüğe ihtiyacı vardı.

Kapı kapanana kadar bekledi ve sonra tekrar kanepeye uzandı. Elini yüzünde ve saçlarında gezdirerek iç geçirdi ve sonunda bakışlarımla buluştu. "O haklı ve ben bundan nefret ediyorum. Bunu neden bir partnerde isteyessin ki?"

Onun karşısındaki kanepenin kenarına oturdum ve omuz silktim. "O her zaman haklı değildir. Sana kötü davranıyor. Bunun için üzgünüm."

Macy inledi. "Benden özür dileme. Dün gece sana karşı nazık değildim. Sözlerimde çok ileri gittim ve kendimi bok gibi hissediyorum. Özür dilerim Sara."

"Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim."

"Biliyorum. Onları önemsemeseydin bunu asla yapmayacağını biliyorum. Bunu anlamıyorum ve bırakın üçünü, biriyle bile nasıl başa çıkabiliyorsun bilmiyorum ama bunu sadece seks için yapmayacağını biliyorum." Ağzını tıkar gibi yaptı. "O salaklardan bahsederken biraz ölmek istemedem seks bile diyemiyorum."

Gülümsedim, acınası bir şeydi, korkmuş ama umutluydum. "Onları önemsiyorum. Bu konuda kendimle ne yapacağımı tam olarak bilmiyorum ama bu doğru. Her birini önemsiyorum."

"Seni önemsiyorlar. Andrew'u uzun zamandır bana bu kadar kızgın görmemiştim." İç çekti. "Bu garip, tamam mı? Bunu kabullenmek için biraz zamana ihtiyacım var."

"Elbette. Anlıyorum."

"Birkaç saat içinde evleniyorum ve tek düşünebildiğim sensin. Seninle kavga etmekte hiç iyi olmadım."

İçimi çektim ve başımı salladım. "Sefil bir durum. Yine de bunu düşünmeni istemiyorum. Ben iyiyim. Sen hazır olduğunda biz de iyi olacağız. Senin düğünün daha önemli."

Macy öne doğru oturdu ve başını salladı. "Öyle değil. Bu düğün çok fazlaydı. Jason ve ben akıl sağlığımızı zar zor koruyoruz. Etrafta o kadar çok aile var ki çılgılık atmak istiyorum. Bir tatilin bitmesi için hiç bu kadar istekli olmamıştım."

"Acele etme. Bugün senin için çok güzel olacak." Onun yanında olamayacağım düşüncesiyle gözyaşlarına hâkim olamadım ama kendimi ona zorla kabul ettiremezdim. Biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Bunu sensiz yapmak istemiyorum Sara. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Sen her zaman ihtiyacım olan kız kardeş oldun. Şu anda her şeyin mükemmel olmadığını biliyorum ama geriye dönüp baktığımda seni fotoğraflarda görememek istemiyorum. Benim için çok önemlisin."

Ağlayarak ayağa kalktım ve ona sıkıca sarılmak için yarı yolda buluştuk. "Sizi seviyorum. Sen benim ailemsin. Yanınızda olmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

Kollarını hâlâ bana dolamışken inledi. "Senden pastayı yapmanı istemeliydim Sara. Bütün düğün dağılıyor. Sana sormadım ve şimdi pastam yok. En azından sen yanımda olacaksın. Sen pasta gibi kokuyorsun, bu yüzden orada bir pasta olmasıyla aynı şey olacak."

Geri çekildim ve sııttım. "Sana söylemediler mi?"

"Neyi söylemediler?"

Elini tuttum ve onu kapıya doğru çektim. "Mutfakta sana göstereceğimiz bir şey var."

Chapter 24

Macy, onun için hazırladığımız devasa katlı pastayı görünce yıkıldı. Yaptığım şeker çiçeklerinden birine nazikçe dokundu.

Sonra da bana sarılmak için adeta çırpındı. Biz birbirimize sarılırken mutfak personeli etrafımızda çalışıyordu. Ne kadar duygulandığını hissedebiliyordum ve ben de onunla birlikte ağladım. Onun için bu pastayı yapmak benim hayalimdi ve bunu hemen arkamızda duran ve iyi olduğumdan emin olmak için etrafımda dolaşan adamların yardımıyla yapabildim. Bu benim için pastayı daha da özel kıldı.

Macy ve ben biraz pastaya bakıp kucaklaştıktan sonra planlamacısı yüzü kızarmış ve gözleri şişmiş bir şekilde mutfağa geldi. "Şimdiye kadar saçınızı ve makyajınızı yaptırmış olmalıydınız! İkiniz de! Nerelerdeydiniz?"

Andrew'un bile irkilmesini izledim. Kadın, Macy'nin düğününü zamanında gerçekleştirmeye kararlı, elinde pano olan bir savaşçıydı.

"Sakin ol Tilda, sorun yok. Şimdi gidiyoruz." Macy elimi tuttu ve nöbet tutan kardeşlerine baktı. "Biz hazırlanırken onu gözünüzün önünden ayırabilir misiniz, yoksa soyunma odasında üçünüz için bir yer açmam gerekir mi?"

Lucas o kadar büyük esnedi ki çenesi patladı. Bana uzanıp beni göğsüne çekmeden önce gerindi ve başını salladı. "Bu şey gerçekleşmeden önce biraz kestireceğim. Sekiz saat uyumadan iyi olamıyorum ve neredeyse hiç uyumadığım çok fazla gece oldu."

Ona sıkıca sarıldım, Macy'nin bizi izlemesinden biraz utanıyordum. "Sonra görüşürüz."

Bir öpücük çaldı ve sonra tökezleyerek uzaklaştı, Warren'ın beni yakalayıp sıkıca sarılması için yer açtı. Yanağımı öpüp beni bırakırken Macy'nin gözlerinin üzerimizde olduğunun daha çok farkındaydı. "Yakında görüşürüz, Cupcake."

Andrew eğildi ve beni öptü, ağzı sıcak ve yoğun. Geri çekildiğinde yarı sersemlemiş bir halde kaldım. "Kimseden bir bok alma."

Başımı sallayıp onu nazikçe iterken gülümsemem muhtemelen aptalcaydı. "Hoşça kal. Seni seviyorum."

Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz nefesim kesildi ve Macy'ye döndüm, gözlerim kocaman, ağızım açıktı. Andrew'un hâlâ arkamda durduğunu biliyordum; gözlerinin başımın arkasında bir delik açtığını hissedebiliyordum.

Macy eliyle ağızını kapattı, gözleri benimkiler kadar iriydi. Omzumun üzerinden ağabeyine ve sonra aynı şaşkın ifadeyle bana bakmaya devam etti, bana hiç yardımcı olmadı.

Bunu söylemek istememiştim. Onları sevdiğimi bilmiyordum. Yani... Daha çok erkendi. Sadece ağızımdan kaçırmıştım. Çünkü kesinlikle aklımdaydı. Ama sadece ihtimal olarak, onlara karşı gerçekten güçlü hisler beslediğimden değil. Yine de kelimeler ağızımdan çıkmıştı ve onları geri alamazdım. Bunu büyük bir romantik duyguyla değil, sadece sevdiğin birine veda etmenin rahatlığıyla söylemiştim. Yine de, önümde asılı dururken, bunda bir şey olduğunu fark ettim. Bu kelimenin bir ağırlığı ve anlamı vardı.

Andrew'un kolu belime dolandı ve beni sıkıca göğsüne çekti. Eğilerek bana fısıldadı, sözleri duygu yüklü ve sertti. "Bize ne zaman katılacağını merak ediyorduk, bebeğim. Akşam görüşürüz."

Sonra, hayal gücümün bir ürünü gibi, gitmişti. Mutfağın dışında, üçünün birbirleriyle konuştuklarını ve uzaklaşırken dostça tartışıklarını duyabiliyordum. Henüz onlarla yüzleşmek zorunda kalmayacağım için bir an için rahatladığımı hissettim ama Macy'ye baktığımda hâlâ oradaydı ve kocaman gözlerle bana bakıyordu.

"Onları seviyor musun?"

Bana kızacağından endişelenerek pastayı işaret ettim. "Sana olan sevgimden yaptığım şu şeye bak."

Sonra güldü ve büyüü bozdu. Beni bir kez daha kucaklamak için kendine çekti ve hafifçe ileri geri salladı. "Onları seviyorsun."

Geri çekildim ve omuz silktim, içim çıldırmış olsa da soğukkanlı davranıyordum. "Bilmiyorum. Ağzımdan kaçtı. I..."

"Onları seviyorsun." Kardeşleriyle birlikte olmam fikrinden hoşlanmadığından emin olmayan birine göre çok fazla gülümsüyordu. "Gerçekten seviyorsun. Bunu her yerinde görebiliyorum."

Yüzümü buruşturdum ve başımı salladım. "Gitsek iyi olur. Tilda şimdilik ortadan kayboldu ama her an geri gelebilir."

"Kardeşlerimi seviyorsun. İğrenç ama tatlı." Kolumdan tutup beni mutfaktan çıkardı ve pastasına son bir kez daha sevgiyle baktı. "Kardeşlerimin en iyi arkadaşımla haremde olmasını, işin içine pasta girince bu kadar kolay atlabileceğimi kim bilebilirdi?"

Homurdandım ve onunla birlikte aceleyle gelin partisi için giyinme odasına dönüştürülmüş süite doğru ilerledim. "Bunu henüz evrene haykırmamak olmaz mı?"

Bana baktı ve yürümeyi bıraktı. "Elbette Sara. Anlatmak benim işim değil. Yine de eninde sonunda ortaya çıkacak bir şey. Yani, eğer onlarla kalırsan."

Başımı salladım. "O köprüyü daha sonra geçmem gerekecek. Ve bununla başa çıkacağım. Ben sadece... Ben sadece şu anda seninle ve düğününle ilgili olmak istiyorum. Başka bir şeyin odağımı çekmesini istemiyorum."

"Tüm bunların en çılgın kısmı ne biliyor musun?" "Söyleyeceğin şeyden korkuyorum."

Gülerek gözlerini devirdi. "İşin en çılgın tarafı, içimde ailemin bu konuda çok heyecanlanacağına dair garip bir his var. Onların mutlu olması için kelimenin tam anlamıyla mükemmel bir adamla evlenmem gerekiyordu, ama sanırım aileye katılman onları havalara uçuracak."

Hiçbir şey söyleyemedim ve nefes nefese kaldım. "Ailene... söylemeyeceksin." "Oh, tatlım. Kardeşlerimi *seviyorsun*. Geri dönüşü yok. Sıkışıp kaldın.

Şimdi."

"Şunu söylemeyi kes. Ağzımdan kaçtı."

"Onlar da seni seviyor Sara. Belli oluyor. Bir harem düğünü nasıl olurdu merak ediyorum..."

Sendeledim ve duvara tutundum. Kalbim birkaç kez çarptı ve aniden çok sıcakladım. "Sanırım kızgın Macy'yi daha çok sevebilirdim."

Beni tuttu ve odanın geri kalanına kadar sürükledi. "Bu senin katlanman gereken bir yük, *kardeşim*."

Odanın içinde, tüm ters harem konuşmaları sona erdi ve nedimelerin geri kalanı tarafından hiçbir şey olmamış gibi karşılandım. Görünüşe göre perde arkasında yaşanan dram hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Herkese söylemediği için Macy'ye minnettardım. Büyük etkinlik için hazırlanırken diğer kadınlarla birlikte var oldum.

Ve büyüktü de. Tören çok büyük ve güzeldi, o kadar zarif bir şekilde bir araya getirilmişti ki Macy koridorda yürürken ağlamamak mümkün değildi. Koridorun karşısındaki üç erkeğime bakmamak da imkânsızdı. Her biri bana bakıyordu, yüzlerinde gururlu gülümsemeler vardı.

O gün her şey bir rüya gibiydi. Neredeyse mahvolacak olmasına rağmen düğün mükemmeldi. Resepsiyon gürültülü ve eğlenceliydi, saçma sapan miktarda içki içildi ve dans edildi. Macy tarafından kabul edildiğimi hissettikten sonra kendimi o kadar rahat hissettim ki her ikisini de yapmama izin verdim. Ne de olsa en iyi arkadaşım ne sıklıkla evlenirdi ki?

Şampanyayla çakırkeyif oldum ve Warren'ın beni dans pistine çekmesine izin verdim. Warren'ın tüm rahat tavırlarına rağmen, dans pistinde bambaşka birine dönüştü. Kolları ve bacaklarıyla etrafımda dolaştı. Mükemmellik havasından uzaklaştıran ve onu benim için çok daha güzel kılan bir gösteriydi bu. Ona ayak uydurmaya çalışırken başımı arkaya atarak güldüm. Uzun elbisem ellerimde düğümlendi, onu taklit etmek için bacaklarımı tekmeledim ve bunu yaparken mutlak bir patlama yaşadım.

Akşam yemeği geldi geçti, pasta servis edildi ve afiyetle yenildi. Macy ve Jason uğurlandı, her ikisi de ertesi sabah balayına uçmadan önce geceyi geçirecekleri süitlerine kaçmak için sabırsızlanıyordu. Davetliler yavaşça dışarı çıktı, gelin partisi de onlarla birlikte dışarı süzüldü.

Lucas ve Andrew dans pistinde Warren ve bana katılana kadar yalnız olduğumuzu fark etmemiştim. Grup son bir şarkı daha çalarken etrafımı sardılar ve elleri yanlarımı ve sırtımı okşarken hepimiz müzik eşliğinde sallandık. Andrew beni kendine çekip öptüğünde başka bir dünyada yüzüyormuşum gibi hissettim. Dili dilime değerken, elleri özgürce kıcıma doğru kaydı. Ya da belki Lucas'ın elleriydi.

İhtiyaç duygusu içime doldu ve kendimi Andrew'a sürtmeye başladım.
"Artık gidebilir miyiz?"

Gözlerinden zorlukla kontrol altına alınmış bir vahşilik geçti ve başını salladı. Elimi tutarak beni tesisin içine doğru çekti, Lucas ve Warren da peşimden geliyordu. Süite giden yolun yarısında beni duvara yasladı ve öptü, ihtiyacı açıkça ortadaydı.

"Oda. Hemen odaya." Lucas Andrew'u itti ve sonra beni tutup omzunun üzerinden kolayca fırlattı.

Eli kışıma sert bir tokat atıp orada kalana kadar kıkırdadım. Bu tokadın ve elinin sıcaklığı doğrudan merkezime doğru titreşti ve yakında bana dokunmazlarsa ölecekmişim gibi hissedene kadar uyarılmamı artırdı. Ona karşı kıpırdandım. "Acele et, lütfen."

Warren yemin etti. "Şu anda yalvarma bebeğim. Hepimiz zar zor tutunuyoruz."

Andrew bizi odasına aldı ve Lucas beni hemen yatak odasına götürüp yatağa fırlattı. Zıplayıp dizlerimin üzerine çöktüm ve elbisemi çıkarmak için çabaladım. Çıplak olmam gerekiyordu. Warren yanımda belirdi ve iri elleriyle elbisemin arkasını kavrayıp çekerek açtı.

Elbisenin yırtılma sesini duyup kendimi kurtarıırken ona baktım. "Bana yeni bir elbise borçlusun."

Göğüslerimi avuçladı ve boynumu öptü. "Sana bir yüzlük alacağım."

Lucas yüksek sesle küfretti ve kafamı kaldırıp ona baktığımda elbisemin altında sakladığım şeyi görüyordu. Beyaz iç çamaşırı takımı. Göğüslerimi mükemmel bir şekilde kavıyor ve vücuduma şekil veriyordu, beyaz danteller tenimde narindi. Beni tuttu ve yataktan çekti. Ayağa kalktığımda harap olmuş elbisemden çıktım ve üç erkeğimin önünde biraz dantel ve çıplak yüksek topuklu ayakkabılarımla durdum.

Andrew yaklaştı ve parmağının ucuyla göğsümü okşadı. "Bu bizim için mi, Cupcake?"

Başımı salladım.

"Melek kılığına girmiş bir günah gibi görünüyorsun." Boynumun arkasını kavradı ve beni kendine çekti. "Bu bende senin ne kadar kirli olabileceğini kanıtlama isteğı uyandırıyor."

Eller arkadan omuzlarımı kavradı ve kolayca dizlerimin üzerine çöktüm. Lucas ve Andrew'a bakarak ne istediklerini anladığımda inledim. Dudaklarımı yalayıp kendimi hazırlarken Warren arkamda diz çöküp başını tam yanıma koyarak sırt üstü yattığında hazırlıklı değildim.

Lucas beni kaldırıp dizlerim Warren'ın başının iki yanına gelecek şekilde tekrar yere bıraktığında vücudumdaki tüm kan çekirdeğime hücum etti. Nefes nefese Warren'a zarar vermekten korkarak kıpırdamaya çalıştım ama Lucas kalçalarımı kavradı ve göbeğim yüzünün üzerinde durana kadar beni aşağı çekti. Dilinin, beni örtülü tutan tek şey olan ince dantel üzerindeki hissi bir zevk sarsıntısıydı.

Andrew ve Lucas kendilerini pantolonlarından kurtardılar ve her ikisinin de zaten kaya gibi sert olduklarını yeniden ortaya çıkardılar. Şaftlarına uzandım, onları okşadım ve kendime yaklaştırdım. Warren dilini kullanarak danteli göbeğime bastırırken ben de dilimi çıkarıp Lucas'ı ağzıma götürdüm. Her şey acil ve çaresizdi, yaşadığım şampanya yüzünden çekingenliğim azalmıştı.

Lucas'ı ağzıma soktum ve sonra Andrew'u içeri almak için onu dışarı çektim. İkisini de emdim, dilimle ve dişlerimle alay ettim. Andrew'un saçlarındaki elleri başımı istediğı yere yönlendirdi ve ağzımı her ikisinin sikinin üzerinde ne kadar hızlı hareket ettirdiğimi ve ne kadar derin emdiklerini kontrol etti.

gitti. Warren ağzını klitorisimin üzerinde yoğunlaştırdı ve kalçalarım onun üzerinde zıplayıncaya ve Lucas'a doğru inleyinceye kadar acımasızca emdi.

Daha fazlasını istedim ama Warren beni kolayca kaldırdı ve hareket etti, vücudunu benimkinin arkasına kaydırды ve külotumu yana sürüklerken beni tutmak için bir kolunu etrafıma sardı. Vücutlarımızı hizaladı ve bana zevk çığlıkları attıran derin bir vuruşla içeri girdi. Eğer bir mola bekliyorsam, yanılmışım. Warren klitorisimi parmaklarının arasında yuvarlarken hemen vücudunu benimkine geçirdi.

Zevkten ağzı açık kalan Andrew ve Lucas sırayla saçlarımı kavrayıp ağzımı kullanarak uzun yaraklarını her seferinde daha fazla içime soktular, ta ki boğazımın arkasına kadar. Yine de içimdeki güçlü zevk patlaması karşısında nefesim kesildi ve Andrew'a beni daha da ileri itmesi için bir şans verdim. Başımı kavradı ve kalçalarını yüzüme doğru pompaladı, adım dudaklarında bir küfürdü. Sert ve hızlı bir şekilde boşaldım, vücudum Warren'ın etrafında bir mengene gibi titreşiyor, kendi orgazmını ondan sağlıyordu.

Ben titrerken ve haykırırken onun tohumu içime doldu. Beni sıkıca tuttu, ben titrerken ve eline doğru eğilirken bile hala klitorisimi yuvarlıyordu. Ağzını kulağıma dayadı, sesi ağırdı. "Henüz işin bitmedi bebeğim."

Chapter 25

Andrew beni dizlerimden kaldırdı ve göğsüne yasladı, göğüslerimi avuçlarken sırtım onun önüne dönüktü. "Bir hediye gibi görünüyorsun, bebeğim. Seni onlar için açmak istiyorum."

Kalçalarımı ona doğru salladım, hâlâ daha fazlası için açgözlüydüm. Andrew'un elini külotumdan aşağı itmesi ve klitorisimi bulmasıyla ödüllendirildim. Onu okşarken nefesim kesildi ve daha sert bir şekilde içine yuvarlandım. Aleti kık yanaklarımın arasına yerleşti ve bana doğru itti.

"Yakında, Cupcake." Parmakları kurdeleyi kavradı ve nazikçe çekti. İç çamaşırı çözüldü ve yavaşça açılarak çıplak bedenimi onların aç gözlerine gösterdi. Andrew onu vücudumdan sıyırdı ve kollarımı yanımda tutarak beni Warren ve Lucas'a gösterdi. "Ne kadar sersemletici olduğunu görsünler."

Kalçalarımı birbirine sürttüm, zaten orada oluşan baskıdan kurtulmaya ihtiyacım vardı. "Becer beni. Lütfen."

"Onlara bize ne kadar ihtiyacın olduğunu göster. Bana söylediklerini onlara da söyle, bebeğim." Dişleriyle boynumu kazıyıp parmaklarıyla alt dudaklarımı ayırarak ıslaklığımı ortaya çıkaran Andrew homurdandı. "Onlara bizi sevdiğini söyle."

Üzerime bir sıcaklık çöktü ve başımı salladım, kendimi o kadar kaybetmişim ki çok erken olup olmaması umurunda değildi. Dediğini yapmak ve onu memnun etmek istiyordum. Onlara gerçeği söylemek istiyordum. "Sizi seviyorum. Üçünüzü de seviyorum."

Ağzımdan çıkan kelimeleri duyduğunda Lucas'ın gözlerindeki ateşi gördüm. Yüzümü kavradı ve beni sertçe öptü. "Seni seviyorum Cupcake. Senin içinde olmaya ihtiyacım var. Sabırsızlanıyorum."

Andrew beni yatağa çekti ve kucağına oturttu, yüzü hâlâ Lucas'a dönüktü. İçime doğru itti, çekilmeden önce birkaç kez içime girdi ve sikini kıcıma bastırdı. "Rahatla bebeğim. Beni içine al. Seni sevmeme izin ver."

Warren yanımıza oturdu ve göğüslerimi avuçladı, meme uçlarımı ağzına aldı ve kabaca onlarla alay etti. Bu, göbeğime zevk dalgaları göndererek Andrew'un iri aletine gömülmemi kolaylaştırdı. Ben onu daha çok içime alırken Lucas iki parmağını göbeğime soktu ve içime sokup çıkardı. Diğer eli klitorisime gitti ve ovuşturarak içimde bir orgazm daha yarattı.

Ben boşalırken Andrew'un omuzlarındaki elleri beni sikinin üzerine doğru çekti ve Lucas parmaklarını çekerek kendini içime itti. Onların yaraklarıyla doluyken orgazmım devam etti. Kendilerini ayarlayıp itmeye başladıklarında uçuyordum. Lucas bedenimi kaldırıp Andrew beni tekrar aşağı çekerken nefes nefese kaldım. Gözlerimin kafamın içinde dönmesine neden olan uzun, sert darbelerle beni sikerek vücudumu yukarı ve aşağı doğru çalıştırdılar.

Warren Lucas'la benim aramda uzandı ve klitorisimi okşayarak beni daha da ileri itti. Kardeşlerinin beni kazığa oturtmasını izlerken diğer eliyle çoktan sertleşmiş olan sikini ovuşturdu. Ben de onu memnun etmek isteyerek ona uzandım.

Andrew'un ağız ve sakalı boynumda ve omuzlarımda gezinirken sertti. "Evet bebeğim, siklerimizi al."

"Çok güzel."

"Tekrar söyle bebeğim. Bizi nasıl sevdiğini söyle." Ben onu okşarken Warren'ın kalçaları çalıştı.

"Seni seviyorum. Sana ihtiyacım var. Seni çok seviyorum."

Andrew küfür etti ve sarsılıp içime boşalmaya başlarken şaftı içime gömülü halde beni tuttu. Lucas kendi orgazmına doğru ilerlerken kalçalarını bana karşı daha hızlı ve sert bir şekilde oynattı ve beni tohumlarıyla doldurmak için Andrew'a katıldı. Tohumlarını içime attıklarını, Warren'ın parmaklarının hâlâ klitorisimi ovduğunu ve sonra Warren'ın sikini ağızma sokabilmek için kaydığını hissettiğimde, büyük bir orgazm sahip olduğum her kası sıkarken sarsıldım. Warren saçlarımı kavrayıp beni kendi orgazmıyla beslerken, üçünün de içime boşaldığını ve beni doldurduğunu hissettiğimde dağıldım.

İçimden dalga dalga zevk akıyordu. Bir okyanus gibiydim ve onu durduramıyordum. Daha büyük bir şey oluştu ve tam o anda Lucas'a tutunarak dengemi sağlamaya çalıştım. Hâlihazırda hissettiklerime başka hiçbir şeye benzemeyen bir orgazm eklendiğinde içimden kör edici bir zevk fışkırdı ve vücudum sıvılarım ile dolup taştı. Orgazmım içimden çıkıp tüm vücudumuza sızarken sarsıldım ve haykırdım. Tohumları onunla karıştı, bizi yapışkan ve ıslak bıraktı.

Her şey yavaşlayıp sessizleşirken Andrew'un içine çöktüm. Nefes alışverişlerimiz kesik kesikti, kim olduğumu ve ne olduğumu yeniden anlamaya çalışırken kendi pantolonum küçük iniltiyle kesiliyordu.

Önce Warren hareket etti, yanımızdaki yatağa düşerken dizleri büküldü. Elini karnıma koydu ve inledi. "Siktir."

Lucas yavaşça içimden çıktı ve karışık sıvılarımızdan daha fazlası içimden dökülürken göbeğime baktı. "Tanrım. Bunu görmekten asla bıkmayacağım."

Bu. Seni d llerimle doldurmaya bayılıyorum, Cupcake."

Andrew beni nazikçe üzerinden indirdi, onlar izleyip inlerken kendi tohumunun k ıymdan akmasına izin verdi. Ayağa kalktı ve beni banyo odasına götürdü, boynumu kavradı ve sıcak suyu a arken zayıf bedenimi göğsüne tuttu. "O kadar mükemmelsin ki, Cupcake. Sanki vücudun bunun için özel olarak tasarlanmış gibi siklerimizi alıyorsun."

Titredim ve sesimi aradım, o kadar bitkin düşmüştüm ki henüz ba aramamı tım.

Warren beni suya soktu ve hepsi sırayla vücudumu temizledi. Lucas saçlarımı şaşırtıcı bir nezaketle yıkadı ve Andrew önümde dizlerinin üzerine   kt  ve diliyle beni bir kez daha orgazma ulaştırmadan önce göbeğimin temizlendiğinden ve  ımartıldı ından emin olmak için zaman ayırdı.

Beni yatağa yatırdıklarında kendimde değildim. Yatağa kıvrıldım ve onlar etrafımda dolanırken mutlu bir şekilde i  çektim. Elleri her yerime dokundu ve beni üzerlerine örtecek şekilde ayarladılar. "Seni seviyorum."

Andrew alnımdan öptü. "Ben de seni seviyorum, k  k Cupcake." Warren elimi sıktı. "Ben de seni seviyorum."

Lucas elini k ıymda sıktı ve i  geçirdi. "Sanırım en çok seni seviyorum."

Hepimiz tok ve bitkin bir şekilde uykuya dalarken anlaşmazlık sesleri hızla azalıyordu.

Ertesi sabah, sekiz saatten fazla uyumu  olmamıza rağmen çok erken geldi. Günün ilerleyen saatlerinde kendimiz uçmadan önce Macy ve Jason'ı havaalanından u urlayacaktık. Eve dönüş u a ım, patronluk taslayan Andrew tarafından erkeklerimin yanında birinci sınıf biletle değiştirilmişti, ama bu şikayet etmeyeceğim bir şeydi.

Taytlar ve Lucas'ın tişörtlerinden birini giyerek Andrew'un kız kardeşi için kiraladığı özel uçağın pistine vardık ve onları dışarıda karşıladık. Andrew'un bana giydirdiği ceketin içinde bile rüzgâr dondurucuydu.

Macy telaşla yanıma geldi, elimi tutup beni kenara çekerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Görünüşümden ve zamanında gizleyemediğim görünür aşk izlerimden dolayı kendimden utanıyordum. "Özür dilerim. Ben-"

"Ben hamileyim." Fısıltıyla söylediği sözler beni susturdu. "Bu sabah test yaptım ve pozitif çıktı. Sanırım hamileyim."

Onu kendime çektim ve çığlık attım. Macy, kuşları ve arıları anlayacak yaşa geldiğinden beri bir aile istiyordu. "Oh, Macy!"

Beni sıktı ve ağladı. "Jason'a henüz söylemedim. Sadece... Sana söylemem gerekiyordu. Anne olacağım."

Ben de onunla birlikte ağladım ve ona sıkıca sarılarak ileri geri salladım. "O ölecek, Mace. Onu gelmiş geçmiş en mutlu adam yapacaksın."

Yüzüme bakmak için geri çekildi ve oradaki sinirleri görebiliyordum. Dudağını büzdü ve başını salladı. "Mutlu olacak, değil mi?"

Yüzünü avuçladım ve sııttım. "Çok mutlu olacak, Mace. Onu baba yapacaksın."

Esprisi yeniden ortaya çıkarken gözleri parladı. "Onu uzun zaman önce baba yaptım."

Bu beklenmedik itiraf karşısında gülerek ona tekrar sarıldım. "Sen harikası. Ve gelmiş geçmiş en iyi anne olacaksın."

"Eğer çocukluk planlarımızın gerçekleşmesini istiyorsak, hemen hamile kalman gerekiyor." Omzumun üzerinden kardeşlerine baktı. "Dördünüzün bu sabahki halinize bakılırsa, belki de çoktan hamilesinizdir."

O kadar yüksek sesle yutkundum ki o da duydu ve güldü. "Hayır. Hamile değilim. İğneyi birlikte olmuştuk, unuttun mu?"

Macy omuzlarımdan tuttu ve daha da geniş gözlerle bana baktı. "Sara! Ne dediğimi duydun mu? Açıkça görülüyor ki seninle çekim yapamadım."

Başımı sallayıp onu emin olduğum şeye ikna etmeye çalışırken panik beni ele geçirdi. "Birlikte gittik ve sonra birlikte Meksika'ya gittik..."

"Bu altı ay önceydi Sara."

Başımı salladım. "Hayır, hayır... O kadar da uzun zaman önce değildi."

"İkimizin de iki ay önce gelmesi gerekiyordu ama sen işten izin alamadın, hatırladın mı? İptal etmiştin. İğneyi daha sonra yaptırmayı planlamıştım ama düğünü planlamakla meşguldüm. Hiç gitmedin mi?"

Başım döndü. "Oh, kahretsin."

Jason uçağın yanından bize seslendi. "Hadi, karıcığım!"

Macy beni bir kez daha sıkıca kucakladı ve saçlarıma doğru nefes verdi. "Her şey yoluna girecek. Eğer hamile kalırsan, bebeklerimizi birlikte doğuracağız. Uygulama düşündüğümünden farklı olacak ama sonuç aynı."

"Bu konuda nasıl çıldırmıyorsun?"

Macy gülerek omuz silkti. "Kendim için endişeleniyorum ama dün gece daha çok düşündüm ve kardeşlerim seni resmi kız kardeşim yapıyorlar. Onlara asla teşekkür etmeyeceğim ama sana bunun için minnettar olduğumu söyleyeceğim."

Başım daha da sert döndü ve onunla birlikte adamlarımıza doğru tökezledim. Macy Jason'ın kollarına atladı ve ona sarılırken güldü. İçimden bir ses Jason'a bir şey söylerken gergin hissettiğini unutacağını söylüyordu.

uçağa biner binmez onu aradı. Öte yandan ben tam bir panik içindeydim. Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım ve nasıl nefes alacağımı hatırlamaya çalıştım.

"İyi misin?" Lucas kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendi tarafına çekti. "Solgun görünüyorsun."

"Ben iyiyim." Gıcırdayarak verdiğim cevap acınasıydı ve adamlarımın bir şeylerin ters gittiğini anladıkları açıktı, ama o anda merak etmediler.

Macy ve Jason'ı gönderdikten sonra soğuktan korunmak için Andrew'un bizim için sipariş ettiği SUV'ye çekildik. Ben arkada, Warren ve Lucas'ın arasındaydım, Andrew ise ön koltukta aramızdaki sessizlik uzadıkça daha da büyüyor gibiydi. Yine de bana sorunun ne olduğunu söyletmeye çalışmadılar. Belki de düşündüğümünden daha iyi idare ettiğimi hissediyordum. Ta ki tatil köyüne varana ve beni mahremiyet için en yakın yere çekene kadar. Burası düğünden sonra temizlenip yeniden düzene sokulan balo salonuydu.

Andrew Lucas'a bir bakış attıktan sonra beni odanın önündeki sahneye kaldırırken nefesimi tuttum. Kalçalarımın arasında durarak yüzümü tuttu ve beni nazıkçe öptü. "Konuş."

Başımı salladım.

Lucas geri geldi ve kardeşine başıyla işaret etti. "Kilitlendi. Şimdi bize sorunun ne olduğunu söyle, Cupcake."

Warren arkamda diz çökerek beni içine hapsetti ve nazıkçe sarıldı. "Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyoruz. Macy incitici bir şey mi söyledi?"

Başımı tekrar salladım ve gözyaşlarıma karşı koydum. Çok ilgili ve bilinçliydim. Beni seviyorlardı ve ben çok dikkatsiz davranmıştım. Yuva kurma zahmetine girmemiş üç bekâr adamdı onlar. Bu muhtemelen çocuk istemedikleri anlamına geliyordu. Oysa ben onlar için bu şansı kullanmıştım.

Andrew çenemi yukarı kaldırdı ve sulu gözlerimin içine baktı. "Anlat bize. Sen konuşana kadar gitmiyoruz."

"Biziz, bebeğim. Seni seviyoruz. Bize her şeyi anlatabilirsin." Gözyaşlarım başladığında hıçkırdım.

"Her şeyi berbat ettim." "Nasıl batırdın?"

"Ben... Ben doğum kontrol iğnemi yaptırdığımı sanıyordum ama yaptırmamışım. Macy hatırlattı. Sana güvenli olduğunu söyledim çünkü yaptırdığımı sanıyordum. Ama işler çok yoğundu ve ben... her şeyi berbat ettim. Çok özür dilerim."

Üç adam da beni izlerken sessiz ve hareketsizdi. İlk konuşan Andrew oldu. "Hamile misin?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Yeterince uzun sürmedi. Yemin ederim bunu yapmaya çalışmadım. Unutmuşum, çok ama çok özür dilerim. Özür dilerim..."

Andrew beni göğsüne çekti ve saçlarımı okşadı. "Bebeğim, nefes al. Seni sevdiğimizi biliyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Evet, ama-"

"Ama hiçbir şey." Lucas daha da yaklaştı ve yanağımı okşadı. "Seni seviyoruz."

Warren sonunda arkamdan konuştu. "Seni seviyoruz, sana ve ailemize gözümüz gibi bakacağız."

"Çocuk istiyoruz, Cupcake. Seni bir süre daha kendimize saklamayı planlıyorduk ama eğer hamileysen, bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz olacak."

Kızardım. "Çocuk mu istiyorsun? Benden mi?"

Lucas gözlerini devirdi. "Hâlâ anlamadın, değil mi?"

Warren gömleğimin eteklerini avuçlarının arasına alıp yukarı ve başımın üzerine doğru çektiğinde başımı sallayarak irkildim. "Anlamıyorum... Anladığımı sanmıyorum."

Andrew göğüslerimi avuçlarının arasına aldı ve inledi. "Sen bizimsin."

"Bize sahip olduğun sürece seni tutacağız."

Warren saçımı çekti ve dudaklarını kulağıma bastırdı. "Biz her şeyi istiyoruz. O kadar çok seks ki bazen hareket etmekte zorlanıyorsun, evlilik, çocuklar, bir ev, her şey."

Andrew pantolonumu kavradı ve çekti. "Ve eğer çocuklar evlilikten önce gelirse, bu daha da iyi olur. Ben o eski kafalı adamlardan değilim."

Pantolonumu itmesine yardım ederken bile homurdanmaktan kendimi alamadım. "Söylemiyor musun?"

Sırıttı. "Şimdi sen söyleyince, aslında bu göbeğin bebeğimizle birlikte kıvrıldığını düşünüyorum ve hoşuma gidiyor. Çok hoşuma gitti."

Kaşlarımı çattım ve başımı salladım. "Şaka yapma."

Lucas elini karnımın üzerinde gezdirdi ve homurdandı. "Hayır, o haklı. Bebeklerimize hamileyken çok seksi olacaksın."

Gözlerim kocaman oldu. "Bebekler mi? Çoğul olarak mı?"

Andrew kalçalarımın arasına geri dönüp ereksiyonunu dışarı çıkarırken bile Warren vücudumu destekledi. "Bize ne kadar verirsen. Şimdi başlıyoruz."

Vücuduma girerken inledim. Ne düşüneneğimi bilmiyordum. Hamile kalmamı istiyorlardı. Bir aile istiyorlardı. Kalbim hiç bu kadar dolu hissetmemişti. Delilikti ama hiçbir şey bu kadar doğru gelmemişti. Kalçalarımı oynattım ve kendimi tamamen üçüzlerime teslim ettim. Güvende olduğumu bilerek, onların orada olduğunu bilerek, her şeyi bıraktım ve kendimi onların içinde kaybettim.

Adamlarım sırayla beni tatmin ettiler, her biri beni sahneye uzatıp özleriyle doldururken şefkatli ve nazik davrandılar. Açık gözler ve dolu kalplerle birlikte hayatımıza giriyoruz.

Chapter 26

I Bir tepsi böreği fırına kabaca itmeyi bitirdiğimde vücudumun alt kısmına vuran korkunç ağırları görmezden geldim. Fırının kapağını kapattım ve iki büklüm oldum. Braxton-Hicks. Sahte doğum sancılarını birkaç hafta önce yaşamıştım ve doğumhaneye götürülmeme imkân yoktu. bir kez daha sebepsiz yere ortaladı. Çok fazla şey oluyordu.

Acı dalgası biraz dindikten sonra doğruldum ve her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak için fırının içinde dolaştım. Ön taraftaki masalar güzel taze çiçek aranjmanlarıyla süslenmişti, vitrinler taze ikramlarla doluydu. Her şey bir araya geliyordu. Acıyı geceyi atlatacak kadar uzak tutabilirsem, her şey harika olacaktı.

Cupcake's bir hafta sonraki büyük açılıştan önce küçük bir açılış yapacaktı. Her şeyin gösterişli olacak şekilde ayarlandığından emin olmak istedim. Aylardır eski tariflerime takıntılıydım ve yeni tarifler deniyordum ve hepsini mükemmel bir şekilde yazdım ve ben bebekle dışarıdayken onları yeniden yaratacak olan çift için iki ayrı yemek kitabına bastım.

Zamanlama berbattı. Üçüzler bana dünyada isteyebileceğim her şeyi vermeye o kadar hevesliydim ki bir bina satın almışlar ve hayalimdeki fırını kurmam için bir hesap açmışlardı. Bunu bana üç aylık yıldönümümüzde vermişlerdi, çünkü her ayı kutlamaya inanacak kadar duygusaldılar. Binanın anahtarlarını bana vermişlerdi ve ben de onlara hamile olduğumuz haberini vermiştim.

Andrew'un ısrarla istediği gibi fırın üzerinde çalışmaya başlamak için beklemek yerine hemen işe koyuldum. Eninde sonunda onlara geri ödeyeceğimi bilerek, hesabı kendim için mükemmel küçük fırını inşa etmek için özgürce kullandım. Fırına çok fazla inancım vardı. Kalbim ve adamlarımın desteğiyle her şey mümkündü. Ne yazık ki, bebeklerimiz unlu mamuller için geri planda kalmaya niyetli değildi. Karnımda büyüyen üç sağlıklı erkek bebek, işleri bitirmem için bana zaman vermeyi umursamıyordu. Zaten babaları kadar talepkâr ve otoriterdiler.

Elimden gelen her şeyi yaptım. Adamlarımla birçok tartışma pahasına kendimi neredeyse ölesiye çalıştırmıştım. Fırın açılacaktı ve izne ayrılmak zorunda kaldığımda birkaç hafta bensiz idare etmek için her şeyi ayarlamıştım.

Carl ve Rita Holloway deneyimli ve profesyonel fırıncılardı. Öyle ya da böyle elli yıldır bu işi yapıyorlardı. Ayrıca gelmiş geçmiş en tatlı insanlardı ve bir anda benim için büyükanne ve büyükbaba gibi olmuşlardı. Onları seviyordum ve ben bebeklerimle ilgilenirken onların da benim iş bebeğimle ilgileneceklerini biliyordum.

İçime bir acı daha saplandı ve bu sefer bağırdım. Sancılar gittikçe güçleniyor ve birbirine yaklaşıyordu. Daha önce böyle bir şey olmamıştı.

Rita yanımda belirdi, yüz ifadesi gergindi. "Bu kadar yeter. Çocukları çağırıyorum."

Yüzümü buruşturdum. "Oh, hayır, Rita. Yapma. Lütfen yapma. Açılış için kalmama asla izin vermeyecekler."

Kolunu belime doladı ve beni koltuklardan birine götürdü. Beni bir sandalyeye oturtttuktan sonra başını salladı. "Beni suçlama genç bayan. Doğuma giriyorsun ve bu bebekleri mutfak zemininde doğurmak üzeresin!"

Telefonu çevirirken bile tekrar haykırdım. O ve Carl, Strickland kardeşlerin üçüyle de ilişkim olduğu gerçeğini kabullenmişlerdi. Rita onlardan neredeyse anında çocuklar, hatta kendi çocukları olarak söz ediyordu. Bu bağ, kimi ararsa arasın telefona kesinlikle cevap vereceği anlamına geliyordu. Yakalanmıştım.

Carl aceleyle arka taraftan çıktı ve kendi telefonuna uzanmadan önce bana bir göz attı. "Ambulans çağıracağım. Buraya ilk kim gelirse seni o alır."

Başka bir şey duymadım. Kasılmalar daha güçlüydü ve sadece birkaç dakika arayla geliyordu. İkizlerden birinin penisini içime sokmasına izin verdiğim güne lanet ediyordum ki fırının kapısı neredeyse yırtılarak açıldı.

İlk gelen Andrew oldu. Bana bir kez baktı, beti benzi attı ve Lucas onu ezmeden önce bir adım geriledi. Sağlığım söz konusu olduğunda pek de sakın olmayan Warren koşarak peşimden geldi.

"Bu oluyor!" Lucas sanki tüm mahalleyi uyarıyormuş gibi havaya doğru bağırdı. "Oluyor!"

Warren önümde diz çöktü ve alnımı yokladı. "Oh, Tanrım. İstiridyemsin. Rutubetlisin! Bu normal mi?"

"Hadi şu gösteriyi başlatalım!" Lucas Warren'ı kenara itti ve beni kaldırıp omzunun üzerinden atacakmış gibi eğildi. Son anda dondu ve başını iki yana salladı. "Kusura bakma anne. Onun yerine seni rahatlatalım."

Andrew sonunda sersemliğini üzerinden attı ve eski haline geri döndü. "İşte bu yüzden merkezin yanındaki o eve taşınmalıydık. Daha güvende olurduk. Ve sen de çalışmak yerine evde olsaydın-"

"Andrew Michael Strickland, eğer çeneni kapatıp bu sandalyeden kalkmama ve doğum merkezine gitmeme yardım etmezsen, bu bebekleri burada, bu fırında doğuracağım!" Kasılmaların sahte olmadığını çabucak kabullenmiştim. Kesinlikle gerçektir. Suyumun gelme şeklinden anlamıştım.

Warren beni tutmaya çalışırken sıvının içine kaydır ve ne olduğunu anladığında nefesi kesildi. "Kırmızı alarm! Kırmızı alarm! Su kesildi!"

Lucas beni tuttuğu gibi arabaya götürdü, en korkutucu ifadesi yoldan geçenleri uzak tutuyordu. "Bebekler geliyor! Uzak durun!"

Andrew arkamdaydı ve beni ileri doğru itiyordu. "Gidelim, gidelim!"

Çıkardıkları kargaşadan dolayı utanmıştım ama acı ve fırınım için duyduğum endişe arasında onlara daha sonra bağırmaaya karar verdim. Başımı Rita ve Carl'a doğru çevirdim ve onlara seslendim. "Fırında hamur işleri var! Olabildiğince çabuk döneceğim!"

Andrew arabaya binmeme yardım ederken homurdandı. "Benim ölümüm olacaksın."

Lucas sürücü koltuğuna oturdu ve yola çıkmadan önce kardeşlerinin arabaya binmesini zar zor bekledi. Şehrin içinde bir manyak gibi uçuyordu ama Warren ve Andrew bunu fark etmemiş gibiydi. İkisi de bana kafayı takmıştı.

Bir kasılma daha geldi ve Andrew'un elini sıkıca kavrarken çığlık attım. Sanki içim parçalanıyormuş gibi hissettim. Tüm vücudum

beni öldürecekti. Yine de her şeyi düşünmeye çalıştım. "Macy'yi aradın mı?"

Andrew Warren'a, o da Lucas'a baktı. Belli ki paniğe kapılmışlardı. Hiçbir şeyden sarsılmayan, tamamen yetenekli bir grup adam, sağlığım için endişelendiklerinde tamamen işe yaramaz oluyorlardı. Benim için silahlı adamları indiriyorlardı ama biraz fazla öksürdüğümde ölmemem için ellerinden geleni yapıyorlardı. Eğer kız kardeşlerini aramayı hatırlasalardı, bu çok hoş olurdu.

"Ara onu!"

Birkaç dakika içinde doğum merkezine vardık, bu sırada Warren Macy'yi aradı ve ondan da azar işitti. Hemşireler bizi ön kapının dışında tekerlekli sandalyeyle karşıladı ve apar topar içeri alındım. İşler o kadar hızlı ilerledi ki epidural alamadım. Bebekler geliyordu ve çok hızlı geliyorlardı.

Daha yeni yatağa yatırılmıştım ki en şiddetli kasılma başladı ve doktorum ıkınmam ve nefes almam için talimatlar veriyordu. Üçüzlerim etrafımda durmuş, ilk küçük oğlumuzun dünyaya gelişini huşu içinde izliyorlardı.

Aaron'u hemen Wyatt takip etti, her biri babalarına teslim edilirken küçük Landon inatla içeride kalmak için mücadele etti. Onunla mücadele ettim. Bir ömür gibi gelen bir süre boyunca zorladım, ama kardeşlerinden on dakika sonra nihayet yüzünde çatık bir ifadeyle dünyadaki geri kalanımıza katıldı.

O zaman her birini kucağıma aldım, hala biraz kanlı görünüyorlardı ve göğsümde adamlarımla hissettiğim aynı acıyı hissettim. Genişleyen ve büyüyen kalbim üç küçük adama daha yer açtı. Bebekler sağlıklı ve güzeldi, her biri o kadar mükemmeldi ki içim acıyordu. Gözlerimi açık tutmaya çalışırken onları besledim.

Macy yarım saat sonra elinde benim için kocaman bir hediye çantası ve göğsüne bağladığı kendi küçük kızıyla içeri girdi. Gracie oğlanlardan dört ay daha büyüktü. Tıpkı Macy ve benim gibi çok yakın büyüyeceklerdi. Her şey çok mükemmeldi.

Fırınım hariç. Başımı kaldırdım ve yüzüncü kezmiş gibi hissettiren açılışa olmak konusunda tartışmaya çalıştım ama bir kez daha şoka uğradım. Babaları çocukları benden aldığı anda, giyinip gitmeye karar verdim, ama bir parmağımı bile yataktan çıkaramadan uyuyakalmıştım.

Biraz sonra uyandığı anda adamlarımın konuşma seslerini duydum. Bebeklerimizin başında durmuş, kollarını birbirlerinin omuzlarına dolamışlardı. Duruşlarındaki gurur o kadar belirgindi ki duygulanarak biraz burnumu çekmekten kendimi alamadım.

Andrew önce bana döndü ve yanıma geldi. "Oh, bebeğim. Çok iyiydin."

Sonra Lucas geldi, gözleri yaşlarla parlıyordu. "Dünyanın en iyi itme hediyesini alacaksın, tamam mı? Üç küçük mükemmel bebek yaptın ve hiçbir şey yapmadan onları vurdun. Sen lanet olası bir süper kahramansın." Hepsine zayıf bir gülümseme verdim ve esnedim.

"Onları görmek ister misin?"

Warren beşiklerini kenara itti ve sımsıkı birbirine sarılmış üçünü görmeme izin verdi. Derin bir uykudaydılar, küçük ağızları sık sık hareket ediyordu. Acaba acıktılar da onlara uzanmak mı istiyorlar diye düşündüm ama Warren bana gülümsemekle yetindi. "Şu anda iyiler bebeğim. Dinlenmen gerek. Az önce vücudunla çılgınca bir şey yaptın ve iyileşmen gerekiyor."

"Bebeklerin önünde daha az küfretmem gerekecek." Andrew'un koluna kıvrıldım ve iç çektim. "Çok, çok mükemmel."

"Evet, öylesin Cupcake." Lucas başıma bir öpücük kondurdu ve ben tekrar uykuya dalarken sevdiğimi bildiği şekilde saçlarımı hafifçe okşadı.

Ertesi sabah, ağrım vardı ve fiziksel olarak hala biraz yorgundum, ama zihinsel olarak ayın üzerindeydim. Besleyecek ve kucaklayacak üç mükemmel küçük meleğim vardı. Adamlarım odanın diğer tarafındaki çok küçük koltuklarda sızıp kalırken ben bebeklerimi kucağıma aldım. Bana yardım etmek için gelen hemşireler, çocukları uyandırmamak için sessiz kaldılar.

"Bütün gece senin ve bebeklerin üzerinde gezindiler. Biraz dinlenmeye ihtiyaçları var. Bu küçük çocuklarla evde geçireceğiniz birkaç ay çok uzun olacak." Baş hemşire uyuyan Wyatt'ı beşiğine geri koyarken Aaron'ı nazikçe bana uzattı. "Özellikle senin ellerin dolu. Size göz kulak olduklarına göre, kendilerinin de çok şey yapabileceklerini tahmin ediyorum."

Sırıttım. "Hiçbir fikrin yok."

Macy o sabah yine geldi, kucağında Gracie vardı. Yanımda oturdu ve bebeklerin kıpırdanışlarını izledik ve ağladıklarında sırayla onları kucakladık. İkimiz de Aaron'ın en gürültücü olduğu konusunda güldük. Tabii ki öyleydi. Bebeklere farklı davranmayacak olsak da, onlara babalarının çıkış sırasına göre isim vermeye karar vermiştik. Yani Aaron, Andrew'dan sonra gelen bir A ismiydi. Ve babasının otoriter kişiliğine sahip gibi görünüyordu.

Çocuklar nihayet uyandığında, Macy Gracie ile eve döndü ve ben zaten büyük olan ailemle baş başa kaldım. O öğleden sonra eve gittik ve hastaneye giderken çocukların sinir hastası olduğunu düşündüysem, eve dönerken daha da beter oldular. Lucas saatte on beş mil hızla gidiyor ve ne pahasına olursa olsun her küçük tümsekten kaçınıyordu. Eve vardığımızda insanların korna çaldığı bir geçit töreniyle karşılaştık. Warren tüm bu süre boyunca telaşlandı; bebeklerden biri her ses çıkardığında, bir av köpeği kadar tetikteydi. Andrew beni, bebekleri ve yolu izlemeye çalışırken başını ağrıttı gibiydi.

Evde olduğum için o kadar minnettardım ki Andrew beni yatak odamıza kadar taşımakta ısrar ettiğinde şikayet etmedim. Yan tarafta bir ocuk odamız vardı ama şimdilik bebekler bizim odamızda bizimle birlikte olacaklardı. Onları izlemek ve çıkardıkları tüm küçük sesleri dinlemek istiyordum.

Adamların yatışması biraz zaman aldı ama yatıştıklarında bunu benimle birlikte yatakta yaptılar. Beni nazikçe tuttular ve uyumama izin vermeden önce acımayan yerlerime masaj yaptılar. Çok tatlıydı ve sonsuza dek birlikte olmayı seçtiğim erkekleri hatırlatıyordu.

Yine de aklımda başka bir şey vardı, bu yüzden o gün tuvalete gittiğimde Andrew'un telefonunu gizlice aldım ve Rita'yı aradım. Yakalanmamak için fısıldayarak cevap vermesini bekledim.

"Andy? Ne oldu oğlum? Sara ve bebekler iyi mi?"

"Benim, Rita. Ben iyiyim. Bebekler harika. Çok tatlı ve yumuşaklar. Sen ve Carl'ın onları tutması için sabırsızlanıyorum. Sen-" Szm kestim. "zr dilerim, dikkatim dağıldı. Dün gece nasıl geçti diye sormak için aramıştım."

Rita güldü. "ocuklar iş konusunda endişelenmene izin vermiyorlar, ha? Haklılar da. Senin endişelenmen gereken daha önemli şeyler var Sara."

"Ama Rita, bilmem gerek! Nasıl geçti?"

"Ah ha! Yakaladım seni!" Andrew aceleyle yanıma geldi ve telefonu aldı. "Rita? Evet, zgnm ama Cupcake işten izinli."

Tuvaletten ona baktım, pek de asil bir pozisyon değildi ve homurdandım. "Andrew! Bilmem gerek!"

"Seninle sonra konuşuruz, Rita." Telefonu kapatıp arka cebine sokan Andrew başını bana doğru salladı. "şu anda pek iyi bir kız değilsin, Cupcake."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Sadece her şeyin yolunda gidip gitmediğini bilmek istiyorum."

Silinmemi bekledi ve sonra yatağa dönmeme yardım etti. "Doğum iznindesin, bebeğim. Fırınla ilgili bir şey yapmadan önce dinlenmen ve kendini daha iyi hissetmen gerekiyor."

Lucas bizi duyunca güldü. "Gizlice dolaşıyordu, değil mi?"

Warren gerindi ve başını salladı. "Genelde sakın olan benimdir ama yine de planına katılıyorum Andrew."

Kaşlarımı daha da çatmıştım. "Ne planı?"

"Şu anda yasak bölgedesin, ama iyileşip aklanır aklanmaz, bizi görmezden geldiğin ve isteklerimizi görmezden geldiğin her zamanı hatırlayacağız. Sağlam bir şaplak yemeyeli uzun zaman oldu."

Yüzüm kızarıırken bile karnım çırpınıyordu. "Buna cesaret edemezsin."

Lucas beni kendisine yaklaştırdı ve kollarımı ovdu. "Yapardı. Bu sefer ben de katılabilirim diye düşünüyorum. Geçen sefer güzel kışında sadece Andrew'un el izini gördüğüm için kıskanmıştım."

Andrew yanıma uzandı, güçlü vücudu benimkine baskı yapıyordu. "Sadece bizim için iyi bir kız olman gerektiği anlamına geliyor."

"Bir daha asla dışarı çıkmayacağım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve homurdandım. Aslında onlara kızgın değildim ama onları diken üstünde tutmak iyiydi.

"Sattın." Warren ellerini bacaklarımda gezdirerek bana masaj yaptı. "Tamamen. Bir saat içinde."

Nefesim kesildi. "Şaka mı yapıyorsun?"

Andrew sırttı ve beni öptü. "Hayır. Sen bir numarasın, bebeğim."

Tam da bunun mümkün olmadığını düşündüğüm anda kalbim biraz daha büyüdü. Fırını kontrol etmişlerdi. Mutlu bir şekilde iç çektim ve üç yavrumla birlikte kıvrıldım.

Güzel adamlar, onlarla tekrar birlikte olmak için şimdiden hevesle dakikaları sayıyorlardı.

Küçük Aaron ılık atmaya başladı, onu Wyatt ve Landon izledi. Adamlarım bebeklerin neye ihtiyacı olduğunu görmek için ayağı kalkarken üçü arasında bir çığlık yarışı başladı. Her birinin bir bebeğı kucağına alıp güçlü kollarında sallamaya başlamasını gözlerim yaşararak izledim.

"Evet, ortalık biraz yatıştıktan sonra bizimle evlenmeye ne dersin?"

Çenem düştü ve gülerek yastıklara gömüldüm. *Evet, lütfen.*

Umarım ilk ters harem romanımı sevmişsinizdir!

[BOYS NEXT DOOR kitabının ÜCRETSİZ kopyası için e-posta listeme katılın.](#)

FREE Preview of Boys Next Door

E Bölüm 2'den alıntıdır:

Max sonunda derin sesine kavuşmuştu. Ve beni döndürüp tekrar sarıldığında fark ettim ki biraz daha büyümüştü. Yüzümü göğsüne bastırarak onun deri ve erkek kokusunu içime çektim. Her zaman çok güzel kokardı. Daha da iyi görünüyordu. Tüm gözleri üzerine çeviren kasları olan iri yarı bir adamdı. Ona bakmak için geri çekildiğimde, hatırladığım çocuğa ne kadar benzediğini ve aynı zamanda hiç tanımadığım bir adam gibi göründüğünü görünce bir an için afalladım. Yeşil gözleri hâlâ her zamanki gibi berrak ve çarpıcıydı. O gözler vücudumda gezinirken, bende ne gibi farklılıklar fark ettiğini merak ettim.

"Uzun zaman oldu ama hâlâ her zamanki kadar güzelsin DJ." Omzumun üzerinden baktı ve sırttı. "İşte diğerleri geliyor."

İkiyle ikiyi bir araya getiremeden başka bir kucaklaşmanın içine çekildim. Leo, hemen tanıdım. Bana her zaman midemi titreten özel bir şekilde sarılırdı. Her iki kolunu belime dolamış, elleri kığımın hemen üzerinde dururken arkasına yaslandı ve bana baktı. Onun

Düzgün sakalı ve saç kesimi tarağa hiç dokunmayan tanıdığım çocuktan farklıydı ama yüzünün geri kalanı tanıdıktı.

"Benim sıram." Leo'nun omzunun üzerinden bakıp onu fark ettiğimde Rhett'in sessiz hırıltısı tüm bedenimi ürpertti. Görünüşü neredeyse bir yabancıydı. Uzun saçları, vahşi sakalı, koyu renk güneş gözlüklerinin ardına gizlenmiş gözleriyle çok farklı görünüyordu. Ve yara izleri vardı. Bronz teninin orasında burasında soluk pembe izler.

Üçünü görmeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu ya da aslında birbirlerine ne kadar yabancı olduklarını düşünmeden Rhett'in kollarına doğru ilerledim ve boynuna sıkıca sarıldım. Parmak uçlarımda dudaklarımı yanağına bastırdım ve beni bedenine çekerken gülümsedim.

"Ben öpücük almadım. Bu hiç adil değil." Leo'nun elleri belimdeydi ve beni Rhett'in kucağından çekip çıkardı. "DJ. Burada olduğuna inanamıyorum."

Onlardan yayılan çılgınca kontrolden çıkmış testosterondan uzaklaşarak geri çekildim ve onlara baktım. Her biri çok etkileyiciydi ve yaşlandıkça daha da güzelleşmeleri hiç de adil değildi. Sonunda sesimi buldum ve başımı salladım. "Ben de buna gerçekten inanamıyorum. Üçünüzün burada olduğuna inanamıyorum. Birlikte."

Max sırtıttı ve kollarını Leo ile Rhett'e doladı. "Biz mi? Artık birlikte yol alıyoruz. Onlardan kurtulamıyorum."

"Bunca zaman sonra seni şehre geri getiren nedir?" Leo arkasından biri geçerken bana doğru yaklaştı. Etrafına bakınarak sokaktaki piknik masalarından birini işaret etti. "Bizimle otur."

Onların önünde sosisli sandviç yememin mümkün olmadığına hemen karar verdim. Açlıktan ölmeyi tercih ederdim. Piknik masasında Rhett'in yanına oturdum ve üçüne baktım. Onları tekrar görmek çılgıncaydı. Onlar eski

Hatırladığım gençler. Büyüyüp birer erkek olmuşlardı ama her biri hayal ettiğimden çok farklıydı.

"DJ?"

Boğazımı temizledim ve tırnaklarımı karıştırdım. "Oh, um. Evler arasındayım.

Georgia'dan yeni ayrıldım ve henüz nereye gitmek istediğime karar vermedim." Leo öne doğru eğildi. "Yüzü neydi ona ne oldu? Palyaço."

Max ona dirsek attı. "Ne kadar kurnazsın."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne palyaçosu?"

Rhett gürleyen bir homurtu çıkardı. "Erkek arkadaşını kastediyor." Yanaklarımın yandığını hissettim. "Oh, o iş bitti."

"Çok kötü." Leo'nun gülümsemesi hâlâ aynı çarpık gülümsemeydi ama bana bakarken yüzünde fazladan bir şeyler vardı. "Bu hafta sonu ne yapıyorsun?"

Omuz silktim, hâlâ yetismeye çalışıyordum. "Bir şey yok mu?"

"Hepimiz göl evine gidiyoruz. Bizimle gelmek ister misin?"

Max içini çekti ve Leo'yu öyle bir itti ki Leo masanın ucundan uçtu ve yere çarpmadan önce kendini zor tuttu. Önüme oturmak için kaykılan Max gülümsedi. "Biraz kaba ama iyi niyetli."

Leo Max'e yaslandı ve onu itti. Çocukluklarından bu yana pek bir şey değişmemiş gibiydi. Yine de Max gençliğinden çok daha büyüktü. Kımıldamadı. Leo küfretti ve onun yerine kulağını çekti. "Eski günlerdeki gibi olabilir. Bir şey yapmayacaksan bizimle gel."

Rhett yine homurdandı. "Eğer istersen."

Etrafımdaki üç kişiye baktım ve kaşlarımın alnımda yükseldiğini hissettim. Az önce geri çekilme şekilleriyle mücadele ediyordum.

sanki on iki yıl geçmemiş gibi benimle konuşmaya başladı. Sonra aklım başıma geldi. "Bekle, erkek arkadaşımı nereden biliyorsun?"

Uzun gövdesini piknik masasının bankına doğru katlayan Leo omuz silkti. "Benim işim bu."

"Ne demek istiyorsun?"

Max kolunu Leo'ya dolamışken bile gözlerini devirdi. "Demek istediği biz meraklı bir grup pisliğiz ve size ayak uydurduk."

Yanaklarımın karardığını hissettim ve gözlerimi dondurma standına kilitledim. Kızardığımı fark etmemelerini umuyordum ama üçü de benimle ilgili her şeyi fark etmişti. En azından arkadaş olduğumuz zamanlarda. O zaman onlara baktığımda ne olduğumuzu bilmiyordum. On iki yıldır konuşmamıştık ama Eric'i bilecek kadar beni takip etmişlerdi. Dürüst olmak gerekirse, neredeyse her gün onları arama dürtüsüyle savaşıyordum. Yine de bu konuda asla dürüst olmayacaktım.

"Uzun zaman olduğunu biliyorum ama tıpkı eski günlerdeki gibi olacak. Göl evini seviyorsun." Max sıırıttı. "Eskiden gölde yaşıydın. O yılan seni yakalayana kadar."

Bu anıyı hatırlayınca beklenmedik bir kahkaha attım. Rhett'e baktım ve başımı salladım. "Kendini çok komik sanıyordun. Senden ve o aptal oyuncak yilandan kaçmaya çalışırken neredeyse boğuluyordum."

Dudakları yavaş bir gülümsemeyle kalktı, bu hareket ona yabancı geliyordu. Bir saniye sonra bir hayalet gibi kayboldu ve ben onu gördüğümde bile emin değildim. "Seni kurtarabilirdim."

"Çocuklar! Evde yardımınıza ihtiyacımız var!" Marigold'un sesi çınladı ve onu uzaktan gördüm, dördümüzün bir arada oturduğuna kaşlarını çatarak bakıyordu. "Er ya da geç!"

Leo uzandı ve elimi kendi eliyle kapattı. Onunki büyük ve sıcaktı, bronz teni neredeyse benimkiyle aynı tondaydı. "Bizimle gelmeyi bir düşün. Bir hafta kalacağız ama seni istediğimiz zaman geri getirebiliriz."

Üçüyle birlikte göl evine gitmemin imkânı yoktu. Bu çılgınlıktı. Bunun neden bu kadar kötü bir fikir olduğuna dair milyonlarca neden beynimden geçti. "Bunu düşüneceğim."

"Rhett'lerde kalıyoruz. Annende numarası var. Bizi daha sonra ara ve haber ver. Yarın sabah yola çıkacağız."

Max ayağa kalktı ve yanıma gelerek beni yukarı çekti ve kocaman sarıldı. Beni sıkıca tuttu ve başımın yan tarafına bir öpücük kondurdu. Onun kucağında kendimi o kadar küçük hissettim ki neredeyse orada eriyecektim. "Umarım gelirsin."

Leo daha sonra beni kucakladı, elleri yine kığımın hemen üzerinde duruyordu. Bana baktı ve gülümsedi. "Beni ortaya çıkarıp seni kaçırmak zorunda bırakma. Çok uzun zaman oldu. Hepimizin yapması gereken çok şey var."

Eğilip dudaklarımın kenarına bir öpücük kondurduğunda gözlerimin kocaman açıldığını hissettim, kollarıyla beni sımsıkı sardı. Geri çekilip göz kırptığında orada aptal gibi duruyordum.

"Yarın görüşürüz, DJ."

Rhett'e döndüm ve onu elleri cebinde ayakta dururken buldum. Yüzünde hiçbir ifade olmadan bana bakıyordu ama beyninden geçen düşünceleri hissedebildiğime yemin edebilirim. Rhett'in bu halini tanımıyordum. Benim tanıdığım Rhett aptalın tekiydi. Sınıfın palyaçosuydu ve beni kucaklayıp sarılmaktan hiç çekinmezdi. Ayrıca o zamanlar üzerinde yara izleri ve karanlık bulutlar da yoktu.

Ben de ona sarılmadan gitmesine izin vermek istemediğim için ona doğru bir adım attım ve kollarımı beline doladım. Yüzümü onun sıcak göğsüne bastırarak iç çektim. Bir şeyler söylemek, ona iyi olup olmadığını sormak istedim ama yapamadım.

kelimeler var. Savaştaydı. Tanıdığım çocuktan çok daha karanlık görünüyordu.

Kollarını bana dolayarak sıkıca sarıldı ve vücudundaki gerginliğin bir kısmının gittiğini hissettim. "İyi hissediyorsun."

Kıkırdadım. Aslında salak gibi kıkırdadım. Ona tutunurken kendimi sırtıırken ve aylardır, belki de yıllardır hissetmediğim kadar iyi hissederken buldum. Üç kelimeyle beni eski sevgilimin hiç hissettiremediği kadar iyi hissettirmişti. "Sen de iyi hissediyorsun."

Bana bakacak kadar geriye eğildi ve soluk gri gözleri dudaklarıma yerleşmeden önce yüzümde gezindi. Alçak bir hırıltıyla eğildi ve beni bırakıp uzaklaşmadan önce ağzıma sert bir öpücük kondurdu. Gitmek için döndüğünde dudaklarında o hayalet gülümsemelerden birini daha gördüm.

Az önce ne oldu öyle? ?

[Boys Next Door'un ÜCRETSİZ Kopyası için](#)

[Lütfen Rebel Bloom'un Reverse Harem Romance E-posta Listesine Katılın](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.